

Souter Liedt.

Ghemaeckt ter eeren Gods
die Psalmen van David / te
stichtinge en een geestelycke
vermakinge van allen
Christen menschen.

Colloss. int. iij. Cap.

Leert en vermaent u seluen met psalmen en
loffangen en gheestelycke liedkens inder
ghenaden/en singet den heere
in uwer herten.

Met privilegie gegeven te Brussel.
An^o. 39. den. 15. Septemb.

Men vercoopt se Thantwerpen
inde stape by Jan de Vaet.

1559.

Prologhe.

So ons Christus onse Heere voor al int
 eerste van ons gebet heeft leeren bidden/
 dat de naem Gods ons hemelsche vaders
 geheylt moet worden/so cannen daer
 sekerlych wt verstaen/dat de selue heyligh
 ninge des godlyche naems/een vā die principaelste
 effeninge zyn moet/daer hem een Christen mensch al-
 tijt niet woorden/wercken/en gedachte mede behoort
 te vercomeren/en die te helpen vorderen. Wantmen nu
 dagelinc siet en hoort (God betert) den eerweerdigen
 naem Gods in lichtuerdige ijdele liekens so dickmaels
 ontheiligen en misbruycken/so zyn dese Souterliedes-
 kens niet groter neersticheit vergadert/om dit quaet
 te verhoeden (so veel alst mogelych zyn sal) en der ion-
 ger inrecht een oorzaeck te geuen in de plaetse van sotte
 vleescheliche liederkens wat goets te singen/daer God
 deure gheoert/en sij gesticht mochten wordē. Gemerce
 dan dat David de godlyche Propheet so rycken mate-
 rie in synen Souter daer toe ons gelaten heeft/so zyn
 hier (so ghi siet) op elcke Psalm sonderlinge wijsen vā
 weerlyche liederkens geapliceert en op noten gestelt/op
 dat de ghene die de Musycke niet en verstaen/die selue
 wijsen mogen leeren van den ghenen diese connen. De
 woordē vanden text zyn so nagevolcht/alsmen opt al-
 der naeste (om der rymen wil) heeft mogen bybringē/
 want niet doentlych en is alle de woorden so wyf als se
 inden text staen in dicht te stellene: en dit en sal billic
 den discreten Lesers die hun des verstaen/niet vrecme
 gheuen. Het verstant en den sin salmen ter redelycher
 wijs daer in vinden/somen dat wt S. Augustyn/Hila-
 rio/Arnobio/Haymone/en wt en Hebreeuschē text opt
 beste heeft mogen volbringen. Wilt daerom Christen
 Lesers dese liederkens tot uwen profyte aldus gestelt/
 int beste ontfangen/en v daer niet aen stoeten/dat die
 sekerpe letterlyche wtlegginge en die Aetozische coelen

ren so nauwe niet geobserveert en
aenmerckē de sake waerōme datse ge
dat Gods naē (so voozē is) hier deur ge
worden: en dat ionge liedē die tot singen
zūn/haer genoechte nemen in geesteliche
sond twyfel God aengenaem zūn sal/die sul
offer niet en versmaect/alst wter herten comt: daer o
S. Paulus toe vermaent Col. iii. seggen/leert en ver
maent v seluen met sangen en lofsangē en geesteliche
liedekens inder genaden/ en singet den heere in uwer
herten. So salnē dese liedekens wter herten met aen
dacht singen/ dat die ooren meer na den gheest dan na
tgeluyt en stemme des mōts luysterē/ gelijc. 1. Cor. 14.
staet/ Ich sal oock singen metten gheest en sal oock sin
gen metten sin. Alse met deuotie en met een opgehe
uen herte tot God gesongen wordē/so sullense vrucht
doen en stichten so wel dē toehoorders als dē sangers.
Niemand en is so ongeleert/hy en wort hier ergens in
onderwesen: niemant so doeuich/hi en vint hier enige
vertroostingē: niemant so sondich/hy en wort daer we
beweecht tot leetwesen en beteringe zūns leuens. In
somma/so S. Athanasius seyt tot Marceillinū/ In al
derley saken hoe datse mogen gelegen zūn/men mach
daer altyt enige van dese godliche liedekens toe ghe
bruyckē/die na gelegentheyt der saken/ tot beteringe
ons leuens/tot troost ons ljdens/tot verlichtinge ons
verdriets dienen mogen. Hier om beminde Leser/laet v
doch dese cleyne vermaninghe ter herten gaen/ en als
ghy goets moets zijt/en tot vruechden v wilt gheuen/
so wilc lieuer uwen geest vermakē met Gods lof/daer
ghy God mede behaget/dan dat ghy v vleesch met on
dwechdeliche sangen sout vruechen/daer ghy dē duuel
mede behaecht. Alderwaer dat ghi sūt/tsy alleene/by v
huy/gesin/oft by goet en Godvreesende geselschap/oft
op die reyse/opten velde/oft aen die tafel / inde plaetse
van achterclap/van oncuysche ende ydel woorden/van

ofspontacie/van groote tueren malcan
 n/so wilt ghy van desen liedekens som
 en/op dat ghi singende het lof ende den
 deren moechte heyligen en grootmaken/v
 e toehoorders wt des duyuels stricken be
 en wien tijt also Christuselicken oerebrengen
 wile ghy daer byde anderen zyt: op dat die ghem
 mende leen onse vliant bliue te vergeefs ouer v slaen
 gapende om te verflinden/wanneer hem die oorsaken
 (om v tot die voertgenomde sonden te brengen) doer
 dese goede occupacie des sancx/ geheel benome sullen
 worden. Hier toe wil v God almachtich verleen
 zyn heylige gracie en bystant tot allen tij
 den: wyen sy glorie/ lof/ en danc
 baerheyt nu ende inder
 ewichheyt.
 Amen.

Register der Wijsen/ verclarende op wat Psalmen die elck bysonder gemaect zijn.

H
 Denhoort al mijn geclach / ght
 rupterkens fraey vā. v. psalm.
 Den geender hnden daer staet
 een dal. xxxviij. psalm.
 Alle mijn gheueys doet my soe
 soe/wien sal ic cla. xvi. psal.
 Als ons die winter gaet van
 hee/so comt ons de soete somer
 aen. liij. psalm.
 Als alle cruydekens spruyt/en
 alle dinc vfraeyt. lv. psalm.

B
 Bedruet tot alder stot. lxx. psal.
 Bhoicamus dno alleluja/alle
 luja/alleluja. C. xvi. psalm.
 Ben ick vleysn oft dorper buyt
 putter. C. xiiij. psalm.
 Comt doort/comt doort son

der verdach mijn alderneeste
 lief verborge. C. xxiii. psalm.
 Comt doot tot my rascht uwe
 ganck. C. lxxi. psalm.
 Conde ic die manschyn bedec
 ken/hae gaen son ic bi nachte
 gaen. Den ioffanck der dijn
 kinderē inden tierigen houe.
 Auditor alme fideram. Den
 ioffanck Marie.
 Christus qui lux es & dies. Den
 ioffanck Augustini en Ambz.

D
 Die mi morgē wecken sal dat
 sal doen die nach. xv. psalm.
 Daer ick eens was willecome
 sij hietē mi elders gae. xxxij. ps.
 Die winter is die heere. xi. ps.
 Die vogelkens inder mynten sij

fingen haren. xliij. psalm.
 Den dach wilt niet verborgen
 sijn het is schoon. xlvj. psal.
 Dat ic om een schoon beedchē
 soet dus lange lix. psalm.
 Die eerste vrucht die ick ghe-
 wan. lxi. psalm.
 Den ersten vrent die ick ghe-
 wan. C. xliij. psalm.
 Den rijm en schaet der bloemē
 niet. lxxij. psalm.
 Daer spruyt een boom aen ghe-
 nen dal. lxxvi. psal.
 Doen hantelijc ouer der hepdē
 reedt. lxxv. psalm.
 Die vrent cels. lxxv. psalm.
 Die mey staet vrolyck in linen
 tijt met loouerkens ombchan-
 ghen. lxxv. psalm.
 Die wissel d'ijst en is gheen
 narre. lxxvi. psalm.
 Dat had een meysken een rap-
 ter wat lief. lxxv. psalm.
 Die winter is eē onweert galk
 dat merck ick. C. x. psalm.
 Dese ayders met haer quaet se-
 nijn. C. xvi. psalm.
 Die nachts traet is my verbodē
 by haer en mach ick niet zyn.
 C. xxiij. psalm.
 Die laetste nacht van desen ja-
 re die brengt ons vruende cley-
 ne. C. xlv. psalm.
 Wy vron van hemel roep ic aen
 C. xxi. psalm.
 De ma tristesse e de mōplair
 C. xii. psalm.
 Doer liefde ben ick ter doot ge-
 want. C. xliij. psalm.
 Die vrucht en wou niet te bedde
 was dat. C. l. psalm.
 Die my eens te dyncken gaue
 ick songhe hem een goet liet.
 C. xxxv. psalm.

De nachtegael die sanc een liet
 dat leerde ick. C. xlv. psalm.
 Die wachter die blics aen den
 dach op hooger. C. xxxv. psal.
 Dies est letitie. C. xvi. psal.

E

Een nieuwe liet wij heffen aē.
 xlvj. psalm.
 Een nieuwe liet heb ic op hant
 ter cers vā alle vron. x. psal.
 Een nieu liet heb ick gedicht
 met also dōme sin. xlv. psal.
 Een roder eē een meyske ionc
 op eē riviere datse. xii. psal.
 Een boelder moet sich inden
 veel. xxi. psalm.
 Een liet eerbaer van die liefdes
 wil ick beginnen. xxx. psal.
 Eē vruendelijc beelde man hert
 bedwongen heeft. xli. psal.
 Een vrolyck weelt heeft mi in
 hart sin gestelt. lxxv. psal.
 Een aerlich trōmelaerken son-
 der duecht. xxi. psalm.
 En isser niemāt in sprack daer
 eens heeren knecht. li. psal.
 Een rede kē met vruendē soet
 dat sal ic gae begin. lxx. psal.
 Eē schoon ionge maecht heeft
 my gedaecht te. xxi. psal.
 Een boerman had enen dom-
 men sin. lxxv. psalm.
 Een aerlich vrouken heeft my
 gewont int herte. C. v. psal.
 En hebby niet gelien cornelis
 neue. C. x. psalm.
 Een ondt man sprac een ionck
 meyske an. Dē sanc Zacharie.

F

Fortuyne wat hebby ghebrout
 wen. xxi. psalm.

G

Ght ionge meyskens van auon-
 tueren. xxi. psalm.

A 15

Gheen meerder bruecht ter we-
relt en is/dan die van herten
te bidden is. xlviij. psalm.

Sequetst ben ick van binnen.
C. j. psalm.

Ghepeys/gepeys dal van en-
open. C. vi. psalm.

Ghy lustige amozelse geesten.
Den lofflanck Ezechie.

H

Het was een clerckē dat ginc
ter scholen. j. psal. Op oz sel
us wylse den lofflanck Esay.

Het daget indē oorden iij. psal.

Het waren twee gespeckens
goet. viij. psalm.

Het regende seer en ick werdt
nat. by mynen. iij. psalm.

Het waren drii ghespeckens
broech opgestae. C. ix. psal.

Het quam een ruyterkē wt bos
schayē. C. xxviij. psal. Op de
selue wise dē lofflanck Abacuc.

Het boer een knaepken ouer
rijn. xlv. psalm.

Het boer een ael oudt ruyter-
kijn. lxxi. psalm.

Het boer een scheepken ouer
rijn. C. xxx. psalm.

Het boer een machdeijn ouer
rijn/sy hoede haers vads lam
merlij. C. xli. psal.

Hoe mach een man syns leuē
lusten die sijn lief. lxx. psal.

Hoe coem ic hier in dit vangter
brou venus heeft. lxx. psal.

Haer brotlijck sucht haer edel
ducht. lxxviij. psal.

Help God hoe wee doet schep-
den. lxxxix. psalm.

Hoe luyde sanck die leeraer op
ter rinnen. xc. psalm.

Het soude een meysken halen
wgn. xcij. psalm.

Het bloech eē cleyn wilt vogel
hijn tot mijns. xcvi. psalm.

Het is goet pays goet briede in
al mijns heerē lan. C. xij. psal.

Hoe soudich bruecht bedrugen
mijn leuē valt. C. xxxij. psal.

I

In oostentijck daer leyt een
stadt. vij. psalm.

In oostlant xli ick varē mijn
bijnē is hier niet. lxxij. psal.

Je my mon cuer. C. xviij. psal.

Il me souffit de tous mes malz
C. xxviij. psalm.

Je armischaepkē aen die groen
heyde waer sal ic he. vij. psal.

Ich ghinck noch ghister auont
so heymelijc eenē ganc. xi. psal.

Je ginc al gister auont so hey-
melijc op een dozt. xxviij. psal.

Ich had een boelken wtuerco-
ren. xlv. psalm.

Ich weet een vroukē amozens
si heeft mijn herte beuaen.

xxvi. psalm.

Je had een gestadich minckē
geen schoonder. xviij. psalm.

Ich had een liefken wtuercozē
die ic vā herten min. xix. psal.

Ich heb om vrouwen wille ge-
redē so menigē. xxxv. psalm.

Ich heb een wijf getrouwt/god
weet oft mi berout. li. psalm.

Je wil mi gaen verhuugen/ver-
blyden minen. xxviij. psalm.

Je quā aen eenē danse daer me-
nich schoō vroukē. xxxix. psal.

Ich quam gereden in een dal.
liij. psalm.

Je seg adieu/wij twee wij moe-
ten sceyden. lxx. psalm.

Ich truerē/ic suchte. lxxvi. psal.

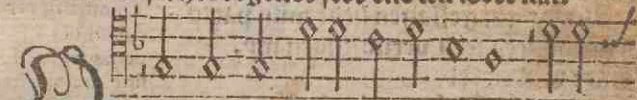
Ich boer daer her/met herten
grooten leydt. C. psalm.

Wilt dit ter herten laten gaen.
 Ghi rechters poocht u om dit te weten
 En wilt dese leeringe nemen aen.

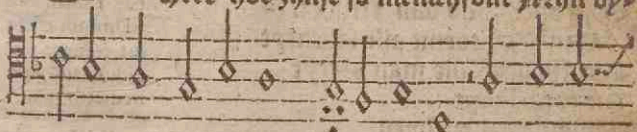
Den heere wilt dienen tallen tijden
 Met vrees/soe wilt genuecht ontsaen.
 Sijn leering/zijn soon en laet niet glijden
 Op dat ghi blijft ter rechter baen.

Als sinen thoozn sal wesen onsteken
 Wel hem die God betrouwen dan.
 In corter stont als God wil wreken
 Wel hem die in hem geloouen can.

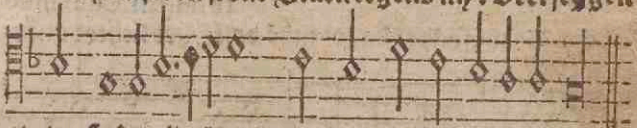
De derde psalm. Domine quid multiplicati sunt. *Ma*
 die wise. Het regende seer end ick wert nat.

Heer hoe zynse so menichfont *Mijn* vy-

anden seer sel en stont *Staan* tegens my. Veel seggen

tot mishder sie len Dat ick van God verlaten sy.

Maer heer ghi zyt mijn hulper altyt
 Die my verlost/end oock verblut.

Mijn glozy alleyn

Ghi hebt mijn hooft verheuen

Maect my van allen sonden reyn.

Ich heb geraepen tot minen heer

End hy mijn stem verhoorde seer.

Intelligite, erus
 dimini qui iudi
 catis terram.

Seruite Dño in
 timore, & exuls
 tate ei cum tre.
 Apprehendite
 disciplinā, neqñ
 irascatur Dñs.

Cum exarserit
 in breui irae eius
 beati omnes qui
 cōfidunt in eo.

Tu aut Domine
 susceptor meus
 es, gloria mea,
 & exaltaris cap
 put meum.

Voce mea ad
 Dominum cla
 mavi, & exau

Psalmus. iij.

In minen noot
Van sinen heyligen berge
Alleen doer zyn genaden bloot.

Ich lach en sleep en ben ontwaect
En heb die goetheyt Gods gesmaect
Die my ontfing.
Dus wil ich my verbliden
Als ich van zyn genade sing.

Al waer ich van hondert dupsent man
Besingelt die my quamen an/
Ich en vreesde niet.

Mijn heer/mijn God/mijn schepper
Staet op/verlost my wt twerdriet.

Want ghi geslagen hebt mijn party
Die sonder saech veruolchden my.
Haer tanden fel

hebt ghi in snacken gebroken
O groote God van Israhel.

Van God coemt alle salicheyt
Die ghi hebt alle man bereyt
Die tot u loept

Ghi wilt gebenedyen
V volck heer/dat in u verhoopt.

carem. De wijse. Het daget inde ooste/het lichtet ouer-

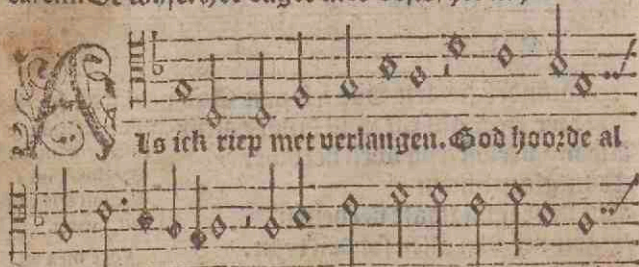
dinit me de mō
te sancto suo.

Ego dormiui &
soporatus sum
& exurrexi
quia dominus
suscepit me.

Non timebo mi
lia populi circū
dantis me, exur
ge Dñe saluum
me fac Deus
meus.

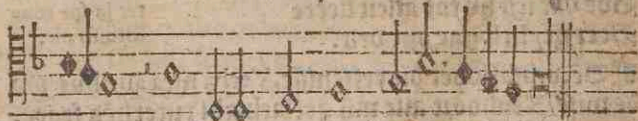
Quoniam tu per
cussisti oēs ad
uersantes mihi
sine causa, dens
tes peccatorum
contristasti.

Domini est sa
lus, & super po
pulum tuū be
nedictio tua.

mijn leyt. Wanneer my droefheyt heeft beuangen

Psalm. iij. hooge
te singen. Cum inuo

Ghi heere my troost verbruyt.

O heer wilt mijns ontfermen
End aenhoort mijn geclach.
Mijn bidden ende mijn hermen
Wilt hooren nacht en dach.

Miserere mei,
& exaudi ora-
tionē meam.

Ghi mannen swaer van sinnen
Waer om ist v gherief
Dat ghi wilt iudelheyt beminnen
End hebben die lagens lief?

Fili hominū vī
quequo graui
corde, vī quid
diligitis vanita-
tem, & quer.
Et scitote quos
nā mīrificauit
Dñs sanctū suū,
Dñs exaudiet
me cū clamaue.
frascimini & no-
lite peccare qui
dicitis in cordi-
bus vestris,
Sacrificate sacri-
ficiū iusticiæ, &
sperate in Dño.

Bekende hoe God den sinen
Seer wonderlück heeft gedaen.
Hy hoort my tallen teernijnen
Wanneer ich hem roep aen.

Berschrict/en schoudt het quade.
Ouer herten doet vermaen.
Hebt rouwe vrecht en spade
Van dies ghi hebt misdaen.

Geest God v offerhande
Dats hem seer vast betroudt.
Ghi likst wt alle schande
Hy rest die v behoudt.

Multi dicunt
quis ostendit.
Signatū est sup
nos lumen vul-
tus tui Dñe.

Weel ziinder die daer spreken
Wie sal ons vertroonen het goet?
Dijn licht is ouer ons ontfleken.
Ghi maect bly minen moet.

A fructu frui-
menti vini.
In pace in idip-
sum dormiā &
requiescam.

Sij zijn nae haerder lusten
Mer alle geluch versact.
In dy heer wil ich rusten
Mijn hoep mijn toenerlaet.

Want ghi my hier o heere
In bisonderen hope stelt.

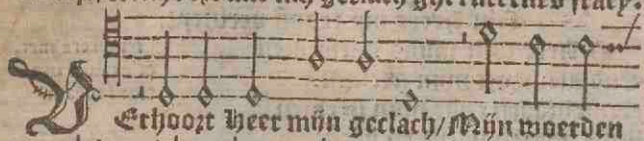
Quoniā tu Do-
mine singularis

Psalmus, v.

Soe dat ick nu tot allen heere
Seer veylich gae opt velt.

ter in spe con-
stituiſti me.

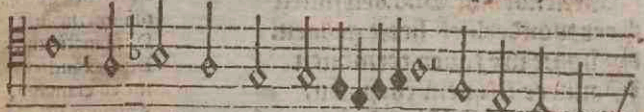
CDe. v. psal. voer die erffenisse. Verba mea auribus Ma
de wise/ Menhoozt alle mÿ geclach ghi ruterkes fraey.

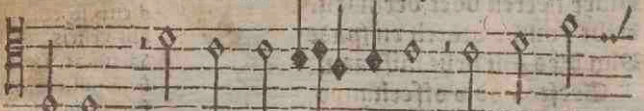
Schooht heer mÿn geclach/ Mÿn woerden

wilt ontfan ghen. Ick roep nacht ende

dach En maech seer groot gewach Ic bid u wat

ich mach Reemt die doch in verdach hebt acht op

mÿn verlan

gen.

Mÿn God mÿn Coninck goet

Sÿt ghy vol charitaten

Want ick bid met ootmoet

Mÿn stem hoozt ghy met spoet.

Woech sal ick heere soet

Staen by u wesen vroet

Dat ghy boosheyt wilt haten.

Verba mea au-
ribus percipe
Domine.

Intende voci or-
ationis meae,
Rex meus, &
Deus meus.

Quoniam ad te
orabo Domine,
mane exaudies,
Mane astabo tibi
& videbo, qm̃
nō Deus volens
iniquitatē tu es.

Neg habitabit
iuxta te malignus,
neg permanebunt in oculis
tuis.
Oditis omnes qui
operantur iniquitatem,
perdes omnes qui.
Virum sanguinum
& dolosum
abominabitur
Dñs, ego autem
in multitud.

Introibo in domum
tuam, adorabo ad templum
sanctum tuum.
Dñe deduc me
in iustitia tua
propter inimicos
meos, diriget in
conspectu tuo
viam meam.

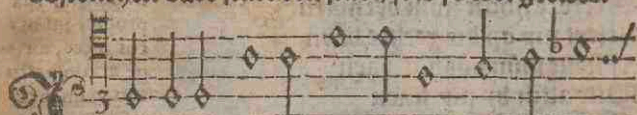
Quoniam non
est in ore eorum
veritas, cor eorum
vanum est.
Sepulchrum patens
est guttur
eorum, lingua
suis dolose ager
bant, iudica.
Decidant a cogitationibus
suis secundum
multitudinem impietatum
eorum
expelle eos, qui
irritauerunt te
Domine.

Al doet v oogen reyn
En mogen sij niet gedueren.
Ghi haetse alle gemeyn
Die boose groot en cleyn
Die liegen hier certeyn.
Ghi wiltse verderuen pleyen
End inden afgrondt stueren.
Die daer bloetgierch zijn
Die gaerne een ander bedriegen
God haetse als venijn
Heere van haer zijn aenschijn.
Daer af beschermet doch mijn.
Want tot v genade sijn
Wil ich seer neerstich vliegen.
In dñs hups soe wil ich gaen
V vreesse wil ich hanteren.
O heere hoorc mijn vermaen
Stiert my op die rechte baen
Al sient mijn vijanden aen
Wilt altijt by my staen
Minen wech wilt doch regeren.
Want siet in haren mont
En is niet dan enkel logen.
Seer ydel is haren gront
Haer kele is ongesont
Seer open en doermont
Haer tonge bedroch ontbont
Verdeelt God die ons bedrogen
O God laet haer gedachte
Altijt verlozen bliuen
Sij en hebben niet bezacht
Van hoosheyt dach en nacht
V gerecht/ende veracht.
Het is een boos geslacht.
Wiltse ghi van v verdrayuen

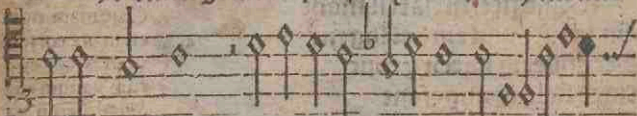
Ende laetse wesen bly
Die uwe hope ontfangen.
Gewich soe moeten sy
In blyschap wesen by/
Want heere gelooues mi
Haer glorie dat zijt ghi
Allen die uwen naem omuangen.

Want ghi gebenedijt
Die hier rechenaerdich leuen.
Dwen goeden wille alrūt
Ous als een schilt beuurt
Daer mede ghi verblijt
Ende croont ons met iolijt
Doer v genade verheuen.

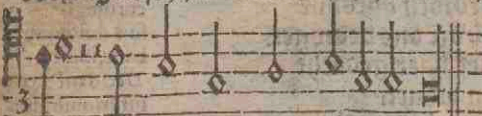
Eden. vj. psalm opde acht snaren. Na de wise. In
oostenryck daer staet een stad/ si is so wel geciert.

In dinen grim en strafte my niet noch mi met

rooznigen schijn En wilt castijen in mijn verdriet

Maer heer wilt mijns genadich zijn.

Want ich ben cranch end ongesont

Daerom geneest doch my.

Ich ben verbaest in minen gront

Staet my met v genaden by.

Et latentur om
nes qui sperant
in te, in aternū
exultabūt & ha
bitabis in eis.
Et gloriabūtur
in te oēs qui di
ligunt nomen
tuum.
Quoniam tu be
nedices iusto.

Domine vt scu
to bonæ volun
tatis tuæ, coro
nasti nos.

Domine ne in
furore tuo ar
guas me, neq; in
ira tua corri
pias me.

Miserere mei
Dñe quoniā in
firmus sum, sana
me dñe quoniā
conturbatus.

Mijn ziel is bang en seer verstoor
Daerom o God wanneer
Wanneer so sal ich zyn verhoort ?
Hoe lang suldt verrecken heer ?
O heer doer v barmherticheyt
Verlost mijn siel bystaet/
Want dyen vergeet v Maesteyt
Die doot is en ter hellen gaet.

Ich heb ghesucht in droefheyt groot
Mijn bed sal worden nat.

Met tranen beclaech ich minen noot
Mijn ooghen zyn van weenen sat.

Mijn oogh dat is verflaghen heel
Beroert/verbaest certeyn

Dat my verdructen mijn vanden veel
Wanneer ich was by haer ghemeyn.

Ghy alle die daer boosheyt doet
Wilt van my scheyden haest

Want God vhoorde minen droevē moet
Als ich doer weenen was verbaest.

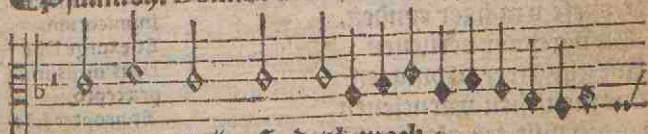
Die heer verhoorde mijn gheclach
Ende mijn ghebeden al/

Hy heeft ontfanghen sonder verdach
Mijn bidden in dit aertsche dal.

Mijn vanden die hier haten my
Moet God alrijt beschamen/

Beschaemt ende omghekeert laet sy
Die teghens my versamen.

Psalm. vij. Domine deus. Na de wijse Ic arm scaep.

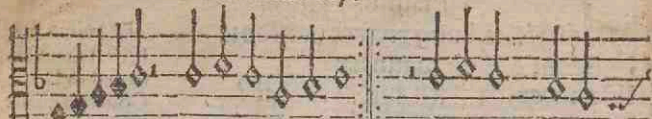
Heer mijn God al mach
Ich val aen v seer clach

Et anima mea
turbata est valde:
sed tu Dñe.
Cōverte Dñe
& eripe animā.
Qm̄ non est in
morteg memor
fit re: i inferno
aut quis cōfite:
bitur tibi

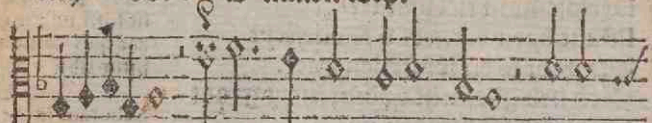
Laboravi in ge
mitu meo, lauas
bo per singulas
noctes lectum
meū lachrymis.
Turbat⁹ est & fu
rore oculus me⁹
inueteravi inter
omnes inimicos
meos.

Discedite & me
omnes qui opes
ramini iniquita
tem: qm̄ exaudi
uit dñs vocē me.
Exaudiuit Dñs
deprecationē meā
Dñs orationem
meā suscepit.

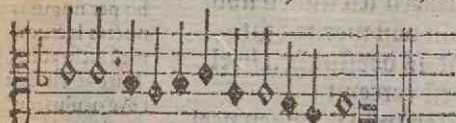
Erubescant &
cōturbentur ve
hemēter oēs ini
mici mei, cōuer.

rich Op v staet minen hoep. Wilt mi doch hier sal
rich Tot v is minen loep.

ue ren Al wt der hant van mijn vyant Die my

wil perse que ren.

Laet hem my niet verflinden
recht als een Veeu seer sel/
Ter wylent ick niet en can vinden
Die my trecke wt zyn gewelt.
Heb ick in eenigen saken
Onallick gedaen/en my ontgaen/
Laet my die vyant saken.

Laet hem mijn siel vernolgen
Is hem yet leedts geschiet/
hy mach wel zyn verolgen
Mijn glorie brengen te niet.
Rijst op heere/wiltse schepnden
Met toorn slaet mijn vanden quaet/
Verheft v in haer eynden.

In v gebodt verheuen
Syt ghy heer/ v onwaen
Die menschen v aenclenen
hooch wilt ter glorien gaen/
Den volcken recht die heere/

Domine Deus
meus in te spes
raui, saluum me
fac ex omnibus
persequentib, me.
Nequando ra-
piat vt leo ani-
mam meam.
Dñe Deus meus
si feci istud, si est
iniquitas in ma-
nibus meis.
Si reddidi retri-
buentibus mihi
mala, decui.
Persequatur ini-
micus animam
meam, & cõpres-
hendat & cõcul-
cet in terra vit.
Exurge domine
in ira tua, & ex-
altare in sinibus
inimicorum.
Et exurge Dñe
Deus meus in
præcepto,
Et propter hæc
in altũ regredes-
te, dñs iudicat.

Onnosel en recht my arme knecht
 Oordeelt/ ick bids v seere.

Der booser sondaers wercken
 Sullen verdwijnen schier
 Den gherechten salt ghy stercken
 Doersoeckende thert ende nier.
 Mijn hulp moet van God comen
 Want hy bewaert/ verlost / en spaert
 Den rechten en den vromen.

God is een rechtuerdich herre
 Een rechter die recht doet/
 Sterck/vroom/en lidsaem seere.
 Maer sal hy oock zijn verwoet
 En sinen thoorn doen bljchen
 Op elcken dach: hoozt mijn gewach
 Wie salt dan connen ontwicken?

Ten si dat ghy wilt keeren
 Hy dreycht v met zijn sweert/
 Sinen boge om v te vernieeren
 Hy spant/dus weest verueert/
 Sijn pïlen wilt gedencken/
 Deer vierich en fel hy schieten sel
 Om v ter doot te crencken.

Die boose siet wil baren
 Sijn ongerechtigheyt/
 Dwoefheyt wilde hy vergaren/
 Hy baerde met bescheyt
 Boosheyt tot allen sonden/
 Sijn eygen kuyt deed op haer muyl
 End heeft hem self ver sonden.

Hem sal dwoefheyt gebeuren
 Sy coemt hem op zijn hooft/
 Op synen cop van veuren
 Hoe wel hÿt qualijck geloost
 Op hem so sal sy dolen

14
 Iudica me Domine secundum
 iusticiã meam.

Consumetur
 nequitia peccas-
 torũ & diriges
 iustum.
 Iustũ adiutoriũ
 meũ à Domino,
 qui saluos facit
 rectos corde.

Deus iudex ius-
 tus fortis, & pa-
 tiens: nunquid
 irascitur per sin-
 gulos dies?

Nisi cõuersi fue-
 ritis, gladiũ suũ
 vibrauit, arcum
 suum tetendit.
 Et in eo parauit
 vasa mortis, sa-
 gittas suas ar-
 dentib⁹ effecit.

Ecce parturit
 iniusticiã, conce-
 pit dolorẽ, & pe-
 perit iniquitatẽ.
 Lacũ aperuit &
 effodit eum, &
 incidit in foucã
 quam fecit.

Conuertetur
 dolor eius in ca-
 put eius, & in
 verticem ipsius
 iniquitas eius
 descendet.

Psalmus . viij.

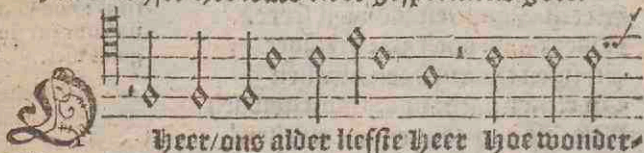
Soe hy gheleest in boosheyt heeft.
Men sietse hem nu betalen.

Ick sal den heere belijden
Naer zijn gherechticheyt.
Ende sal tot allen tijden
Louen zijn maiesteijt.

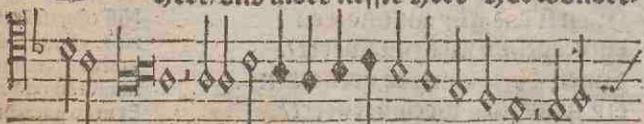
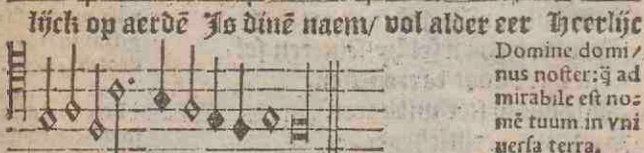
Sinen naem met psalmen prijsen
Sinen hooghen naem/alleen bequaem
Om hem eer te bewijzen.

Psalm. viij. Domine dominus noster q̄ admirab.
Ma de wijsse. Het warē twee gespeelkens goet.

Cōfitebor Dño
secundum iustis-
ciam eius: & psal-
lam nomini Do-
mini altissimi.

Heer/ons alder liefste heer hoe wonder-

lijck op aerde Is dinē naem/ vol alder eer Heerlijc

Domine domi-
nus noster: q̄ ad-
mirabile est nos-
trū tuum in vni-
uersa terra.

van groeter waer den.

W moghentheyt te bouen gaet
Bouen des hemels claerheyt
W Godlijc wesen ende staet
Ende oock v eeuwighē waerheyt.

Qm̄ eleuata est
magnificentia
tua super cœ-
los.

Al wt der iongher kindren mont
Woude ghy v lof verweruen.
Op dat ghy brengen mocht te gront
W vñanden bederuen.

Ex ore infan-
tū & lactentiū
pfecisti laudem
ppter inimicos
tuos: vt desit.

Want ick o heer met mñ aensicht

Qm̄ videbo cœ-

Dijn hemelen sal aenschoutwen
Die maen/ende oock der sterren licht
Die ghy hebt willen bouwen.

Wat is een mensch/dat ghy ons zyt
Ghedachtich/heer der heeren?
Eens menschen sone in deser tijt
Dyen ghy wilt visiteeren.

Ghy hebt hem weynich min gheacht
Dan v Engelen hoog verheuen
Tot grooter eeren hem ghebzacht
Hem regiment ghegheuen.

Ghy maectent hem al onderdaen
Schapen/offen/alle dieren/
Die visschen die doer dwater gaen
Die laet ghy hem regieren.

O heer ons alderlieffte heer
Hoe wonderlyck opter aerden
Is dinen naem/vol alder eer/
Heerlyck van grooter waerden.

Ep sal. ix. Na de wyse. Met ganser allendiger herten.

los tuos : opera
digitorū tuorū
lunam & stellas,
quē tu fundasti.
Quid est homo
quod memor es
eius : aut filius
hominis qm̄ vī.

Minuisti eū pau-
lō minus ab an-
gelis, gl'a & ho-
nore coronasti
eum, & consti.

Oīa subiecisti
sub pedib. eius,
oues & boues.

Volucres cœli
& pisces maris,
qui perambul.

Dñe Dñs noster
q̄ admirabile est
nomen tuum in
vniuersa terra.

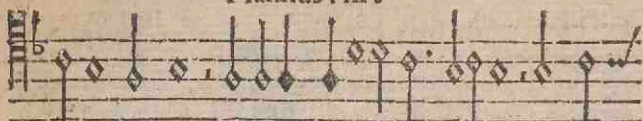
I

Ik sal v heer be lī den v werckē ver-

tellen in dit dal. In v sal ick my verblī den

Dine naē hier singē met geschal. Myn vanden zyn

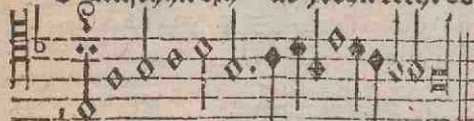
W i j

te rug gekeert, Sij sullē vlozē blij uen Ver van

v aenschijn d'ij uē Myn recht doet ghy beclijue

ghy die rechtuerdicheyt vscert.

Ghy hebt v mont ontloken
Den boosen hebby seer geschelt.
Die heydens seer versproken
Ghy hebtse wt v herte gestelt/
Haer naem blijft inder eewichheyt
Verlozen/gheheel vergeten/
Haer boosheyt is gesleten
Haer steden zijn ghesmeten/
V toornicheyt was haer bereypt.

Men sal haerder niet gedencken
Want haer gehuegen is vergaen/
God heeftse willen crencken
Die heer sal altijt bliuen staen/
Hy wou die Justicie aenueerden
En sinen thoon bereyden
Om deur rechtueerdicheyden
Te rechten en te schepden
Sijn volck hier opter eerden.

En toevlucht voer den armen
Altijt/altijt God is geweest.

Cōfitebor tibi
Domine in tor-
to corde meo,
narrabo om-
nia mirabilia
tua.

Labor & ex-
ultabo in te.

In cōuertendo
inimicū meum.

Quoniā fecisti
iudiciū meum.

Increpasti gen-
tes, & perit im.
Inimici defece-
runt fraxē in
finem.

Perit memoria
eorū cū sonitu
& Dñs in æter-
num permanet.
Parauit in iudis-
cio thronū suū
& ipse iudicabit
orbem terræ in
æquitate: iudi-
cabit populos
in iusticia.

Et factus est do-
minus refugiū

Hy hoort altijt haer karmen/
Haren druck en liden hy geneest/
Wanneer zyn goetheyt heeft gepast/
Al die uwen naem verheuen
Bekennen in haer leuen
Haer hope laten op v cleuen
Want ghy en laetse niet in last.

God die daer is geseten
In Syon/loeft hem al gelijck/
Den heydens doet doch weten
En haer vertelt zyn wercken rijck/
Want hy ghedenct al op haer bloet/
Den armen hy was gedachtich.
Ontfermt myns heer almachtich/
Siet hoe myn vyanden crachtich
Seer cleyn hier maken minen moet.

Ghy die my wilt opbozen
Al wt die dootsche poorten sel/
Dat ick v lof ter dozen
Der dochter van Syon vertel.
Vnecht sal ick openbaren
In v salicheyt Heere/
Die heydens soncken seere
In haren strick ter neere/
God sal zyn recht verclaren.

Al die den heer verachten
Ter hellen moeten sij varen al/
Die armen die God verwachten
Haer eynde God bewaren sal.
Staet op myn heer tot sulcken syn
Die heydens wilt doch rechten/
En rechter op v knechten
Syn wet op haer laet hechten/
Laet weten dat sij menschen zijn.

Waerom waert ghy vertoghen

pauperi, adiu-
tor in oportu-
nitatibus in tri-
bulatione.

Et sperent in te
q nouerunt nos
men tuu, qm nō
dereliquisti que-
rentes te Dñe.

Psallite Domi-
no q habitat in
Syon, annūciate
inter gentes su-
a. Quoniam regrens
sanguinē eorum
recordatus est.

Miserere mei
Dñe, vide humi-
litem meā de
inimicis meis.

Qui exaltas me
de portis mor-
tis, vt annūciē
oēs laudatiōes.
Exultabo in sa-
lutarituo, infixi
sunt gentes in.

In laqueos isto-
quē abscōderūt
peccatores, com-
prehensus est.

Conuertantur
peccatores in
infernū, oēs gen-
tes.

Quoniam non in
fine oblitio erit
pauperis.

Exurge Domi-
ne non confors-
tetur homo.

Constituē Dñe
legislatorem,

Vt quid Dñe res-

O heer in onsen grooten noot
 Ghy stelde ons wt v ooghen/
 Der booser moet is also groot
 Die arme die wort ontsteken dan
 Die boose die worden ghebonden
 In haren raet ende vonden/
 Men prüst hem tot allen sonden
 In zijn begheert den boosen man.

Tot suerheyt sij verweeten
 Den heer/die sondaer maect hem gram/
 Sijn boosheyt daer toe strecken
 Dat hy Gods thoorn niet waer en nam.
 Hoer zijn oogen en is niet gheset
 Die heer/maer alle zijn weghen
 Die zijn besmet ter deghen/
 Altyt ist so ghelegghen
 Dat hy met sonden wort besmet.

Verte zijn van hem gheweken
 V oordeelen hier van zijn aensicht/
 Sijn vñanden (theest gebleken)
 Heeft hy zijn heerscappy gesticht.
 Hy sprack in zyn der herten gront
 Ick sal tot allen geslachte
 Sijn onberoert van crachte
 By daegh ende oock by nachte
 Hier sonder quaet tot alder stont.

Vol vloerkiens/bitterheyden/
 In sinen mont bedroch en pijn/
 Sijn lagen can hy spreiden
 Te dooden met een boosen schijn
 Den goeden: hy siet den armen aen
 Int heymelick verborghen
 Ghelick een Veeu can worghen
 Den armen en den gorghen
 Can hy vercleynen en neder slaen

cessisti lōge: des-
 spicis in oportu-
 nitatib. in trib.
 Dū superbit im-
 pius, incenditur
 paup: cōprehen-
 duntur in cōfil.
 Qm̄ laudat pec-
 cator in deside-
 deris aīe suae.
 Exacerbavit do-
 minū peccator:
 secundū multiz-
 tudinem irae suae
 non quæret.
 Non est Deus in
 conspectu eius:
 inquinatae sunt
 viæ illius in omī
 tempore.

Auferuntur ius-
 dicia tua à facie
 eius, oīm inimic-
 orū suorū dom.
 Dixit. n. in cor-
 de suo nō moue-
 bor à generati-
 one in generat.

Cuius maledic-
 ctione os pleni-
 est, & amaritudi-
 ne & dolo sub.
 Sedet in insidijs
 cum diuitib. in
 occult vt int.
 Oculi ei⁹ in pau-
 perē respiciunt:
 insidiat in abs-
 c. Insidiatur vt ra-
 pīat pauperē.

In laqueo suo
 humiliabit eū:
 inclinabit se &.

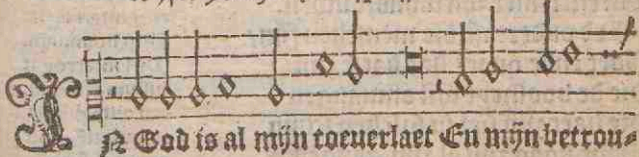
Hy spzeect wt boosen sinnen
 God heuet wt sinen sin geset
 Wat ick hier can beghinnen/
 Want hy int eynde my niet belet.
 Staet op o heer/verheft v hant/
 Ghedachtelich wilt doch wesen
 Den armen hier midts desen/
 Waerom v God ghepzen
 Die boose quelt met zyn verstant:
 Die arme is v ghelaten
 Ghy siet zyn droefheyt en dangier/
 Ghy coemt oock seer te baten
 Den weezen in dit leuen hier.
 Wilt breken den arm en al zyn macht
 Die boosheyt wil bedziuen.
 God sal een Coninck bliuen/
 Maer ghy sult niet becluen
 Ghy heydens die Gods vrees veracht.
 Die heere heeft willen hoozen
 Alrijt der armen droef gheclach/
 Haer siem coemt tot v oozen
 Ghy staet haer by nacht ende dach/
 O heere weest haer een rechter vroet/
 Den cleyngen te baten wilt comen
 In allen so wilt haer vromen/
 Den mensch hier so wilt tomen
 Dat hy niet groot en maech sinen moet.

Dixit ei in cor-
 de suo oblitus
 est Deus, auert.
 Exurge dñe des
 us & exaltetur.
 Propter quod
 irritauit impius
 Deū, dixit em.
 Videns qm tu la-
 borē & dolorem
 cōsideras, vt.

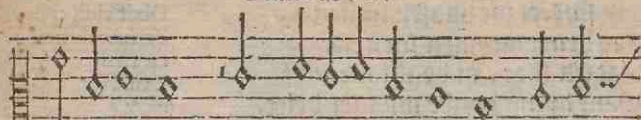
Tibi derelictus
 est paup, orpha-
 no tu eris adiu.
 Cōtere brachiū
 peccatoris & ma-
 ligni, quereſ pec-
 catū illius & nō.
 Dñs regnabit in
 æternū & in sæ-
 culū sæculi: peri-
 bitis gentes de.

Desideriū paupe-
 rū exaudiuit do-
 minus, præpara-
 tionē cordis eos
 rū audiuit auris.
 Iudicare pupillo
 & humili, vt nō
 apponat vltra
 magnificare se
 homo super ter-
 ram.

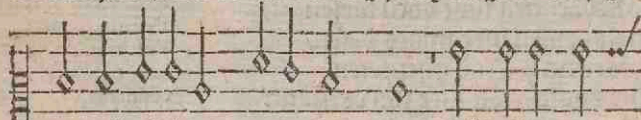
Den . x . Psalm . In Domino confido. Na de
 wyse. Ich hoor die spieſſen craken.

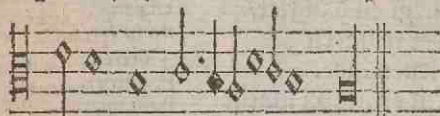
Psalmus . x .

wen in hem staet. Waerō wilt ghi my tergen? En seg

gen mijn siele met woerden quaet Wilt vliegen tot

die berghen//ber ghen.

Die sondaers spanden haer bogen suel
Haer pŷlen sŷ bereyden sel
Om te schieten en te deren
Int doncker so deden sŷ gequel
Die haet met duecht generen.

Want sŷ bedozient groot en cleyn
Al dat ghy maecte dat is pleyne/
Maer wat woude hy hier plegen
Die oprecht is van herten reyn
En goet in al zŷn wegen.

Die heer is in zŷn tempel schoon/
Sŷn stoel is in des hemels thoon/
Den armen can hy schoutwen/
Doetsoecken allen menschen soon
Doersien met zŷn wŷnbsoutwen.

God ondertast die menschen sŷn/
Goet ende quaet hoe datse zŷn/
Die de boosheyt wil omuangen
Die haet zŷn siel in sulcken schŷn
Want boos zŷn al zŷn gangen.

In Dño cōfido,
quomodo dicitis
animæ meæ,
transmigra in
montem sicut
passer.

Qm̄ ecce peccatores
intendunt archi,
parauerunt sagittas
suas in pharetra
ut sagittent.

Quoniam quem
perfecisti destruxerūt,
iustus autem
quid fecit?

Dñs in tēplo sancto suo,
Dñs in celo sedes eius.

Oculi eius in pauperem respiciunt
palpebræ eius interrogant
filios hominum.

Dñs interrogat iustum & impiū,
qui autē diligit iniquitatē,
odit animam suam.

Stricken/sulphur en daer toe vier
Sal God dan laten storten hier
Al op die boose nacy/
Dit is haer deel/ haer beker fier/
Tempeest en molestacy.

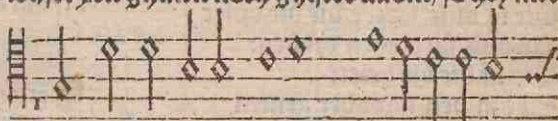
Pluet super peccatores laqueos, ignis, & sulphur, spiritus procellarum pars calicis eorum,

Want God die heer gebenedijt
Is rechtuaerdich tot alder tijt
Met liefden hy aenueerden
Justicy/en sach wijdt en zijt
Op dat recht is op eerde.

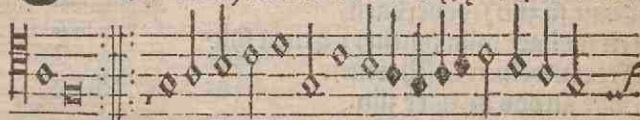
Qm̃ iustus Dñs & iusticias dilexit aequitate vi.

Da de wijse. Ich ghinch noch ghister auont/so heyme.

¶ Psal. xj. Saluū me fac.

heer wilt my behouwen Die heylige is
Die waerheden vercouwen Sy worde te niet

vergaen Al vand menschen kindre boos Seer weynich
ghedaen.

u betrouwe Seer weynich hier altoos.

Sij spreken en sij leeren
Malcander nedeheyt/
Bedroch sij hier hanteeren
Soot haer in therte leyt/
Haer lippen bedriegen tot alder stont/
Seer schoon sij hier flatteren/
Maer valsche is haren gront.

Saluum me fac Domine quoniam defecit sanctus, quoniam diminutae sunt veritates a filiis hominum, Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum, labia dolosa in corde & corde locuti sunt,

God moet gheheel verdoemen
Die lippen boos en fel/
Die haer hier seer beroemen
Een tonge die is rebel/
Die hoochclucken spzeect en glozieert
Tot schande moet sy comen/
God straft die dit vseert.

Al die daer doxten spzecken
Ons tonge verwinnen sal/
Ons lippen sullent wzecken
Van ons is ons gehal/
Wie is onse heere/die dit opset
Van ons/sal comen bzecken:
Wie ist die dit belet:

Al om den noot der armen
Wil ich verrijsen haest/
(Spzeect God) ich wil ontfarmen
Want sijn seer verbaest/
Ich sal haer mijn salicheyt geuen sijn/
Getrouwelyck bescharmen
Ende altoos by haer zyn.

Gods woerden hooch gheprezen
Sijn siyuer ende claer/
En zyn van sulcken wesen
Als siluer is voerwaer/
Dat seuenmael in dat vier besocht
Is wter aerden ghelesen
Ende hier seer schoon ghemzocht.

Ghy heere sult ons bewaren
Al van dit boos gheslacht
Die teghens u vergaren
Ende thoonen al haer macht/
Sijn gaen altijt ront om ons heen
Ende ghy meerdert die scharen
Der menschen al ghemcen.

Disperdat Do-
minus vñuerla-
bia dolosa, &
linguam magni
loquam.

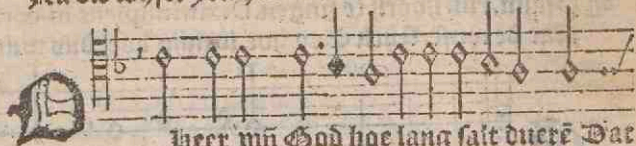
Qui dixerit, lin-
guā nostrā ma-
gnificabimus, la-
bia nostra a no-
bis sunt, quis no-
stet Dñs est?

Propter miserā
inopum & gemitum pauperum:
nunc exurgā di-
cit Dominus.
Ponam in salu-
tari: fiducialiter
agam in eo.

Eloquia Dñi, e-
loquia casta, ar-
gentū igne exas-
minatum, pro-
batū terræ pu-
gatū septuplū.

Tu Dñe serua-
bis eos & custo-
dies eos à gñe-
ratione hac in.
In circuitu im-
pii ambulāt, sed
cundū multitu-
dinē tuā multi-
plic. filios ho.

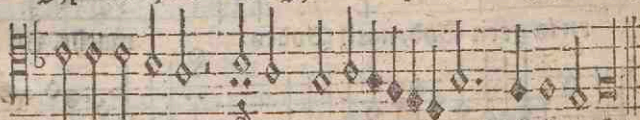
C De . xij. Psal. hoogh te singē. Vsq; quo domine obl.
Ra die wjse. Ick had een boelken wtuercozen.

Heer my God hoe lang salt duere Dae

ghy wilt hier verghe ten my: hoe lang sal ick

int eynde treure? O Heer wilt my verlossen ghy.

Hoe lang wilt ghy v aensicht keeren
Van my: hoe lang stel ick noch raet
In munder sielen: hoe lang sal deeren
My deur den dach die droefheyt quaet:

Vsq; quo auertis
faciē tuā a me.
Qd̄iu ponam
consilia in ani-
ma mea.

Hoe lang sal sijn op my verheuen
Mijn vyant: hier my doen ghequel:
Heusiet my heer: wilt my aenleuen
Mijn heer: mijn God verhoort mi snel.

Vsq; quo exalta-
bitur inimi me.
super meē respi-
ce & exaudi me
dñe Deus me⁹.

Wilt mijn oogē hier met licht ontfekē
Dat ick niet en slaep al inder doot.
Dat mijn vyant hier niet en mach spreke
Mijn macht was tegens hem seer groot.

Illumina ocu-
los meos ne vnq̄
obdormiam in
morte.

Al die my quellen hier/sullen verbljde
Wanneer beroert wort mynen moet.
Daer om/mijn hoep tot allen tyden
Stel ick tot v ghenade goet.

Qui tribulant
me inimici mei,
exultabūt si mo-
tus fuero: ego
autē in miseric.

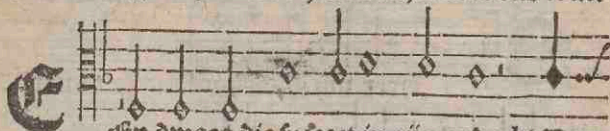
Met groeter vmecht sal zyn beuangen
Mijn hert heer in v salicheyt.

Exultauit cor
meū in salutari

Psalmus . xiiij.

Ick wil Gods naem lonen met sangen tuo, cantabo Dñō
qui bona tribuit.
hy heeft my alle goet bereypt.

Psalm. xiiij. hooch te singen. Dixit insipiens in cor.
Nac de wyse. Sijck God hoe is mijn boel dus wilt.

En dwaes die spzeect in zyn gedacht Daer

en is geen God/ noch Godes macht. Sij

zyn in al haer wegen Bedornē afgriselyc

hier op acht. Niet een die goet can plegghen.

God wou zyn oogen neder slaen

Ouer Adams kinderen laten gaen/

Op dat hy mocht aenmercken

Wie dat God soecken wilt/ en verstaen/

Dat hy hem hier mach stercken.

Sij weken van God sonder getal

heel onprofitelick zynse al

Niet een en wort daer gheuonden

Die duecht volbrengt int aertsche dal/

Niet een/ wilt dit wel gronden.

Een openbaer graf so is haer heel

haer lippen zyn senyn geheel

Dñs prospexit
de cælo super filios
hoim, vt vis
deat si est intels
ligens aut requi
rens Deum.

Omnes declinas
uerūt, simul inu
tiles facti sunt:
nō est qui faciat
bonum non est
vsque ad vnum.
Sepulchrū patēs
est guttur eorū,
linguis suis dox

Haer mont is vol van vloecken/
Haer voeten zijn suel te storten veel
Het bloet in allen hoecken.

Onsalicheyt is haer ontrent/
Den vrede en was haer niet bekent/
Noch si voer haren ooghen
En hadden Gods vrees seer excellent
Die was van haer ghevolghen.

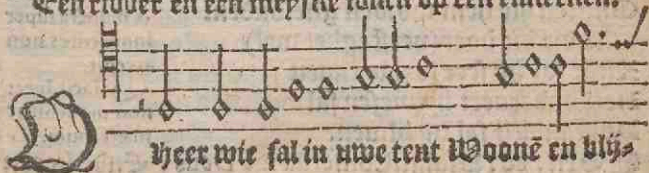
En sullen sij niet bekennen schier
Al die boosheyt wercken hier?
Dees aerstche boose honden
Die eten mijn volck in alle manier
Als oft sy broot verslonden.

Den heere sij in haer liiden swaer
Niet aen en riepen/dat is claer.
Haer vrees was daer ontfeken
Daer gheen vreesse en was voerwaer/
Alst dickmaels heeft ghebleken.

God is den gheslacht der goeden by/
Des armen raet beschimpten ghy.
Certejn op Gods ghenaden
Sijn hope/ zijn troost hier stelde hy.
God en sal hem niet versmaden.

Wie gheeft wt Syon die salicheyt
Daer Israhel zijn troost aen leyt?
Als God vryde zijn geuanghen/
Sluschap en vrede sal zijn bereypt
Dan Iacob met verlanghen.

Psalm. xiiij. Dñe quis habitabit in tab. Na de wijsse/
Een ridder en een meyske ionck op een riuierken.

Iose agebant.
Quorū os male
dictiōe plenum
est, veloces pe.
Contritio & in
felicitas in vhs
eorum, & viam
paci nō cogno
uerunt, non est
nomen Dei ante
te oculos.

Nōne cognoscēt
omnes qui ope
rātur iniquitatē
qui deuorāt ple
bem meam sicut
escam panis.

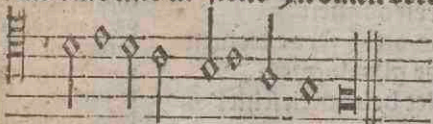
Dominum non
innocauerūt: il
lic trepidauerūt
timore vbi non
erat timor.

Quoniā Dñs in
gneratiōe iusta
est, consiliū inoz
pis confudistis
quoniam Dñs
spes eius est.

Quis dabit ex
Syon salutare Is
rael cū auerte
rit Dñs captiuis
tatē plebis suae,
exultabit Iacob.

uē daer met lu sten: In dinen berch

wie sal doch daer in rusten:

Die onbeulect houdt sinen tredt

En hem tot deuchden hier wil heeren

Sijn betrouwen op den heere sedt

En wil gerechticheyt hanteeren

Die spreekt de naecte waerheyt bloot

Altijt in alle sijn ghedachten

Die van bedroch / int cleyn oft groot

Sijn tough seer wel can wachten

Die sine naesten (hoort mijn vermaen)

Geen quaet en heeft alhier bewesen

Noch hem geen schand en heeft gedaen

Te recht wordt die gheprezen.

Die boose zijn te niet ghebracht

Voor hem: maer die den heer der heere

Breken hier wt alle haer cracht

Die sal hy exalteren.

Die houdt wat hy sine naesten sweert

En die zijn ghelt tot geenen stonden

Op woeker sedt: noch oock begheert

Ghyfscen die hem worden ghesonden.

Al die dit doet (verstaghet wel)

Altijt sal hy seer wel becliuuen

Heel onberoert hy wesen sal

Volstandich sal hy bliuen.

Den . xv . psalm. Conserua me Deus.

seer excellent

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua.

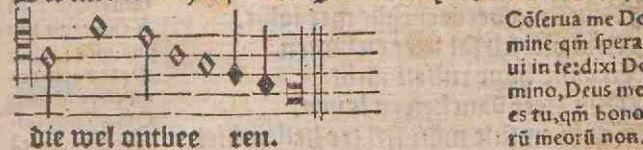
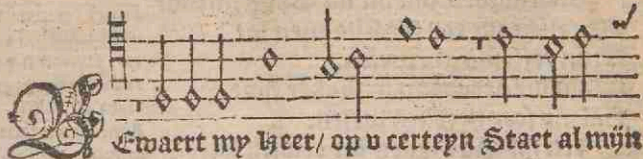
Nec fecit proximo suo malum: & obprobrium non accepit adversus proximum suum. Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timetis autem Dominum glori.

Qui iurat proximo suo & non decipit: qui pecuniam suam non dedit ad usuram: & munera super innocentes non accepit.

Qui facit haec: non movebitur in aeternum.

Ende is een

gulden cleynode. Nae de wijse. Die mi moeghen
wecken sal/dat sal doen die nachtegale.

Den heylighen in dit aertsche lant
heeft God seer wonderlijck gheplant.
Daer in is mijn behaghen
Ick sal haer mijn wil/en mijn verstant
Mijn herte althit toe draghen.

Haer cranchiheden die waren veel
Daer nae sy haesten al gheheel
Ick en sal doch niet versamen
Haren bloedighen offer tot mijn deel
Noch dencken op haer namen.

God is mijn deel/ mijn erue gheheel
Mijn kelck/mijn schat/en mijn tuweel.
Ghy sult nae mijn begheren

Cōserua me Do
mine qm speras
ui in te:dixi Do
mino, Deus me
es tu, qm bono
rū meorū non.

Sanctis qui sunt
in terra eius mi
rificauit oēs vo
luntates meas.

Multiplicatae
sunt infirmita
tes eorū postea.
Non congrega
bo cōuenticula
eorū de sangui
nibus, nec me.
Dñs pars harez
ditatis meae &
calicis mei, tu es
qui restitues hae

O heer mijn porcy end erfdeel
Certeypn restituieren.

Die coorzen zijn mi na Godes ghebot
Genallen tot een soe schoonen lot
Mijn erffenis gheprezen,
Want die vernaemt is sonder spot
Sal my seer heerlick wesen.

Ich sal God louen die eewich leeft
Die my verstant en sinnen gheeft/
By daghen end by nachten.
Mijn nieren die God gheschapen heeft
Die straffen mijn ghedachten.

Ich heb ghesien den heer present
In mijn ghesicht altijt ontrent.
Ter rechter hant besijden
Staet my die heer seer excellent
Dat ich niet en sou glieden.

Daerom so was mijn heert verblift.
Mijn tong verureuchde met iolijt.
Mijn vleesch sal daer en bouen
In vaste hope rusten altijt
Mijn heer dancken en louen.

Ghi en sult mijn siel ter hellen niet
Verlaten / noch brengen in verdriet.
Maer sult my conserueren
Dat dijn heylighe niet en siet
Dat hem mach corrumperen.

Ghi deedt my kennē des leuens padt.
Met bliscap sult ghi my maken sadt/
My heer doer v aenschouwen
Al in v hant een bliden schade
Ten eynde sult ghi houwen.

reditatem meā
mihi.

Funes ceciderūt
mihi in præclaris:
etenim hæreditas mea præ-
clara est mihi.
Benedicam Do-
minum qui tri-
buit mihi intel-
lectum, insuper
& vsq; ad noctē
increpauerūt me
renes mei.

Prouidebā Do-
minum in con-
spectu meo sem-
per, qm̄ a dexte-
ris est mihi, ne
commouear.

Propter hoc læ-
tātū est cor meū
& exultauit lin-
gua mea, insup
& caro mea re-
quiescet in spe.

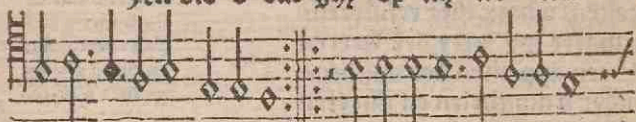
Qm̄ nō derelin-
ques animā meā
in inferno, nec
dabis sanctū tuū
videre corruptio-
nem.

Notas mihi feci-
sti vias vitę, ad-
implebis me læ-
titia cum vultu
tuo: delectatio-
nes in dextera
tua vsq; in finē.

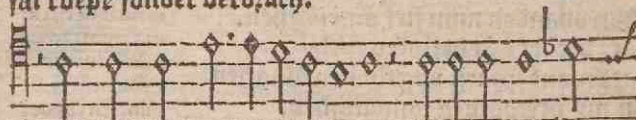
De. xviij. psalm. Exaudi dñe iustitiā meā. Dauid's ge-
bet. Rae de wijsē Alle mijn ghepeya doet mi so wee.

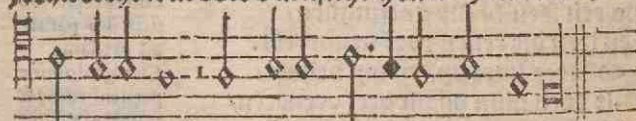
Heer verhoort doch mijn gebet Rechtuer
Ick bid v dat ghy op my let Als ick

dich is al mijn gheclach Soder bedrach nacht en dach
sal roepē sonder verdrach.

Mijn recht wilt voer v aensicht houwē Ick bid v heer

wat ick vermach Wilt doch gerechticheyt aenscouwē.

Ghi hebt geproeft mijns herten gront
By nacht o heer/nae v behaghen.
Maer ghi en vont tot gheender stont
Dat ick die boosheyt heb ghedraghen.
Op dat ick tot gheenen daghen
Der menschen wercken sou verclaren
Maer om v woerden wou ict waghen
En herde weghē hier bewaren.

Heer wilt volbrēngen mijn gangen al
End in dijn weghen wilt my stueren
Dat mijn voetschappen tot gheenen val
En comen/ oft ick soudt besueren.
Ick riep in minen trueren

Probasti cor meū
& visitasti me:
igne me examina-
stisti, & non est.
Vt nō loquatur
os meum opera
hōiū: propter
verba labiorum
meorum, ego cu-
stodiui vias du.
Perfice gressus
meos in semitis
tuis: vt nō mo-
ueantur vestigia
mea.
Ego clamaui

Vant ghy hebt my willen verhooren.
O heer vermhertich van natueren
Op my wilt neyghen hier v ooren.

Maect wonderlijck v vermherticheyt/
Die in v hopen/wilt salueren.
Van die haer teghens uwe maesteyt
Stellen/ v hant hier resisteren/
Bewaert my heer der heeren
Als een appelken der ooghen/
Onder v vloghelen en gheeren
Laet my den voosen zijn ontoghen.

Mont om aen allen syden sel
Mijn vjanden mijn siel omringhen.
Haer vetheyt sij besloten wel/
Haer mont sprack opgeblasen dinghen.
Sij my verworpen/ omwinghen.
Haer ooghen sij sloeghen ter eerden/
Als een leeu sij my ontfinghen/
Een leeu die eenen roof aenmeedt.

O heer staet op/ en my behoet/
Nilt doch mijn vijant heel vernieren/
Verlost mijn siel van dit ghebzoet
Die teghen v hier rebelleren.
Vsweert moet van my keren
Die vjanden van uwen handen
Die my willen persequeren
Mijn siel verlost wt haren banden.

Schept haer van weynich mensche hier
Heer teghenwoordich in haer leuen.
Van v verborghen dinghen schier
Haer buyck is sadt en seer verheuen
Sij zijn versaedt ghebleuen
Van hinderen die sij vergaerden/
Haer hinder hebben sij ghegheuen
Al tgheden dat sij hier ouer spacden.

qm̄ erudisti me
 De⁹ inclina au-
 rem tuam mihi.

Mirifica m̄as
 tuas, q saluos fa-
 cies sperantes.

A resistentibus
 dexteræ tuæ cu-
 stodit me.

Sub umbra alas
 rû tuarû protes-
 ge me: à facie.

Inimici mei ani-
 mam meâ circû:
 dederunt: ad ip̄e
 suû cõcluserû.

Proicientes me
 nunc circundes-
 derunt me.

Susceperunt me
 sicut leo parat⁹
 ad prædam.

Exurge domine
 præueni eum, &
 supplantâ eum:
 eripe aîam meâ
 ab impio: fra-
 meam meam ab
 inimicis manus
 meæ.

Dñe à paucis de
 terra diuide eos
 in vita eorû: de
 absconditis tuis
 adimpletus est
 venter eorû.
 Saturati sunt sis-
 lijs & dimiserû
 reliquias suas
 paruulis suis.

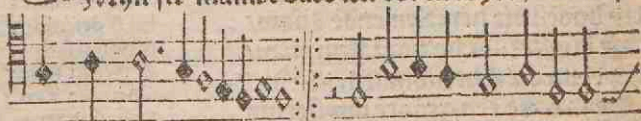
Maer ick sal zyn alsoe ghesticht
En niet gherechticheyt my plinen
Te comen heer voer v aensicht
Tot minder sielen medecanen.
O heer toe allen termynen

Ego autē in ius-
ticia apparebo
conspectui tuo:
fatiabor cū ap-
paruerit gloria
tua.

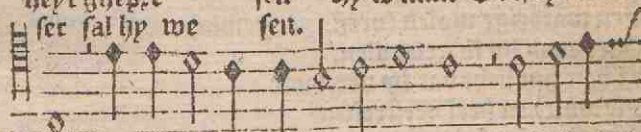
Wanneer v heerlicheit gepresen **Psalm. xvij. doē Da**
Wanneer v glozy sal verschynen **uid verlost wert wt**
Dan sal ick versadicht wesen. **Sauls hant . Diligā**
te dñe. Na de wyse. Een nieu liet heb ic gedicht/ met al.

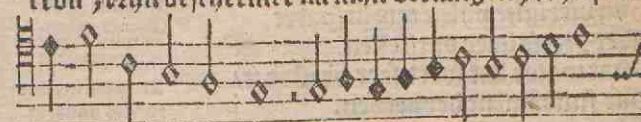
Ich sal v heer lief hebben seer **Mijn vastich-**
Mijn fir mamēt daer ick toe heer **Mijn verlos-**

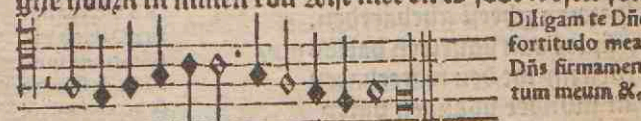
heyt ghepre **sen** hy is mine **God/dyen ic be**
ser sal hy we **sen.**

trou **Mijn** beschermmer na mijn verlangen **Mijn salic**

ghe hoorz in minen rou **Alst niet en is soot wesen sou**

Diligam te Dñe
fortitudo mea:
Dñs firmamen-
tum meum &c.

So can hy mi ontsan **ghen.**

C in

Ick sal God louen en roepen aen
 Hy sal my wel salueren/
 Die pijn des doots heeft my beuaen/
 Boosheit wou my turberen.
 Die helsche pijn my seer omring/
 Die selle doot seer crachtich
 Met haren stricken my omghing/
 Als tribulacy my aenhing
 Stiep ick tot God almachtich.

Van sinen tempel heeft hy ontfacen
 Mijn stem met zijnen ooren.
 Die aerde/die bergen waren begaen
 Als God hem wou verstoozen/
 Daer ghinck van hem vier ende vlam
 Dat alle dinck const verwinen/
 Hy booch die hemelen ende quam/
 Die duyfsteris hy vooz hem nam/
 Hy clam op Cherubinnen.

Hy maecte een groote duyfsteris
 Daer hy in bleef verholen/
 Een waterige wolck (verstaget gewis)
 Daer was hy in gescholen.
 Al van zijn licht dat hy verclaert
 Die wolcken heel verstreken/
 Zijn stem heeft hy geopenbaert/
 Zijn vierighe pijlen onghespaert
 Met vreesse haer ontfeken.

Dat water dat wert seer verstoozt/
 Dat fundament der aerden.
 Ghewone straffing stelde voozt
 Als uwen gheest ghebaerden.
 Hy sandt van bouen en haelde my/
 Trock my wt den waterbaren
 Van mijnder vjanden party
 My van nijders vjide hy

Laudas inuocans
 bo dñm & ab ini
 micis meis salu⁹.

Circundederunt
 me dolores mor
 tis, & torren.

Dolores inferni
 circundederunt
 me, præoc.

In tribulatione
 meainuocaudo
 minum, & ad.

Et exaudiuit de
 templo sancto.

Commota est &
 cōtremuit terra.

Ascendit fumus
 in ira eius, &.

Inclinauit cœs
 los & descendit,

& caligo sub pe.
 Et ascēdit super

Cherubin & vo.
 Et posuit tene-

bras latibulum
 suū in circuitu.

Præ fulgore in
 cōspectu eius nu-

bes transferunt,
 Et introiuit de

cœlo Dñs, & ala-
 tissimus dedit.

Et misit sagittas
 suas & dissip.

Et apparuerunt
 fontes aquarū:

& reuelata sunt.
 Ab increpatione

tua Dñe, ab in-
 spiratione spir.

Misit de summo
 & accepit me, &

assumpsit me.
 Eripuit me de

Die sterck op my waren.

Sij quamen op een sulcken dach
Als my die droefheyt pozden:
Maer God die heer die dat aensach
Is mijn beschermmer gheworden/
En heeft my behouwen/ int ruym geleyt/
Sijn wil heb ich ghecregen.
God gheeft my nae mijn gherechticheyt/
Ich hiele zijn weghen wel bereyt/
Gheen boosheyt en wou ich pleghen.

Want al zijn gherechten seer excellent
Die staen in mijn ghedachten/
End zijn justicy blift my ontrent
Die en wou ich niet verachten.
Ich sal onbevleet voer zijn aensicht
Die boosheyt van my iaghen/
Om dat ich supuer ben ghesticht
En met rechtuerdicheyt verliche
Sal God my goet toe draghen.

Metten heyligen sult ghy heyligh zijn
End goet al metten goeden.
Metten verkeerde (verstaet doch mijn)
Verkeert. weest op v hoeden.
Den cleyne sult ghy behouden altit
Den houaerdighen stellen beneden.
Wane heer ghy mijn verlichter zijt
In v word ick becozinghe quijt/
Den muet sal ick ouertreden.

Mijn God/ zijn wech is onbevleet/
Doer vier besocht zijn spraken.
Als een beschermmer hy bedect
Die daer hopen/ nae hem haken.
Wie isser als God? oft Gods ghelyck?
Hy heeft my crachte ghegheuen.
Hy stelt mijn wech al wt dat slijck

inimicis meis.
Preuenient me
in die afflictio-
nis meae, & sec.
Et eduxit me in
latitudinem, sal-
uum me fecit.
Et retribuit mihi
hi Dñs secundum
iusticiam meam.
Quia custodiuit
vias Dñi, nec in-
pie gessi à Deo.

Qm̃ omnia ius-
dicia eius in cõ-
spectu meo, &c.
Et ero immacu-
latus cum eo, &c.
obseruabo me.
Et retribuet mihi
hi Dñs scdm̃ ius-
ticiam meam, &c.
scdm̃ puritatem
manuũ mearũ.
Cum sancto san-
ctus eris, &c. cñ.
Et cum electo
electus eris, &c.
Qm̃ tu populaũ
humilem saluũ.
Qm̃ tu illumina-
nas lucernam.
Qm̃ in te eripias
à tentatione, &
in Deo meo.
Deus meus im-
polluta via eius,
eloquia Domini
igne examinata.
Qm̃ quis Deus
preter Dñm aut
quis Deus paret.
Deus qui precis

Psalmus. xvij.

Dat doet mijn God van hemelrijck
By reynicht al mijn leuen.

Ghi maect my snel/en stelt mi hooch
Ghi leert mijn handen strijden
Mijn armen stelt ghi tot eenen boorch
Ghi holpt my tot allen tijden.
Ghi hebt my ghegeuen een bystant goet
Van v salicheyt heere.
V hant ontfangt/en my behoet.
V disciplijn die maect my vzoet.
My straste uwe leere.

End minen ganck ghi hebt verbzeft
Gheen cranchen den my beletten.
Ick false veruolghen (hoozt dit bescheyt)
Mijn vñanden verpletten.
Iken false niet laten ongheplaccht
Tot dat si sonder bliuen.
Ick wilse krencken soot my behaecht
Ghi maect my crachtich onuersaecht.
Ghi wiltse my onder driuen.

Ghi hebt mijn vñandē te rug ghekeert
Mijn nñders heel bedoruen
Si hebben haer stem gheexalteert
Maer gheenen troost verwozuen
Ick false vernielen ghelijck dat sant
Ghelijck dat stof der straten.
Ghi vñdt my van opspraeck ende schant
Het hooft der heydens ghi my plant
Daer si haer op verlaten.

Een volck dat ick kende niet
My diende : int ghehooren
Wast my ghehoorsam met alle vliet.
Die kindren vzeemt ghebozen.
Doer loghens van my heel zyn veroude :
Gaen cruepel in al haer paden

xit me in virtute & posuit.

Qui perficit pedes meos tāquā ceruogē; & su.
Qui docet manus meas ad pl.
Et dedisti mihi protectionē salutis, & dextera.

Et disciplina tua correxit me in finem.

Disfasti gressus meos subtus me & nō sunt infir.

Persequar inimicos meos.

Confringā illos nec poterūt stare. cadēt subtus pedes.

Et percinxisti me virtute ad bell.

Et inimicos meos dedisti mihi dors. & odien.

Clamauerunt nec erat qui saluos faceret, ad.

Et cōminuā eos vt puluērē ante faciem venti.

Eripies me de cōtradictionib⁹ populi.

Populus quem nō cognoui seruauit mihi : i auditu auris.

Filij alieni meriti sunt mihi : filij alieni inue,

Maect God die leeft/en my behoudt/
Die moet gheloest zyn menichfoudt.
En God mijnder ghenaden.

God/die my wreect van mijn vyant
Mijn verlosser tallen stonden
Die my den volcken onder plant
Die boose felle honden.

Ghi sult my verhoogen/en maken groot.
Vanden ghenen die teghens my rijzen
Wilt my onttecken inder noot
Den boosen man wt sinen schoot
Daer om sal ick u prisen.

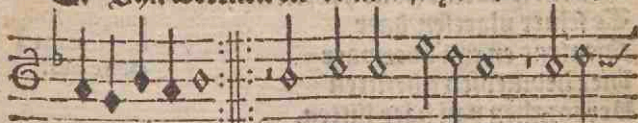
Daer om sal ick belijden u
O heer in allen nacp.

Wien naem een psalm spreken nu
Groot maect hy doer zyn gracy
Die salicheyt van sinen Coninck reyn
Aen David sinen gheswozen
Sinen ghesalsden/ soe ick meyn
Doet hy bermherticheyt (this pleyn)
Sijn zaedt eewich vercozen.

Psal. xviij. hooch te singē. Cœli enarrant gloriā Dei.
Da de wijsē. Ic had eē gestadich minnekē/green scoon.

Gods glory en de heerlicheyt Den hemel
Sijn wercken en de maesteyt Vertellen

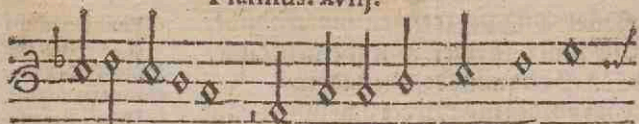

tfirmament Dit woert dit maect bekend Den eer
ex cellent.

Viuit Dominus
& bñdictus De⁹
meus: & exaltes
tur De⁹ salutis.
Deus q das vine
dictas mihi, &
subdis populos
sub me: libera-
tor meus de ini-
micis meis.
Et ab insurgens
tibus in me ex-
altabis me: & vi-
ro iniquo erip.

Propterea con-
fitebor tibi i na-
tionibus Dñe: &
nomini tuo psal-
mum dicam.
Magnificans sas-
lutes regis eius
& faciens misere-
ricordiam Chri-
sto suo David:
& semini eius.

Psalmus. xviii.

nen dach den ander Die nachten oock malcan der

Dres const thoonen present.

Daer en is gheen redene oft tael
Daer van men niet en hoorst
Haer stem: (verstaghet altemael)
Haer gheluyt is ghecomen voort.
Sij predicken Gods woort
Al in des werelts eynden
Daer God die heer haer seynden
Sij deden haer rappoort.

De Sonne heeft hy ghestelt gheset
Sijn tabernakel goet.

En sy wt haerder camer tret
Ghelijck een bruygom doer.
Verlijdt is haren moet
Recht als een ruese seer machtich
Te loopen is sy crachtich
Haren wech met grooten spoet.

Sy rust/si climt op deene sy/
Al vanden hemel claer
Tot dat sy coemt (wilt hoozen my)
Te seluer plaetsen/daer
Niemand en can voerwaer
Hier heymelijck ghesitten
Verborghen van haer hitten.
Dit blijct wel openbaer.

Gods wet is supuer ende reyn

Cœli enarrant
gloriam Dei: &
opera manuum.

Dies diei erua-
stat verbum, &
nox nocti indi-
Non sunt loque-
la neq; sermões
quorū nō audis-
antur voces eo.
In omnem ter-
rā exiuit sonus
eorū, & in fines
orbis terræ ver-
ba eorum.

In Sole posuit
tabernaculū suū
& ipse tanq; spō-
sus procedēs de
thalamo suo.

Exultauit ve-
gyas ad curren-
dam viā, à sum-
mo cœlo egres-
sus eius.

Et occurfus eius
vsq; ad summū
eius, nec est qui
se abscondat à
calore eius.

Lex Dñi imma-

Die sielen si bekeert.

Sijn woort is trou/ en daer toe pleyt

Dat den cleyuen wijsheyt leert/

Sijn iusticy hooch gheert

Is recht/ en vzecht can stichten

Den ooghen can verlichten

Ighebodt: dyet wel vseert.

Gode vrees tot allen sonden

Sal ewich heyligh zijn

Gods oordeel tot een oorzonden

Is van oprechten schijn

Bouen gout en ghesteenten sijn

Machmen dat wel taxeren

Bouen honich soet weerderen

Eewich tot allen termijn.

Winecht sal die bewaren

Daer in staet zijn ghewin.

Wie can die sonden verclaren?

En verstaen: daer een valt in.

Och heer hebt sulcken sin/

Dat ghi gheneest mijn wonden/

End mijn verborghen sonden/

Want ick seer sondich bin.

Wst dat sy met haer heerscapp

Quer my niet en domineren

Dan sal ick wesen reyn en vry

Dan die meeste sonde siet.

Mijn woerden (hoort dit bediet)

En mijn ghedachten seere

Voer v staen minen heere.

Ghi verlost my van verdriet.

culata cōuertēs

aias, testimoniū

Dñi fidele, sapi-

entiam præsētis.

Iusticiā Dñi res-

ctā, lētificantes

corda, prāceptū

Dñi lucidum.

Timor Dñi san-

ct⁹ permanet in

sculū sculi, ius-

dicia domini ve-

ra, iustificata in.

Desiderabilia su-

per aurū & lapi-

dem preciosum

multū, & dulcio-

ra sup mel & fa.

Etcā seru⁹ tuus

custoditea, in cu-

stodiēdis illis re-

tributio multa.

Delicta q̄s in-

telligit t̄ ab ocs

cultis meis mun-

da me, & ab ali-

enis parce ser.

Si mei non fue-

rint dominati-

tunc immacula-

tus ero, & emū.

Et erunt vt con-

placeāt eloqui-

oris mei, &.

Domine adine-

tor meus & res-

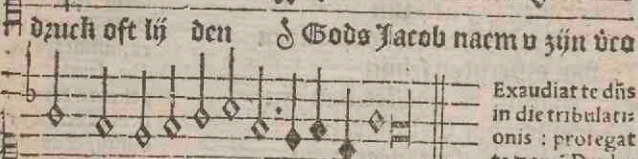
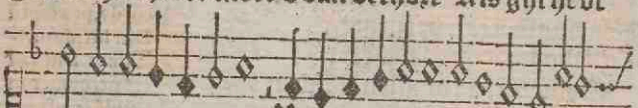
demptor meus.

C De .xix. psal. hoogh te singen. Exaudiat te dominus

in die tribulationis. Na de wijsse. Ick had een baeltien

wruerozen/ die ick met herten minne.

Psalmus. xix.

ren/ Moet helpen tallen tū den.

God moet v seynden zyn bystant

Al wt zyn heylighe stede

End v wt Syon met zyn hant

Beschermen hier met vrede.

Dijns offers moet die heere soet

Altijt ghedachtich wesen.

Din offer vet en daer toe goet

Moet zyn van hem ghepresen.

God gheef v na dijns herten gront

Alle dinck tot zyn der eeren

Al uwen raet tot alder stont

Dyen moet hy confirmeren.

Wij sullen ons verbliden seer

In dijner salicheyden

In Gods naem staet al ons eer/

Die sal ons hooch verheeyden.

God moet al v begheerten seer

Veruullen sonder sparen.

Ich heb bekendt dat God die heer

Dyn ghesalsgen wou bewaren.

Exaudiat te dñs
in die tribulati-
onis : protegat
te nomē Dei Ias-
cob.

Mittat tibi aus-
xiliū de sancto:
& de Syon tuea-
tur te.

Memor sit ōnis
sacrificiū tuū: &
holocaustū tuū
pingue fiat.

Tribuat tibi se-
cundū cor tuū:
& omne cōsiliū
tuū confirmet.

Lætabitur in sa-
lutari suo: & in
nomine Dei no-
stri magnifica-
bimur.

Impleat dñs oēs
petitiones tuas:
nunc cognoui
qm̄ saluum fecit
Dñs Christū suū

Hy sal wt sinen hemel schoon
hem hoozen en ontfermen/
Met grooter macht sal hy zyn soen
Met zyn der hant beschermen.

Die sommige haer verlaten heel
Op wagens en op peerden/
In Gods name wy sullen veel
Bidden/en troost aenueerden.

Sij zyn verbonden en gehecht
Heel machteloos ghevallen/
Maer God die heeft ons op gherecht
Sijn hant bewaert ons allen.

Heet maect gesont den coninck goet/
Wilt ghy op sulche daghen
Ons stem verhooren met alle spoet
Als wy onsen noot u claghen.

Psalm. xx. hooch te singen. Dñe in virtute tua læ.
Na die wijse/ Myn sinnekens zyn my ontogen.

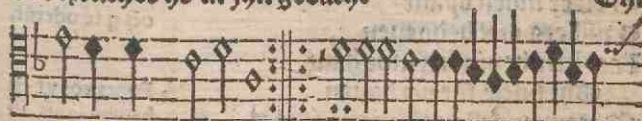

De coninck sal hem verblif
hy sal tot al len tij

den
den

O heere God in uwe cracht Om dñre salicheyde Ghi
Verzeuchde hē in zyn gedacht Ghi

gaest hē zyns hertē lust **I**n wat zyn lippē vber-
gaest hem zyns hertē lust

Exaudiet illum
de celo sancto
suo: in potentia
tibus salus dexa
teræ tuæ.

Hi in curribus
& hi in equis:
nos aut in noie
Domini Dei.
Ipsi obligati sūt
& ceciderūt, nos
aut surreximus
& erecti sumus.

Dñe saluum fac
regem: & exau-
di nos i die qua
inuocauerimus.

den Sijn wil/en begheert/hebt ghi ghebluft.

Want ghi zijt hem voercomen
Met die alder beste gauen soet.
Een croon hebby ghenomen
Seer precioos/en daer toe goet
Daer me ghi hem woudt croonen
Ae dleuen heeft hy ghehaect
Ae dleuen heeft hy ghehaect
Gewich woudt ghy hem thoonen
Gewich hebt ghi zyn daghen ghemaect.

Sijn glory is groot verheuen
O heer in v salicheyt sijn
Ghy sult hem eere gheuen
En hem seer schoon hier laten zyn
Gewich sonder ophouwen
Ghi hem ghebenedijt
Ghi hem ghebenedijt.
Gewich doet v aenschouwen
Sal hy met vnechden zyn verblift.

Die coninck can hem betrouwen
Op God den heere / in zyn ghenaepe
Daer en sal hy niet in flouwen
Noch zyn beroert vnech ende spaep.
V hant die laet doch proeuen
O heer uwen vyant
O heer uwen vyant
V nijdens diet behoeuen
Laet hier beuinden uwe hant.

Ghi sult se soe verdouen
Met uwen sellen strengthen moet
Gecht als een vierighen ouen

Qm prauentisti
eum in benedi-
ctionibus dulce
dinis: posuisti i
caput eius coro-
nam de lapide.
Vitā petijt a te,
& tribuisti ei lō
gitudinē dierū
in sēculum: &
in sēculū sēcu-
Magna est glo-
ria eius in salu-
tari tuo, gloriā
& magnum des-
corem impones
super eum.

Qm dabis eum
in benedictionē
in sēculū sēculi,
lætificabis eum
in gaudio cum
vultu tuo.

Qm rex sperat
in Dño, & in mi-
sericordia altis-
simi non cōmo.
Inueniatur mas-
nus tua omnib.
inimicis tuis dex-
tera tua iueniat
oēs q te oderūt.

Pones eos vt cli-
banum ignis in
tpe vultus tui.

Sal God verdullen dit ghebroet.
Het vier sal haer versinden.
Haer vruchten van aertrijck
Haer vruchten van aertrijck
Dat sij die niet en vinden
Haer saedt bederven al ghelijck.

Want quaet sij v toe keerden
En hebben versiert een boosen vont
Deel raets sij doen hanteerden
Maer en mochten die tot geender stont
Dast maken nae haer behaghen.
Ghi sultse heel te ruck
Ghi sultse heel te ruck
Met v ghewelt veraghen
En brenghense in den druck.

Ghi sult o Heere spannen
De pezen/in haer aenghesicht.
Synt vrouwen/oft zint mannen/
Weest ghi in uwe cracht ghericht/
Verheuen in uwe duechden.

Dan sullen singhen wi
Dan sullen singhen wi
Loue v crachten met vruechde
En wesen met goed herte blij.

Nae de wijse. Fortupne wat hebby ghebrouten.

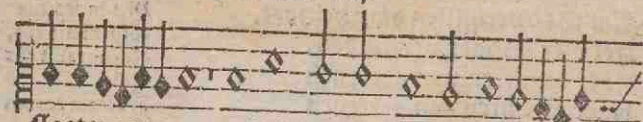
Dñs in ira sua
cōturbabit eos,
& deuorabit eos
ignis.
Fructum eorum
de terra perdes,
& semen eorum
à filijs hominū.
Quoniam decli
nauerunt in te
mala, cogitauē
runt consilia,
quæ nō potue
runt stabilire.
Quoniā pones
eos dorsum in
reliquis tuis;
præparabis vuls
tum eorum.

Exaltare Dñe in
virtute tua, can
tabimus & psal
lemus virtutes
tuas.

Den. xxi. psam/hoo
ghe te singe. Deus deus
meus respice in me, qua
re me dereliquisti.

Weer o wout ghi mi verla ten Myn God
myn God/myn heer. Ic bid v bo uen maten Op my

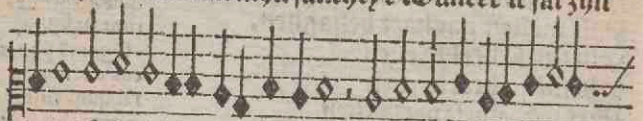
The musical notation consists of two staves. The first staff begins with a large, ornate initial 'W' that spans across the first few notes. The notes are diamond-shaped and placed on a five-line staff. The second staff continues the melody with similar diamond-shaped notes. The text is written below the staves, with some words aligned under specific notes.

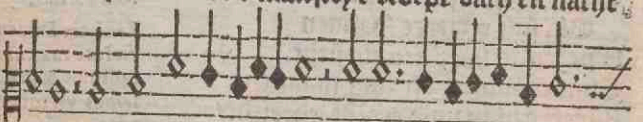
slaet v oogen neer Die woerdē van mijnē misda-

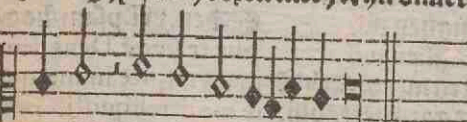
den Seer ver van mijn salicheyt Wāneer ic sal zijn

beladē Sal ick tot v maiesceyt Roepē dach en nacht:

Mer ghy sult hoozen niet Mijn onuerstant ghy niet

en acht Dus ben ick in verdriet.

Maer ghy ter heyligher stede woont
Het lof van Israel

Ons vaders hebby altijt verschoont
Verlost wt haer gequel.

Als zyt v wilden betrouwen

Als sij v riepen aen

Dan hebt ghuse behoutwen

Gheen schand en hebben sij ontsaen

Maer ick ben soo ghestelt

Als een aerdt worm cleyn

Doerwaer sij hebben my gheschelt

Deus Deus me
respice in me, q̄
re me dereliqui
sti, longe à salu
te mea verba.

Deus meus cla
mabo per diem
& non exaud.

Tu autē in scō
habitas laus Is.

In te sperauerūt
prēs nostrī, spes
rauerunt & lib.

Ad te clamaues
rūt & salui facti
sunt, in te spera.

Ego autem sum
vermis & nō ho
mo, opprobriū

Doerwaer sijn hebben mi gheschelt
Gheen mensch/maer een vilcyn.

End al die my doen aensaghen
Hielden met my haer spot.

Sij spraken/hi had behaghen

End hoepte in sinen God.

Laet zijn Godt hem nu beschermen

Die hem goetwillich is.

Ghi crocht mi met uwen ermen

Wt mijns moeders buych ghewis.

Van dat ick heb ghesoken/

Mijn hoep/mijn God waert ghi.

Gheen dinck heeft my ontbroken

En gaet doch niet van mi.

Want droefheyt wil mi bedwingen

En niemant my bi staet.

Die calueren my omringhen

En die vette stieren quaet

Haer mont doen sijn seer wijt open

En gapen ouer my.

Als leeuwen sijn tot mi lopen

Soe rasen en grinnen sy.

Als water ben ick wt ghestort.

Mijn ghebeenten sijn verspreyt

Ghelijck als dat wasch gesmolten wort

Mijn hert in pijnen leyt.

Mijn cracht is verdort en outweken

Ghelijck een ghebroken vat.

Mijn tonghe en conss niet spreken/

Ter doot toe lach ick plat.

Veel honden my vinghen/omranden/

Die boose scharen veel.

Mijn voeten end oock mijn handen

Doergroeuven sijn gheheel.

Sij telden mijn ghebeent.

hominum & ab-
iectio plebis.

Oēs vidētes me
deriserūt me, los-
cuti sunt labijs
& mouerūt ca-

Sperauit in Do-
mino, eripiat eū,
saluū faciat eū,
quoniā vult eū.

Quoniam tu es
q̄ extraxisti me
de ventre, spes
mea ab vb.

De vētre matris
meae Deus meus
es tu, ne discesse-
ris ā me.

Quoniā tribula-
tio proxima est,
& nō est qui ad-

Circunderūt
me vituli multi,
tauri pingues.

Aperuerūt sup-
me os suū sicut
leo rapiens.

Sicut aqua effu-
sus sum, & dis-

Factū est in me
cor meū tanquā
cera liquecens,
in medio ven.

Aruit tanq̄ testa
virtus mea, & lin-
gua mea adhaesit
faucibus meis.

Quoniā circums-
dederunt me cas-
nes multi, con-

Foderūt manus
meas & pedes
meos, dinumera-
uerūt oīa ossa,

Sij bepiden mijn cleed; en te loot
Sij saghen my aen/en bleuen versteen.
Haer boosheyt was seer groot.

Maer heer/wilt my niet onttrecken
U hulp/end v bistandt.

U ooghen wilt doch ontdecken
Verlost mijn siel van schandt.

Van tsweert en vanden cenhoozen/
En van der leeuwen mont/

Van al die hem verthoozen/
Bewaert my van den hont.

Mijn broeders sal ich uwen naem
Vertellen sonder eyndt.

Ich sal v God louen bequaem
Int midden der ghemeyndt.

Ghi mensche die God hier cont vzesen
End ghi Jacobs gheslacht

Voet God/wilt danckbaer wesen/
Vzeest hem wt al v cracht.

Vzeest hem ghi mannen van Israhel.
Want hy niet en versmaect

Het roepen der armen hoozt hy suel
Die hy niet en verlaet.

Hy en keert van my voertwaer
Sijn aensicht nemmermeer.

Als ich hem riep doer liden swaer
So verhoorde my die heer.

Ich sal heer louen v werken
In die ghemeynte groot.

Die v vzeesen/sullent merken.
Mijn beloften ghesich bloot.

Den armen sal God hier versacpen
Die hem louen/ionck/ende ondt.

Hy salse vermaken/verfracpen/
Die hem soecken sonder foudt.

Apud te laus mea in ecclesia magna, vota mea reddā in cōspectu timen.

Edēt pauperes & saturabuntur & laudabūt Dominū qui requirunt eum.

Ipsi verbō considerauerūt & inspexerūt me, disuiserunt sibi.

Tu autē dñe ne elōgaueris auxiliū tuū a me, ad defensionē meā.

Erue a framea Deus aiām meā & de manu canis vnicā meam.

Salua me de ore leonis, & a cornib; vnicor.

Narrabo nomē tuū fratrib; meis in medio ecclesie laud.

Qui timetis dominū laudate eū vniuersum semē Iacob.

Timeat eū omne semē Israhel, quoniā nō spernit neq; despectū deprecatur.

Nec auertit faciē suā a me & cū clamārem ad eum, exaudiuit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna, vota mea reddā in cōspectu timen.

Edēt pauperes & saturabuntur & laudabūt Dominū qui requirunt eum.

Haer herten onuerfloort
 Leuen inder ewicheyt.
 Sij heeren tot God/ soe dat behoort
 Al die eynden der aerden byept.

Hem sal aenbiddē die heydensche nacy/
 Want hem behoort dat rijk.

En met zijn moderacy
 Regeert hy se al ghelijck.
 Die vet en weeldich hier leuen
 Die aten/ en baden aen.
 Voer hem so moeten sij sneuen
 Al die totter aerden gaen.

Mijn siel sal dan certyn
 Leuen tot zijn profijt.
 Mijn zaedt sal dienen met herten reyn
 Den heer ghebenedijt.

Egheslacht sal den heer ghepresen
 Vercondicht worden dan
 Dat namaels hier sal wesen
 Opter aerden/ vrou/ en man.

Die hemelen sullen vertellen
 Zijn gherechticheyt aldaer/
 Sij die verclaren sellen
 Den volck int openbaer

Dat sal worden ghebozen
 Dat God die heer reael
 Ter werelt heeft vercozē
 Gheschapen altemael.

C. Dē. xxij. psalm. Dominus
 regit me, & nihil mihi deerit.

Na die wijse/ Een boelder moet sich wijden veel.

Reminiscentur
 & cōuertentur
 ad dñm vniuer
 si fines terræ.

Et adorabunt
 in cōspectu eius
 vniuersa fa.

Quoniam Dñi est
 regnū, & ipse do
 minabitur.

Manducauerūt
 & adorauerunt
 omnes pingues

terræ in conspe
 ctu eius cadent
 omnes qui des.

Et aia mea illi
 viuet & semen
 meū seruiet ipsi.

Annunciabitur
 Domino genes
 ratio ventura,

& annunciabūt
 cœli iustitiam
 eius, populo q

nascetur quem
 fecit Dominus.

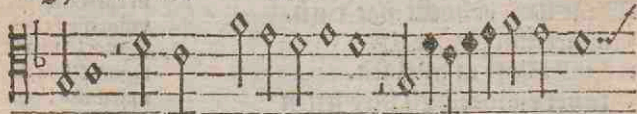

De heer almachtich my regeere Een dinc
 By my ten velde heeft gheheert By luf

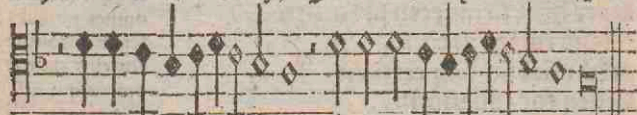
Psalmus .xxij .

sal mi ontbze he. heft mi gheuoet: myn siel
tighe water be ken.

behoet Bekeert doer zyn genade Geleydt met spoet

Doer zyn na me goet Op zyn gherech te paden.

Al ghinch ick midden in die doot

Gheen quaet en sal ick vresen/

Want ghi mijn God/ myn Heere groot/

Met mi altit wilt wesen.

My maecte fier en trooste hier

U staf/ end oock u roede.

In mijn dangier/ doer u bestier

Sij troosten mijn ghemoede.

Ghi hebt een tafel toe bereyt

En dat voer mijn ooghen

Teghens die my met vinnicheyt

Quellen sonder medooghen.

En met oly vet maecte ghy

Mijn hoest: daer op gheschoncken

Mijn beher vry/ vernaemt is hy/

Die can mi maken broncken.

End u barmherticheyt certeyn

Sal mi volghen/ gheleyden/

Myns leuens daghen al ghimeyn

Nam ethi ambula

uero in medio

umbrae mortis,

no timebo mala

mihi, quonia tu

mecum es.

Virga tua & bacu

lus tuus, ipsa me

cōsolata sunt.

Parasti in cōspe

ctu meo mēsam

aduersus eos q̄

tribulant me.

Impinguasti in

oleo caput meū,

& calix meus ins

ebrians q̄ prae

clarus est.

Et misericordia

tua subsequetur

me omnibus die

bys vitæ meæ.

Sal sy niet van my scheyden/
Op dat ick woon in Sijneren thron
By hem nae mijn behagen
Hier bouen schoon/by den Gods soon
In lancheyden der dagen.

Et vt inhabitet
in domo Dñi,
in longitudine
dierum.

Den. xxiiij. psalm. Dñi
est ter. Na de wyse. Eē aerlich trōmelaetkē sond ducht.

E

Et aertrich met zyn ouervloedicheyt hoozt

den herte/met die werelt seer playsant Met al dē men

schen daer in veespreyt/Op dat water geplant heeft hi

daertrijc vaeliant Doer zyn groote hant.

Wie sal nō climmē op Gods berge sijn?

Wie sal staende bliuē in zyn plaetse goet?

Open zyn handen hier omgafel zyn

Die supuer is van moer

Die gheen ijdelheyt doet

Met zyn siel vermoet.

Die met gheen valscheyt gestoozē heeft

Synen naesten/ sal ontfangen alēt meer

Die benedixt die God hier gheeft

En bermherticheyt seer.

Dñi est terra &
plenitudo eius,
orbis terram.
Quia ipse super
maria fundauit
eū & super flu.

Quis ascendet
in montē Dñi,
aut quis stabit.
Innocens mani
bus & mūdo cor
de, qui nō accē
pit in vano.

Nec iurauit in
dolo proximo.
Hic accipiet bñ
dictionē à Dño,
& misericordiā

Sal hy crēghen met eer
Van zyn salicheyt den heer.

Dits een alte lieuen waerdē gheslacht
End een generacy/heyligh/goet/certeyn
Die hier can soechen dach ende nacht
Gode claer aenghesicht reyn:
Dit is Jacobs God pleyn
Onse heer alleyn.

Doet op v poozten o ghi princen snel/
Kijst v dozen/die ewich ghesloten waert
End onse Coninck der glozien sel
Daer in treden onghespaert/
Die zyn ionste verclaert
End ons openbaert.

Wie is dese Coninck der glozien?
Een heere sterck en vā seer groter macht
Crachtich is hy vol victozien
Inder oerloech gheacht
Heeft die helle vercracht
En te grondt ghebracht.

Doet op v poozten o ghi princen snel
Kijst v dozen die ewich ghesloten waert
End onse Coninck der glozien sel
Daer in treden onghespaert
Die zyn ionste verclaert
End ons openbaert.

Wie is dese Coninck der glozien?
Een heere sterck en vā seer groote virtuyt
Die ewich is van memorien
Een recht Coninck beduyt
Daer veel eeren coemt wt
Ende duecht wt spruyt.

1 Deo salutari.

Hæc est genera-
tio querentium
eum, querentiū
faciē Dei Iacob.

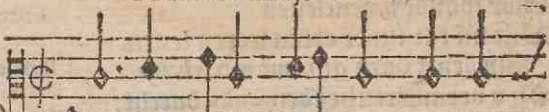
Attollite por-
tas principes ve-
stras & eleuami-
ni portæ æter-
nales, & introi-
bit rex gloriæ.

Quis est iste rex
gloriæ? Dominus
fortis & potēs,
Dominus potēs
in p̄lio.

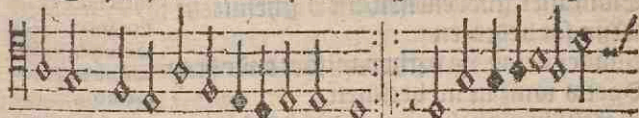
Attollite por-
tas principes ve-
stras & eleuami-
ni portæ æter-
nales, & introi-
bit rex gloriæ.

Quis est iste rex
gloriæ? Dominus
virtutū ipse est
rex gloriæ.

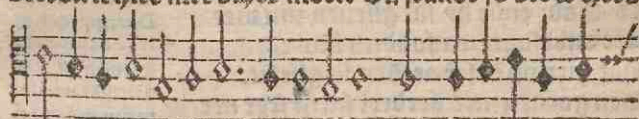
Den. xxiij. psal. Ad te Dñe leuauī animā meā. Na de
wylse. Myn hert dat iaccht seer onuersaecht in desen.

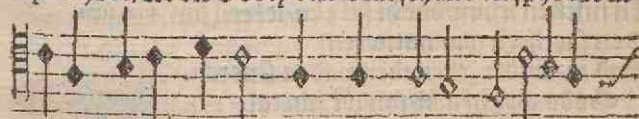
Et u o heer ick altijt meer Mijne sie
Mijn God wel seer met grooter eer Op u

le heb geheuen metter spoet
betrou ic hier met blijde moet. Wā scande so bid ic heer

my behoet/ Al die u obeyden Van schand en spijt tot al

der tijt Sij zijn gheueit/ Maer wilt haer cōfuyt berey

den Die boosheyt in haer sinnen binnen ley Den.

Dijn weghen claer/ o heer/ o vaer
Wilt my verthoonen ende maken eent/
En my voormaer leert openbaer
W paden/ en leydt my tot alder stont
Al in uwe waerheyt: God die gesont
Maect/ zijt verheuen.
Want dach en nacht/ met al mijn cracht
Ich heb verwacht

Vias tuas Dñe
demostra mihi,
& semitas tuas
edoce me.
Dirige me in ve
ritate tua quia
tu es Deus salu
ator meus. &
te sustinui tot
ta die.

Ende woude v aenleuen

Wilt mi tot uwer eeren leeren leuen.

Ghedenet doch ghi/dat bid ich dy

Op v barmherticheyden/ende duecht:

V goetheyt vyz/die ons maect bly/

Is erwich: en die sonden van mijn iuecht

Ewilt niet ghedencken/int v ghenuecht

Mijn sot bedriuen

Sonder delay/na v ghenay/soet ende frap

Doet v ionst in mi becluen

Laet mi in v gheuegen nueghen bliuen.

Oprecht en soet/ zyt dies wel vzoet/

Is God: ende hy sal gheuen zyn wet

Het onbesnoet/en sondich bloet

Dat hier op deser aerden is gheset.

Den goeden met oerdeel sal hi seer net

Leiden sonder trueren.

In sulcken schijn/dat hi sal zyn/leeren sijn

Den saechten van natueren

End in zyn der ghenaden paden stueren.

Gods weghen al/sonder ghetal/

Sijn goetheyt/ende waerheyt excellent/

Die in dit dal/hem te gheual

Sijn woerden soecken/en zyn testament.

Mijn sonden seer veel/en groot bekent/

Wilt doch ghenesen

Om dinē naē/alleē bequaē/o heet heylsaē

Want wie ist die God can vzeesen:

gods wet sal hi hē crachtich/machtich we

Sijn siele sel dan woonē wel (sen.

In goet gheluck: end oock soe sal zyn zaet

Beeruen snel/door Gods beuel

Het aertrich: God ontdeet haet sinen raet

Den ghenen die vzeesen zyn maestaet

Sal hy verclaren

Reminiscere mi

serationū tuarū

Dñe, & miseris

cordiarū tuarū.

Delicta iuuenis

tutis meae & ig-

norantias meas.

Secundū miseri

cordiā tuā me-

mento mei tu,

pppter bonitatē

tuā Domine.

Dulcis & rectus

Dñs, pppter hoc

legē dabit delin-

quentib⁹ in via.

Diriget mansue-

tos in iudicio,

docebit imites

vias suas.

Vniuersa viē do

mini mīa & ves-

ritas requirēt-

bus testamentū

eius, & test.

Propter nomen

tuū Dñe ppicias

beris pctō meo,

multū est enim.

Quis est homo

qui timet Dñm,

legē statuit ei.

Anima ei⁹ in bo-

nis demorabitur

& semē eius here-

ditabit terram.

Firmamentū est

Dñs timentibus

ei⁹, & testamentū

Al zyn verbant/maect hy bekant
End haer implant.

En mijn ooghen op God staren

Vandē stric sal hi mī voeten moettē sparē.

Siet my doch aen/ laet my ontsaen
Bermherticheyt/ want ich ellendich bin.

Veel druck ghegaen (wilt dit verstaen)

Is binnen in mijn hert ghecomen in.

Dus bid ich v o heere/hebt sulcke sin/

Wilt my wt trecken

Wt mynen noot: aensiet doch bloot

Mijn arbeyt groot.

Siet mijn cleyuhyt my ontdecken/

Dergeest doch mijn sōdē wondē vleckē.

O heer aenschout hoe menichfout

Mijn vijanden hier zyn met boosen haet.

Mijn siel behout/ die v betrouwt/

Daer om wil my verlossen metter daet.

Want ghi zyt mijn hope/ en toeuertlaet/

Laet my niet beschamen.

Ich heb oheyt v mogētheyt/ die duecht be-

heeft by my willen versamen.

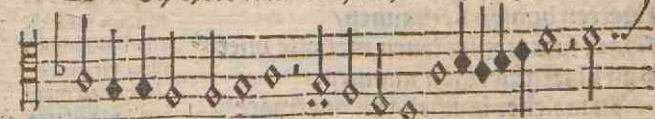
Wilt Iſrahel van liē vrien. Amen.

Den. xxv. psalm. Iudica me Domine. Na de wyſe:

Sorghe ghy moet besyden staen.

Oh heer wilt doch mijn rechter zyn En

nosel is al mī leuē En Ich betrouwē de heere mī/ Daer

ipsius vt manife
stetur illis.

Oculi mei semp
ad dñm, quoniā
ipse euellet de.

Respice in me &
miserere mei, ga
vnicus.

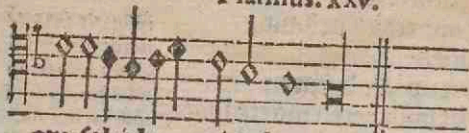
Tribulationes
cordis mei mul
tiplicatę sunt, de
necessitatibus.
Vide humilitatē
meā & laborem
meū, & dimitte
vniuersa.

Respice inimi
cos meos quoniā
mūltiplicati sūnt,
& odio iniquo.

Custodi animā
meā & erue me,
nō erubescam.

Innocētes & res
cti adheſerūt mī
hi, quia sustinui.

Libera Deus Iſ
rael ex omnib,

om sal ick niet sneuen.

Wilt my besoecken vroeck en laet
Mijn nieren wilt ontfunchen.

O goetheyt voo: mijn ooghen staet/
O waerheyt mijn goerdunchen.

Ich niet en sadt (hoozt mijn vermaen)
In den raet der ijdelheden/
Met die met boosheyt omme gaen
En sal ick niet in treden.

Ich heb ghehaet in mijnen gront
Die ghemeeynte der Godloosen/
Noch ick en sal tot gheender stont
Sitten al by den boosen.

Ich sal mijn handen wasschen reyn
Onnooselheyt aenhanghen/
End ick v outaer dan certeyn
O heere sal omuanghen.

Op dat ick hooren mach den voos
O lof alcht mach singhen/
Dat ick vertellen mach altoos
O wonderlijcke dinghen.

O heer ick heb v wooning soet
Die plaets van grooter weerde
Seer lief gehad in mynen moet
Ende ick die seer begheerde.

En wilt mijn siel verderuen niet
Merten boosen verbannen/
Maer spaert mijn leuen niet alle vliet
Van bloet ghierigen mannen.

In welker handen zijn voerwaet
Boosheyden om te creuchen.

Judica me Dñe
quia ego in
innocentia mea
ingressus sum, &
in Dño sperans
nō infirmabor.
Proba me Dñe
& tenta me, vre
renes meos.

Quoniam mīa
tua ante ocul.
Non sedi cū cō:
filio vanitatis,
& cū iniqua ges
rentibus nō in
troibo.

Odiui ecclesiā
malignantium,
& cū impijs nō
sedebo.

Lauabo inter
innocentes mas
nus meas, & cir
cundabo altare
tuum Domine.
Vt audiam vocē
laudis tuæ, enar
rē vniuersa mis
rabilia tua.

Domine dilexi
decorem dom⁹
tuæ, & locū has
itationis glos
riæ tuæ.

Ne perdas cum
impijs Deus a
nimam meā: &
cū viris sanguis
num vitā meā.
In quorū manib⁹
iniquitates

Haer rechter hant is vol en swaer
Van ghiften en gheschencken.

Maer ick wou gaen/ en treden in
In een onnoosel wesen.

My heer verlost/ hoe dat ick bin/
Ontfermt/ wilt my ghenesen.

Mijn voet cetteryn tot gheender tyt
Van dynen wech wou ghiden/
Ick sal v in die ghemeynte wijt
O heer ghebenedijden.

/sunt: dextera eo-
rum repleta est
muneribus.

Ego aut in inno-
centia mea in-
gressus sum, res-
dime me & mis-
serere mei.

Pes enim meus
stetit i directio,
in ecclesijs bene-
dicam te Dñe.

Den .xxvj. psalm. Dominus illuminatio. Na de wijsse
Ic weet een vroukē amozus/ sy heeft mijn herte beuaē.

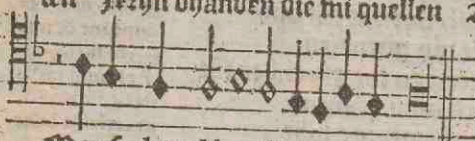

God is mijn licht/ mijn salicheyt Voer
myen sal ick beuen/ Voer myen sal ic schroomē/ Gods
maiesteyt Die wil beschermen mijn le uen/ Wan-
neer op my versellen Die boose/ mijn vleesch te vernies

Psalmus. xxvj.

len Mijn vyanden die mi quellen Als rebelen

Men sach wel hoe si vie len.

Al quam tot my een heyl seer groot

Gheen vrees en sal my nopen.

Al maect een strijdt al totter doot

Daer in soe sal ick hopen.

Ich heb een dinck hier in dit dal

Ghebeden dat ick mocht woonen

Int huys des heeren mijn leuen al

End ick eysschen sal

Dattet my die heere wilt thoonen.

Dat ick sien mach Godes wil/en ghe-

Sijn tempel mach besoecken. (nuecht

hy heeft my verbo?ge al doet zyn duecht

Binnen zynre wooning hoecken.

Als my quam druck benenen

Seer hooch stelden my zyn handen.

Op eenen steen ghedreuen

Heeft hy verheuen

Mijn hooft op mijn vyanden.

Ich heb omgaen zyn wooning goet/

En bracht met groot verlaughen

Mijn offerhandt: met een blijden moet

Tgheroep van minen sanghen/

End ick sal singhen een vrolyc k liet

En liedeken God ghepresen.

Mijn stemme verhoort in mijn verdriet

Dñs illuminatio
mea & salus mea
quem timebo?

Dñs protector
vita me, a quo
trepidabo?

Si consistant ad-
uersi me castra,
nō timebit cor.

Si exurgat ad-
uersum me pre-
sulum, in hoc ego
sperabo.

Vnam peti a do-
mino hāc requi-
ram, vt inhabitē
in domo Dñi.

Vt videā volun-
tatē Dñi, & vi-
tem templum.

Quoniam abscon-
dit me in taber-
naculo suo i die
malorum.

In petra exalta-
uit me & nunc
exaltauit caput
meum super.

Circuiui & im-
molau i ta-
bernaculo eius
hostiā vocifera-
tionis, cantabo
& psalmū dicā
Domino.

Exaudi domine

Als my druck gheschiet
Wilt my vermhertich wesen.

O heer die stemme daer ick mede riep
Wilt hoozen tot allen sonden.
Mijn hert/ en mynen gront seer diep/
Dat sprack tot een oorzonden.
Ghesocht (om vzeucht te winnen)
Heeft v myn aensicht heere:
V aensicht sal ick beghinnen
Met al mijn sinnen
Te soecken altyt meere.

V aensicht van my wilt heeren niet
Noch in v thoonicheyden
Van dynen knecht doch niet en vliet/
En wilt niet van my scheyden.
God die can salich maken
Ick bid v doer v ghenaden
En wilt my alsoe niet wzaken
Ende laken
Dat ghy my wilt versnaden.

Want my verlieten (hoozt dit propoost)
Mijn vader ende moeder/
Die heer my ontfinch/ diet al vertroost/
En hy was mijn behoeder.
In dynen wech stelt my een wet/
Wilt my o heere planten/
Int rechte padt my siert en set
Dit doet te bet
Om minder aduersanten.

En leuert my niet in haer ghequel
Die my seer tribuleren/
Die valsche ghetuyghen boos ende sel
Die willen my verneren.
Die boosheyt liecht haer seluen veel
Maer dat ick wil betrouwen

vocem meā qui
clamaui ad te,
miserere mei.
Tibi dixit cor
meū, exquisiuit
te facies mea, fa
ciem tuā Domi
ne requiram.

Ne auertas fas
ciē tuā à me, ne
declines in ira à
seruo tuo.

Adiutor meus
esto, ne derelin
quas me, neque
despicias me de
salutaris meus.

Quoniā pater
meus & mater
mea derelique
rūt me, Dñs autē
assumpsit me.
Legē pone mihi
Dñe in via tuā,
& dirige me in
semita recta, ps
pter inimicos.

Ne tradideris
me in animas tri
bulantiū me, qm̄
insurrexerūt in
me testes iniqui,
& mētira est ini
quitas sibi.

Psalmus .xxvij.

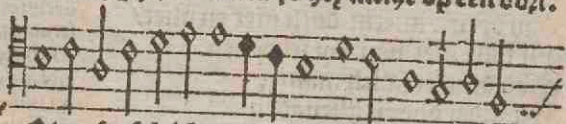
Dat ich hier nae in sleuens p[ro]yeel
Gode beste deel
Hier bouen sal aenschouwen.

Credo videre
bona Domini,
in terra uiuentium.

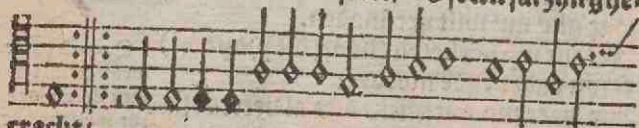
Expecta Domine
nū viriliter age
& confortetur
cor tuum, & sus-
cite Dominus.

Den heere wilt toch verwachten hier
End wilt als mannen wercken.
Weest vroom in al v crachten siet/
End laet v hert verstercken.
Verheydt met paciency goet/
Ghy en sult v niet bedroeuwen
Blyft onuersaecht in uwē moet/
En wat ghy doet
Den heere wilt vertoeuen.
Ic ghinch noch ghister auont so heymelijc op een cozt.

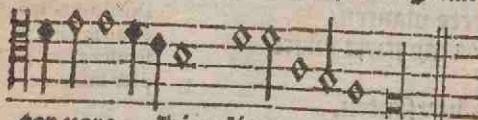
Den .xxvij. psalm.
Ad te Dñe clamabo,
Deus. Na die wijsce:

Tet v so sal ich heere roepen wt al mijn
Swijcht niet ic bids v seere/ Oft ich sal zinghe.

cracht/
acht En wordē gelehē in sulchē geual Dē genen die

ter nere hier climmen in een dal.

Die stemme van mijn kermen
Hoozt heere in mijn ghebet/
Als ich wt streck mijn armen
Tot uwen tempel net.
My by den sondaers niet en seynt/

Ad te Dñe cla-
mabo Deus me-
ne sileas à me,
ne quando ta-
ceas à me, & as-
similabor des.
Exaudi Dñe vo-
cem deprecationis
meae dū oro
ad te extollo.
Ne similiter tra-
das me cū pec-

Met die in boosheyt swarmen
My heere niet en scheynt.

Die met haer naesten spreken
Van vrede hier altoos/
Vol quaets haer herten steken
Al nae haer wercken boos.

Nae haerder vonden schalek bedroch
Gheeft hun/ als ghyt wilt wreken/
O heer dat bid ich doch.

Nae haerder handen wercken
Wilt doch haer loonder zijn.
Sij niet en wouden mercken
Gods wercken goet en sijn/
Daer om sult ghyse alle gader
Bederuen : en niet verstercken
Noch stichten en sult ghi haer.

God is tot allen tijden
Ghebenedijt voerwaert.
Mijn stem/en mijn belijden/
Mijn bidden/end hermen swaer/
Wou hy verhooren sonder verdach.
In droefheyt my verbliden
Ontfanghen mijn gheclach.

Die heere hooch gheprezen
Altijt mijn hulper is
Mijn beschermmer wil hy wesen
Ich ben geholpen wis.
Mijn hert dat heeft in hem betrouwt
End ich ben doen ghenesen
Geholpen sonder foudt.

Mijn vleesch wou hem veruechden.
Ich sal wt minen wil
Beliden hem met vuechden
Denimmermeer swighen stil.
Die sterckheyt vanden sinen is hy.

carioribus, & cō
operantibus in
quitatē ne per.
Qui loquuntur
pacē cū p̄ximo
suo, mala aut̄ in
cordibus eorū.
Da illis secundū
opera eorum, &
secundū nequi-
tiam adinuen.

Secundū opera
manuū eorū tri-
bue illis, redde
retributionem.
Quoniā nō in-
tellexerunt ope-
ra dñi, & in opa
manuū eius de-
strues illos.

Benedictus Do-
minus, quoniā
exaudiuit vocē
deprecationis.

Dominus adiu-
tor me⁹ & pros-
tectōr meus, &
in ipso sperauit
cor meū, & ad-
iutus sum.

Et refluuit ca-
ro mea, & ex vo-
luntate mea cō-
fitebor ei.

Dñs fortitudo

Psalmus. xxviii.

En beschermmer vol van duechden
Van zijn ghesalsden vry.

U volck wilt bewaren

Ghebenedyen veel.

Gheluck wilt openbaren

Dyn erfentis gheheel.

Wiltse regeren al ghelijck/

Verheffen/ ende sparen/

O heer van hemelrijck.

Den. xxviii. psalm.

Afferte Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum.

Rae die wise. Ghi ionghe meyskens van auentueren.

plebis tue, & pa-
teſtor ſaluas-
tionū chriſti.

Saluū fac popu-
lum tuū Dñe, &
benedic heredi-
tati tuæ, & rege
eos & extolle il-
los vsq; in æter.

Ghi Godes kinderē groot vā famē Bzēgt di-
Wilt kinder vā rāmē tot hē verſamē En bzēgt

men offer tot God dē heer
zijn naem lof end alle eer. Aenbidt en prīst hē doch al

rejt meer Al in sy heilige stede goet Sij grootē naē bo

ruen allen namē Wilt daer aēroepē met allen spoet.

Gods stēme wil op dat water treden.

Sijn maieslept maecte groot gheluyt.

Vox Dñi sup a-
quas, Deus mar

Die heer op menighe water steden
Des heeren stem ghinck doer een virtuyt
In alle machticheyt ghinck hy wt.

Die Cederboomen zijn stemme breekt/
Hy sal doen storten/ vallen beneden
Boomen van Libano/ als hy spreect.

Hy salse breeken in sulcker maten
Recht als een half van Libano.

Die hy beminde vol charitaten
Als ionghe eenhoornen/ was seer vro.

Gods stem wou cleyuen die vlammen so/
Het bosch van Cades dat sal hy veel
Stoopen: die hinden int wilde ghelaten
Gods stem bereyde hier cost geheel.

Hy sal verclaren die wilde plecken/
In synen tempel si spreken al

Sijn lof en glozy si daer ontdecken.
God laet hier woonen int aertsche dal

Een wateruloet/ end hy sitten sal

Een Coninck inder eewicheyt:

God sal den synen hier cracht verwecke/
Met pays hy hun veel gheluck bereypt.

C De .xxix. psal. Na de wise/ mine geest heeft mi bed.

iestatis intos
nuit, Dñs sup a.
Vox Dñi in virs
tute, vox Dñi in
magnificencia.

Vox Dñi cōfrin
gentis cedros.

Et comminuet
eos tanq̃ vitulū
libani, & dilect.

Vox Dñi inter
cidens flammā
ignis, vox Dñi
concutientis.

Vox Dñi prapa
rantis ceruos, &
reuelabit cōden
sa, & in templo
eius oēs di. glo.

Dñs diluuium
inhabitare facit
& sedebit dñs
rex in æternū.

Dñs virtutē po
pulo suo dabit,
Dñs benedic.

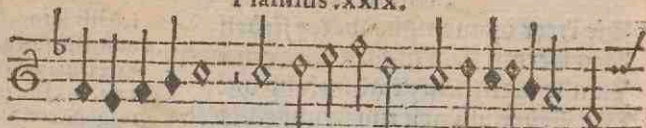
Heer v wil ich prij
v wil ich eer bewij

sen/ Dat ghy mijn
sen/ Dat ghy niet

ontfanger zijt :

en hebt verblijt Mijn vñanden die plaechde En mi ver

Drueten hier/ Als ick riep en claecheden Ghe-

naest ghy mijn dangier.

Exaltabo te do
mine quoniam
suscepisti me.
Dñe Deus me
clamaui ad te,
& sanasti me.
Dñe eduxisti ab
inferno animā
meā, saluasti me
a descendantib,
in lacum.
Psallite dño san
cti eius, & cōsis
temini memoz
rie sanctitatis
eius.

Quoniam ira in
indignatione ex
ius, & vita in vo
luntate eius.
Ad vesperū de
morabitur fies
tus, & ad matu
tinum letitia.

Ego aut dixi in
abundantia mea,
nō mouebor in
æternum.

Dñe in volunta
te tua prestitisti
decori meo vir
tutem.

Auertisti faciē

zijn siel woudt ghy wt leyden
Al wt den helschen val/
Ghy en wout van my niet scheyden
Maer hieft my wt dat dal.
Ghy heyligen wilt hem singen
Sijn ghedachtenis verclaert/
Van sinen heyligen dingen
Sijn lof doch openbaert.
Sijn granschap is gebleuen
In zijn onwaerdicheyt/
In synen wil het leuen
God doer zijn cracht bereypt/
Tot tsayonts duert dat trueren
Dot ons hier wil beuarn/
Ghyschap sal by ons dueren
Tot dat den dach coemt aen.

Als ick eens was voorszpoedich
End alst my ghinck seer wel/
Doen sprack ick seer vrymoedich
Gheen dinck my beroeren sel.
In dynen wil ghepresen
Mijnre schoonheyt gaesdy macht
End mijn suuerlyck wesen
Gaest ghy o heere cracht.

Ghy woudt hier van my keeren

Dijn aensicht heere goet
 Dat deed my druck vermeerren
 En qualijck zijn ghemoet
 Daer om so sal ich crachtich
 Roepen/nacht ende dach
 Tot v o God almachtich
 V bidden wat ich vermach
 Wat baet sal ich dan halen/
 Wat vrucht in mijn bloet gheschiet
 Als ich sal moeten dalen
 Te grondt/en comen te niet?
 Sal v moghen belijden
 Het puluer: oft het stof
 V waerheyt tot eenigen tijden
 Vertellen/oft gheuen lof?

Die heer heeft willen hozen
 Barmhertich heeft hi gheweest
 Met sinen wtuercozen
 Mijn hulpet/die my gheneest.
 Mijn kermen ghy tot vruechden
 Heerde/ o heere sijn/
 Mijn droefheyt doer v duechden
 Liet ghy tot bliscap zijn.

Op dat v hier mach louen
 Met sanc ende melody
 Mijn glozy God hier louen
 Dat niet versweghen sy.
 O heere God verheuen
 Eeuwich sal ich certeyn
 Belijden v alleyn.

tul i me, & fa-
 ctus sum con-
 turbatus.

Ad te Dñe cla-
 mabo, & ad Deū
 meū deprecabo.

Quæ utilitas in
 sanguine meo
 est descendo in
 corruptionem?

Nunquid confis-
 tebitur tibi pul-
 uis? aut annun-
 ciabit veritatē?

Audiuit Dñs &
 misertus est mei
 Dñs factus est
 adiutor meus.

Conuertisti plan-
 ctū meū in gau-
 diū mihi, conci-
 disti sacculū meū
 & circūdedisti.

Vt canter tibi
 gloria mea, &
 nō compungar
 Domine Deus

Den. xxx. psalm. In te Domine speravi. Na de wjse/
 Waer machse zijn die liefste mñn/ die ich
 met ooghen ze aensach.

Psalmus. xxx.

Ik heb geseelt
laet my bescha

op v mijn heer mijn hoep
met nēmermeer Doer v

ghi zyt mī toeverlaet

iusti cy by mi staet/ Wilt mi/en coēt mi hier te baet/

Tot mi v ooz wilt strec hen/ Et wilt v spoede metter

daet Om my wt verdriet te trec

Wilt my wesen doer v ghenae

Een God/ die my beschermen mach.

Een huyt der toevlucht/ vzoech en spaey/

Wilt ghy my zyn/ nacht ende dach/

End wilt verhooren mīn gheclach/

Dat ghy my moecht salueeren

End maken my sonder verdach

Salich/ tot uwer eeren.

Want ghy mīn stercheyt zyt altit

Mīn toevlucht/ ghy my leyden sult

Om dynen naem ghebenedijt/

Ghy sult my voeden omuerschult.

Mīn vyanden met thoozne veruult

hen.

In te Dñe spera
ui non confus
dar in aternū.

Indina ad me
aurē tuā, acceles
ra vt eruas me.

Esto mihi in
Deū protectore
& in domū refu
gij, vt saluum.

Quoniam fortitu
do mea & refus
gium meū es tu
& ppter nomē
tuū deduces.

Educes me de

Een ſtreick my heymelick ſpreyden/
Want ick heb v een heer ghehult
Ghi ſult my daer wt leyden.

In dinen handen vader goet
Mijn gheest/ mijn ſiel ick gans beneel.
O heer/ God vander waerheyt ſoet/
Van v ben ick verloſt gheheel.
V ſalicheyt is mijn iuweel.

Ghi haetſe die ijdel heyt houtwen
Sonder profijt/ tot achter deel.
Maer ick wou God betrouwen.

Mijn vzeucht ſal zyn v goetheyt groot.

Ghi ſaecht mijn cleyneheyt openbaer.
Ghi hebt verloſt wt haren noot
Mijn ſiel: ghi zyt mijn lieſſe vaer
Ghi en ſloot my niet (doer liden ſwaer)
Al in mijns vijants handen.

Ghi broecht mijn voeten (dat is claer)
Int ruyne / wt haer banden.

O heer wilt mijns ghenadich zyn
Want ſeer wordick ghetribuleert.
Mijn ooghen vol van druck en pijn/
Mijn ſiel/ mijn buyck is wt ghetceert.
Mijn leuen is in druck verneert.
Mijn iaren in ſuchten en ſtenen.
In aermgede is mijn cracht verkeert
Beroert ſo zyn mijn benen.

Mijn vijanden ben ick hier gheweest
Tot ſchand/ en mijn ghebueren me
Doer my ſij waren ſeer bevreest.
Van my ſij bloden opter ſte.
Ick was vergheten wat ick de/
heel doot in haer ghedachten
Ghelick een vat dat is ontwe
Niet meer ſij my en achten.

laqueo hoc quē
abſcōderunt mi
hi, quoniā tu es
protector me⁹.

In manus tuas
cōmendo ſpiri
tū meum, redē
miſi me Dñe
Deus veritatis.
O diſi obſeruā
tes vanitates ſu
puae, ego autē
in Domino ſpe
raui.

Exultabo & læ
tabor in mīa.
Quoniā reſpexi
ſi humilitatem
meā, ſaluasti de.
Nec concluſiſti
me in manibus
inimici, ſtatu i
loco ſpacioſo
pedes meos.

Miſerere mei
Dñe quoniā tri
bulor, cōtur.
Quoniā defecit
in dolore vita
mea, & anni.
Infirmata eſt in
paupertate vira
tus mea, & oſſa
mea conturb.

Super oēs inimī
cos meos factus
ſum opprobriū
vicinis meis.

Qui videbant
me foras fugie
runt à me, obl.

Factus ſum tan
q̃ vas perditū.

Ich hoorde haer misprijzen al
Van veel die ront om stonden my.
Mijn siel te trecken tot eenen val
Alsulcken raet bedachten si.
Maer heer/mijn hoep alleen waert ghy
Ich sprack/mijn God gheprijzen
Syt ghi: end in v handen vyz
Mijn auontuer sal wesen.

My wt mijns vijants hant bevrijt/
Van die my hier veruolghen sel.
W aensicht op v knecht altit
Laet lichten/my bewaert seer wel.
Doet v goetheyt behoedt my suel.
Gheen dinck sal my beschamen.
Want ich aentriep in mijn ghequel
Wien naem bouen alle namen.

Die boosen moten zijn confusys
End moeten inder hellen gloet.
Haer lippen laet om haer abrys
Stom worden: want si zijn verwoet.
Opgeblasen is haren moet.
Si spreken boose dinghen.
Hoe veel zijn heer v gauen soet
Al die v vrees aenhinghen.

Dees gracy hebt ghi haer bereypt
Al die v dat betrouwen can.
In der menschen teghenwoerdicheyt
Ist ionck/ist oudt/ist vrou/oft man/
Ghi sultse wel verberghen dan
Van der menschen perturbacy.
Ghi neemtse te beschermen an
Vander tonghen murmuracy.

God (die heeft wonderlijck ghepast
Op my zijn goetheyt) si ghelooft.
Al in een stadt seer sterck en vast/

Quoniā audiui
vituperationē
multorum.
In eo dum cōue
nirēt simul ad
sum me.

Ego autē in te
speraui Dñe, dis
xi Deus meus es
tu, in manib.

Eripe me de ma
nu inimicorum
meorū, & à per
sequentib. me.

Illustra faciem
tuā super seruū
tuū, saluū me fac
in mīa tua Dñe,
nō cōfundar qm̃
inuocaui te.

Erubescant im
pii & deducātur
in infernū, mu
ta fiant labia.

Quæ loquitur
aduersus iustū
iniquitatem.

Quām magna
multitudo dul
cedinis tuę dñe.

Perfecisti eosq
sperant in te, in
cōspectu filiorū.

Abscondes eos
in abscondito fa
ciei tuę, à con
turbatione ho.

Proteges eos
in tabernaculo
tuo, à contradi.
Benedictus Dñs
quoniam miris
ficauit miseri
cordiam suam.

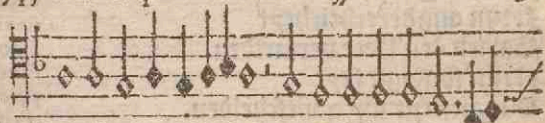
Als mijn herte my was berooft
En mijn verstant my was verdooft
Ick sprach/ich ben verstootten
Van v aensicht/heel af gheclooft
Ghi verstoofde my onuerdooten.

Hebt lief den heer ghi heylighen reyn
Die God hier wtuercozen heeft/
Want hy hier saect die waerheyt pleyen/
Hy straft hem die hier hooneerdich leeft.
Weest vzoem ghi die den heer aencleest
Die v hope condt setten
Op God:weest sterck/en niet en veeft.
Gheen dinck en mach v letten.

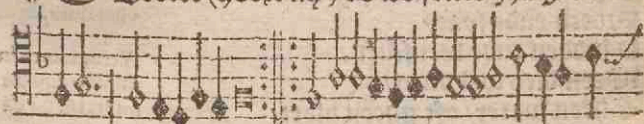
Ego autē dixi
in excessu men-
tis meę, piect.
Ideo exaudivit
vocem oratiōis
meę dum cla.

Diligite dñm
oēs scti eius, qm̃
veritatē regret
Dominus, & res-
tribuet abundā-
ter faciētib. su.
Viriliter agite &
confortetur cor
vestrū, oēs q̃ spe-
ratis in dño.

Den. xxxj. psal. Beati quorū re. Na de Wijsse. Lamour de moy.

Salich sijn Wijs boosheit is verge
Bedect (hoort my) Wijs sondē sijn geble

uen Salich ic meyn Is hy dyē God
uen

alleyn Geen sondē wil toe scrif uen Wijs geest cer-

teyn Van bedroch wel reyn can blij uen.

Want als ich sweech
Mijn ghebeente moest verouwen/
Ich riep/ ich creech
Den heelen dach veel rouwen.
Want dach ende nacht
V hant viel my onacht/
Mijn rug ghebeen doer steken
Is heel versmacht/
Daer om mijn cracht moest brenken.

Heer excellent
Mijn sonden/ mijn misdaden
Heb ick bekent
Ghemact uwer ghenaden.
Ich heb gheseyt/
Mijn ongherechtigheyt
Sal ick den heer vermelden.
Mijn sondigh seyt
V maesteseyt my quitschelden.

Om dees ghenae
Sullen alle goede menschen
Vroech ende spaey
V bidden ende wenschen.
Weest dies wel vroet/
Gheen water/ oft gheen vloet/
Gheen lijden sal hem naken:
Weest wel ghemoet
Dit woort is soet te smaken.

Ghy zijt altijt
Mijn toevlucht in mijn lijden
Die my verblijt/
Vanden boosen wilt my vryden.
Ghy spreekt o heer/
Ich gheue v mijn leer
End sal v instrueren/
Tot v ick begheer

Quonia tacui
Inueterauerunt
ossa mea, dū clā
marē tora die.

Quonia die ac
nocte grauata
est super me ma
nus tua, cōuers
sus sum in grā
na mea dū cōsis
gitur spina.

Delictum meū
cognitū tibi fes
ci, & iustitiam
meam non ab
scondi.

Dixi confitebor
aduerſum me
iniustitiā meam
Dño, & tu remi
sisti impietatem
peccati mei.

Pro hac orabit
ad te omnis san
ctus in tempore
oportuno.

Veruntamen in
diluuio aquarū
multarū, ad eū
non approxima
bunt.

Tu es refugium
meū à tribula
tiōe quā circums
dedit me exula
tio mea, erue
me à circum.
Intellectum tibi
dabo & instrua
te i via hac quā
gradiaris.

Mijn ooghen seer te keeren.

En wort doch niet

Ghelijck peerden oft muylen/

Daer in men siet

Gheen verstant en can gheschuylen.

Ghy moet die wel

Als sy worden rebel

Met banden ende thoomen

Bedwingen sel

Dat sy niet snel aencomen.

Veel gheesselen swaer

Die sondaer moet ontfanghen:

Die hoert (voerwaer)

Sal Gods ghenaepe omuanghen.

Die God bemint

Die oprecht zijt ghesint

Breuchde wilt bewijzen/

Breuchdeytwint

Sijn lof beghint te prisen.

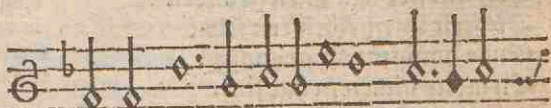
Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.

In chamo & freno maxillas eorum cōstringe q nō approximāt ad te.

Multa flagella peccatoris sperantē aut in Domino misericordia circūdabit.

Letamini in domino & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

De xxxij. psa. Exultate iusti in Domino. Na de wijse
Daer ic eens was willecome/sy hieten my elders gaen.

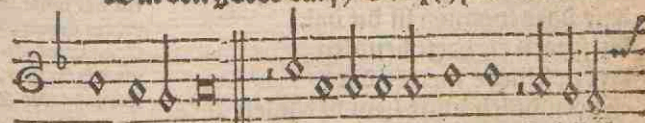

Erblift u / wilt verholpen

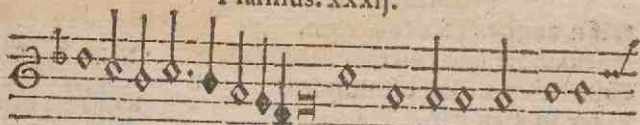
Ghy die hier

Wat den goede dat sy God prisen

Wel be-

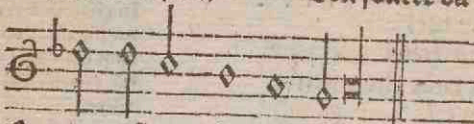

rechnerdich zijt / Met herpen wilt vclaren En hier be-
taemt tot alder tijt.

lijden den heer/

Een sonter vā thien snaren

Exultate iusti
in Dño, rectos
deceat collaud.
Cōfitemini Do
mino in cithara
in psalterio.

Reemt en singt zyn lof end eer

Cantate ei can
ticū nouū, bene
psallite ei.

Een nieu liet wilt hem toch singhen

Quia rectum est
verbum Dñi, &
oīa opera eius.
Diligit mīam &
iudiciū, mīa dñi
plena est terra.

Bzolijck wter herten sijn

Sijn woort is recht/end al zyn dinghen

heplich/en ghetrou die zijn.

Het oerdeel en bermherticheyt

Gemint hi altijt certeyn.

Dol is op aerden hier verbzept

Sijn goetheyt en genade reyn.

Verbo Domini
coeli firmati sūt,
& spiritu oris
eius oīs virtus.

Dooz Gods woort sijn vast geschapen

Al die hemelen ende haer cracht

Dooz synen gheest/en hi can rapen

Alle wateren met zyn macht

Een meester van allen gronden

Die stelt hy ghelijck een schat

Ende houdtse vast gebonden

En laetse bliuen in har stat.

Cōgregās sicut
in vtre aquas
maris, ponēs in
thesauris abyf.

Laet toch den heer der heeren vzesen

Timeat Dñm
oīs terra, ab eo
aūt cōmoueant
tur oēs inhabi
tantes orbem.
Quoniā ipse dñs
xit & facta sunt,
ipse mādauit &
creata sunt.

Heel dat aertrijck ouer al

Van hem beweghet moeten wesen

Die daer woonen in dit dal.

Hy sprack en heeft beuolen

Het geschiede metter daet

Gheen dinck blift hem verholen

Die heere stoort der heydens raet.

En die gedachten van den minschen

Dñs dissipat cō

Die verachtet hy ende laect
En hi versmaedt den raet der Princen
Sinen raet alleen volmaect
Inder ewicheyt sal bliuen
En zûnder herten ghedacht
Dat sal ewich becliuuen
Van tgestachte totten geslacht.

Salich zÿn sÿ wilt dit hozen
Oyen die heere is haer Godt
Die hi heeste hier wtuercozen
Om te hebben zÿn erfloot.
God sach wt sinen thronen
Hier neder al wt zÿn rÿck
Al op der menschen sonen
En heeftse ouersien ghelijck:

Hi heeft al haer herten t samen
Geschapen end oock versiert
Al haer wercken hi by namen
Bekent hy en regiert.

Gheen Coninch en wort behoutwen
Al is zÿn macht noch so groot
Gheen reuse en mach hem boutwen
Alleen op zûnder crachten bloot.

Een peert en dient tot geenē stonden
Tot eenigher salicheyt

Dooz zÿn cracht/waer eest beuonden
Dattet salicheyt heeft bereyt:

En siet/Gods ooghē aenschouwen
Op al die hem vreesen can

En zÿn ghenade betrouwen
Die is certeyn een salich man.

Op dat God haer mach bezÿden
Vander doot/en spisen ghewis
Ons siel wacht hem tallen tijden
Want hi ons beschermet is

filia gentiū, res
probat aut̃ cor
gitationes po-
pulorum.

Cōsiliū aut̃ Dñi
in æternum ma-
net, cogitationes
cordis eius in ge-
neratiōe & ge.

Beata gens cui
est populus quē
elegit in hered.
De celo respes-
xit Dñs, vidit
oēs filios hoīm.

De preparato
habitaculo suo,
respexit sup oēs
q habitāt terrā.

Qui finxit sigil-
latim corda eos-
rū, qui intelligit
oīa opera eorū.

Nō saluatur rex
per multā vir-
tutem, & gigas
non saluabitur
in multitud.

Fallax equus ad
salutē, in abun-
dantia aut̃ virtu-
tis suę nō sal.

Ecce oculi Dñi
sup metuentes
eū, & in eis qui
sperāt sup mise-
ricordia eius.

Vt eruat ā mor-
te aīas eorū, &
alat eos ī fame.

Anima nostrā
sustinet Dām,

Psalmus. xxxiiij.

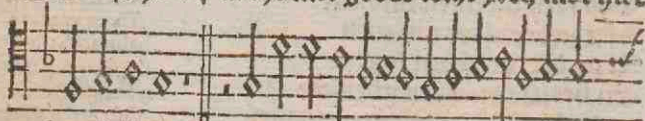
Ons hert sal vrolijck leuen
In sinen naem hoepden wy
Wilt ons v goetheyt gheuen
Soe wij dat betrouwen dy.

Quia in eo læ-
tabitur cor nos-
trum & in noie.
Fiat mīa tua do-
mine sup nos.

Den. xxxiiij. Psal. Bñdicā dñm in omī tempore. Na de
wise. Een nieu liet heb ick op hant/ter eeren vā alle.

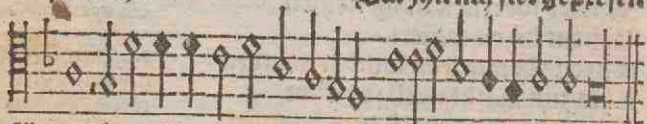
Ick sal den heer tot al der tūt Danckē/ghe-
Syn lof al tūt met groot iolūt Mij mēt hier

benedijde
sal belijden

In god aē alle syden

Sal zyn mī siel gepresen

sijn Dit hoorēde laet vblijden Al die daer goedtierre zyn.

Maect groot dē heer/loeft hē met my

Magnificate
Dominū meū,
& exaltemus no-
men eius in id.
Exquisiui Dñm
& exaudivit me
& ex omnibus
tribulationibus
meiscripuit me.

Laet ons zyn naem te samen

Verheffen hier van herten bly

Den heer van grooter samen

Heb ick ghesocht bi namen

En hi heeft mi verhoort seer wel

Als my droef heyden quamen

Tooch hy mi wt al mīn ghequel.

Wilt tot hem gaen/en wort verlicht

Gheen schand en sal v raken.

Dees arme mensch/(hoort dit gedicht)

Die riep: God wou hem maken

Accedite ad eū
& illuminamini
& facies vestrae.
Iste pauper clā-
mauit & Dñs

Salich in al zyn saken
Dat is/van al zyn lyden swaer
Gods enghel sal ghenaken
Die God vreesen/verlossen haer.

Smact/ende siet/want God de heer
Is soet bouen allen maten.
Salich is hi/die can wel seer
Sijn hoep/zijn toeuertlaen
Op God vol charitaten

Hier stellen: Vrees den heere repn
Ghi heylighen/wilt dit vaten
Die God vreesen/zijn rijck certeyn.

Die rijcke hebben hier behoefte/
End sij veel honghers leden.
Die God hier soecken onbedorft
Gheen goet sal van haer treden.

Ghi kindren hier beneden
Coemt hier/en hoorz nae mijn vermaen
Ick sal v (weest te vreden)
Leeren Gods vreesse wel verstaen.

Wie yffer die dit leuen soet
Goey daghen wilt beminnen?
Van alle quaet v tonghe snoet/
V lippen laet niet beghinnen
Bedroch met boosen sinnen
Te spreken:maer van tquaet v heert.
Doet goet/wilt vrede winnen:
Ende dyen altyt persequereet.

Gods ooghen sien den gorden aen
Haer ghebeden wilt hy hooren.
Sijn aensicht sal hi op haer slaen
Dyets vrenghen te vozen
Dat hise mocht verstooren.
En haer memoery vander eerd
Mocht bliuen heel verlozen

exaudiuit eum.
& ex omnibus.
Immittit ange-
lus Dñi in cir-
cuito timentiu.
Gustate & vi-
dete qm suavis
est Dñs, beatus
vir qui sperat
in eo.

Time Dñm
oēs sancti eius
quia non est
inopia timen.
Diuites eguerūt
& esurierūt, in-
quirentes autē
Dominū, nō mī-
nuetur oīi bō.

Venite filij audi
te me, timorem
Dñi docebo.

Quis est homo
qui vult vitārdi
ligit dies vid.
Prohibe linguā
tuā a malo, & la-
bia tua ne lo-
quatur dolum.
Diserte a malo
& fac bonū, in-
quire pacem.
Oculi Dñi super
iustos, & aures
eius in preces.
Vultus autē Dñi
super facientes
mala, vt perdat
de terra memos-
tiam eorum.

Psalmus. xxxiiiij.

Die bootheyt hebben aengheuerdt.

Die goede riepen al ghelijck
God hoorde haer verlanthen
En haer die heer van hemelrijck
Als druck haer had beuangenhen
Verlosse: en den vanghen
Is God nae by tot een oorzont.
Die ootmoedicheyt aenhanghen
Sal hi maken geheel ghesont.

Veel lidens coemt den goeden voer
Groot is haer tribulacy
Van allen desen sal hi hoer
Verlossen door zyn gracy.
Haer ghebeente tot alder spacy
Wil hi bewaren al ghemeen.
Daer af met molestacy
En sal gebroken worden gheen.

Die doot d' sondaers wort voorzwaer
Die quaetste hier beuonden.
En die den goeden alle gaer
Haten/ groot zyn haer sonden/
Die sielen (gans onthonden)
Van sinen knechten/maect hi vry
Die in hem tot allen stonden
Hopen. niet en verbueren sij.

Nae de wyse. O wreede fortune ghi doet mi trueren nu.

Clamauerunt
iusti & Dñs ex
audiuit eos, &
ex omnib. tribu
lationib. eorū.
Iuxta est domi
nus his q tribus
lato sunt corde,
& humiles spiri
tui saluabit.
Multae tribulas
tiōes iustorū &
de omnib. his li
berabit eos dñs

Custodit Dñs
oīa ossa eorū, &
vnū ex his non
conteretur.

Mors pētorum
pessima, & q ode
runt iustum.

Redimet Dñs
aīas seruorū su
orum & nō de
linquet oēs q.

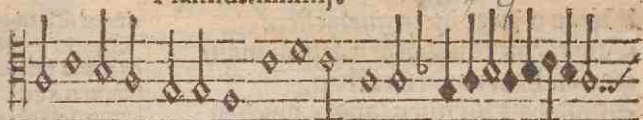
Den. xxxiiij. psalm.

Iudica Dñe nocentes.

Die my bestrijden en beuech

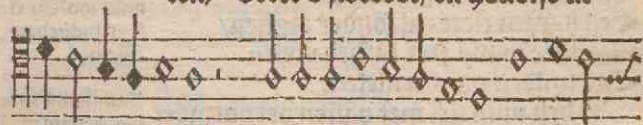
ten Nengrijpt

v wapen ende schilt V hulpe wilt my aen rechte

ten/ Treect v sweerdt/ en houdtse in

gehechten. Segt tot mijn siel mits desen/ V salich-

heyt wil ich we

sen.

Die soeckē mijn siele/laet beschamē vzy/

Te rug so wiltse laten loopen.

Beschamē die quaet dencken ouer my/

Alst stof waeyt ouer hoopen/

Gods enghel moetse so bestroopen/

Doncker laet worden haer ghangen

Gods enghel moetse beuangen.

Sij hebben my lagen heymelijck geleyt

En te vergheefs mijn siel si waecten/

Dus laet die stricken hun zyn bereyt

Daer zij my mede ghenaecken

Die zij voer my verborzen maecten/

Mijn siel sal blisschap in God ontsaen/

Vreucht in zyn salicheyt beghaen.

Al mijn ghebeenten sullen spreken dan

Iudica Dos
mine nocer
tes me rex.

Apprehen
de arma, &
Effunde fr.

Confundantur
& reuereantur.

Auertantur res
trorsum & con.

Fiāt tanq̃ puluis
ante faciē vent.

Fiant vie illorū
tenebræ.

Quoniā gratis
absōderūt mis
hi interitum, la
quei sui,

Veniat illis las
queus quē ig.

Anima aut mea
exultabit in Do
mino.

Oia ossa mea di

Wie is o Heer dy te ghelicken?

Ghy coemt te baten den armen man/
Verlost hem vanden rücken.

Die valsche tuyghen sonder wijcken

Al dat my was oncondich

Dat vracchden si wemondich.

En si my quaet betaeldē voer dat goet

Op dat mijn siele mocht verdzooghen

Met alien commer en teghenspoet.

End ich heb aen ghetoghen

Een hayzen elect/ al sonder laghen/

Wanner si my seer lastich vielen

End wilden my vernielen.

Ich heb mijn siel met vasten verootmoet

En mijn ghebet heb ich ghedraghen

In mynen schoot/ als ons naesten soet

Const ich haer wel behaghen.

Ich ben verclepnt/ end oock verflaghen

Als een open droefheyt hier poerden

Ben ich truerich gheworden.

Deer vrolich tegens my so waren si

Vergadert/ teghens my gheseten/

Weel roeden worden vergadert my

Eer ich dat heb gheweten.

Si zün verstroyt/ end oock versleten.

Si my tempteerden/en hoonden/

Haer tanden si my thoonden.

O Heer wāneer suldy dit seouwen aen?

End wilt mijn siele weder stellen

Van haerder quaetheden (fel ghedaen)

Van den leeuwen die my quellen.

Ich sal beliden en vertellen

O Heer al in der grooter kercken

By veel menschen louen v werken.

En laet haer ouer my verbliden niet

dñe qđ sifis tiblē

Eripiens inopē

de manu fortio

rum eius, ege.

Surgentes testis

iniqui, quē igno

rabā interrog.

Retribuebāt mi

hi mala pro bo

nis sterilitatem

animæ meæ.

Ego aut cūm

mihi molesti es

sent, induebar

cilicio.

Humiliabā in ie

iunio aīam meā

& oratio meā.

Quasi proximū

& quasi fratrem

nostrū sic cōplas

cebam, quasi lu

gēs & cōtristas

tus sic humil.

Et aduersum

me letari sunt.

& cōuenerunt,

cōgregata sunt.

Dissipati sunt,

nec compuncti

tentauerūt me,

substantiauerunt

me substan.

Domine quādo

respicias, resti

tue aīam meā &

malignitate cor

rū, & leonibus.

Cōfitebor tibi

in ecclesia magis

na in populo.

Nō supgaudeāt

Die my in boosheyt willen crencken
Die te vergheefs my (also men siet)
Haten/ end op my wencken.
Want sy met also loose swencken
Tot my seer wonderlijck spraken/
Sy bedachten boose saken.

mihī qui aduer
santur mihī, quī
oderūt me grā
tis & annunt.
Quoniam mihī
quidem pacificē
loquebantur.

Et dilatauerunt
sup me os suū, di
xerūt euge eug.
Vidisti Dñe ne
fileas, Dñe ne.
Exurge & intē
de iudicio meo
Deus me⁹ & Dñs
meus in caus.

Iudica me secun
dum iusticiā tuā.
dñe Deus meus:
nō supergaud.

Non dicāt ī cor
dibus suis, euge
euge animā no
strā, nec dicant
deuorabim⁹ eū.

Erubescant & re
uerētur simul:
qui gratulan.

Induantur cōfu
sione & reueren
tia qui maligna
loquūtur sup.

Exultent & læ
tentur q̄ volunt
iusticiam meā:

& dicant semper
magnificet Dñs
qui volunt pacē
serui eius.

Et lingua mea
meditabitur ius
ticiam tuam.

Sy hebben haren mont wüdt opgheset
En hebben teghens my ghesproken/
Wel aen/ wel aen/ wij dat sagen net/
Ons ooghen zyn ontploken/
Ghy siet wel heer/ hoe dat sy poken.
Spreekt/ wilt niet van my stricken/
Mijn saech God wilt bekicken.

Recht my o heer nae v iusticy sijn
Dat sy op my niet en verozenchden/
Dat sy niet en spreken doer haer senijn
Onse siele wilt verienchden.

En laerse niet nae haer ondeuchden
Alsulcke woorden onderwinden
Wij sullen hem verflinden.

Tot schande moetē sy hier zyn gebrocht
Die in mijn quaden glozieren/
Spot en schande sy hun toe gedocht
Die op my maligneren.

Die mijn gerechticheyt vol eeren
Soecken/ die moeten iubilieren
Blischap altijt hanteren.

Wel mogen sy seggen hier tot ald tijt
Verheuen sy die heer almachtich:
Die met den vrede hier zyn verblijt
Van synen knecht waerachtich.
En dijn gerechticheyt gedachtich
Mijn tonghe sal v eer bewijsen
Den heelen dach v prisen.

Den. xxxv. psal. hooch te singen. Dixit iniustus vt de.

Na de wijsse. Hosina waer was v. ghestalt.

De boose sprack in zyn gedacht Dat hy tot
Gods vrees en heeft hi niet geacht Gehonden

sonden won poe
voer zyn oo

gen/ Wat hi bedriech,
gen.

lyck de voer God

den heer Dat zyn misdaet

En boos gelaet Mocht zyn gehaet met allen seer.

Syn woerdē zyn boosheyt en bedriech

Verba oris eius

hy en heues niet willen bekennen.

iniquitates & do-

Om wel te doen op aerden/ noch

los, noluit intel-

Tot duechden hem willen wennen.

ligere vt bene.

hy heeft in zyn camer boosheyt voortbrocht

Iniquitatē medi-

Sinen wech was quaet.

tatus est in cubi-

End sonder haet

li suo, absitit om-

heeft hy die quaetheyt altyt ghesocht.

ni viā nō bonę,

W goetheyt heer is in hemelryck.

malitiā aut non

W maetheyt hooch gheresen.

odiuit.

End v iusticy is ghelyck

Dñe in cōlo mi-

Als Gods berghen gheprezen.

sericordia tua,

& veritas tua.

Iusticia tuā sicut montes dei,

O Heer v oerdeelen als een diepte zijn.

Want ghi gheneest

Menschen en beest

Soe ghi vermeerct v ghenade sijn.

Onder v bloghelen sullen seer

hopen der menschen sonen.

heel d'oncken van d'ijn gauen heel

Sullen zijn die by v wonen.

Wt den beker van v wellusticheyt

Sult ghi voerwaer

haer alle gaer

Schencken die ghi haer hebt bereypt.

Die claer fonteyn des leuens soet

Op v is/sonder ophouwen.

het licht dat ghy ons gheuen moet

In v licht wi sullen beschouwen.

Verbreyt hem v goetheyt die v kennē hier

Toont en verclaert

hier onghespaert

Den goeden v iusticy fier.

Laet my doch hier toecomen niet

Den voet der opgheblasen.

Noch laet my oock beroeren yet

Die hant der sondiger dwasen.

Wāt die met boosheyt hebbē om gegaen

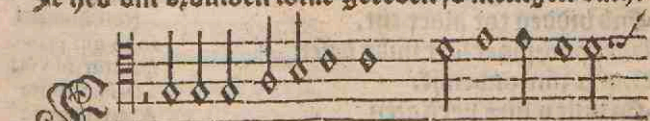
Die vielen al

Een grootten val

Sijn wt gedreue/en mochten niet staen.

De. xxxvj. psalm. Noli emulari in malig. Ma de wīse

Ik heb om vrouwen wille gereden so menigen dach.

Ik willes niet benijden

Tet heeten laten

F #

iudicia tua sicut
abyssus multa.
Homines & ius-
menta saluabis
Domine.

Filij autē homi-
nū in tegmine
alarum tuarum
sperabunt.

Inebriabuntur
ab vbertate do-
mus tuæ, & tor-
rente volupta-
tis tuæ potab.

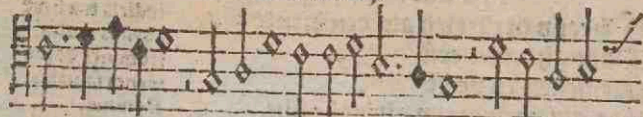
Quoniam apud te
est fons vitæ, &
in lumine tuo vī-
debimus lumē.

Pretende miserā
cordiā tuā scien-
tibus te, & iusti-
ciā tuā his q̄ res-
cto sunt corde.

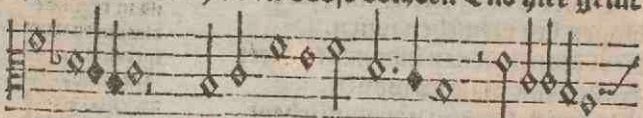
Nō veniat mihi
pes superbiæ, &
manus peccātoris
nō moueat me.

Ibi ceciderūt q̄
operātur iniqui-
tatem, expulsū
sunt, nec potue-
runt stare.

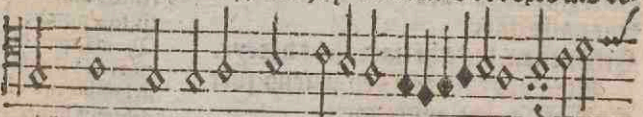
Psalmus. xxxvj.

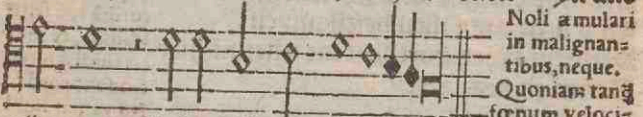
gaen Dat hun die boose vbliden End hier gelue

ontfaen/ Want sij als hoy v'douen Verdozre als ee-

nich cruyt. Betrouden den heer hier bouen In alle

zijn goet Sult ghi hier zijn geuoet.

Wilt v in god vermaken.

Hy gheeft v veel gauen soet.

Daer na v herte mach haken

V wech hem open doet.

Betroutde ghi zijn goetheyden

Hy sal v verlaten niet

V licht sal hy wt leyden

V recht also clae

Als oft het middach waer.

Hem wilt gehoorzaem wesen

End bidden tot alder tijt.

Haer voorspoet laet mids desen

Van v zijn onbenijt.

En wilt v niet verstozen

Want alle die boosheyt doen

Noli amulari
in malignan-
tibus, neque.

Quoniam tanq̃
serenum velocis-
ter arescent.

Delectare in do-
mino, & dabit
tibi petitiones
cordis tui.

Reucla Domi-
no viam tuam,
& spera in eo.

Et educet quasi
lumen iustitiam
tuam & iudiciũ
tuum tanq̃ mer.

S' bditus esto
Dño, & ora eũ.

Noli amulari
in eo qui pro-
speratur in via.

Desine ab ira
& derelinq̃ue
furorem; noli.

Die bliuen ewich verlozen.

Maer die den heere beyt

Ist aertrijck hier bereyt.

In also corten stonden

Die sondaer verlozen blijft.

Sijn plaets wort niet gevonden

Om dat hy quaet bedrijft.

Die hier zijn saecht van sinnen

Heeruen dat aerische lant

Doer vrede sij vzechde winnen.

Die sondaer die denct

Hoe hy den goeden crent.

Ons heer sal hem begheuen

Want hy voersiet zijn dach.

Haer sweert sij wonden trecken

Haer boghe sonder verdach

Sij spanden om te beletten

Den armen met haer ghewelt

Haer sweert sall haer herten verpletten.

Laet vzecken haer moet

Haer boghe met allen spoet.

Een weynich voer den goeden

Is beter dan eenighen schat

Der boosen die daer groeden

Al in haer boosheyt sat.

Want God staet by den vromen

En hy kende der goeden eynde

Haer erue sal haer toe comen

Gheenen tijt soe quaet

Sij worden wel versiet.

Als sij hier zijn verheuen

Al die Gods vanden zijn

Terstont sij tonder bleuen

In een so corten schijn.

Die sondaer laet hem wel leenen

F 19

Quonia gma-
lignantur excer-
minabuntur: si-
tinentes aut.

Et adhuc pusila-
lum & non erit
pctor, & queres
locum eius.

Manfueti aut
hereditabunt ter-
ram, & delecti.

Oblervabit pec-
cator iustum, &
stridebit super
eum dentib, suis.

Dñs aut irridea-
bit eum, quonia
prospicit.

Gladiu euagina-
uerit ptores,
vt decipiant
paupere & ino-
pem, vt trucid.

Gladius eorum
intret in corda
ipforu, & arcus.
Melius est mor-
diu iusto, sup
diuitias pec.

Qm brachia
pctorum con-
nouit Dñs dies
immaculatu
& hereditas.

Non cofunden-
tur in tpe malo
& i dieb. famis.

Inimici vero
Dñi mox vt ho-
norificati fue-
rint & exaltati
deficietes que-
admodu sum.

Mutabit pecca-

Maer niemant betalen hy wil.
Die goede ontfermt den ghenen
Die zûnder behoeft/

Sijn noot hem seer bedroeft.

Die hem gebenedijden
Die cruen dat aertsche lant.

Maer die hem hier benijden

Die worden heel verplant.

God leydt des menschen paden/

Sijn wech hem wel behaechte

Gods hant heeft hem gheladen

Al valt hy ter neer

God helpt hem altyt weer.

Eens was ich ionck van daghen

Nu is mijn oudtheyt groot/

Royt sacht ich den goeden claghen

Van eenigen hunger noot.

Hy can altyt ontfermen

En gheuent dyet heeft gebreck.

Sijn zaedt sal God beschermen

Die boosheyt verlaet/

En blijft in urwen staet.

De heer bemint die duechden

Den sinen verlaet hy niet

Sij bliuen in ewigher vzechden.

Den boosen dit niet en gheschiet.

Haer zaedt sal niet becliuën.

Die goede bewoonen dat lant.

Sij sullen daer ewich in bliuen.

Die goede verbreyt

Wijshyeit/gerechtigheyt.

In zijn hert staet ghescreuen

Gods wet: zijn gangen zijn vast.

Die sondaer aensiet zijn leuen

End wil hem brengen in last.

tor & nō soluet,
iustus aut̃ misere
retur & retrib.

Quia bñdicētes
ei h̃reditabūt
terrā, maledicēs
tes aut̃ ei disp.
Apud Dñm gres
sus hoīs dirigit,
& viā ei⁹ uolet.

Cūm occiderit
non collidetur,
quia Dñs suppo
nit manū suam.
Iunior sui et̃m
seni, & nō uidi
iustum derelictū
nec semen eius.
Tota die misere
tur & cōmodat,
& semē illius in
bñdictione erit.
Declina a malo
& fac bonum, &
inhabita in se.

Quia Dñs amat
iudiciū, & non
derelinquet.
Iniusti aut̃ puni
entur, & semen
impiorū perib.
Iusti aut̃ h̃redi
tabunt terram,
& inhabitabūt.
Os iusti medita
bitur sapientiā,
& lingua eius.
Lex Dei in cor
de ipsius, & nō
supplantabūt.
Considerat pec
cator iustum.

God sal niet van hem scheyden
Als hem die boose verdoemt.
Den heere doch wilt verheyden/
Wilt houden zijn woort.
Hy sal u helpen voort.

Ick sach den boosen rissen
Tot hoogen staet gebrocht
Men const mi zijn plaets niet wïsen
Als ich die heb ghesocht.
Onnoselheyt wilt bewaren
Gerechtigheyt geeft u vre
God sal den boosen niet sparen
Seer quaet is haer eynde
Sij worden seer gescheyndt.

Van God (wilt dit aenhozen)
Die salicheyt comt ghewis
Tot allen wtuerrozen
Want hy haer beschermmer is/
Hy salse wel bezijden
Al van dat boose geslachte
Nu en tot allen tijden.
Die vast in hem hoert
Tot zijn genaden loept. **De. xxxvij. psal. Dñe ne in,**
na de wyse. Ic wil mi gaē vñuegē/vñlydē minē moēt.

Dñs aut nō de-
relinquet eū in
manibus eius.

Expecta Dñm,
& custodi viam
eius, & exalt.

Vidi impiū su-
per exaltatū &
eleuatū.

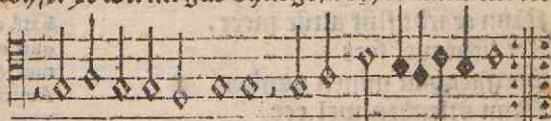
Et transiui & ec-
ce non erat.

Custodi inno-
centiam & vide
æquitatem.

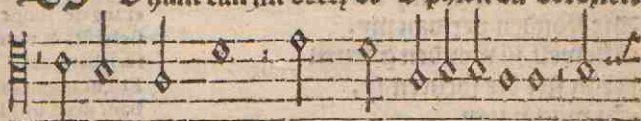
Iniusti aut dispe-
ribūt, simul res-
liquē impiorū.

Salus aut iustos
rū a Dño, & pro-
tectō eorū in
tpe tribul.

Et adiuuabit
eos Dñs, & libe-
rabit eos, & e-
tuet eos a pecca-
toribus, & salua-
bit eos.

Get in u toornicheyde En wilt mi straffen niet.
W hant can mi bereyde W pülen vā verdriet.

Crancheyt geschiet Mijū vleesch tot allen sondē Om

Psalmus. xxxvij.

dat ghy siet Die sonden my doerwon den.

Mijn sonden en misdaden
Mijn hoest te bouen ghaen/
Daer ick ben me beladen.
Mijn wonden op ghedaen
Wilt dit verstaen
Sijn vuyl al doert aenmercken
Dat ick ontsaen
Heb dwase sondighe wercken.

Ellendich/crom/ van rouwen
Ben ick gheworden heel.
Veel spijts heb ick behouwen
Veel druck tot mynen deel.
Bedroeft soe veel
Riep ick wt gansser herten
Wat mynder heel.

O heer ghencest mijn smerten.

Doer dy is onuerborghen
Alle mijn begheert o heer.
Mijn hert is vol van sorghen
Mijn cracht sijt altyt meer.
Het licht wel seer
Vergaet van minen ooghen.
Mijn vrienden wel eer
En wilden my niet gedooogen.

En die eens by my bleuen
Die stonden ver van my.
Ghewelt sij wouden gheuen
Mijn siel die sochten sy.
En mijn party
Die spraken al ydel dinghen.

Qm iniquitates
meę supergressę
sunt caput meę:
& sicut onus gra
ue grauataę sunt
super me.

Putruerunt &
corruptę sunt ci
catrices meę a
facie insipientię.
Miser factus sũ,
& curuatus sum
vsq; in finē to.

Qm lumbi mei
impleti sunt il
lusionibus; & nō
est sanitas in.

Afflictus sum &
humiliatus sum
nimis, rugiebā.

Dñe ante te oę
desideriũ meũ;
& gemit⁹ meus.

Cor meũ cōtur
batũ est, dereli
quit me virtus

mea; & lumen.

Amici mei & ps
ximi mei aduer
sum me appro.

Et qui iuxta me
erant de longe
sisterũt: & vim

faciebant qui.

Et qui inquires
bant mala mihi
locuti sunt, va

nitates & dolos

tota die medita-
bantur.

Ego autē tan-
gurdus non au-
diebam; & sicut
mutus non ape-
riens os suum.

Et factus sum
sicut homo non
audiens; & non
habēs in ore suo
redargutiones.

Qm̄ in te Dñe
speraui: tu exau-
dis me Dñe.

Quia dixi neq̄
supergaudeant
mihi inimici.

Qm̄ ego in fla-
gella parat⁹ sum
& dolor meus in
conspētu meo.

Qm̄ iniquitatē
mea annūciabo:
& cogitabo.

Inimici autem
mei viuunt; &
cōfirmati sunt.

Qui retribuunt
mala pro bonis
detrahebāt mi-
hi, qm̄ sequeb.

Ne derelinquas
me. Dñe Deus
meus, ne disces-
seris ā me.

Intende in adi-
torium meū Do-
mine Deus salus
eis me.

En dachten v
Met stricken my te bedwingen.

Maer ick en woudts niet hoozen

Ende gaf haer niet een woort/

Gheslopt waren mijn ooren

Mijn mont en bracht niet voort.

Ick viel aen woort

Ende quam tot v ghelopen/

Heer my verhoort/

Want ick in v const hopen.

Ick sprach met grooter vreesen/

Laet doch niet vrolūck zyn

Mijn vjanden midts desen

Als sū sien vallen mijn.

In sulchen schyn

Sū souden haer verblīen.

Met gheessel en pijn

Moet ick my mede casten.

Mijn sonden sal ick verclaren/

En die bedencken wel.

Mijn vjanden sonder sparen

Die doen my groot ghequel

En haten my sel.

Doet goet sū quaet verghelden

En zyn rebel/

Dat ick tot duecht my stelden.

O heer/ mijn God almachtich

Van my doch niet en gaet/

En wilt doch zyn gedachtich

Dat ghy my coemt te baet

In mynen staet

Heer wilt niet van my scheyden

Mijn toeverlaet

Van mijnder salicheyden.

Den. xxxvij. Psal.

Dixi cultod. de wīse Aen geenō līndē daer staet eē dat.

Ik heb gesept hoe dat ick sel mijn tong en

wegen beware wel Als mi die sondaer sal tegen staen

Dat ick mi niet en sal ontgaen.

Doert swighen ben ick verootmoet/
En hebt versweghen al was het goet
Dat goet dat ick wel spreken sou
Hier om soe lyde ick groot rou.

Mijn hert dat wert ontfteken doen
Dat ick ten lesten moest spreken hoen
O heer hoe veel mijn daghen zijn
Dat bid ick wilt verclaren mijn.

Ghi hebt my een mate ghestelt
Doer u seet cleyn is mijn tyt ghetelt.
Maer als men dat wel ouerlept
Die mensch is niet dan ydelheyt.

En mensch is eenen scheem ghelick
End te vergheefs wil hy worden rijk.
Sijn erfghenamen hy niet en siet
Wie datse zijn en weet hy niet.

Sijt ghino niet mijn troost o heer
Open ick verwacht wter herten seet?
Van alle mijn sonden my bezijdt.
Die sotten doen my grooten spijt.

Dixi custodiam
vias meas, vt nō
delinquam.

Posui ori meo
custodiā, cū cōsi
steret pētor.
Obmutui & hu
miliatus sum, &
silui à bonis, &
dolor meus res
nouitus est.

Concaluit cor
meū intra me,
& locutus sum
in lingua mea.
Et numerū die
rū meorū qs est.
Ecce mensurabi
les posuisti dies
meos.

Veruntamē vni
uersa vanitas.
Veruntamen in
imagine gran
sit homo.

Thezaurizat &
ignorat cui.

Et nūc quæ est
expectatio mea.
Ab oībus iniqui
tatib. meis erue.

Ick sweech als my quam lijden aen
Ick wist dat ghi my dat hadt ghedaen.
Daer om o heer wilt zyn ghestilt
En my dus seer niet plaghen en wilt.

O stercke hant die maect my cranch
Als ghi dē mensch houde in v bedwanch.
Ghi hebt sijn wesen te niet ghebracht
Die ijdel mensch wort seer versmacht.

O heer verhoort doch mijn ghebet.
End op mijn roepen en tranen let.
Ick ben by v een vremdeling
Wilt doch verhooren dat ick sing.

Eer ick van aertrijck scheyden moet
Mijn lijden bid ick dat ghi versoet.
Eer my dit leuen hier verlaet
So bid ick v heer comt my te baet.

Obmutui & nō
aperui os meū
quoniā tu fecis-
sti, amoue a me
plagas tuas.

A fortitudine
manus tuæ ego
defeci, in increp-
Et tabescere fec-
isti sicut aran.
Exaudi oratio-
nem meā Dñe.

Ne sileas quon-
iā aduena ego
sum apud te.

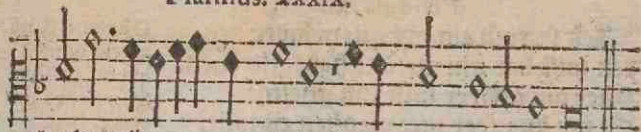
Remitte mihi
ut refrigeret pri-
usquā abeam, &
nō amplius ero.

E Den. xxxix. psalm. Expectans expectavi dominum.
Rae die wise. Ick quam aen eenen danse/daer me-
nich schoon vrouken was.

Ick heb v wacht den heer re hy verhoor

de mijn geclach. hy toech mi wt mijn see re Daer

ic in v sonckē lach. hi stelde mi op eenē steen En heeft

geleydt mijn gangen by voorwaet/en anders gheen.

En liedeken om te strichten

Daer ick God me pzijsen sal

Wat deed my God hier dichten

Die dat sien/hem vreesen al.

Salich is (hoozt mijn bediet)

Die in Gods naem can hopen

Die de ijdelheyt niet aensiet.

Veel wonderlijcke werken

God o heer ghi hebt volbracht.

Wie cant ghenoech aemmercken

Dat ghi ons hebt toe ghedocht?

Alck heb ghesproken/en vermeld

Dat v ducchden zyn en ghenaden

Bouen alle maet ghestelt.

Gheen offer v en smaecke

Doet mijn sonden en misdæet.

Mijn ooren ghi volmaecte

Heer/ghi zyt mijn toeverlaet.

Want siet/ick selue coem ter baen

Het staet te boeck van my ghescreuen

Wat ich dat sou nemen aen.

Is wil is mÿn behaghen/

De wet is in mijn hert ghepzent.

Ich heb sonder versaghen

Dijn ghenaden excellent

Vercondicht hier met alle bliet

Wat weet ghi God almachtich

End mijn lippen en zwijghens niet.

Waarheit/en ahercchticheyt/

End v groote goetheyt soet/

Et imminisit in
os meū canticū
nouum.

Videbūt multi
& timebunt, &
sperabunt in.
Beatus vir cui⁹
est nomen Dñi
spes eius.

Multa fecisti tu
 Dñe Deus me⁹
 mirabilia tua,
 & cogitation.

Annūciaui & lo-
cutus sum, mul-
tiplicati sunt su-
per numerum.
Sacrificiū & ob-
lationē noluiſti
aures aut perf.

Holocaustu &
pro peccato nō
postulasti.

In capite libri
scriptum est de
me vt facerem
voluntatem tuā
Deus meus, vo-
lui, & legē tuā
in medio cord.

Annunciaui in
sintia tua in ec-
clesia magna, ec-
ce labia mea nō
phibebo Dñe.
Iusticia tua nō
abscodi i corde

Heb ick ghesproken/en verheeyt.

V ghenaden niet verhoet

En wilt die niet ontcreken my.

Althit sy hebben my ontfanghen

Want sy my seer maken bly.

Meer dan ick const beschouwen

Heeft my beuaghen alle quaet.

Die sonden menichfoutwen

Ende my mijn hert verlaet.

O heer laet v belieuen die

Dat ghi my wilt verlossen/

Want ict wter herten bidt.

Beschaemt moeten sy bliuen

Die mijn siel begheerich zijn.

Te rug soe wiltse drijven

Alle die quact toe wenschen mijn.

Al die belachen mijn misual

Vaer dan verbliden bouen maten

Ende maken groot gheschal.

Maer al die v hier soecken

Laet niet vnechden singhen althit

Gods naem in allen hoecken

Moet hier zijn gebenedijt.

God ist die my besorghen moet

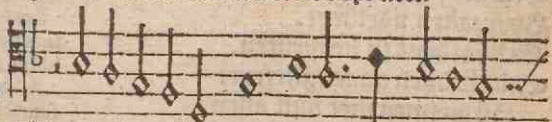
Want ick ben arm ende ellendich

Heer ghi zijt mijn hulper goet.

Den .xl. psalm. Beatus qui intelligit

super egenum. Mae die wijsse: De winter is de

heere/ dat merck ick nu voort aen.

Allich is hy geheeten/ Die hem op den ar-
God sal hem niet vgeten/ Maer verlossen van

meo, Veritatem
tua & salutare.

Non absconde
misericordiam.

Tu aut Dne ne
longe facias mi-
serationes tuas.

Quoniam cir-
cundederunt me
mala, quoru no.

* Multiplycate
sunt super capil-
los capitis mei.

Complaceat ti-
bi Dne vt eru.

Confundantur
& reuerentur
simul, q qunt.

Confundantur
retrosum & re-
uerentur.

Ferant cōfessum
cōfusione sua:
q dicūt mihi.

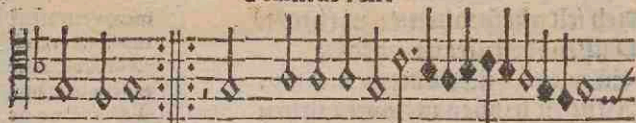
Exultent & læ-
tentur super te
oēs qrentes te:

& dicant semp
magnificetur.

Ego aut mens
dicus sum, &
Adiutor meus,

& prorektor.

Psalmus . xl.

men verstaet Die heer moet hē bewa-
alle quaet.

ren En schenckē hē alle goet Sijn goetheit moet hē

sparen Als sijn vñanden sijn verwoet.

God moet sijn hulper wesen

Als hy sieck te bedde leyt/

En wil hem dan ghenesen

Doer sijn goedertierenheyt.

Want heer ick heb gesproken

Wilt mijns ghenadich sijn

Mijn siel die leyt ghebroken

Doer die sware sonden mijn.

Die boosen quaet van gronde

Die benamen my mijn faem.

End spraken wt den monde

Wanneer vergaet sijn naem?

End als sijn my besochten

Sijn spraken ijdelheyt.

En boosheyt sijn bedochten.

Ende hebben quaet gheseyt.

Sijn quamen met hun allen

Ende spraken tegens my

Om my te overuallen

Beatus qui intel-
ligit super æges-
nū & pauperē,
in die mala Dñs
conseruet eum.

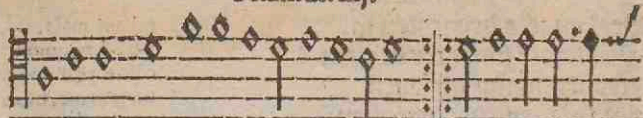
Dñs opem ferat
illi super lectum
doloris eius, vni-
uersum firatum
eius verfasti in
infirmirate ei⁹.

Ego dixi Dñe
miserere mei, sa-
na animā meam
quia peccaui.

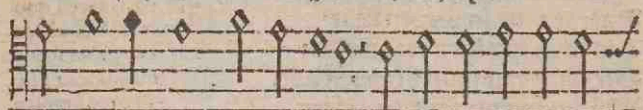
Inimici mei di-
xerunt mala mi-
hi, quando mo-
rietur & perib.
Et si ingredieba-
tur vt videret
vana loquebas-
tur cor eius.

Egrediebatur
foras & loque-
batur in idip.

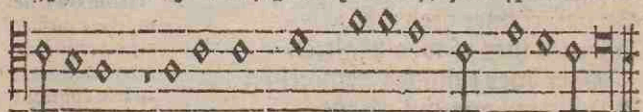
Aduersum me
sufurrabant oēs
inimici mei, ad-
uersum me cogi-

So dorſtet mi ſiel o heere God na dy. Mi tranē watē
Wāneer ſo ſal ic comē v tegēwoorſdich by.

eē ſpys voer my Dat ſeg ic vzy/ Als ſij haer ſpot met mi

bedreuen En ſpraken/waer is nu dñ God gebleuen?

Wanneer mi dīt quā in mīn gedachtē
Doē heb ic mīn ſiele ganſſelijck wtgelept
Want ick gaern ſou met gelijcker vrichtē
Gaē varē ter pleckē daermē Gods eer ver
Recht als men eenich ſeeſt bereypt (vzeyt/
Doer vrolijckheyt:

Hec recordatus
ſum & effudi in
me animā meā:
qm̄ tranſibo in
locum tabernas
culi admi.

End met deuotelijcke ſangen
Den heere te louen is mīn verlangen.

In voce exulta
tionis & confeſ
ſionis ſonus ex
pulantis.

Mi ſiel waerō wilt ghi truerich weſen?
Wat pozt v dus ſeer te ſkoozē therte mīn?
V hoep laet zyn tot den heere gereſen.
Ic ſal hem belijde/end altijt dancbaer zyn.
Die ſalicheyt tot allen termīn
Van mīn aenſchyn.

Quare triftis es
anima mea &
quare contur
bas mei

Sijn naem is wonderlijcken crachtich/
Mijn God en mi vader is hi warachtich.

Spera in Deo,
qm̄ adhuc confi
tebor illi, ſalu
tare vultus mei
& Deus.

Mijn ſiel wil mi doer die droefh3 crenckē
Daerō wil ic v werckē o heere God oſtaē
Vā hermoēs berch ſo wil ic dīns gedenckē

Ad meipſum ae
nima mea con
ſturbata eſt, pro
pterea me.

Al dat ghi ons bewesen hebt vnde **Jordae**
Die diepte roept die diepte aen.
Hoozt dit vermaen.

My ouervallen uwe vloeden.

Och heer mijn vader wilt my behorden.

Op sulcken dach heeft my God beuolē

Dat ic zyn genade alcht hier prisen moet

En als ich snache ligge droefstich verholē

Dat ic hē sou singē eē liet vā woerdē gaet

Ich sal hem bidden met allen spoet

Heere my behoet.

Die droefheyt heeft my seer beuangen

Ghi zyt mijn verlosser wilt my ontfangē.

Waer om hebt ghi my soe heel vergetē?

Dat my is toe gevallen een also swarē lot

Als myn gebeent wort droefstich gesmetē

End als my die boose houdē voer een sot.

Als sū my vragen doer haren spot

Waer is u Godt?

O siel waer om wilt ghi dus trueren?

Betrout/ich sal hem louen tot allen vzen.

Abyssus abyssum
inuocat, in vo
ce cataract.

Omnia excelsa
tua & fluctus tui
sup me trans.

In die madauit
Dñs miam suā,
& nocte cantia
cum eius.

Apud me oratio
Deo vitæ meæ,
dicā Deo susce
ptor meus es.

Quare oblitus
es mei & quare
cōtristatus in.

Dū confringun
tur ossa mea.

Dum dicūt mi
hi per singul.

Spera in Deo
qm̄ adhuc cōfite
bor illi salutare
vultus mei.

C Den. xliij. psalm. Iudica me Deus, &. **Na**e die wise
Gedruet tot alder stont moet ich mijn leuen leyden.

qua den/ Wāt sū my bzingen pijn Daer van

Psalmus. xliij.

verlost doch mij Altijt doer v gena

den.

Quia tu es Deus
fortitudo mea
quare me repu-
listi, & quare tri-
stis incedo dum
affligit me ini.
Emitte lucē tuā
& veritatē tuā
ipsa me deduxe-
runt & adduxe-
rūt in montē san-
ctū tuū & in tab-
ernacula tua,
Et introibo ad
altare Dei, ad
Deū qui iustificat
iuuentutem
meam.

God ghi zijt mijn vasticheyt

Waer om hebt ghi my verlaten?

Waer om gheschiet my leyt

Als my hier dorch bereypt

Mijn opant bouen maten?

Seynde my o heer v liche

End v waerheyt mede

Dat ich mach zyn ghesicht

Te sien v claer aensicht

Hier bouen in v stede.

En dan (wilt die verstaen)

Sal ich met grooter eeren

Al tot Gods outaer gaen

Die doet my blischap aen

En altijt vrucht vermeerden.

Ich sal v minen heer

Met herpen end met suaren

Beliden altijt meer.

Mijn siel wat doet v seer

Dat ghi wilt dorch beswaren?

Betroude in uwen Godt

Ich sal hem noch beliden.

Hy is mijn salich lode

Dat seg ich sonder spode.

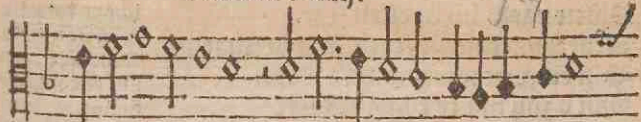
Mijn troost tot allen tijden.

Psalm. xliij. Deus au-

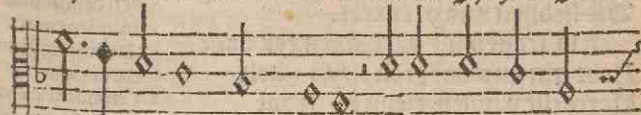
de wise. Als os de winter gaet vā heen/so comt os de so-

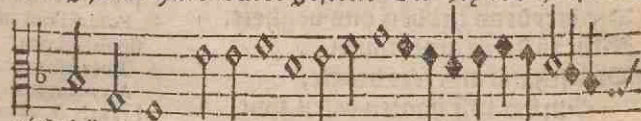
God wij hebbēt wel vstaen Ons va-

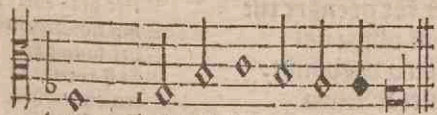
ders hebbēt ons vertelt Dat werc dat ghi hebt gedaen

Hoe ghi tot haer waert gestelt. Die heydēs heeft ver

nielt dijn hant Daer ghi die hebt wtgestoo

ten Hebt ghi ons vads geplant.

Dat lant en hebben sij niet te deel

Bereegen doer haer eyghen sweerdt.

Haer macht en help daer toe niet veel.

Alleen waert ghi dees glozy weert

Dat ghi v aensicht op haet sloecht/

Want ghysc hadt wtuercozen

Hebt ghūt haer toe gheuoccht.

Ghi seluen zyt mijn Coninck goet

Die Jacob jondt v salicheyt.

Deur v soe zyn wijs wel ghemoet

Teghens alle tsoijants leyt

Want eyghen cracht my niet en baet.

Ghi woudt ons wel bewaren.

Beschamen die ons haet.

Wij sullen God (soe dat betaemt)

Deus aurib⁹ no
stris audiui
mus patres
nost an.
Opus quod
operatus es
in dieb.
Manus tua
gentes
disperdidit.
Nec enim in
gladio suo
possederunt
terram.

Sed dextera tua
& brachiū tuū
& illuminatio
vultus.

Tu es ipse rex
meus & Deus.

In te inimicos
nostros ventil.
Non enī in
arcu meo
sperabo.
Saluasti enī
nos de
affligentib.
In Deo lauda-

Wien naem hier prisen seer.
Maer waerom hebt ghi ons beschaemt
Ghi en gaet niet met ons niet meer.
Van v zyn wij te rug ghekeert
Ons vanden die ons haten
Die hebben ons verneert.

Als scapen die daer gaen ter doot
Hebt ghi ons voer een cleyn ghele
Vercocht v volck cleyn en groot
Ons tot een schande ghestelt.
Die heydens hebben ons beghert.
Altijt is dit in onse sinnen
Dese schand ons seer bedect.

Om dat wij hoozen desen spijt
Daer om verdraghen wij dit al.
Nochtans o heer tot geender tijt
Hoozt ghi hier van onsen val
Dat wij vergheten v verbondt.
Ons hert en sal niet wijcken
Van v tot gheender stondt.

Ghi hebt ons alsoe willen setten
Doe ghen metter doot ghemeen/
Als oft wij op v niet en letten
Noch aentriepen v alleen.
Nu segt/mocht God dit eysschen dan/
Want hy kende al ons herten
Hoe dat daer niet is an.

Als schapen die daer steruen sellen
Worden wij ter doot ghebracht.
Staet op/en laet ons soe niet quellen
Dat ghi ons ewich veracht.
Waer om onttrect ghi dñn aensicht
End wilt mijn druck vergheten
Daer ick in ben ghesticht.
Als stof soe is mijn siel vercleyn

bimur tota die
 & in noie tuo.
 Nunc autē repu-
 listi & confudi-
 sti nos.

Auertisti nos
 retrorsum post
 inimicos nosti.
 Dedisti nos tan-
 q̃ oues escari.
 Vendidisti pop.
 Posuisti nos op
 probriū vicinis.
 Posuisti nos in
 similitud. gen.

Tota die vere.
 A voce expro-
 brantis & oblo-
 quentis, a fa.
 Hęc oīa veneiūt
 sup nos nec ob-
 liti sumus te.
 Et si recessit re-
 tro cor nostrū,
 & declinasti se.
 Quoniā humili-
 asti nos in loco
 afflictionis.

Si obliti sumus
 nomen Dei nos-
 tri, & si expan-
 Nōne Deus res-
 quiret ista? ipse
 em nouit absce.

Quoniā ppter
 te mortific.

Exurge quare
 obdormis dñe?
 exurge & ne re.

Quare faciem
 tuam auertis? &
 obliuisceris.

Qm humiliata

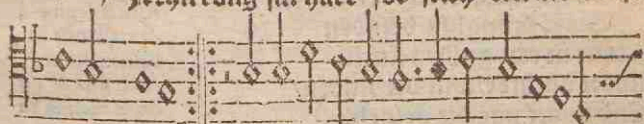
Onsen buyck leyt ter aerden schier
Staet op/en v ghenaden seynt.
Heer verlost en maect ons fier
Wileen doer uwen grooten naem.
Om die van v te bidden
Heer ick my niet en schaem.

est in puluere as
nina nostra, cō
glutinator est in
terra venter.
Exurge Dñe ad
iuua nos, & redi
me nos prop.

Psalm. xliiij. Eructauit cor meum verbū bonū. na die
wise. Die vogelkens inder maytē die singē haren.

Mijn hert wat goets wou dich ten En dat
Mijn tong sal haer soe slich ten Al const

tot conincx eer. De schooſte tallē tjdē Syt ghi/en gract
si scriuen seer.

oos God wou gebenedi den En bewarē v altoos
D swerdt wilt nu om goden
Ghi die daer machtichst zyt.
Ende wilt gheluckich worden
D schoonheyt v verblift.
Om dñn warachtichede
End v gerechticheyt
Daer toe v goetheyt mede
Die v wonderlijck ghelept.
End met v scherpe pūlen
Daer ghy me schieten selt

Accingere gla
dio tuo sup tor
mur tuū pot.
Specie tua & pul
chritudine tua,
intende prosp.
Propter veritas
tem & mansue
tudinē & iustis
ciā, & deducet.
Sagittæ tuę acu
te populi sub te

In toecomenden wijlen
Sullen sij zijn geuekt.
D' stoel sal ewich bliuen
Die scepter van v rijk
Niemant mach v verdrinuen
Heer bewaert ons al gelick.

Dat goet woudt ghy beminnen/
End hebt dat quaet ghaet.
Daer om met blieden sinnen
Soe coemt v God te baet.
Met oly van zijn gracy
Daer toe een goeden roock.
End v met delectacy
Sconincx dochteren eeren oock.

Die Coninghin besiden
Stont in een gulden stuck.
Hoozt dochter/wilt verbliden/
End hoozt nae dit geluck.
D' volck wilt vergeten/
End oock ws vaders hof
Int Sconincx herte geseten
Sult ghi zijn met grooten lof.

Met ghisten ende gauen
Sullen aenbidden dy
Al die rijk zijn van hauen
Die dochteren van Tyry.
Dees glozy (wilt dit vaten)
Van deser Coninghin
Is bouen allen maten.
Ghi verhooret wten sin.

Met cleederen schoon en reyne
Den Coninc wort si gezocht.
Met ionckfrouwen certeyne.
Si is v toe gedocht
Sij sullen iubileren.

cadent in corda
inimicorū regis.
Sedes tua Deus
in sæculū sæculi,
virga directiōis
virgā regni tui.
Dilexisti iustitiā
& odisti iniqui-
tatē, ppterca vni-
xit te De⁹, Deus
tu⁹ oleo latitię.
Myrra & gutta
& casia ā vesti-
mentis tuis ā do-
mibus burneis,
ex quibus dele-
ctauerunt te.
Assitit regina ā
dextris tuis in
vestitu deaur.
Audi filia & vis
de, & inclina au-
rem tuam.

Et concupiscet
rex decorē tuū,
quoniā ipse est
Dñs Deus tuus,
& adorabūt eū.
Et filia Tyri in
muneribus vultu
tum tuū depre-
cabuntur, oēs di-
uites plebis.

Omnis gloria
eius filia regis
ab intus in fimbrijs
aureis, circumamicta va-
rietatibus.

Adducetur regi
virginis post eā
proximę eius af-
ferentur tibi.

Ten tempel zijn gheleyt
End alle vzwacht hanteren
Doer des Coninc maieslept.

W zijn hinderen ghebozen
Al voer v vaders sijn/
Als Princen wtuercozen
Die dijs ghedachtich zijn.
Gewich sonder ophouwen
W lof si brenghen voort/
Al die v naem betrouwen
Gewelijck/soe dat behoort.

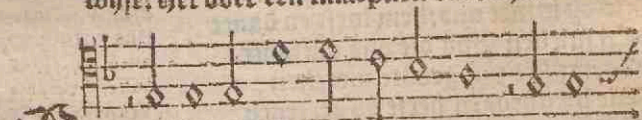
Den. xlv. psalm. Deus noster refugium & virt. **Nac de**
wijse. Het voer een knaepken ouer rijn.

Afferentur in letitia & exultatione, adducuntur in templ.

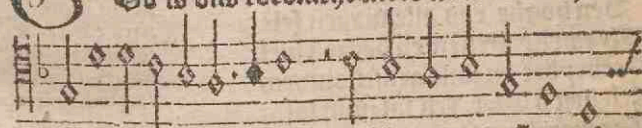
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij.

Memores erunt nocte nois tui Dñe, i omi gen.

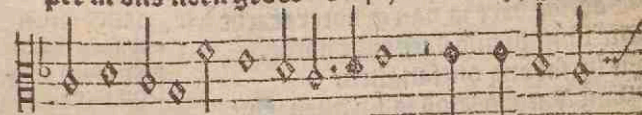
Propterea populi cōstebuntur tibi in aeternum & in sæc.

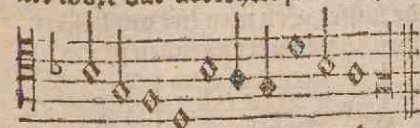
God is ons toevlucht inder noot Ons hul

per in ons liden groot En schenct ons zñ genaden.

Al wort dat aertrijck seer verstoort **W**ij en worden

niet be la den.

Al vielen die berghen inder ze
En werden gheuoert al van haer ste.

Gijn

Deus noster refugiu & virtus, adiutor in trib.

Propterea non timebimus dum turbatur terr.

Et transferetur mōtes in cor,

Psalmus. xlvj.

Al is die zee verholgen
Nochtans en zijn wij niet veruært
Van die ons hier veruolgen.

Die soete stroom/verstaet den sin
Die brenge ons stede blischap in.
God heylight zijn vercozen
Daer toe zijn tabernakel sijn
Want sij hem toe behozen.

Want God die comt de stadt te baet
Vroech smorghens inder dagheract.
Die heydens met haer rijken
Die zijn verstoot/ God gaf gheluyt
Dat aertrijck moest beswicken.

God is met ons: hem loeft en danct
En sulchen God die ons ontfanct.
Coemt siet zijn groote wercken
Die hy ghedaen heeft op aertrijck
Sijn vrede wilt aenmercken.

Den boghe end alle wapen sel/
Die can hy breken en bernen suel.
Verbeydet en wilt aenschouwen/
Ich ben u God. Ich sal mijn lof
Ter werelt wel behouwen.

God/die daer is van grooter cracht
Die blift bi ons dach ende nacht.
En hy sal ons ontfanghen.

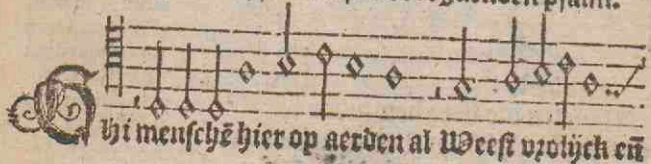
Want Jacobs God is hy ghenaeemt.
Na hem staet ons verlangen.

Omnes gentes. Na de wijsen/ Een nieu liet wij heffen
aen. Oft op die wijsen vā desen voertgaenden psalm.

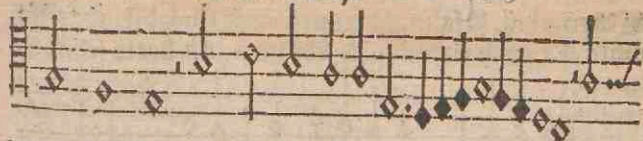
Souuerst & tur
batae sunt aquae
eorum: contur
bati sunt mōtes
Fluminis impea
tus lātificat cie
uitatē Dei, san
ctificauit tabers
naculum suum.

Deus in medio
eius non cōmos
uebitur.
Cōturbatē sunt
gentes & incli
nata sunt regna
dedit vocē suā.
Dñs virtutū no
biscū, suscep
tor noster Deus
Iac. Venite &
videte opera
Dñi, quae pos
uit prod. Arcū
cōteret & cō
fringeret, arma
& scuta cōburet.
Vacate & videte
quoniā ego sum
Deus, exalt.
Dñs virtutum
nobiscum susce
ptor noster
Deus Iacob.

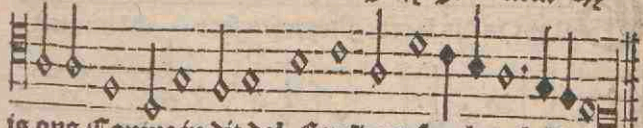
Den. xlvj. psalm.

hi menschē hier op aerden al Weest vrolych en

maect geschal/ Den heer wilt glozy geuen. hy

is ons Coninc in dit dal Een heer seer hooch vheuen.

Dat volck maect hy ons onderdaen

Dat sij Gods woerden cleuen aen.

hy heeft ons wtuercozen

Dat wi zyn erue hier ontsaen

Sijn salicheyt o:bozen.

Met vnechden God ten hemel clam

Met een basyn hy daer toe quam

Sijn lof wilt voluc singhen.

Want onse cranchheyt hy benam.

Loeft hem in allen dinghen.

God is een Coninck opter aerdt/

Daer om so loeft hem/ hy ist waerd/

Maer wi theyt wilt hanteren

Als ghi hem loeft: want hyt begaerd

W hert laet iubileren.

Sijn rijk is ouer al ghemeyn.

Sijn stoel is heyligh ende reyn

Daer hy is op gheseten

Sijn heerlicheyt die is certeyn

Seer groot end onghemeten.

Die Princen waren wel bedacht

Sij stelden haer onder Gods macht.

Sijn macht moeten sij eeren.

Al worden sij seer hooch gheacht.

Al zyn sij groote heeren.

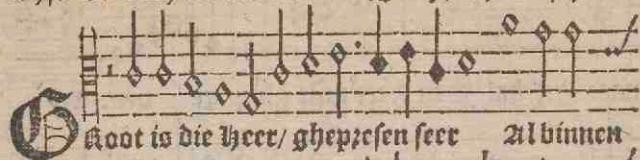
Subiecit popu-
los nobis, & gen-
tes sub pedib.
Elegit nobis hæ-
reditatē suā, spe-
ciem iacob.

Ascendit Deus
in iubilo, & Dñs
in voce tubæ.
Psallite Deo no-
stro psallite, psal-
lite regi nost.
Quoniā rex om-
nis terræ Deus,
psallite sapiens,
ter.

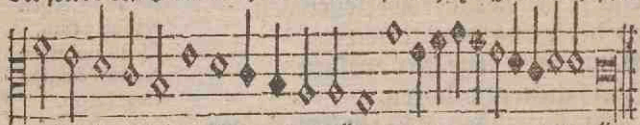
Regnabit Deus
sup gētes, Deus
sedet super sedē
sanctam suam.

Principes popu-
lorū cōgregati
sunt cum Deo
Abrahā, quoniā
Dñ fortis terrę
vehemēter ele.

Den. xlvij. Psalm. Magnus Dñs & laudabil. Rae die
wyse De dach en wilt niet vbozgen zyn/het is schoon.

die stadt vā God dē heer En in sinē heyligē berch sijn

Met grooter vruchedē/schoon/en net/
Den berch van Syon is gheset.
End aen die noortsche sūde geraemt
Des conincx stad is si genaet. is si ge. re.

God in zyn huyzen wort voerwaer
Ghepresen/bekendt/this openbaer.
hy sal daer ontfangen vroeck en laet
En comē haer alcht te baet. alcht te va.

Die Princen/siet/waren vergaert.
Het heeft hun met allen seer ghevaert.
Sij waren bedroeft/ en seer bezreest.
Laetse vgaen doer een tēpeest. doer eē. re.

Wij hebben dat gesien/verstaen/
Dat God en zyn stadt sal niet vergaen.
Wij hebben ontfangen dijn goetheyt
O heer die ghi os hebt bereyt. ons hebt.

O lof dat springt ter werelt wāt
Want heere ghy hier gherechtich zyt.

ren zyn.
Fundatur exul
tatiōe vniuersē
terre mons Syō,
latera aquilonis
ciuitas regis.
Deus in domi
bus eius cogno
scetur cū susci
piet eam.

Quoniā ecce re
ges terræ cong.
Ipsi videntes sic
armati sunt
Ibi dolores vt
parturientis.
Sicut audiui
sic vidimus.
Suscepim⁹ Deus
miam tuam, in
medio templi.
Secundū nomē
tuū Deus, sic.

Den berch van Syon verbliden moet
 O heer al om v werckē goet. v werckē te.

Becinghelt Syon al gemeyn
 Vertelt haer genaden groot en cleyn.
 Daer God haer mede begaenet heeft
 Wel hē die in haer vrede leeft. haer vze. te

V herten stelt op haerder cracht
 Op datmen hier namaels al haer macht
 Mach kennen : want God gebenedijt
 Regeert ons hier tot alder tijt. tot ald te.

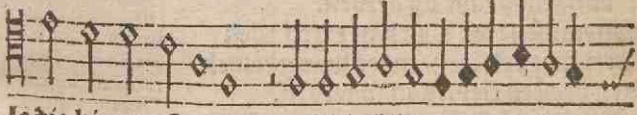
Den .xlviii. psalm. Audite hec omnes gentes. Hec die
 wise. Seen meerder vzeucht ter werelt en is.

Latetur mons
 Syon & exultet
 filia eius.
 Circūdate Syon
 & cōplectimini
 eam, narrate in
 turribus eius.

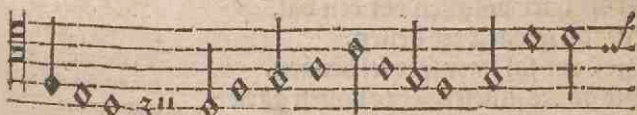
Ponite corda
 vestra in virt.
 Quoniam hic est
 Deus, Deus nos
 ter in aeternū.

Sort toe ghi menschē groot ende cleyn Ghi al

le die hier woōt gemeyn Ghi rijcke metten ar

men Mijm mont sal spreken openbaer Wjsheyt/end

ooc mijn hert voerwaer Sal hē daer in verwarmen.

Tot een parabel en leering sijn
 Sal ic mijn ooren neygende sijn.
 Mijm raedtsel metter herpen

Inclinabo in pa
 rabolā aurē me
 am, aperiam in
 psalterio ppos.

Psalmus. xlvij.

Sal ick op doen : wat deert my dan?
Die boosheyt sal my comen an.
Maer God sal haer verwerpen.

Al die betrouwen op haer cracht
Die zyn voerwaer qualijc bedacht
Gheen broeder en mach bevrjden
Sijn broeder/versoenen voer den heer
Die op zyn crachten staet te seer
End stelt Gods eer besjden.

Sijns selfs versoening cost te veel
Die op hem seluen steunt geheel.
Gewich blijft hy verlozen.
Al ist dat hy hier langhe leeft
Men siet/soe als die wise sneeft/
Soe steruen doch die dozen.

Den vzeemden verlaten sij haren schat
Haer grauen zyn haers woonings stat.
Haer naem groot op aerden.
Een minsche die was van eeren rijck
Heeft niet verstaen/maer was ghelijck
Den beesten cleyn van waerden.

Haer wech is dwaesheyt ouer al
Al die haer volghen tot een val.
Sij zyn gedaelt ter hellen.
Die doot sal haer seer fel beuaen.
Die goede sullen haer te bouen gaen
Wie sal haer eer vertellen?

Nochtans mijn God verlossen sel
Mijn siel al wt die duyster hel
Als hi my coemt te baten.
Al wort een mensch seer rijck en groot
Nochtans daer aen v niet en sloot.
Hy moet doch al verlaten.

Want hy zyn leuen hier vermaect
En prjst v dat ghjyt niet en laect.

Cur timebo in
die mala? iniqui-
tas calcanei mei
circundabit me.
Qui cōfidunt in
virtute sua, & in
multitudine di.
Frater non redi-
mit, redimet ho-
mo: non dabit
Deo placation.
Et precii redem-
ptionis animæ
sua & laborabit
in æternum.
Non videbit ins-
teritū cum vide-
rit sapientes.
Et relinquet alie-
nis diuitias suas.

Tabernacula
eorū in prog.
Et homo cū in
honore esset nō
intellexit, cōpar-
atus est iumen.

Hæc via illorū
scandalū ipsis.
Sicut oues in
inferno positi.

Et dominabun-
tur eorū iusti in
matutino.

Veruntū Deus
redimet aīam
meā de manu.

Ne timueris cū
diues factus fu.
Quoniam cū
interierit nō su-
met omnia.

Quia aīa eius
in vita ipsius.

Hy volcht zijn vaders paden.
 Een mensch die was van eeren rijk
 heeft niet verstaen/maer was gelijck
 Den beesten diet versmaden.

Introibit vlt
 in progenies.
 Homo cum in
 honore esset nō
 intellexit.

Den. xlix. psalm. Deus deorum. Na de wise Een vrien
 delijck veelt myn hert bedwongen heeft. Of/ Schoon
 lief laet v gedencken so menigen swaren sucht.

De moghende Heere Die sprack met luyder

stem. Hy heeft geroepen soe seer Dat aert

rijk heel tot hem Van daer op gaet Die Son/tot

daer sijt laet Sijn schonheyt is wt Sy

on Dit wel te recht verstaet.

Ons heer openbaerlijck
 Sal comen doer zijn cracht.
 En dan sal hy seer claerlijck

Deus Deorum
 Dñs loquutus
 est, & vocavit.
 A Solis ortu vs
 que ad occasum
 ex Syon species
 decoris eius.
 Deus manifestē
 veniet, Deus nō
 ster & nō silebit.

Psalmus. xlix.

Spreeken/dese woerden acht.

Alle zijn manier

Sal bernen als een vier.

Wten hemel end wtter aerden

Scheydt hy zijn volck hier.

Wilt tot my vergaren

Spzack God/mijn heylighen al.

Al die mijn woerden bewaren

My louen in dit dal.

Den hemel verbzept

Van zijn gherechticheyt.

Want God is seer rechtueerdich

Groot is zijn maieseyt.

Wilt hoozen/ versinnen/

Mijn volck van Israhel.

In rechter ghestadigher minnen

W god ick wesen sel.

Want v gheen schandte

Comt van v offerhandte.

Ich sal v niet verwoiten.

Want si my zijn behandt.

Gheen caluers/ gheen beesten

Sal ick nemen van dy.

Die minste/ soe als die meesten

Alleen behooren my.

Die voghelkens cleyn

Kenne ick al ghemeyn.

Die schoonheyt van den acker

Behoozt oock my certeyn.

Sal ick nu van stieren

Eten: en drincken d'bloet

Van bocken/oft ander dieren?

Neen ick. Gheeft God v moet.

Offert hem danck/

End loeft den heer met sanc.

Ignis in cōspes

ctu eius exarde

scet, & in cir.

Aduocauit cor

lū defursum, &

terram discer.

Congregate illi

sanctos eius, qui

ordinant testas

mentū eius su

per sacrificia.

Et annuntiabūt

cōli iusticiam

eius, qm̄ Deus

iudex est.

Audi populus

meus & loquar:

Israēl & testifica

bor tibi, Deus

Deus tuus ego.

Nō in sacrificijs

tuis arguam te,

holocausta autē

tua in cōspectu

meo sunt semp.

Non accipiam

de domo tua

vitulos.

Quoniam meae

sunt omnes fes

rae sylvarum.

Cognoui oīa vo

latilia cōli, &

pulchritudo ag

ri mecū est.

Nunquid mans

ducabo carnes

taurorū: aut san

guinē hyrc.

Immola Deo sa

crificiū laudis,

& redde alt.

Ghîdt my / ich sal u troosten
Sijt ghi doer lijden cranch.

God sprack totten quaden
Waerom bruyct ghy mijn woort?
Want ghi mijn leering versmaden
End waert niet my discoort.
Saecht ghi eenen dief
Het was u gherief
Dat ghi niet hem woudt loopen
Al was my dat niet lief.

U mont vol boosheyden
U tong die sprack bedroch.
Uwen broeder ghi verheyden.
End ich versweech dat noch.
Ghi meynde my
Te wesen see als ghy.
Ich sal u sonden straffen
End stellen teghens dy.

Al die God verachten
Neeme dit ter herten aen
Dat hy niet zonder crachten
U niet en laet vergaen.
Al die my eert
Te rechte glorificeert
Die sal niet mijn ghenaden
Niet wesen vermeert.

Den. V. psalm. Miserere mei Deus: den welckē David
bade/doen hy met Hersabea gesondicht hadde.
Na de wise. O bloeyende iencht/notabel wijs vā sinnē.

G

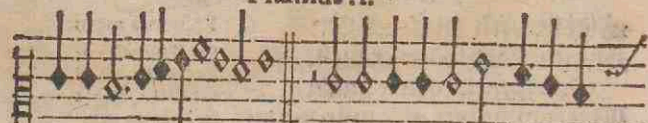
Ed mijns ghenadich sijt
Nae u ghenade wylt

Wilt mijnder
My sondaer

Et inuoca me in
die tribulatiōis.
Peccatori autē dī
xit Deus, quare
tu enarras iust.
Tu verō odisti
disciplinā, & p-
iecisti sermōes.
Si videbas furē
currebas cū eo,
& cū adulteris
portionē tuam.

Os tuū abunda
uit malicia, &
lingua tua con.
Sedens aduersus
fratrē tuum los
quebaris.
Existimasti inis
quē quōd ero
tui similis, ar-
guam te, & sta.
Intelligite hēc
g obliuiscimini
Deum, nequā ra-
piat & non sit
qui eripiat.
Sacrificiū laudis
honorificabit
me, & illic iter
quo ostendā illi
salutare Dei.

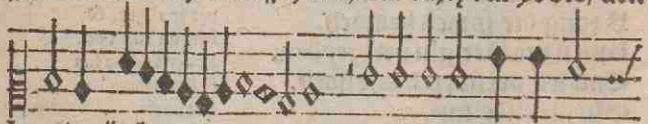
Psalmus .l.

tach ontfer men Doer uwer goetheyden groot
wilt bescher men.

getal Wilt doch verwisschē mijn boosheyt al Ic bid/ aen

hoozt mijn her men. Mi vā der boosheyt/en son
Noch meer wilt wasschen in

dighen val O heer siet op v ar men.
desen dal

Want ich beken/bely
Mijn boosheyt/en mijn sonden.
Sij staen altoos teghens my
End heb tot allen sonden
Gesondicht o heer voer v allcen
Ende quaet gedaen voer v oogen reen:
Op dat ghy wort geuonden
Warachtich in uwen woorden gemeen.
So dat ghi verwint end anders geen
Het oerdeel alder monden.

Want in boosheyden/och/
Ben ich alhier ontsaen.

Quoniā iniquis
tatē meam ego
cognosco, & pec
catū meū cōtra
me est semper,
Tibi soli pecca
ui & malum co
rā te feci vt ius
tificeris in sera
monib. tuis, &
vincas cū ius
dicaris.

Ecce enim iniquitas
sibi, cōceptus sum,

Mijn moeder die my soch
Was met sonden oock behangen
Want siet/die waerheyt hebt ghi bemint
En hebt my gewesen daer ick was blind
Alle v verborzen gangen.
V wijsheyt hebt ghi my int herte gepzint
Al was si verborzen/ick hebse versint
Nae haer staet mijn verlangen.

O heer met ysoep goet
Sult ghi my heer besprengen
Dat sal my maken v'oet
Eureynicheyt toebrengen.
Dan sult ghi my oock wasschen mee
En ick sal wit werden bouen alle snee
Mijn gehoor sal doer v verhenguen
Erigen v'uechde/blij'schap/ende v'ree/
Ende mijn gebeenten gebroekē ontwee
Sullen met v'uechde vermengen.

Dyn aensicht p'ciosoos
Wilt van mijn sonden keren.
En al mijn wegghen boos
Wt v'isschen/aboleren.
Schept doch een herte puer
Eenen rechten gheest in mijn natuer
Vernieut in mijn begheeren.
En worpt my doch niet in mijn ghetruet
Van v aensicht : noch doer liden suer
En laet my uwen gheest ontbeeren.

Geeft my die blij'schap groot
Ower salicheyt ghep'esen.
Ende uwen gheest mijnjoot
Hier principael sal wesen
Die my beuesticht/en geeft confoort.
En ick sal dan v wegen leeren voort
Den woosen die mids desen

& in peccatis co-
cepit me mater.
Ecce enim veri-
tatem dilexisti.
incerta & occult-
ta sapientiae tui
manifestasti mihi.

Asperges me do-
mine ysope &
mundabor, laua-
bis me & super ni-
uem dealbabor.

Auditui meo da-
bis gaudium & leti-
tiam, & exulta-
bunt ossa humiliata.

Auerte faciem
tuam a peccatis
meis, & omnes iniqui-
tates meas dele.
Cor meum deus, & spi-
ritus rectus inno-
uus in visceribus.
Ne pronicias me
a facie tua, & spi-
ritus sanctus tuus
ne auferas a me.
Redde mihi leti-
cia salutaris tui.
& spiritu principali
confirmata me.
Docebo iniquos
vias tuas, & im-
pii ad te conuer-
tentur.

Psalms. li.

Haer sullen tot v soe dat behoort
Ghekeere: en die liggē in sonden vsmoozt
Die sult ghi dan genesen.

Van die bloetghierich zijn
Mijn God wilt my bezūden.
En mijn tong met blijden schijn
Sal dijn gherechte belūden.
O Heere mijn lippen wilt open doen
End v lof sal wesen alle mijn sermoen
In minen mont tot allen tijden.
Want hadt ghi gewilt tot een versoen
Een offer/ ick hadt v ghegeuen koen.
Maer ten sal v niet verblūden.

Is God een offerhandt
Een geest vol droefheys plagen.
Een herte vol druck geplandt
Sult ghi heer niet van v iagen.
In uwen goeden wille doet Syon wel
So datmen die muerē vā Jerusalem snel
Mach bouwen sonder versagen.
Dan sult ghi ontfangen en niemant el
Gerechtigheys offer/ deur v beuel
Calueren/ nae dijn behagen.

Den. li. psalm. Quid gloriaris in malicia. Na de wijsē
En isser niemant inne/ sprac daer eens heeren knecht.

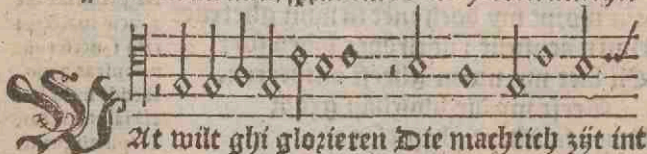
Libera me de
sanguinib. Deus
Deus salutis meę
& exultabit lin-
gua mea iust.

Dñe labia mea
aperies, & os me-
um annunc.

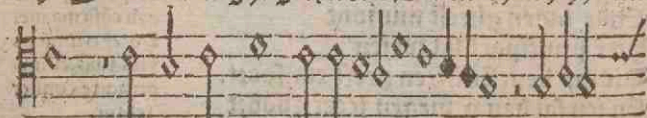
Quā si voluisses
sacrificiū dedis-
sem, vtiq; holo-
caustis non del.
Sacrificium Deo
spūs contribula-
tus, cor contritū
& humiliatum.

Benignē fac Do-
mine in bona vo-
luntate tua syō,
vt ædificentur.

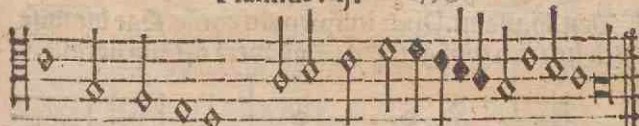
Tūc acceptabis
sacrificiū iusticię
oblationes & ho-
locausta, tunc im-
ponent super.

At wilt ghi glozieren Die machtich zyt int

quaet: Ghi die condt boosheyt hante ren God onse

Heer coët ons te baet Als ôs hier wat o

U tong heeft willen dencken

Boos heyt den heelen dach.

Gelijck een scheermes can crencken

Alsoe si ock te bedriegen plach.

Soemen aen haer vruchten sach.

Dat quaet woudt ghi onnuangen

End alle logentael.

En bouen tgoet dat quaet aenhangen

Ghi hadt al lief (hoozt dit verhael)

Dat den goeden bracht te dael.

Daer om sal u bederven

God/end wtroeyen heel/

Dat ghi/noch oock uwe eruen/

Dat aertrijck hebben sult te deel.

Want ghi hem veracht te veel.

Dit siende/sullen vresen

Die goede/en lachen seer.

En sullen spreken mids desen

Siet/dese mensche met cleynder eer

heeft verlaten God sinen heer.

Hy hoeyte op zjn goeden

Seer vol van ijdelheyt.

Maer God woude my behoeden

Als een olijf was ick bereyt.

End hoeyte in Gods maiestejt.

U sal ick lof bewijzen

Heer/dat ghijt hebt ghedaen

U naem verwachten en prijsen.

Want hem ist goet te cleuen aen

U heyligē die hun dat verstaen.

h ij

uer gaet.

Tora die iniqui-
tatem cogitavit
lingua tua, sicut
nouacula acuta
fecisti dolum.

Dilexisti maliciā
super benignita-
tem, iniquitatē.

Dilexisti omnia
verba precipitas
tionis, lingua.

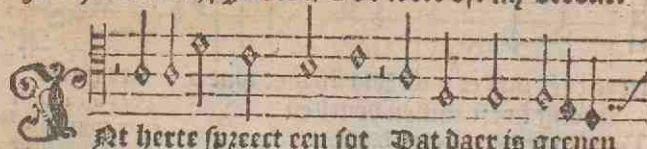
Propterea Deus
destruet te, in finem
euellet te,
& emigrabit te
de tabernaculo
tuo, & radicem.

Videbunt iusti,
& timebunt, &
super eū ridebūt
& dicēt, ecce homo
qui non posuit
Deū adiut.

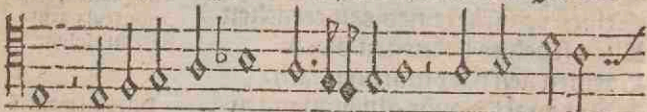
Sed sperauit in
multitudine di-
uitiarū suarū, &
perualuit in van.
Ego autem sicut
olīua fructifera.
Constitutebor tibi
in saeculum quia
fecisti, & expecta-
bo nomen tuum,
quoniam bonus
est in conspectu
sanctorū tuorū.

Psalmus. liij.

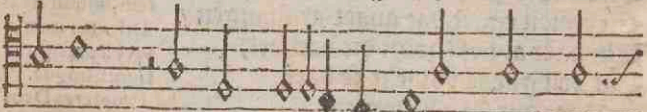
Den. liij. psalm. Dixit insipiens in corde. *Nae die wise*
Ick heb een wijs getrouwt/ God weet oft my berout.

Dat herte spreekt een sot Dat daer is geen

God Bedorven zijn haer we gen. haer werckē boos

gemeen/ Want daer en is niet een Die duecht sou

mogen ple

gen.

God sach int swerelts pleyn
 Op die menschen seer onreyn/
 End socht in allen hoecken
 Oft daer was vrou oft man
 Die op hem achten can
 En die zijn woerden wil soecken.

Sij zijn (hooft dese tael)
 Af geweken altemael
 Seer onbequaem gevonden.
 Niet een die doet oft denct
 Duechden oft volbrengt/
 Niet een tot allen sonden.

Salt haer niet condich zijn

Dixit insipiens
 in corde suo, nō
 est Deus.

Corrupti sunt,
 & abominabiles
 facti sunt in ini.

Deus de cælo
 prospexit super
 filios hoīum, ut
 videat si est in-
 telligens, aut res-
 quirens Deum.

Omnes declina-
 verūt, simul inus-
 tiles facti sunt,
 nō est qui faciat
 bonū, nō est vscq̃
 ad vnum.

Nonne sciēt oēs

Hoe dat sij twolck mijn
Verflinden en verwozghen?
God sij en aenroepen niet
Maer vreesen alsoe men siet
Daer niet en is te sozghen.

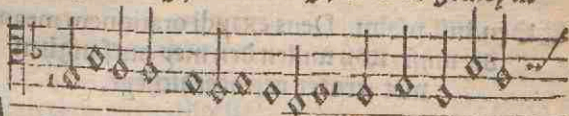
God stoozt alle haer gebeent
Die hier soe zijn versteent
Den menschen te behagen.
Want God om dit abuys
Die maecte haer confuys
En woude se niet verdagen.

Wie sal wt Spon (hoort)
Salicheyt brengen voort:
Wanneer God zijn geuangen
Verlost/dan Jacob sel
Blijde zijn en Israel/
En louen God met sangen.

Den. liij. psalm. Deus in nomine tuo. Na de wise. Wat
sullen wi gaen beghinnen wi ghilden al gemeyn.

qui operatur in
quitatē, qui des
uorant plebem.
Deū non inuoca
uerūt, illic trepid
dauerūt timore.
Quoniam Deus
dissipauit ossa
eorū, qui homi
nibus placent cō
fusi sunt, quoniā
Deus sperauit.

Quis dabit ex
syō salutare Isa
rael cūm cōuers
terit Dñs capti
uitatē plebis sue
exultabit iacob,
& letabit israel.

Heere wilt mi behouwen W naē die roep ick

aē Wilt ghy doer dine trouwē Die wraec poer mi otfac.

Wilt hoozen o heer mijn verlangen

Als ick ben int gebet.

Mijn woerden wilt ontfangen

Ich bid v/daer op let.

Die vzeemden die God niet en achten

Die vielen tegens my.

Deus exaudi
orationē meā,
auribus percipe
verba oris mei.
Quoniam alieni
insurrexerūt ad
uersum me & cog
tes quaesierunt

Psalmus. liiij.

Mijn siel niet haerder crachten
Te crencken/sechten sij.

Maer siet/onse heer quam te baten
My/eer ick tonder viel.
Hy en heeft my niet verlaten
Mijn hulper van mijn siel.

Het quaet wilt mijn vijandē voegen
Wilt straffen haer ghewelt
Dat sij my hier toe droegen/
Laet haer doch zyn ghevelt.

Wet vrier begheerten ende moede
Sal ick uwen hooghen naem
Louen/want hy is goede
Dies ick my niet en schaem.

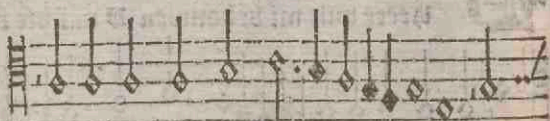
Ghi troet my wt mijn tribulacy
End wt der boosen handt.
Ick sach heer doer v gracy
Mijn wil van mynen vyant.

animam meam,
& non propo.
Ecce enim Deus
adiuuat me, &
Dñs susceptor
est animæ meæ.

Auerte mala ini
micis meis, & in
veritate tua dis
perde illos.

Voluntarie sa
crificabo tibi, &
confitebor no
mini tuo Dñe
qm̃ bonum est.
Quoniam ex or
mini tribulatio
ne eripisti me,
& super inimiz
cos meos despe
xit oculus meus

Den. liiij. psalm. Deus exaudi orationem meam Rae
die wisse/Wij willen den mey ontfanghen
met groter eerwerdicheyt.

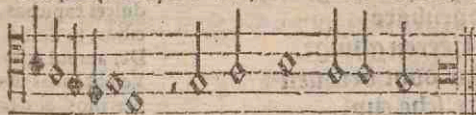
God aenhoort mijn cla gen Mijns
Mijn roepen tal len da gen En

lijdens swaer verdriet Druck heb ick ghele den
wilt doch versmaden niet.

Bedroeft en seer ontsteelt Was ich/ en wert bescre-

Exaudi Deus
orationē meam.
Contristatus
sum.

den En van mijn vyant ghequelt.

Soo thept si my toe suerden.

Haer thoozn was my rebel.

Daer om mijn hert soe truerden

Sdoots vreesse die viel my sel.

Vreesse heeft my beuanghen

En groote duysterheyt

Wie sal my verzen langhen

Om te vliegghen we dit leyt?

Siet ver ben ich gheuloghen

En bliuen moest ich alleen.

God die my heeft ontoghen

Van al dit quaet ghemeen

Als ich hem verwachten

Hy sterete mynen gheest/

By dagen end oock bi nachten

Benam hy mynen tempeest.

Haer tonghen wilt verscheyden

Haer stadt sacht ich discoort

Die vol is van boosheyden

Met sonden soe seer verfloort.

Bedroch van haer straten

Noch woerher niet en gaet.

Ich hadt daer bi ghelaten

Al sprack mijn vyant quaet.

Ich had wel moghen mynden

Qm̄ declinaue
rūt in me iniqui
tates, & in ira.

Cor meum co-
turbatum est in
me, & formido
moris.

Et dixi quis da-
bit mihi pennas
sicut columbae,
& volabo, & res-
quiescam.

Eccc elongaui
fugiens, & mansi
in solitudine.

Expectabā eum
qui saluū me fe-
cit, & pusillanimi-
tate spiritus &
tempestate.

Præcipit domi-
ne diuide linguā.
Die ac nocte cir-
cūdabit eū super
muros eius inis-
quitas.

Et non defecit
de plateis eius.

Qm̄ si inimicus
meus maledixit
set mihi, sustinui
issem.

Et si is q̄ oderat

Psalmus. liiij.

Mijns nidders hoogen rom
 Ghi mensch bi my const vlyden
 En ghingt met my soe om
 Als oft ghi waert mijn chare.
 Met my ghy spijse ontfinght
 End met my openbare
 Int huys des heeren ghingt.

Laet haer die doot berouen
 Daer toe die helsche cupl
 Haer plaetsen ende houen
 Sijn van onduechden vuyt.
 Ick heb seer geroepen
 Broech smoghtens ende laet.
 Als ick tot hem sal loopen
 Hy come mijn stem te baet.

Hy sal mijn siel beurtijden/
 En schencken haer alle vze
 Van alle die tot my tijden
 Sal hy my dan helpen me.
 Hy salse verneeren
 Hy die daer ewich leeft
 Want sij niet en bekeeren
 Daerom hy zijn plaghen gheeft.

Want sij sonder versaghen
 Besmetten zijn testament
 Daerom wast Gods behagen
 Van haer te zijn ghewent.
 Met herten sij naken
 Met woerden sacht en soet.
 Men mach haer boosheyt waken
 Sij draghen eenen sellen moet.

Wilt God v sorghe gheuen
 Hy sal v voeden wel.
 Die goede en sal niet sneuen.
 Die boose varen ter hel.

me super me ma
 gna locutus fu.

Tu verò homo
 vnanimis, dux
 meus & notus.

Qui simul mecū
 dulces capiebas
 cibos, in domo
 Dei ambul.

Veniat mors su
 per illos, & des
 cendat in inf.

Quoniā nequi
 cia in taber.

Ego autē ad Deū
 clamaui.

Vespere & mane
 & meridie narra
 bo & annunc.

Redimet in pas
 ce animā meam
 ab ijs qui app.

Exaudiet Deus
 & humiliabit il
 los, q est ante.

Non enim est il
 lis cōmutatio &
 non timuerunt
 Deum, exten.

Cōtaminauerūt
 testamētū eius,
 diuisi sunt ab ira
 vultus eius, & ap
 propinquauit
 cor illius.

Molliti sunt ser
 mones eius sup
 oleum, & ipsi
 sunt iacula.

Iacta sup Dñm
 curā tuā, & ipse
 te enutriet, & nō
 dabit fluctuāt.

Tu verò Deus

Seer cozt zyn haer iaren
Die seer bloetgherich zyn.
Ghyck God wilt my bemaren
Ick sal v betrouwen sijn.

deduces eos.
Viri sanguinum
& dolosi non di-
midiant dies
suos.

Den. lv. psalm. Milerere mei Deus qm̄ cōculcauit me
homo. Rae die wise. Mijne liefken siet my ouel aen.

En mensch wou mi verdrukke heer Daer om
hy tri bu leert my alrejt meer Dus wilt

wilt mijns ontfer men veel vjandē bestrijde my
v knecht bescher men.

hier dach en nacht En brenge tot mi al haer macht Wel

seer ontsacht/ Nochtans moet ick dat liden.

Als ick heb liden oft heb pijn
Ende als ick ben vol vresen
Dan sal ick in v hopen sijn
Doer o ben ick ghenesen.
Ick en sal my niet verueren
Wat my dat vleesch hier doet
Want sy verachten in haren moet

Ab altitudine
dici timebo, ego
verō in te spe.
In Deo laudabo
sermōnes meos,
in Deo sperabo.
Tota die verba
mea execraban-
tur aduersū me.

Mijn woorden goet

Met quaet sijn haer gheneeten.

Sijn sullen stricken legghen my

Vaghen nae mynder sielen/

Ghi sult ons niet haer maken vry

Die my wonden vernielen.

In uwer toernicheden

Haer sonden ghi strassen selt

Mijn leuen heb ick v vertelt

U zijn vermelt

Mijn tranen die ick screyden.

U woerden bliuen althijt waer

Die ghi ons wilt belouen

Dan sullen wicken alle gaer

Die hier mijn siel berouen

Als ick v sal betrouwen

Uentoepeu tot alder tijt

Ich ken dat ghi mijn hulper zijt

Ghebenedijt

Daer ick v voer wil houten.

Ich sal Gods woerden maken groot

Sijn goetheyt althijt prisen.

Wanner ick wesen sal in noot

Mijn hoep sal in hem risen.

Nien sal daer niet op achten

Doet my die mensch hier leyt/

Want ick heb God met danckbaerheyt

Mijn herte verbreyt/

Hem mijn gedachten louen.

Want ghy mijn siel woudt ouer al

Oock van der doot bewaren/

End oock mijn voeten wt den val

Doer dijn ghenade sparen.

O heer verhoort mijn claghen

Daet my soe zijn ghesicht

omnes cogitatio

nes eorū in mal.

Inhabitabunt &

abscondent ipsi

calcaneum meū.

Sicut sustinues

runt aīam meam

pro nihilo, salu-

uos facies illos.

Deus vitā meam

annunciaui tibi:

posuisti lachry-

mas meas in.

Sicut & tu pro

missione tua, tūc

cōuertentur ini-

mici tui retrors.

In quacūq; die

inuocauero te,

ecce cognoui

quoniam Deus

meus es.

In Deo laudabo

verbum, in Dño

laudabo sermo-

rem, in Deo spe-

rabo, nō timebo

quid faciat mihi.

In me sunt Deus

vota tua: quæ

reddam laudas-

tiones tibi.

Quoniam eripu-

isti animam meā

de morte, & pes-

des meos de las-

psu, vt placeant

coram Deo in lu-

mine victimum.

Dat ick doer dñn rechte licht

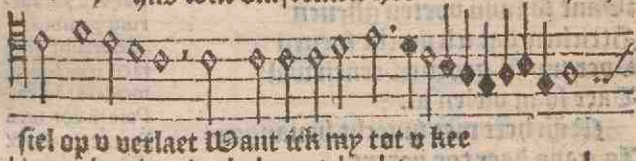
(hoort die ghedicht)

Altijt dy mach behaghen.

Den. lvi. psalm. Misere mei Deus. Na die wisse/ Als
alle die cruydekens spruyten/ en alle dinc verfrayt.

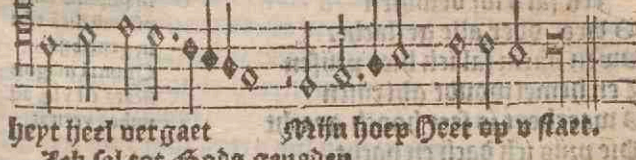
Mijns wilt ontfermen hee re Mijns

siel op v verlaet Want ick my tot v kee

re En schuyt onder v ghee re Tot dat die boos-

heyt heel vergaet Mijne hoep Heer op v staet.

Ick sal tot Gods genaden
Roepen in mynen getruer
Die my toont zñn weldaden
Als ick bent seer beladen
Als my het liden valt te suer.
So troost hy mijn natuer.
Hy heeft hier neder gesonden
En die my heeft gezyt.
Tot schand die my verstonen
God sandt tot een oorzonden

Clamabo ad
Deum altissimū.
Deum qui bene
fecit mihi.
Mittit de celo
& liberauit me
dedit in oppro
brium concule.
Mittit Deus mi

Psalmus. lvi.

Sijn goetheyt die mijn siel verblijt
Sijn waerheyt gebenedijt.

Ihy heeft mijn siel genesen
Al van der leeuwen cacch
Ick liep met grooter vresen
Haer randen sel int wesen
Als pïlen vol van alle wraeck
Een sweert is al haer spraeck.

O God/laet zijn verheuen
V glozy in die dal/
Want si min voeten gheuen
Stricken/dat ick mocht sneuen
Voer my si groeuen eenen wal
Daer si in vielen al.

Mijn hert met vruecht beuangen
Is gans daer toe bereyt
Te louen God met sangen
Staet op mins siels verlangen
Mijn glorie en vrolicheyt
Mijn geest v lof verheyt.

Ick sal v lof bewïsen
O Heer voer alle geslacht.
Owen naem sal ick hier prïsen
Ten hemel woude ghi rïsen
V waerheyt is seer hooch geacht
Die prïis ick dach en nacht.

God wilt v exalteren
Houen die hemelen clær/
Daer ghi moecht triumpheren
V glozy laet vermeren.
Op aerden hier int openbaer
Dat bidden wi v alle gaer.

CD. lvi. psalm. Si verè utique iusticiam lo. Na de wise.
Rijck god geest mi goet auontuer sprac daer eē hupsch.

sericordiā suam,
& veritatē suā.
Et eripuit aīam
meam de medio
catulorū leonū,
dormiui cōtur.
Filiū hoīum den
tes eorū arma &
sagittā, & ling.

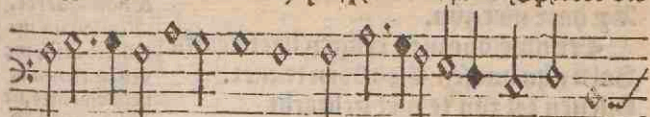
Exaltare sup̄ cor
los Deus.
Laqueū paraue/
runt pedibus.
Foderunt ante
faciē meā foueā,
inciderūt in eā.
Paratū cor meū
Deus, cantabo &
psalmū dicam.

Exurge gloria
mea, exurge psal
teriū & cythara,
exurgā diluc.
Confitebor tibi
in populis Dñe,
psalmū dicā tibi
in gentibus.
Quoniā magnis
ficata est vsq; ad
nubes veritas.

Exaltare super
celos Deus, &
super omne ter
ram gloria tua.

Hi die de waerheyt spreken sout Spreect die

recht wt so dat behoort Hi kinder vā Adam iong end

out O hertē bzenge boos heyt voort Twist ende haet

O handen bereyde hier discoort End alle quaet.

Die boose zijn van goet gewent
Al van haers leuens eerste beghin.

Sij worden geleken bi een serpent
Want vol fenyns is haren sin

Cranch int geloof/

Alsmen haer wat goets wil planten in

Soe zijn sij doof.

Als een serpent dat niet hoozen en wil

Soe zijn dese oock verstaet recht/

Van alle goede woerden boos en gril

God sal haer tanden maken slecht/

Der leeuwen ghebit

Die heere met zijnder cracht beuecht.

Verstaet wel dit.

Sij gaen te niet recht als die vloet.

Alienati sunt
peccatores a vul
ua, errauerunt
ab vtero, locuti
sunt falsa,

Furor illis secun
dum similitudi
nē serpētis, sicut
aspidis surdæ.
Quæ non exaus
dient vocē incan
Deus conteret
dentes eorū in
ore ipsorum.
Ad nihilū deues

Psalmus. xlviii.

God spant sinē booch/en maectse cranch.

En verdwinen als dwas gesmolten doet

Recht als een vier is haer verganch.

Der Sonnen schijn

En sal om haerder sonden slanch

By haer niet zyn.

Eer uwe dooznen crēgen haer cracht

Sal v ghij boosen God doen te niet.

U leuen sal zyn te niet gebracht

Wanneer v dit van God geschiet.

Die goede is bly

Wanneer hi sal aenschouwē Gods macht

Dat seg ich vyz.

Hy sal zyn voeten maken nat/

Syn handen wasschen int sondaers bloet.

Een pegelijck sal dat seggen plat

Dees vzeucht is voer den goeden soet.

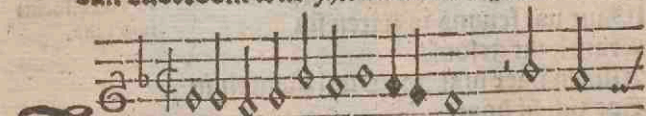
God rechtet al

Want hy alle dingen dzyuen moet

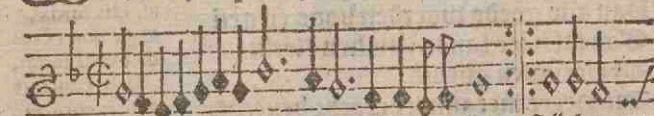
Int swerelts dal.

I Den. lviij. psalm. Eripe me de inimicis meis Deus.

Na de wijsse/ Mijn moederken ghaf my eenen man/
van ouderdom was zyn baerdeken grijs.

I Ch bid wilt my bezynen heer Van haer
Verlost my toch dat bid ich seer Van die

die hier hier vernolgen mijn Sy leggen
quaet en bloetghierich zyn.

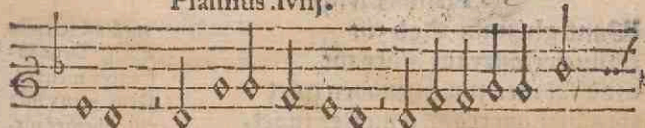
nient, tanq̃ aqua
decurrens: inten
dit arcum suum.

Sicut cera quae
fuit auferentur:
supcecidit ignis
& non viderūt.

Priusquam in-
telligerent spinę
vestrae rhamai:
sicut viuentes, sic
in ira absorbet.
Letabitur iustus
cum viderit vins
dictam.

Manus suas la-
uabit in sangui-
ne peccatoris.

Et dicet homo,
si vtique est fru-
ctus iusto, vtique
est Deus iudicās
eos in terra.

strecken Myn siel te verclicken Sy comē mit seer crach-

tich aen

Daer om o heer wilt my

by

staen.

Eripe me de ini-
micis meis Deus
meus, ab insurg.
Eripe me de ope-
rantibus iniquis-
tatem.

Noch boosheyt sij noch oec misdaet
En condē sij in my vinder niet.

Nochtans sij mi deden quaet
End brochten my in sware verdriet.

Maer met v genaden

Coemt my doch te staden

O stercke God van Iſrahel/

Ich bid v aensiet myn gequel.

Die menschen sondich ende boos

Die wilt besoecken ongespaert.

Tsaonts en is haer altoos

Niet dan wantroutwen toe gepaert.

Als honden plegen

Doozloopen sij die wegen.

Haer lippen spreken anuerveert

En snijden recht als eenich sweert.

Maer heer ghi sulse bespotten

En latense geheel vergaen.

Verachten sult ghysse als sotten

Myn stercke sal ick van v ontsaen.

Neq; iniquitas
mea neq; pētū
meum Dñe, sine
iniquitate cucur-
ri & direxi.
Exurge in occur-
sum meū & vide
& tu Dñe Deus
virtutū Deus Iſ-
rahel.

Intende ad vili-
landas oēs gen-
tes, non misereas-
tur omnibus,
Cōuertentur ad
vesperam & fa-
mem patientur.
Ecce loquentur
in ore suo, & gla-
dius in labijs.

Et tu Domine
deridebis eos, ad
nihilum deduces
omnes gentes.
Fortitudinem

Want ghi mijn God zyt
Mijn verlosser tot alder tijt
God sal met zijn ghenaden goet
My hier voercomen metter spoet.

Mijn heer/mijn God sal my verclaren
Wat minen quelders toe comen sal.
O heere wiltse ghi noch sparen
Dat si bedecken haren val.
Met uwer crachten
Verstropet al haer gheslachten.
Wiltse ghi af setten al ghelijck.
Dat bid ich v God van hemelrijck.

Heel sondich is haren mont
O heer begriyptse in haer woort.
Voghenen hebben haer heel doertwont
Dies zyt ghi heer te recht ghestoort.
Haer boosheyt wilt doch eynden
End wilt v van haer weynden.
Op dat si weten groot en cleyn
Dat ghyt regeert heer al ghemeyn.

Seet laet soe comen si tot verstant
Als honden dyen den hongher deert
Soe loopen si al doer dat lant
Nae spise die haer hert begheert.
Si murmureren

Als zyt moeten ontberen.
Maer ich sal prisen v ghenaepe.
V goetheyt louen vroech en spaep.

Als ich sal wesen beducht
End als my lyden heeft gheraect
Soe neem ich heer tot v mijn vlucht.
V troost/v hulp/tot my ghenaect.
V wil ich prisen V wil ic eer bewyfen
Want ghi zyt mijn genadich Godt/
Ghi zyt mijn troost/mijn beste lodt.

mea ad te custo
dia, ga Deus sus
ceptor meus es,
Deus meus mia
eius pueniet me.
Deus ostendet mi
hi sup inimicos
meos, ne occi
das eos neqñ
obliuiscantur.

Disperge illos
in virtute tua,
& depone eos
protector meus.
Delictu oris eos
rum, sermonē la
bionū ipsoꝝ.
Et de execratios
ne & mendacio
annūciabūtur in
cōsumatione.
Et scient quia
Deus dominabi
tur iacob.

Conuertentur
ad vesperam &
famē patientur.
Ipsi dispergētur
ad māducandū,
si verō non fue
rint satiati.

Ego aut cātabo
fortitudinē tuā
& exaltabo ma.

Quia factus es
susceptor meus
& refugiu meū
in die tribul.

Adiutor meus
tibi psallam ga
Deus susceptor
meus es, Deus
meus mia mea.

Den. lix. psalm. Deus repulisti nos. Na de wisse. Dat ic
om een reyn beelde soet dus lange moet bliuē int getr.

Deer doe ghy os hier verliet Waren wij

heel bedornē schier Als uwē thoon ons was ghe-

schiet. Maer als wij u goethz aenbadē hier Ghy ons

in gena den naemt Daer om altijt/ daer om al

tijt v eer betaemt.

Ghi hebt dat aertrijck heel beroert
haer schozen wilt genesende zyn.
Vnden hebt ghi ons toe gevoert
En hebt ons geschonckē droeuigen wijn
Doer onse schult/verstaaget plat.
Doer ons misdaet/doer ons misdaet
Wij leden dat.

Die hier in uwer vreesen staet

Deus repulisti
nos, & destruxis-
ti nos, iratus es
& misertus es
nobis.

Cōmouisti ters-
ram, & contur-
basti eam, sana
cōrritiones eius
quia cōmota est.

Ostendisti pos-
tulo tuo dura,
potasti nos vi-
no cōpunctiōis.

Dedisti metuem

Psalmus. lix.

Gheeft ghi een standaert v clare woort
Op dat sij schouwen alle quaet
V zienden heer maect hier confoort
Bewaertse doer v rechter hant
Verhoort doch my/verhoort doch my
In aertsche lant.

God sprack doer zijn genaden v
Daer ick my in verbliden sal
Sichem sal ick toe deplen my
En Succoth des tabernakels dal
Manasses end oock Galaadt
En Ephraim/en Ephraim
Mijn stercke stadt.

Het lant van Iuda is mynen raet
Moab is my heel onderdaen.
Mijn rijck tot Idumeen gaet
Die vreemden moeten mijn iock ontsaen
Wie sal my doch leyden dan?
En tot die stadt/en tot die stadt
My brengen an.

Tot Idumeen wie leyde my daer?
Sult ghi o heere dat niet doen?
Ghi die ons liet in liden swaer
Sult nu met ons gaen ten oerloech hoen
In onsen nooden ons beziit
Wat mensche cracht/wat mensche cracht
Is cranch alre

In God volbringen wij alle crachte
Die glozy hoort alleen zijn naem
Hy breect al ons vyants macht
Dat doet ons heere God heylsaem
Ons vader die ons behoedt
Hem loeft en danet/hem loeft en danet
In uwen moet.

Den. ix. psal. Exaudisti Deus depre
catio. Na de wijse. Moeder lieue moeder mijn/mocht ic

tib. te significa
tionē, vt fugiāt
à facie arcus.
Et liber ētur di
lecti tui, saluum
fac dextera tua,
& exaudi me.

Deus locutus est
in sancto suo,
lætabor & par
tabor Sichimā.

Meus est Ga
laad & meus est
Manasses, & E
phraim fortitu
do capitis.

Iuda rex meus,
Moab olla spa
mea.

In Idumeam ex
tendam calcia
mētum meum:
& mihi aliegens
subditi sunt.

Quis deducet
me in ciuitatem
munitam? quis
deducet me vsq̃
que in Idumēam

Nonne tu Deus
q̃ repulisti nos?
& non egredies
ris Deus in virt.
Da nobis auxi
lium de tribula
tione, quia van
a salus homi.

In Deo faciem
virtutē, & ipse
ad nihilum de.

G

Eere lie ue heere/verhoort die stemme mijn

Och heere mijn hermen doch ontfangt Als ick heb

lijden/druck oft pijn/ Na u troost my dan verlaugt.

Wader werelt eynde riep ic tot u o heer
Als lijden mijn herte had gequeelt
Op eenen steen met groeter eer
Hebt ghi my hier gestelt.

A sinibus terræ
ad te clamaui,
dum anxietetur
cor meum in pe-
tra exaltasti.

Ghi wout mi daer leyde en zyt mij hoep
Ghi zyt mijn stercken toorn voerwaert.
Daer om ben ick gans onbevrees
Van mijn vyanden alle gader.

Deduxisti me
ga factus es spes
mea, turris for-
titudinis a facie
inimici.

Ik sal ewich wonē o heer in uwe tent
End onder v armen zyn behoet.
Weest ghi bi my heer excellent
En verleent my v gracy goet.

Inhabitabo
in tabernaculo
tuo in sæcula,
protegar in ves-
lamēto alarum
tuarum.

Heere lieue heere ghi hebt mijn stem ver
Och heere die uwen naem ontsiet (hoort
Die brenge ghi hier ter werelt voort
Die daer doen dat ghi gebiet.

Quia tu Deus meus
exaudiſti orati-
onem meam.

Dage tot zyn dage geeft ghi os coninck
Sijn iaren die dueren ewelijck
Want hi sal onse verlosser zyn.

Dies super dies
regis adicies,
annos eius usque
in diem generis.

Psalmus. lxxj.

Ende gheuen ons zyn rijk.

En ick voer Gods oogē ons heer ons Coninc blift
Sint waerheyt end zyn vermherticheyt

Wie ist die die ghenoech bescreijt?

Wie ist die die bereypt?

Dus wil ick v louē en singē dinen naem

Ende prisen v/ghi zyt mīn hooft/

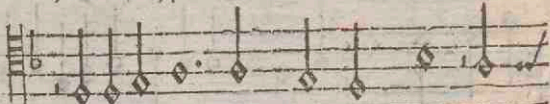
Wat ick mach gheuen hier bequaem

Al dat ick v heb beloof. Den. lxi. psalm. Nonne Deo

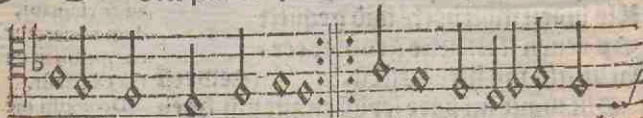
subiecta erit. Na de wijsse. Die eerste vnecht die ic gewā.

Permanet in æ-
ternum in con-
spectu Dei: mis-
ericordiam.

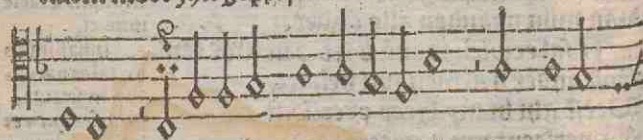
Sic psalmū dicā
nomini tuo in
sæculum sæculi.

Sal mīn siel/mīn heer mīn Godt Riet
Een sulckē heer/dit is het slot Wiers

on der da nich wesen? Salicheyt coemt van hem
naem moet zyn gepresen?

altijt hy is mynen God gebenedijt Geen trueren

sal my berueren.

Hoe lang suldy eenen goeden man

Ghi boosen hier vernielen?

Want men v spel ghelijcken can

Nonne Deo sub-
iecta erit anima
mea: ab ipso.

Nam & ipse De-
us meus, & salu-
taris meus.

Quousq; irrita-
tis in hoīem, in-
terficitis vniuer-

Op mueren die ouer vielen.
 Ghelijck ghi hier met valschen moet
 Den goeden alst veel liden doet.
 Den cleenen doet ghi weenen.

Si vos tanq̃ pas-
 rieti inclinatis
 & macerie des-
 pulsa.

Daerom sij dachten mijn naem end eer
 Ende oock Gods wtuercozen.
 Te beletten end te crencken seer
 Si lieten haer smeecken horen.
 Si spraken seer wel met haren mont
 Maer boos en quaet was haren gront
 Haer sinnen zijn valsche van binuen.

Veruntamē pre-
 cium meū cogis
 tauerūt repelle-
 re, cucurri in in-
 ti, ore suo bened-
 dicebāt & cor-
 de suo maledice-
 cebant.

Maer Godt/mijn siel weest onderdaē/
 Van hem is mijn patientcy
 Als mi coemt liden en droefheyt aen
 Doet hy my assistency.
 Hy is mijn stercheyt ende cracht
 Mijn hulper hier dach ende nacht
 Mijn verlangen sal hem aenhangen.

Veruntamē des
 subiecta esto et
 anima mea, quor-
 niā ab ipso pas-
 tientia mea.
 Quia ipse Deus
 meus, & salu-
 tor meus.
 In Deo salutare
 meum & gloria
 mea, Deus aux.

Salicheyt en glorie me
 Heb ick van God vercregen
 Mijn hoep/mijn troost/end al mijn vze/
 Is in zijn naem gelegen.

Nu hoep in God ghi menschen al
 Want hi ons hulper wesen sal
 Hem schencken wilt v gedencken.

Seer idel en van lighter aert
 Zijn menschen die niet en dogen
 Alsinen haer duechden bi een vergaert
 End als die zijn gewogen
 Al bi haer idele mercken boos
 Waren sij veel te licht altoos
 Als veren licht te werden.

Sperate in eo
 omnis congrega-
 tio populi, ef-
 fundite corā vs-
 lo corda vestra.
 Veruntamen va-
 ni filij hominū,
 mendaces filij
 hoium in statera-
 ris: vt decipiat
 ipsi de vanitate
 in idipsum.

En wilt in boosheyt hopen niet
 Van roouen wilt v wachten
 Ist dat v hier geluck geschiet

Nolite sperare in
 iniquitate, & rap-
 nas nolite cōcu-
 piscere, diuitijs

Psalmus. lxiij.

W hert end v gedachten
En wilt daer niet op stellen ghy.
Maer weest van herten daer af v
Als die goeden v hier toe vlaeden.

affluant, nolite
cor apponere.

Eens heeft gesprokē (ich hebt vstaen)

Semel locut⁹ est
Deus, duo hæc
audiu: quia po
testas Dei est, &
tibi Dñe miseri
cordia, quia red
des vnicuiq; ius
xta opera sua.

Twee dinghen wou God verclaren

Dat zyn (wilt hoozen dit vermaen)

Syn macht int openbaren.

End heer v goetheyt ghi vertoont/

Daer ghi die mēschen mede croont

Na haer werckē/leechē ofc clerckē. ¶ De. lxiiij. psalm.

na de wise hoe mach een man; j̄ leuē lustē die vlozē.

Et v mȳn God vzoech wil ick waken

Wāt mȳn siel dorst seer na v Na v mȳ vleesch heeft

willen haken V lēsd heeft my

ontsteken nu.

Seer dzooch en dor tot allen stonden

In terra deserta
inuis & in aquo
sa, sic in sancto
apparui tibi: vt
viderem virtus
tē tuā & gloriā
tuam.

Ghehe ghelēck dat aertrijck leyt.

Soe dorstich is mȳn hert gheuonden

Naē uwe tegenwoerdicheyt.

Dat ic v crachte mocht claer beschouwen

Qm̄ melior est
uia tua sup vis
tas, labia mea.

Want v goetheyt te bouen gaet

Het leuen: ick sal v berouwen/

Mȳn lippen louen v weldaet.

Ich sal v soe gebenedyden
End v prysen ouer al
In uwen naem tot allen tïden
Mijn handen ick op heffen sal.

Recht waer mijn siel met vetten dingē
End veruult met lechtern
Soe sal mijn mont v lof hier singhen
Om v genade wesen bly

Voecch waert ghi heet in mijn gedachte
Als ick snachts te bedde lach.
Ghi helpt my met uwer crachten
Wanner ick v te bidden plach.

Onder dat decksel uwer armen
Wilt mijn siel aencleest v vast.
W rechter hant moet my bescharmen
Als my die vyant seer aentast.

Mijn vïanden die my wouden crinckē
Die sullen hier vergaen geheel
Want sū moeten te grond versinken
Een spijts der vossen zyn geheel.

Ons Coninck goet sal vrolyck wesen
End al die hem geswozen zyn.
Haer mont gheslopt moet zyn mids dese
Die quaet spreken/ verlozen zyn.

De .lxij. psal. Na de wise/ Ic quam geredē in ee dal.

Sic benedicam
te in vita mea,
& in noie tuo
leuabo manus
meas.

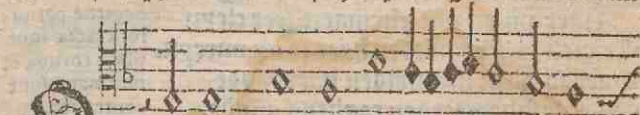
Sicut adipe &
pinguedine re-
pleatur anima
mea, & labijs
exultationis.

Sic memor fui
tui super strata
meum, in marn-
tinis meditabor
in te, quia fu.

Et in velamento
alarum tuarum
exultabo, adhuc
sit anima mea
post te, me.

Ipsi vero in va-
num quaesierunt
animam meam,
introbuit in in-
feriora terra.

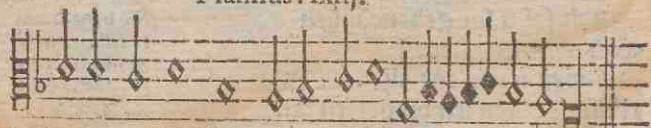
Rex vero letas-
bitur in Deo,
laudabitur oēs
qui iurāt in eo,
quia obstructa.

God verhoort my in mijn noot

Mijns vïants vrees is al so groot Mijn siel wilt doch

bescermen ghi. Sij leggen my stricken/maect my vry.

Wilt my bewaren lieue vaer
Van een soe fellen boosen schaer.
Want op my wetten sij haer tong
Om my te vernielen/oudt en iong.

Sij spanden boghen ouer al
End schoten my met haer regal.
End oock den reynen zyn sij fel
Int heymelich doen sij hem ghequel.

Sij schieten suel met grooter haest
Den goeden maken sij verbaest.
En dan verharden sij haren moet
Tot alle bedroch dit quaet gebroet.

Sij sloten dat sij haren strich
Verberghen souden heymelich.
End spraken doen (hoort dit bediet)
Wie isse die onse boosheyt siet?

Sij sochtē tquaet/maer en vonden niet
Hoe wel hun God dat seer verbiet.
Sij quamen met een soe diepen vont
Maer God die verstant wel haren gront.

Haer pñlen zyn ghemaect seer cleyn
Cranch is gheworden haer tong onreyn.
Daer sij altyt me hielden haer spoot
End blasphemeerden teghens Godt.

Die menschen die haer saghen aen
Waren met grooter vrees beuaen.
Gods wercken pñsen sij al gelich
Die straffing van God van hemelrich.

Een goet mensche sal inden heer
Verblyden/hem betrouwen seer.

Protexiti me a
conuentu malis
gnatium, a mul
titudine operan
tium iniquitatē.
Quia exacuerūt
vt gladium lin
guas suas, inten
derunt arcū rem
amaram, vt sag.
Subito sagittae
bunt eum, & nō
timebunt, firma
uerunt sibi sers
monem nequā.
Narrauerunt vt
absconderent la
queos, dixerunt
qs videbit eos?

Scrutati sunt ini
quitates: defece
runt scrutantes.

Accedet homo
ad cor altum.

Sagittae paruu
lorū factae sunt
plagae eorum, &
infirmatae sunt
contra eos.

Cōturbati sunt
omnes qui vide
bant eos.

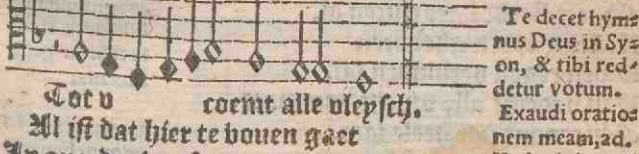
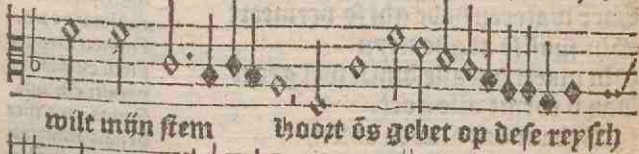
Et annunciaue
runt opera Dei.

Lætabitur ius
sus in Dño, &

End sullen glozieren sijn
Al die daer oprecht van herten sijn.

sp̄erabit in cor:
& laudabuntur.

Den. lxiiiij. psalm. Te decet hymnus Deus in. Na die
wijse Bē rym en schaet d bloemē niet/al daer die.

Al ist dat hier te bouen gaet
In ons der boosen woort.
Wilt ons vergheuen dees misdaet
O heer weest niet ghestoort.
Salich is hy dien ghi ontfangt/
Die altoos v aenhangt.
O heer wi sullen uwe vzecht
Ghenieten en van uwer ste.
Owen tempel vol van alle dueche
Is wonderlijcken me
Vol van allen gherechticheyt.

Te decet hym-
nus Deus in Sy-
on, & tibi red-
detur votum.
Exaudi oratio-
nem meam, ad.
Verba iniquorū
pr̄ualuerūt sus-
per nos, & im-
pietatis nostr̄.
Beatus quon ele-
gisti & assump-
sisti, inhabitabit
in atrijs tuis.
Replebimur in
bonis dom⁹ tuā:
sanctum est tem-
plum tuū, miras-
bile in equitate.

Die ghi ons hebt bereypt.

Verhoort ons sondaers al ghelijck

Ghi die salicheyt gheeft

Ghi zijt die hope vant aertsche rijck

Ons troost/daert al bi leeft.

Die berghen maect ghi alst v past

Met uwer crachten vast.

Die zee hebt ghi verstaort o heer

Wie hoozt geern haer gherups

Die menschen zijn verbaest soe seer

Dol vreesen met consups.

Ghi zijt van westen tot dat oost

Den menschen haren troost.

Dat aertrijck ghi so visiteert

Al met v gauen reyn

Haer wateren hebt ghi so vermeerct

Ghi spijstse al ghemeyn

Ghi maect dat alle dinck wel groet

Van v coemt alle goet.

Bedant des ackers voren/

Maect slecht haer cluten al.

Al die worden ghebozen

Wen regen verbliden sal.

Van v coemt alle vrucht voertwaer

Ghi croont dat heele iaer.

Dat iaer sult ghi vercieren

Dat iaer van v ghenay

Welden suldy toestieren

Veel vruchten schoon en fray

Die schoone bossen worden vet

Dic berghen liggen net.

Met schapen is becleedt dat velt

Die dalen brengen voort

Veel hozens : want sy zijn wel ghestelt

En singen met accoozt

Exaudi nos Deus
salutaris nos-
ter, spes omniū
finium terræ.

Preparans mon-
tes i virtute tua
accinctus po-
tentia.

Qui conturbas
profundū maris
sonū fluctuum.

Turbabuntur
gentes & times-
bunt qui habi-
tant terminos &
signis tuis.

Visitasti terram
& inebriasti eā,
multiplicasti lo-
cupletare eam.

Flumen Dei res-
pletū est aquis:
parasti cibum.

Riuos eius inex-
brians multipli-
ca genimina: in
fructibus eius
lætabitur ger-
minans.

Benedices coro-
næ anni benigni-
tatis tuæ, & cam-
pi tui replebunt.
Pinguetent spe-
ciosa deserti, &
exultatione.

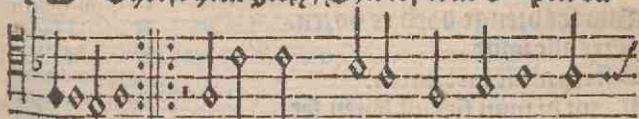
Induti sunt arie-
tes ouium & val-
les abundabunt
frumento: cla-
mabunt etenim
hymnum.

Gods lof/ en prūsen zyn virtuyt/
Al en slaen sy gheen gheluyt.

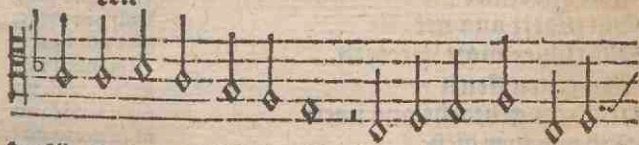
Den .lxv. psalm. Iubilate Deo omnis terra. Ma de wise
Ick seg adieu/ wij twee wij moeten scheyden.

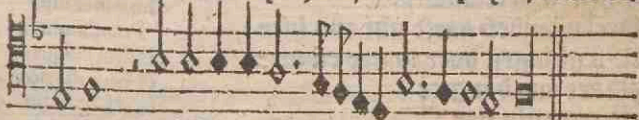
Vrolic en bly Voest God ghi aertsehe scha-
Gheeft hem glozy/ Syn lof wilt o pen ba-

ren Tot God wilt spreke groot en cleyn Won-
ren

derlye zyn u wercke reyn Int swerelts pleyen Maer dit

cerceyn Versaken die lo ghe na

Dat aertrick al

u naem seer hooch verheuen

u prūsen sal

Uf ende glozy gheuen.

Coemt siet Gods wercken die hy doet

Syn raet is wonderlycken goet

Op Adams bloet/

Want hy behoet

Ons allen in dit leuen.

ren.

Omnia terra
adoret & psal-
lat tibi, psalmus
dicat nomini.

Venite & vide-
te opera Domi-
ni terribilia in
consilijs super
alios homines.

Psalmus. lxxv.

Ihy heeft die zee
Doer ons dzooch willen maken
Dat wij niet vree
Daer deur mochten geraken.
Wij waren blinde om zjnd cracht
Sijn oogen aensien dach en nacht
Adams geslacht.

Sij zijn veracht
Al die willen wzaken.

Voest God altijt /
Sijn lof bzengt doch te rozen.
Met alle iolijt
W stem altijt laet hozen.
Want hi mijn siel int leuen set
End mynen val hier belet
God onbesmet

Ghi proeft ons niet
Alst tsielver wort vercozen.

In eenen strick
Hebt ghi gebzocht ons nacy
End ons hier dick
Ghestelt in tribulacy.
Veel vanden gaest ghi ons hier
Wij ghingen doer water en vier
Maer ons dangier
Maecte ghi fier
Als ghi ons gaest v gracy.

Met offerhant
Sal ick in v huys treden.
Met mijn verstant
Sal ick in mijn gebeden
Mijn beloften v betalen wel
Die mijn lippen v beloefden suel
In mijn gequel
Doert lyden sel.

Qui conuertit
mare in aridā:
in flumine per
transibūt pede,
ibi lætabimur.

Qui dominae
bitur in virtute
sua, in æternum
oculi eius super
gentes respiciūt
qui exasperant.
Benedicite gen
tes deum nostrū
& auditā facite
vocem laudis.

Qui posuit ani
mam meam ad
vitam, & nō ad
cōmotionem.

Quoniam pro
basti nos Deus,
igne nos exa.

Induxisti nos
in laqueum, po
suiisti tribulatio
nē in dorso no
stro, imposuisti
homines sup.

Transuimus p
ignem & aquam
& eduxisti nos
in refrigerium.

Introibo in do
mum tuā, in ho
locaustis reddā
tibi vota mea,
quę distinxerūt
labia mea.

Et locutum est
os meū in tri
bulatione mea,

Als ick druck heb gheleden.

Een offer vet

Al van ghebranden weren

Naer uwe wet

Sal ick u presenteren

Ossen en bocken (hoort dit vermaen)

Sult ghi o heer van my ontsaen.

Coemt/wilt verstaen

Die God cleest aen/

Hoe God mijn siel wil eeren.

Met minen mont

Riep ick tot zijn ghenaden.

Mijn tong ter stont

Was vrolijk onbeladen.

Maer sie ick boosheyt in mijn sin

End als daer weynich duechts is in

Wie dat ick bin

En tquaet bemin

Soe sal my God versmaden.

Daer om mijn heer

Die goet is bouen maten

Heeft my wel seer

Verhoort end quam te baten.

God is ghebenedijt voerwaer.

Doer zijn goetheyt hy my sondaer

En zijn dienaer

Mijn heer mijn vaer

Remmermer sal verlaten.

Den. lxvj. psalm. Deus misereatur nost. Na de wyse/

Daer spruyt een boom in ghenen dal.

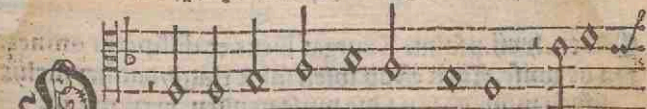
Holocausta mes-
dullata offeram
tibi cū incensio
arietum, offerā
tibi boues cum
hircis:

Venite audite &
narrabo, omnes
qui timetis Deū,
quanta fecit ani-
mā meā.

Ad ipsum ore
meo clamaui, &
exultaui sub lin-
gua mea.

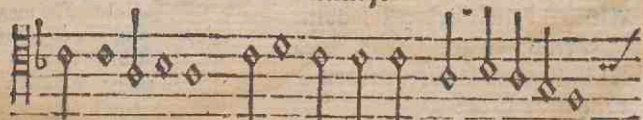
Iniquitatem si
aspexi in corde
meo, non exau-
diit Dominus.

Propterea exau-
diuit Deus, & at-
tendit voci dea-
precationis.
Benedict⁹ Deus
qui non amouit
orationē meam,
& misericordiā
suā a me.

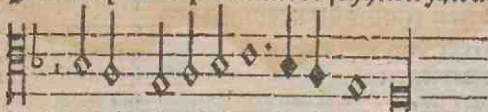

Als heer ons God ontfermen moet En ons

Psalmus. lxxvj.

gebenedyden Op ons moet schijnen zyn aensicht goet

En end tot allen tij en.

Op dat wij in dit aertsche lant

Bekennen heer v paden.

Dat allen menschen mach zyn bekant

Den wech uwer genaden.

Vaet v belijden alle man

Sij sullen dijn eer verbeyden.

Vaet alle menschen v prisen dan

End dancken dijn goetheyden.

Want ghi haer goede rechter zijt

Die menschen vzecht aenueerden.

Daer doet sij herteluck zyn verblift

Dat ghysse stiert op eerden.

Vaet God v belijden groot en cleyn

V wercken exalteren.

Dat aertrijck brenge veel vruchten reyn

In v wijs glozieren.

Gebenedijen wil ons Godt.

Ons heer moet zyn gepresen.

Sijn naem/zijn woerden/en zijn gebode

Het aertrijck moet hier vresen.

Deus misereatur
nostri, & be-
nedicat nobis:
illuminet vultu
suum super nos
& misereatur.

Vt cognoscam⁹
in terra viam tu
am: in omnibus
gentib. salutare
tuum.

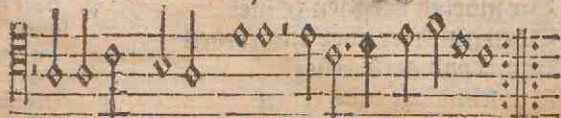
Confiteantur
tibi populi de⁹,
confiteantur ti
bi populi om.

Latentur & ex
ultent gētes qm
iudicas populos
in aequitate, &
gentes in terr.

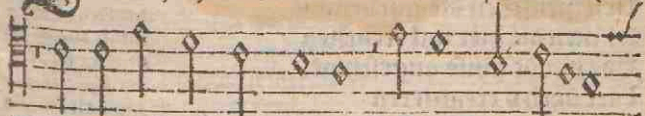
Confiteantur
tibi populi de⁹,
cōfiteantur tibi
populi oēs, terra
dedit fruct.

Benedicat nos
Deus Deus nos-
ter benedicat
nos deus, & mes-
tuant eum oēs.

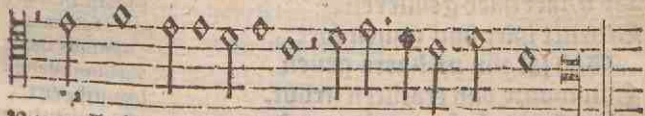
Den. lxxvij. psalm. Exurgat Deus et dissipetur omnes.
Na de wijsē. Aijck God wien sal ic clage/dat heymelijc
lijden mijn/ Of na die wijsē vanden. xxix. psalm.

Ghet onsen heer der heerē Verrūsen ter glazien
Die hē haten/onteerē/ Wā booser memoziē

Die moeten hier so wēcken Alst wasch vsmelt/ en oock

Voer God van hemelrūche Verdwijnē als een roock.

Voer God moeten verblīden

Die goede doet vrolīchheyt.

Singt God/wilt hem belīden/

Maect sinen wech bereyt.

Seer hooch is hy geclommen

Ons heer van grooter faem

Den doot wou hy verdommen.

Die heer is sinen naem.

Weest bli voer God gepresen

Die boosen crīgen gequel.

Der weduwen ende wezen

Een vader God wesen sel.

Hier bouen in zjn stede

God doet ons woonen sijn

Met liefde end met vrede

Ons hier eendzachtich zjn.

God vrjdt met zjnder crachteen

Die leuen in swaer verdriet.

Maer die hem seer verachten

Et iusti epulenta-
tur & exultent
in cōspectu Dei:
& delectetur in
lætitia.

Cantate Deo,
psalmum dicite
nomini eius: is-
ter faciet ei qui
ascēdit super oc-
casum, Dñs no-
Exultate in cōs-
pectu eius, tur-
babuntur à fa-
cie eius patris
orphanorum.

Deus in loco
sancto suo, deus
qui habitare fa-
cit vnus mo.
Qui educit vin-
ctos in fortitu-
dine, similiter
eos qui exasper-

Psalmus. lxxvij.

Die moeten vergaen te niet
Doen ghi heer voer ons treden
Hemel end aerde geheel
Die schudden ende reden
Al voer v aensicht veel.

Wien regen suldy schencken
Den menschen die ghi bemint.
Alsmen die hier wil crencken
Soe houdt ghise ongeschint.
Laet doch v creatueren
Woonen o vader goet
By v/laet haer gedueren
Schenct haer dyn gauen soet.

God sal zyn prehaers geuen
Syn woort van crachten groot.
Ons Coninck seer verheuen
Syn liefde was totter doot.
Die schoonheyt vanden huyse
Deylde alleen den roof.
Gods vrienden van abusse
Bewaren haer geloof.

Slaept ghi tusschen die palen
V veyzen sullen zyn
Versiluert alte malen
Haer achterste blincken sijn
Van bleeken gouts coluere
In Selmon/als God dan
Die Coningen stelt op huere
Sneeu wit sij worden can.

Gods berch sonder logen
Is vet ende wel gedaen.
Wat wilt ghi v dus pogen
Ghi houelen (hoozt dit aen)
Gods berch te verpletten
Oyen hy gepresen heeft

Deus cum egres
dieris in conspe-
ctu populi tui.
Terra mota est
etenim caeli dis-
stillauerunt à fa,
Pluuiam volun-
tariam segregas
his Deus haere-
ditati tug, & ins
firmata est, tu
verò perfecisti.
Animalia tua ha-
bitabunt in ea:
parasti in dulce
dine tua paup.
Dominus dabit
verbum euange-
lizantib. virt.

Rex virtutum
dilecti, & speciei
domus diuidere
spolia.

Si dormiatis in
ter medios cle-
ros, pennae co-
lumbae deagen-
tate, & posteros
ra dorsi eius in.

Dum discernit
caelestis reges su-
per eam nives des-
albabuntur.

Mons Dei mons
pinguis, mons
coagulatus, vt
quid suspicamis
ni montes coa,

Mons in quo be-
neplacitum est

Want God (wilt daer op letten)
In desen berch leeft.

Wel hondert dupsent wagens
Sijn daer die God dancken schoon.
God heeft seer veel behagens
In haer/ verstaet den toon.
Seer hooch zijt ghi geuaren
End naemt geuangen hier
Die hel/ met al haer scharen
En schouet v gauen fier.

Wee hun diet niet en geloouen
Dat God inden berch woont.
Ons heer ons God hier bouen
In ons zijn genaden croont
Die ons salich wil maken
Sijn vanden hy hier breekt
Sinen cop sal hy wel raken
Die hier in sonden steect.

Mijn vyant sal ick iagen
Wt Basan/ end wter ze/
Sijn bloet v voeten dragen
V honden dat lecken me/
Die goeden diet aenschouden
Verstonden heer v hant/
Al die v dat betrouden
Maecte ghi dat bekant.

Die Princen voer v ghingen
En songen seer excellent/
En speelden schoone dingen
Vrolick op een instrument
Int midden van den iongen
Maechden loeft God altijt
Ghi Benjamin onbedwongen
Ghi Princen wie ghi zijt.
V crachten wilt beuelen

habitare in eo,
etern Dñs hab.
Currus Dei de-
cem milib. mul-
tiplex, milia lan-
tantium, Dñs in
eis in Syna.
Ascendisti in al-
tum, coepisti ca-
ptiuitatem, acce-
pisti dona in
hominib.
Etenim non cre-
dentes inhabi-
tare dñm Deū.
Benedictus Do-
minus die quor-
tidie, prosp.
Deus noster de-
us saluos faci.

Veruntamen
Deus cōfringet
capita inimic.

Dixit Dñs, ex
Basan cōuertā,
cōuertā in prof.

Vt intingatur
pes tuus in san-
guine.

Viderūt ingres-
sus tuos Deus
gressus dei mei,
regis mei.

Praeuerunt
principes con-
iuncti psall.

In ecclesiis bene-
dicite deo dño,

Ibi Benjamin
adolescenscul.

Principes Iuda
duces eorum.

Mada deus vir

Psalmus. lxxiiij.

Maect sterck v werken nu
 Veel ghisten en tuwelen
 Die coninghen brenghen v.
 Bestraft die felle beesten
 Die hier als stieren al
 Verstooren die goede geesten
 Veriagen wt dit dal.

Vernielt die oozloech soecken.
 Legaten wt Mozen lant
 Die sullen haer vercloecken
 En maken met God bestant
 Ghij rijcken vander aerde
 Singt God en maect gheluyt
 Den hemel hy aenueerde
 Sijn stem gheeft hy virtuyt.

Wilt God glozy bewijsen
 Sijn heerlijcke cracht voerwaert
 Won totten wolcken rijssen
 Seer wonderlijck is hy daer.
 Al in zijn lieue Santen
 Den sinen gheeft hy macht
 En wilt haer duecht implanten.
 Hem loeft dach ende nacht.

Den. lxxiiij. psalm. Saluum me fac Deus, Ra die wise.
 Waer is mijn alder liefste die ich met oogen aensach.

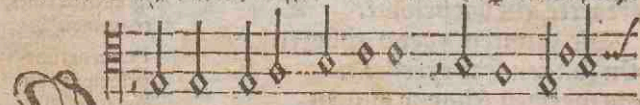
tuti tua, confir-
 ma hoc deus qd
 operatus es in.

A templo tuo
 in Hierusalem,
 Increpa feras
 arundinis, con-
 gregatio rauro-
 rum in vaccis.

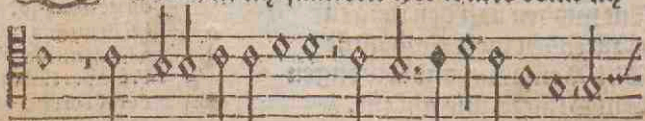
Disipa gentes
 q bella volunt,
 venient legati.
 ex Agypto.

Regna terræ
 cantate deo.
 Psallite deo qui
 ascendit sup.
 Ecce dabit voci
 suæ vocem vir.

Date gloriam
 Deo super Isra-
 el, magnificētia
 eius & virtus.
 Mirabilis Deus
 in sanctis suis
 Deus Israel, ipse
 dabit virtutem
 & fortitudinē.

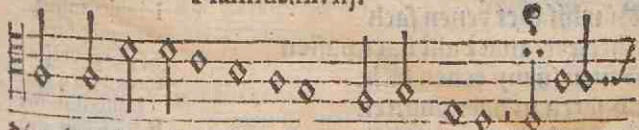

God wilt my salueren het water comt my

aen het lyde wil my derē heel late te grōde gaē Seer

Psalmus. lxxvij.

diep ben ic gesonkē Verdruet vā eē tēpeest Ic riep/mij

woerdē die clōkē Als ic was seer bedreeft

Mijn oogen op v staerden
Mijn vanden menichfout
Haren haet sij my verclaerden
Seer sterck en daer toe stout.
Veel ljdens sij my aendeden
Die scrift moest zijn veruult.
Dit al hebbe ich geleden
Al voer eens anders schult.

Al ist dat sij my achten
Om wetendt ende quaet/
Ghi heer kendet mijn gedachten.
In schand haer niet en laet
Die sien mijn banghicheden
En mijn tozmenten sel/
Al die v soecken/verbeyden/
O God van Israhel.

Om v heb ich gedragen
Veel spijts en daer toe schant.
Mijn broeders die my sagen
Oyen was ich onbekant.
Want my die taloerspe
Dijns huys gegheten heeft.
Het verwijt van v partye
O heer my seer aencleest.

Mijn siel heb ich met vasten

Saluum me fac
deus, quoniam
intrauerunt.

Infixus sum in
limo profundi.

Veni in altitu.
Defecerunt ocu
li mei, dum spes
ro in deū meū.

Multiplicati
sunt super capil
los capitis mei.

Cōfortati sunt
q̄ persecuti sunt
me inimici mei
iniuste.

Deus tu scis in
sipientiā meam
& delicta mea.

Non erubescāt
in me, qui exspe
rant te Dñe.

Non cōfundan
tur sup me qui
querunt te deus
Israhel.

Qm̄ propter te
sustinui oppro
brium.

Extraneus fa
ctus sum fratris
huius meis.

Qm̄ zelus do
mus tuæ comes
dit me, & oppro
bria exproba.

Et operui in

Psalmus. lxxviii.

Mijn lijf met eenen sack
Ghecleet. maer alst haer passen
Gauen sij my eenen sack.
Sij saten in haer poorten
En spraken tegens my
Als sij met haren consoorten
Songen en droncken wijn.

Maer ick heb v ghebeden
Haestelijck coemt my te baet
Al doer v goede zeden
Hoozt my/en by my staet.
Wilt my o heer wt trecken
Oft ick versincken moet.
Van die my haten/beghecken/
Van liiden my behoer.

En laet mi niet te gronde
Versincken in die vloet
Den put met haren monde
Wat die mi niet en doet.
Hoozt my en wilt behouwen
Doet v ghenaden groot
V knecht wilt heer aenschouwen
Verhoozt my in mijn noot.

Mijn siel doch wilt genaken
Verlost en my beurt
Ghi kentse die my laken
Mijn schand en mijn verwint
Sij zijn v voer uwen oogen
Die my benauwen seer.
Mijn herte moest gedooogen
Veel spijts o beminde heer.

Oft yemant const verdrieten
Was mijn verlangen siet
Gheenem troost mocht ick genieten
Van dat my was gheschiet

ieiunio animā
meam, & fact.
Et posui vestimē
tū meū ei.

Aduersum me
loquebatur qui
sedebant in por
ta, & in me psal
lebant qui bi.

Ego vero ora
tionem meā ad
te Dñe, temp.
In multitudine
misericordię tuę
exaudi me in.

Eripe me de lus
to vt nō infir
libera me ab his
qui oderunt.

Non me demer
gat tempestas
aquę, neq; ab
sorbeat me pro
fundum.

Exaudi me dñe
qm̃ benigna mi
sericordia tua.

Et ne auertas fa
ciem tuam.

Intende animę
meę & libera
eam propter.

Tu scis impro
perium meū.

In cōspectu tuo
sunt omnes qui
tribulant me,
improperiū ex
pectauit cor.

Et sustinui qui
simul contrista
retur & nō fuit,
& qui cōsolares
tur & nō inue.

So hebben my geschoncken
Edick ende bitter gal/
Ten conde my niet ontfoncken
Verstaet dese reden al.

Wilt heer in haer bancketten
Doch stellen eenen strick
In blindheyt wilt se setten
En strafte se grouwelick
Owen thoozn laet hun aencomen
Ende laet doch metter daet
Haer woning zyn benomen
Haer vrede desperaet.

Want dyen ghi castigeerden
Beden si groot gequel/
Mijn wonden si vermeerden
Dus laetse vallen snel
Van tquaet al totten quaden
Strafte se soe ghijt gebiet/
O heer tot uwer genaden
En laetse intreden niet.

Al wt dat boeck van dleuen
Laet dese menschen hoos
O heer wt zyn gewoenen
En scrifte se niet altoos.
Seer arm vol van rouwen
Ben ick mijn heer mijn Godt
Maer ghi niet uwer trouwen
Gaest my een salich lodt.

Gods naem niet mine sangen
Sal ick groot maken hier.
Daer aen heeft God verlangen
Meer dan op eenich dier
Die yemant hem mocht geuen.
Aensiet ghi armen dit
Soect God den heer verheuen

Et dederunt in
escam meam fel
& in siti mea
potauerunt me
aceto.

Fiat mensa eo
rum coram ip
sis in laqueo.

Obscurentur
oculi eorum ne
videant & dor.

Effunde super
eos iram tuam.

Fiat habitatio
eorum deserta.

Qui quem tu
percussisti perse
cuti sunt, & su
per dolore vul
nerum meorum.

Appone iniqui
tatem super ini
quitatem eorum,
& non intrent
in iudicium.

Deleatur de li
bro viventium
& cum iustis no
scribantur.

Ego sum pau
per & dolens, sa
lus tua deus sus
cepit me.

Laudabo nome
dei cum canti
co, & magnifi
cabo eum.

Et placebit deo
super vitulum no
vellum corn.

Videant paupe
res & latentur,
querite deum.

Psalmus. lxi.

Dat ghi dat leuen besidt.

Want God verhoort den armen

En zijn geuangen hy

Wilt altijt wel bescharmen

Met vzeuchden maken bly.

Laet hem met grooter waerden

Louen den hemel schoon/

Die zee/ die beesten der aerden

God prisen/ met zijn soon.

God sal Syon genesen.

Die muieren van Iuda

Sullen worden geresen/

Waer in doer zijn gena

Sijn knechten sullen woonen

Besitten al gelijck

Al die hem liefde bethoonen

Dat schoone hemelrijck.

Den. lxi. psalm. Deus in adiutoriū meum intende.

Ra de wijsse. Doen hantelijc ouer der heyden reedt.

& uiuet anima
vestra.

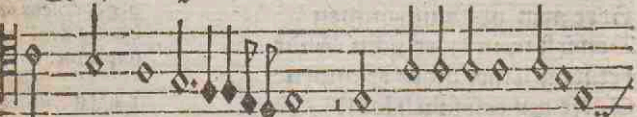
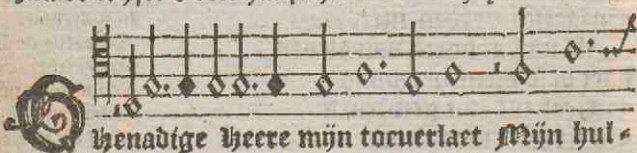
Qm̄ exaudiuit
pauperes Dñs,
& victos suos
non despexit.

Laudent illum
celi & terra, ma
re & oīa repti.

Qm̄ Deus saluū
faciet Syon, &
ædificabuntur
ciuitates Iudæ.

Et inhabitabūt
ibi & hæredita
te acquirēt eā.

Et semen seruo
rum eius possi
debit eam, & q
diligunt nomē
eius habitab.

per wilt doch we sen Coet haestelic in mñ noot te

baet Wren naem moet zijn gepre sen.

Tot schande so moetē sy zijn gebracht Confundantur

Deus in adiuto
rium meum ins
tende, Domine
ad adiuuandū
me festina.

Bespot in allen hoeken
Al die mijn siel met haerder cracht
Om te crencken willen soecken.

& reuerentur,
qui querunt ani
mam meam.

Te rugge soe moeten sij wijcken seer
Al die my willen deeren.
Tot schande moet comen al haer eer
Al die my quaet begheeren.

Auertantur res
trorsum & erub
escant, qui vo
lunt mihi mala.

Met scande moeten voerulucht **zij**
Die in mijn quaet verblijden.
Haer spitighe woerden doen mi pijn/
End haer schimpen moet ich lyden.

Auertantur stas
tim erubescen
tes, qui dicunt
mihi, euge, eu.

Verblijden so moeten sij alle gaer
Heer/ die nae u verlangen.
Sij spreken altyt u lof voerwaer
Die u ghenaepe ommanghen.
Seer arm/allēdich/end oec mismaect
Ben ich: verhoort mijn kermen.
Dus bid ich u heer/tot my ghenaeft
End wilt my wel beschermen.

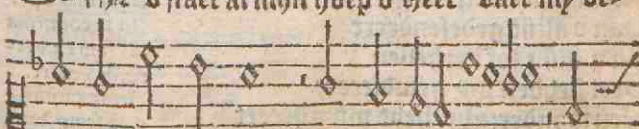
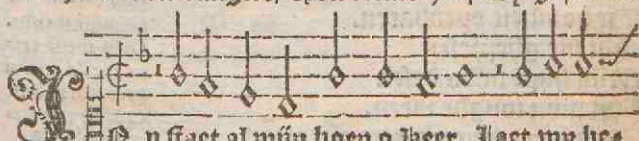
Exultent & lae
tentur in te oēs
qui querunt te
& dicāt semper
magnificetur.

Ego vero eges
nus & pauper
sum, deus adiū
ua me.

Mijn hulper o heere die my bezijt
Sint ghi: wilt niet vertoenen.
Wanneer ghi o heer ons trooster zijt
Gheen dinc mach ons bedroeven.

A diutor meus
& liberator me
us es tu Domi
ne ne morēris.

De .lxx. psal. In te Dñe speraui. Na de wise, hoe coent
ich hier in dit dāngier/ vzon venus heeft my gesondē.

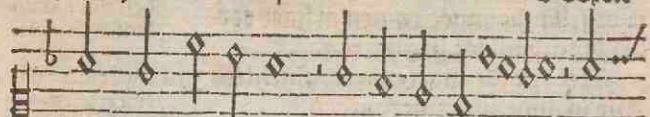
schamē nemmermeer. Vrijdt my met u genaden Ver

Psalms. lxx.

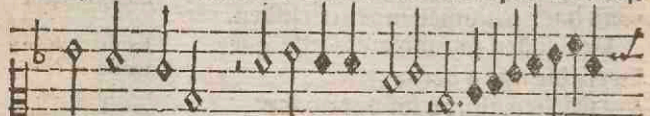

Losse mi hier wt minē seer

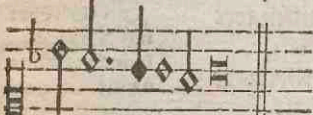
Dooren

neicht/cōt tot mi neer. Bewart mi vādē quadē Weest

mijn voerstander Ghi en geen and Als ick

ben be la den.

Want ghy zijt heer mijn firmament

Mijn toevlucht altyt my present.

Verloft my vanden scharen

Die uwe woerden excellent

Versmaden soot v is bekent

Die boosheit openbaren.

Ghi sijt ghepresen

Mijn hope nids desen

Van mijn ionghe iaren.

Van ioncx ben ick geconfirmeert

Van v altyt gedefendeert

In v mijn lof verheuen

Veel hebben my geiudiceert

Een wonder: ghy hebt my gheert

Mijn hulp zijt ghy gebleuen.

In te Dñe spera
ui, non confun
dar in æternum
in iustitia tua li
bera me & eri.

Inclina ad me
aurem tuam.

Esto mihi in de
um protectore
& in locum mu
nitum, vt sal.

Qm firmamen
tum meū & re/
fugium meum.
Deus meus eris
pe me de manu
peccatoris &.

Qm tu es patiz
entia mea dñe.

In te confirma
tus sum ex vte
ro, de ventre.

In te cantatio
mea semp, tanq
prodigiū fact.

Laet my v louen
O Heer hier bouen
Glorie geuen.

En wilt my heer verwerpen niet
Wanneer dyn cracht ver van mi bliet
Int laetst van minen tijden
Mijn vanden (hoort dit bediet)
Spraken tot my (was my verdriet)
God stelt hem heel besyden
Hem wilt belassen
End oock aentasten
Wie sal hem vryden?

Mijn God en treet niet ver van my
Altijt weest mijn hulper ghy.
Dees spotters wilt beschamen.
Want my veel quaets toe voeghen sy
Ich sal altoos hopen op dy
Altijt v lof toe ramen.
Ich sal verbreyden
V salicheyden
Hter by namen.

Om God te louen en weet ick schiet
Enrich ghetal/maet/ofst manier/
Groot is hy doert aenmercken
Doer zyn moghentheyt sal ick hter
In treden en vertellen fier
O Heer alleen v wercken/
Ghy zijt rechtuerdich
Mijn God eerweerdich
Wilt my stercken.

O God dat ghy my hebt gheleert
Sal van my zyn gheexalteert
V wonderlycke gracy
En weest doch niet van my ghekeert
Als ick doer onduyghen ben verneert

Repleatur os
meum laude vt
cantem gloria
tuam.

Ne proicias me
in tempore sene
Autis cu defece
rit virtus mea.

Quia dixerunt
inimici mei mi
hi, & qui custo
diebant animam.

Dicentes Deus
dereliquit eum,
persequimini &
cōprehen.

Deus ne elonge
ris a me.

Confundantur
& deficient de
trahentes ani
ma mea.

Ego autē semper
sperabo & adiu
ciam sup. om.

Os meū annun
ciabit iusticiam
tuam.

Quoniam nō cognos
ui literaturam,
intraibo in po
tentias domini,
Dñe memora
bor iustitię tuę.

Deus docuisti
me a iuuentute
mea, & vsq; nūc
pronunciabo.

Et vsq; in sene
ctam & senium
deus ne dere.

Psalmus. lxx.

Tot dat ick elcker nacy
Vertel eendrachtich
V werken crachtich
Met delectacy.

O God ick sal v groote cracht
hooch prisen/die ghi hebt ghewracht
Wie is dy te ghelicken?
Veel ljdens hebt ghy mi toe gebracht
Maer haest hebt ghi dat weer versacht
Als unwen thoozn ghinck strycken
Ghi wout aenueerden
My wt der eerden.
Riet van my wicken.

Ghi bzacht op mi v crachten goet
En trooste my met woerden soet
En toocht my wt den slencken
Ick sal v heer in minen moet
Belijden/ ende maken vroet
V waerheyt ouerdencken.
Met munder herpen
Wilt niet verwerpen
Dat ick sal schencken.

Als ick o God van Israhel
V lofen glozy singhen sel
Mijn lippen haer verbljden.
End oock mijn siel/ verstaghet wel
Die ghi verlost hebt wt tghequel.
Mijn tong sal v belijden.
Beschaemt die menschen
Die my quaet wenschen
Die dit benjden.

Donec annun-
ciem brachium
tuū generatiōi
omni quæ ven-
tura est.

Potentiam tuā
& iustitiam tuā
Deus vsq; in al-
tissima quæ fes-
cisti magnalia.
Quantas ostens-
diti mihi tribu-
lationes multas
& malas? & con-
uersus yllastisti
me, & de abyssis
terræ iterū re,

Multiplicasti
magnificētiā
tuam, & conuer-
sus consolatus.
Nam & ego con-
fitebor tibi in
vasis psalmi, ve-
ritatē tuā Deus
psallam tibi in
cythara sanctus
Israhel.

Exultabunt la-
bia mea cū can-
tāro tibi.

Sed & lingua
mea tota die
meditabitur
iusticiā tuam,
cū confusi &
reueriti fue-
rint qui quæ-
runt mala.

Ben. lxxj. psalm. Deus iudicium tuum Regi da.

Na die wise. Het voer een ael oudt ruyter.
hyn/so verre aen ghenen velde. &c.

G

heeft dijn gerecht dē Coninc schoō heer dijn

gerechtigheyt sinē soon Wāneer hi sal zyn eē rechter

vroet Dat hi o heer dijn ar men Macht rechtē al doet

zjn ordelē goet Laet os die bergē dē vrede soet Voorē

bzengē/met gerechtigheyt bescharmen.

Den armen sal hi rechten hier
End oock bewaren van dangier
Haer kinder: de spotters maect hy cleyn
En hi sal ewich bliuen
Met die Sonne ende Maen gemeyn:
En hi sal dalen opt aertsche pleyen
Als water opten achter plach te drijuen.

Gerechtigheyt/pays/ende vze/
In sinen dagen/coemt ons me
Tot dat die Mane haer schynen laet.

Deus iudicium
tuū regi da, &
iusticiam tuam.

Iudicare popu
lum in iustitia.

Suscipiant mon
tes pacem pop.

Iudicabit pau
peres populi, &
saluos faciet fi.

Et permanebit
cum sole & ante
lunam in gen.

Descendet sicut
pluuia i vellus.

Orietur in die:
bus eius iustitia
& abund. pacis.

En hy sal domineren
 Van dwessen al tot den dagheraet
 So verre als de zee ende aertrijck gaet
 Sal ons heer zijn rijck administreren.
 Voer hem vallen met grooter weerd
 Die Kroonen: laet lecken haer die eerd.
 Die Coningen brengen haer gauen daer
 Ende schencken hem offerhanden
 Di enbeden hem oock int openbaer
 Hem sullen die menschen dan alle gaer
 Dienen in alle steden en landen.
 Den armen sal hy maken rijp/
 Bewaren hem van zijn party/
 Hem sparen/en maken zijn ziel gesont.
 Van woeker haer behoeden.
 Haren naem is eerlijck tot alder front
 Ende hy sal leuen/dat sy v kont
 Men sal hem schenckē ghiften en goedē.
 Van sal daer wassen eē schoone vrucht
 Hoock op die bergen inder lucht.
 Recht als den berch van Libano
 Met vruchten is behangen
 Haer vruchten die sullen bloeyen also
 In allen steden wesen vro
 Gelijck dz gras met vruechde is beuāgen
 Sinen naem moet zijn gebenedijt
 Nu end ewich tot alder tijt
 Synen naem is voer die Sonne geweest
 In hem alle geslachten
 Gebenedijt ende onbevrees
 Sijn sij geworden voer sinen geest.
 Hem prisen alle menschen/wilt dit achte.
 Geloeft sy God van Israhel
 Die wonder doet/en niemant el/
 Den naem van zijnder maiestejt

Et dominabitur
 a mari ad
 mare, & a flumi
 ne usque ad ter
 minos orbis.
 Corā illo proci
 dent æthyopes
 & inimici eius.
 Reges tharsis
 & insulæ mune
 ra offerent.
 Et adorabunt
 eum omnes re
 ges, oēs gentes.
 Quia liberabit
 pauperem a po
 tente, & paup
 rem cui non.
 Parcet pauperi
 & inopi.
 Ex usuris & ini
 quitate redim.
 Et viuet & da
 bit ei de auro.
 Erit firmamen
 tum in terra in
 summis montis
 superextolletur
 super Libanum
 fructus eius, &
 florebit de ciui
 tate sicut soc.
 Sit nomen eius
 benedictum in
 sæcula, ante so
 lem permanet.
 Et benedicetur
 in ipso oēs tri
 bus terræ, oēs
 gentes magnif.
 Benedictus dñs
 deus Israhel, quia
 facit mirabilia
 solus.

Die sy gheloest verheuen/
Die moet op aerden hier zyn verheyt
Dat laet geschieden met danckbaerheyt
O heer wilt v genade daer toe geuen.

Et benedictum
nomen maiesta
tis eius in æter-
num, & replebit
maiestate eius.

Psalm. lxxij. de wise Gē liedeke met vzeuchde goet
en dat sal ic ons gaē beg. Int walsche. Dou vrient ceta.

G

De goet is God vā Israhel Die oprecht

zijn van sin nen. Ic had bina geuallē snel Als ich

het murmurere wou begin nen Als ic haer vrede

sach Die niet dan boos heyt ple gen. Nijh

hert in pine lach Dat sy veel vorszpoets vcre

gen Niet lang hoort dit gewach hebbē sy in die pijn

Psalmus.lxxij.

des doots ghele gen.

Geen menschelücke swaricheyt
Noch lijdē heeft haer beuangen
Hoouacrdicheyt al in haer herten leyt
Vol boosheys zyn haer wegen en gangē
Het sijn van weelden zyn/
Haren lust sijn hier hantreeren.
Sijn spreken oock met boosen schijn
Tegens den heer der heeren
Tegens den hemel zyn/
En sijn tegens der aerden blasphemieren.

Daer om so sal mijn volck goet
Hem stooten aen dese saken.
Desen kelck met eenen swaren moet
Sullen sijn moeten drincken ende smaken.
Sijn spraken tegens die wet
Can God dit niet aenschouwen?
Dese sondaers siet ghi rijk en vet/
Verlozen is mijn betrouwen
Wat ick mijn handen onbesmet
En supuer van sonden hier heb gehouwen.

End oock ben ick geslagen seer
Van ionex moest ick veel lijdē
End als ick dat vertelde weer
Woudick Gods wtuercozen seer betyden
Als ick dat wilde verstaen
Mijn arbeyt was verlozen.
Maer als ick in v rijk sal gaen
Coemt my tverstant te voren
Want eyndt die boosen hier ontsaen.
Wat grooter salicheyt Gods wtuercozē.

Quam bonus
Israel Deus, his
qui recto sunt.

Mei autē penē
mori sūt pedes,
penē effusi sunt.
In labore homi
num non sunt.
Ideo tenuit eos
superbia.

Prodit quasi ex
adipe iniquitas.
Cogitauerūt &
locuti sunt ne
quicquam.

Posuerūt in cor
lum os suum, &
lingua eorum.

Ideo conuerter
tur ppus meus
hic, & dies ple.

Et dixerunt
quomodo scit
Deus?

Ecce ipsi pecca
tores & abun
dantes in sa.

Et dixi, ergo si
ne causa iustifi
caui cor meum,
& laui inter.

Et fui flagella
tus tota die, &
castigatio mea.

Si dicebam, nar
rabo sic, ecce na
tionem filiorū.

Existimabā vt
cognoscerē hoc,
labor est ante.

Donec intrem
in sanctuarium
dei & intelligā.

Ghi hebtse op een ijs gebracht
 Vol stricken is geset haer leuen.
 Wanneer sij alder hoochste zyn geacht
 Hebt ghise alder leechste weer doe'sneue.
 Sijn sij niet desolaet
 Al om haer boose sonden?
 Recht in ghelijcker maet
 Als eenen droom benonden.
 Haer beeldt hebt ghi ghehaet/
 Verschouen/vermeelt tot allen stonden.
 Mijn hert dat was ontfleken my
 Seer dom waren mijn ghedachten.
 Si een beest ben ich geleden vzy
 Ghi hebt gehoozt o heer mijn clachten.
 Was ich heer ontrent
 Ghi hebt mijn hant ghenomen
 En leyde my seer excellent
 Niet my tot glozy comen.
 Sijt my altyt present
 Alleen doer v genaden wilt my vromen.
 Wat had ich inden hemel dan
 Als ich v moest ontberen?
 Wat blifstchap ichrop aerden winnen can
 Als ghi v aensicht van my wilt weren?
 Mijn hert/ mijn vleesch verdween/
 Mijn deel is God gebleuen.
 Hy en laet my niet alleen.
 Mijn siel wilt hy aenleuen.
 Hy hoozt alle mijn gheween
 Mijn sonden heeft hy altemael vgeuen.
 Want al die hier ver van v dwaelt
 Die zyn eewich bedozuen
 Al die na vzeemde Goden taelt
 Die hebben uwē thoorn eewich vwozue.
 Maer tis my groote profijt

Veritamē prop-
 ter dolos posu-
 isti eis, deiecisti
 eos dum.

Quomō facti
 sunt in desola-
 tionem? subito
 defecerunt.

Velut somnium
 surgētium, dñe
 in ciuitate tua
 imaginem ipsi.
 Quia inflamma-
 tā est cor meū,
 & renes mei cō-
 mutati sunt.

Vt iumentū fa-
 ctus sum apud
 te & ego sem.
 Tenuisti manū
 dexterā meā, &
 in volūtate tua
 deduxisti me, &
 cū gloria suscep-
 isti me.

Quid em̄ mihi
 est in cœlo? &
 abs te quid vo-
 lui super terrā?

Defecit caro
 mea & cor meū
 Deus cordis mei
 & pars mea.

Quia ecce qui
 elongant se à te
 peribunt, perdi-
 disti omnes qui
 fornicantur.

Mihi autē adhe-
 rere Deo bonū
 est ponere in do-
 mino deo sp̄e.

Psalmus. lxxliij.

Dat ick God mach aenhangen

hy is mijn hoep alstijt.

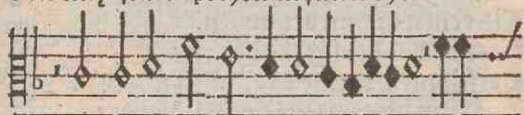
Ick heb seer groot verlangen

Dat ick u glozy wijs

In Syon mach oheffen met mijn sangen.

Psalm. lxxliij. Vt quid Deus repulisti nos. na de wijsse.

Den meij staet vzolijck in sinen tijt.

W

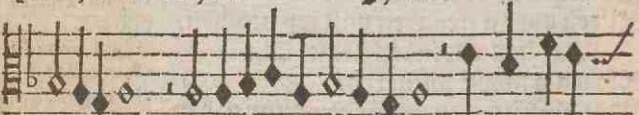
Mer om wilt ghi ons verla
Gedenct op onse voersa

ten: Dwen
ten Die ghy

thoorn heeft ons beuan
pleecht aen te han

ghen Die ghi ghe
ghen.

benedijt hebt als v erue beurt. Tot eē wooning

hebt ghi Syon verco

ren Waer om o heer wilt

ghy v versto ren.

heft op v handē/eñ wiltse slaen

Vt quid deus re
pulisti in finem
iratus est furor.
Memor esto cō
gregationis.

Redemisti vira
gam haredita.

Leua manus tuas in

Straft haer hoonaerdicheyden
 Dijn tempel hebbe sij veel quaets gedaen
 Haren roem sij hooch verbyden
 Int middel van uwer sceft
 Hoozmen haer alder meest.
 Haren standaert hebben sij ontworden.
 Wie can haer boosheyt wel doergronde?

Als men int bosch te houten plach
 Sachmen haer den tempel verniecen.
 Sij hebben verbrant (hoort dit gewach)
 V plaetse vol alder eeren.
 Wten tabernakel net
 hebben sij geheel besmet.
 Te vernielen sij Gods dienst begaerden
 Geheel te brengen wter aerden.

Ons is geen teeken geopenbaert.
 Wij en hebben geen propheten
 Oft wij noch lang sullen zijn beswaert
 Dat wij deynde mochten weten.
 Hoe lang sal dijn vpyandt
 O God hier geiren schandt?
 Hoe lang sult ghi v handen sparen
 Om te straffen dese scharen?

God heeft ons Coninc altit geweest
 Die ons salich plach te maken/
 Die zee htelet ghi doer v cracht en geest
 Dat si ons niet en mocht genaken.
 Ghi hebt int water geset
 Der draeken hoofden verplet.
 Tot een spijis hebt ghi de draec gesconckē
 Den Moosen/als hy was verdroncken.

Ghi deedt die fonteynen springen.
 Die riuseren heel verdrogen.
 Ghi toonde ons groote dingen
 Eis al uwe sonder lozen.

superbias eorū
 in finem, quātā
 malignatus.
 Et gloriati sunt
 qui oderunt te
 in medio fo.
 Posuerūt signa
 sua & non cog-
 nouerunt.

Quasi in silua
 lignorum secu-
 rib. exciderūt.
 Incenderūt igni
 sanctuariū tuū,
 in terra posue,
 Dixerūt in cor-
 de suo cognas-
 tio eorū simul.

Signa nostra
 nō vidimus, iam
 nō est prophe.
 Usquequo Deus
 improperebit
 inimicus.
 Vt quid auertis
 manum tuam &
 dexterā tuā in
 medio sinu tuo.

Deus autē rex
 noster ante se-
 cula parat⁹ est.
 Tu cōformasti
 in virtute tua
 mare, conturba-
 sti capita.
 Tu confregisti
 capita draconis
 dedisti escam.
 Tu dirupisti
 fontes & torren-
 tes, tu siccasti.
 Tuus est dies &

Psalmus. lxxiiij.

Den dach end oock den nacht.
 Ghi hebt die Sonne gewracht.
 En dat aertrijck oock met sin frontier.
 Die tijden condt ghy wel regieren.

Wilt doch gedencken op desen spijt
 Open sij v hier verthoonen.

Sij hebben v naem met haer verwijt
 Beclaecht sonder verschoonen.

V toztelduyfken reyn

De siel die v alleyn

Can belijden/laet die niet vernielen.

Gedenct ons arme sielen.

Wensiet o heer op v testament

Hebt v verbondt voer oogen.

Wij zijn in plaetsen seer onbekent

In duyfsterheyt getogen.

En wilt v armen niet

Beschamen met verdriet.

Die ellendige tot allen sonden

Dijn eer end lof vermonden.

Staet op o heer/en tracteert v saeck

Denct hoe zij v verachten.

Wilt desen sotten thoonen v wraeck

Haren spot houdt in v gedachten.

Haren opgeblasen moedt

Haer haet en nijdicheyt groedt.

Wilt dit o heer niet langer lijen

Tgewelt van v partijen.

De. lxxiiij. psal. Confitebimur tibi deus. Na de wijze.

En vrouwelijck heest my in haren sin gestelt.

tua est nox: tu
 fabricatus es.

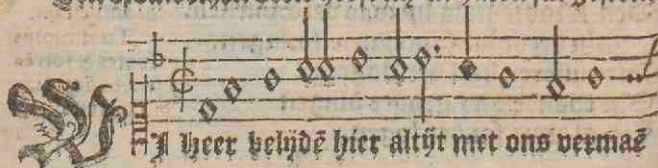
Tu fecisti oēs
 terminos terrę,
 aſſarē & ver tu,
 Memor esto hu
 ius, inimicus im
 properavit Do
 mino, & popul⁹
 inſipiens incit,

Ne tradas be
 ſtijns animas cō
 ſitētes tibi, & a
 nimas pauperū
 tuorum ne obl.
 Respice in testa
 mentum tuum,
 quia repleti ſūt
 qui obſcurati
 ſunt terræ.

Ne auertatur
 humilis factus
 cōſuſus, pauper
 & inops lau.

Exurge Deus
 iudica cauſam
 tuam, memor
 eſto impropert
 ſeruorū tuorū.

Ne obliuiſcaris
 voces inimicorū
 tuorū, ſuperbia
 eorum qui te,

Psalmus .lxxiiij.

25 J

V naē wij louē/en roepē aen/ En v wōderlijhe crach

ten Wij prīsen wel En doen verstaē God spreekt

ich sel Dan ozdeele snel Al v gedach ten.

Dan sal dat aertrijck heel end al ghesmolten zyn

Liquefacta est terra & omnes qui habitant in ea, ego confirmauit columnas eius.

Die menschen wesen in swaren schijn

Die noch inder aerden leuen.

Ick const sunderen

(Wilt hooren mijn)

Die aerd regeren

En confirmeren

Soe daer staet ghescreuen.

Ick sprack den boosen/wilt v wachten voer dat quaet

Dixi iniquis nolite inique agere, & delinquentibus, nolite extollere in altu cornu.

Ghi sondaers hoort nae minen raet.

Dat ghi niet en wort bedrogen.

Wilt niet beminnen

Maer altijt haet

hoonaerdighe sinnen

Ore suldy beminnen

hoort nae mijn prologen.

En wilt v hoornen niet verheffen/ wie ghy zyt

Nolite extollere in altu cornu

I y

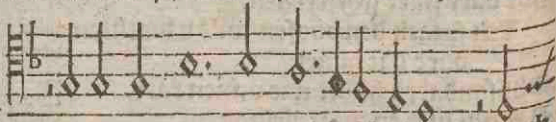
Psalmus. lxxv.

Teghens den heer ghebenedijt
Wilt van gheen boosheyt spreken
Int west int oost
Tot gheender tijt
En vinde ghi troost
Hoozt mijn propoost
Want God salt wreken.

Dē eenē hi vclepnt/dē anderē hi eert
Sijn beker hi administreert
Ende schenct daer wt den quaden
Een quaden wijn
Die rebelleert.
Den goeden sijn
Een medecijn
Van zijnder ghenaden.

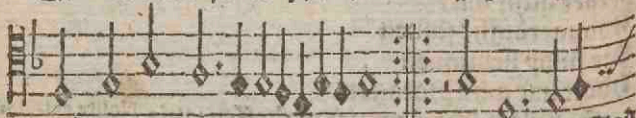
Ik sal vclarē dit/God louē talder front/
Sijn wercken maken kont.
Straffen alle boose scharen.
Haren hoogen moet
Brenge te gront.
Maer die is goet Minen wille doet
Oyen sal ich sparen.

¶ Dē. lxxv. psalm. Notus in
Iudaea deus. na de wise/Truerē so moet ic nacht en dach.

G

Od is bekend int Joedē sche lant/ Hooch
Aldaer so is sijn vrede wel geplant Sijn

is sijn naem gere
woning is Spon gepresen.

sen Daer woont sijn God

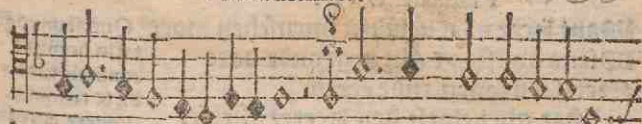
vestrum, nolite
loqui aduersus
Deum iniquita.

Quia neq; ab
oriente neq; ab
occidente neq;
à desertis mons
tibus, qm̄ deus.

Hunc humiliat
& hunc exaltat/
quia calix i ma
nu domini vini
meri plenus.

Et inclinavit ex
hoc in hoc, ve
runtamen fex
eius non est ex
minata, bibant,
Ego aut̄ annun
ciabo in sc̄m,
cantabo Deo.

Et omnia cor
nua peccatorū
confringam, &
exaltabuntur
cornua iusti.

delijc he ma iefteyt hy is daer men zyn eer verbyeyt

Notus in iudæa
Deus Israël.

Et factus est in
pace locus eius.

Ibi confregit
potentias, arcū,
scutū, gladiū.

Illuminās tu mi
rabiliter à mon
tibus æternis,
turbati sunt om
nes insipien
tes corde.

Daer wil hy int midden we sen.

God heeft aldaer haer boghen sel

Gebroken met haerder crachten.

Wapē en sweert/haer oerlocch en gequel

Brach hy die hem verachten.

Men heeft v sterche hant gesien o heer

Wanneer die bergen weken seer

Met al haer dwase geslachten.

Dormierūt som
niū suū & nihil
inuenerunt oēs
viri diuitiarū in
manibus suis.

Ab increpatōe
tua Deus Iacob.
dormitauerunt
qui ascenderūt.

Tu terribilis es
& quis resistet
tibi?

De cælo audisti
fecisti iudicium
terra tremuit &
quieuit.

Sij werden verooft en sliepen vast

End hebben geen macht gevonden

Dees rücke/en hebben te mis getast.

Haer handen die waren gebonden.

Wat heer wāneer dat ghise straffe wout

Sijn sij ver slagen menichfout

Als sij haren crēch bestonden.

Dreessen soe moeten sij v hier al

Die hier op aerden leuen.

Segt my wie v regens wesen sal

Als ghi uwen thoorn wilt gheuen?

Ghi deedt v oerdeelen haer al verstaen

Als ghi van bouen neder quaemt gaen

Dat aertrēck sachmen beuen.

Cū exurgeret
in iudicio deus,
vt saluos face
ret oēs manus
tos terræ.

Als onse heer geseten was te recht

Den goeden woude hy salueren

Alle die daer zyn op aerden goet en slecht

Die God hier exalteeren.

Psalmus. lxxvi.

Want heer u sal belijden smenschen moet
 Wiens boosheyt ghi te gronde doet.
 Men sal u louen ende eeren.

Wat ghi belooft den heere/ gheeft.
 En wilt hem niet vergheten.
 Hem ghiften schenct/ hem vast aen cleest/
 Die by hem zyt geseten.
 Want hy des Princee geest benemē mach.
 Die Coningen men vreesen sacht
 hem/ als sy zyn gesmeten.

Quoniam cogi-
 tatio hominis
 confitebitur ti-
 bi, & reliqua.
 Vouete & red-
 dite Dño Deo
 vestro omnes q
 in circuitu eius.
 Terribili & ei
 qui aufert spiri-
 tum principum,
 terribili apud.

Den. lxxvi. Psalm. Voce mea ad Dominum clamaui.
 Ra die wise. Ich truer/ ich sucht/ ich beue
 om een die alder liefste myn.

Ik heb geroepen see re Met mijn
 der stemmē riep ic God aen hy verhoorde mijn begee-
 re En heeft mijn woorden seer wel verstaē.
 Met dyce beuaē heb ic tot God geulogē Dat en heeft

my noyt

bedro

ghen.

Mijn siel en wou ontfangen
Van niemant troost/dan van God alleen.

Ich dacht niet groot verlangen

Op God: mijn geest viel in swaer gewee

Mijn vaech verdween

Mijn rust was my ontrocken

Ich en mocht van druck niet spreken.

Ich dacht op die oude dagen

End op die iaren van ewichheyt

Dit wou mijn hert beclagen

Des nachts was my dit gepeys bereyt.

Gods maesteyt

Sal die ewich verlaten

Ons arme crancke vaten?

Sal God geheel affnijden

Sijn goetheyt laten verlozen zijn?

Oft sal hijc laten betijden

Dat hy sou willen ontfermen mijn?

In sulcken schijn

Dat hy zijn goede sinnen

Sinen thoozn sou laten verwinnen?

Ich sprach/ich hebt vernomen

Gods rechter hant die heeft dat verheert.

Gods wercken zijn gecomen

In mynen sin/ ick heb die geleert

Geexalteert

W wonderlijke dingen

Sal ick gedencken/ en singen.

Ich sal tot allen sonden

Bedencken heer v wercken al.

¶ iij

Renuit conso-
lari anima mea
memor fui Dei
& delectatus.

Anticipauerunt
vigilias oculi
mei, turbatus
sum & nō sum
locutus.

Cogitavi dies
antiquos, & an-
nos æternos.

Et mediat⁹ sum
nocte cum cora-
de meo.

Nunquid in æter-
num proficiet
Deus, aut non.

Aut in finē mi-
sericordiā suam
abscondet à ge-
neratione.

Aut obliuiscer-
tur misereri
Deus: aut conti-
nebit in ira sua.

Et dixi, nunc
corpi, hæc muta-
tio dexteræ.

Memor fui ope-
rum Domini,
quia memor
ero ab initio
mirabilium.

Et meditabor
in oib⁹ operib⁹

Psalmus. lxxvij.

End al v groote vonden
 Ich dan alreit ouerleggen sal
 Hier in dit dal.

Dijn wech heyligh gheprezen
 Wie is soe groot int wesen?

Ghi condt veel wonders maken.

V cracht den menschen ghi toonde claer

V volck (hooft dese saken)

Verlosse ghi van haer lyden swaer.

Als v voerwaer

Dat water woude aenschouwen

Den afgront sachmen sleuwen.

V wolcken als sij ghieten

Geuen geluyt doer den regen nat

V pylen sachmen schieten

En uwen donder gelyck een rat.

Men siet hoe dat

Als ghi v vier laet bliicken

Dat aertruyck moet beswycken.

Owen wech heer end v paden

Sijn in die zee int water geprent

Die voetstappen van uwer genaden

Sullen van niemant worden bekent.

Heer excellent

Ghi woude doer Moyses handen

Haer leyden doer die landen.

tuis, & in adin-
 nentionib. tuis
 exercebor.

Deus in sancto
 via tua, quis de-
 magnus sicut.

Tu es Deus, qui
 facis mirabilia.

Notauisti in
 populis virtutē

tuam, redemisti
 in brachio tuo.

Viderūt te aquę
 Deus, viderunt

te aquę, & tim.

Multitudo soni
 tus aquarū, vo-

cem dederunt.

Etenim sagittę
 tuę transeunt,

vox tonitruī.

Illuxerūt corus-

cationes tuę or-

bi terrę, cōmo.

In mari via tua

& semitę tuę in
 aquis multis, &
 vestigia tua nō
 cognoscentur.

Deduxisti sicut

oues populum
 tuum in manu
 Moyfi & Aarō.

Den. lxxvij. psalm. Attēdite popule meus legem meā.
 Rae die wisse. Die wissel drijft die en is geen narre.

A Enhoort mijn vollick na mijn wet. Mijn
 Pa ra be len sal ick met mij mont Op

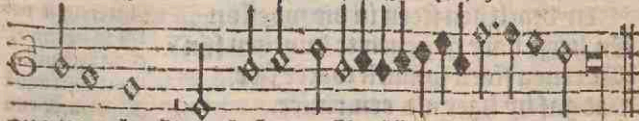
woerdē al in v o o ren set Wat wi bekēt/en hebbē
doen/ en Gods wercken maken cont.

gehoort Ons vaders dat vertel dē voort haer kin

der v wegen Niet warē verswēgen Sij heb bent

ons vertelt/ Gods lof en wōderlūche cracht omelt.

God zyn getuych verweete wel
En stelde zyn wet in Israhel
Want hy beuolt ons vaders goet
Dat zijt haer kinder maecten vroet
Van deen al tot dat ander geslacht
Op dat zijt hielden in gedacht.
Die kindren gebozen
Die sullent doen horen
Haer kindren doen verstaen
Dees reden/hoozē wilt na mijn vermaē.
Dat sy haer hope op God den heer
Stelden/en vergeten hem niemmermeer
En zyn geboden soecken altoos
Op dat sy niet en worden boos.

Et suscitauit tes
timonium in Ia
cob, & legem po
suit in Israël.
Quanta manda
uit patribus no
stris, nota face
re ea filijs suis,
vt cognoscat.
Filij qui nascen
tur exurgent, &
narrabunt filijs.
Vt ponant in
Deo spem suam
& nō obliuiscan
tur operū Dei.
Ne fiant sicut

Shelſch haer vaders bitter ende quaet
Een nacy die tgeloof verſmaet.

Sij ſpanden haer bogen

Ten oerloech getogen

Die kindzen van Ephraim

Maer zijn geſlagē/en liepē als cē ſchim.

Gods teſtament was haer onweert

Sij en hebben zijn wet niet eens begeert.

En hebben vergeten al zijn byſtant

Dat hy haer in Egypten lant

Bewezen heeft int openbaer

In Thaneos dat velt voerwaer.

Die zee conſt hy ſcheyden

Dat water verſpreyden

En leydeſe al gemeyn

Doer een wolcke ende vier certyn.

Hy brack den ſteen in die woefſtijn

En heeft haer gegeuen te drincken fijn

Wt eenen ſteen ſpranck water fiet

Dat gaf hy haer als een riuier.

En noch ſoe waren haer ſonden veel

En hebben God vertoornt geheel.

Sij riepen om eten

Met grooten vermeten

En hebben God gequele

Tot boosheyt waren ſij altijt geſtelt.

Sij ſpraken quaet van God aldaer.

Sij vzaechde/mach god os ſpiſe alle gaer.

Want wt den ſteen hy dwater ſloech

En liet dat vlooden al genoegh.

Nochtans ſpraken ſij cleyn en groot

Sal God ons mogen geuen broot?

God hoorde dees woorden

Want ſij hem verſtoorden

Het vier op Jacob quam

patres eorum,
generatio pra.
Generatio quae
non direxit cor
ſuum,& nō eſt.
Filii Ephrem in
tendentes &.

Non cuſtodie-
runt teſtamen-
tum Dei,& in.
Et obliſi ſunt
beneficiorum.

Corā patribus
eorum fecit mi-
rabilia in terra.
Interrupit ma-
re,& perduxit.
Et deduxit eos
in nube dici,&
tota nocte in.

Interrupit pes-
trā in heremo,
& adaquauit.

Et eduxit aquā
de petra,& edu-
xit tanquam.

Et appoſuerunt
adhuc peccare
ei,in iram exci.
Et tentauerunt
Deum in cordi-
bus ſuis,vt pet.

Et malē locuti
ſunt de Deo,&
dixerūt nungd.

Quoniā percul-
ſit petram & flu-
xerunt aquae.

Nunquid & pa-
nem poterit das
re? aut parare.

Ideo audiuit do-
minus & diſſu-
lit,& ignis acco-

Op Iſrahel God wert doen alsoe gram.

Want sijn den heer/noch zijn goetheyt
En wouden geloouen/ dat was hem leyt

Ben wolcken die gaf hy een gebot/

End hy deed op des hemels slot.

Het hemels broot sandt hy ter neer.

Die mensch heeft dat gegheten seer.

Sijn hebben ter deghen

Veel spijſen vercreghen.

God heeft haer doer zijn cracht

Met eenē windt haer eten toe gebracht.

Het regende seer al op die reysch

Niet anders op haer dan vogels vleysch

Het viel in haren leyger plat

Sijn aten ende werden sat.

God heeft veruult al haren lust.

End haren appetijt gebluft.

En doen dese vreten

Noch saten en aten

Gods thoorn niet op en hielte

Hy heeft die beste van Iſrahel vernielt.

Noch hebben sijn gesondicht siet

Sijn wonder sijn en woude geloouen niet

Haer daghen en iaren zijn haest vergaen

Als God die heer haer wilde slaen.

Dan sachten en liepen sijn vroeck en laet

En riepen seer om troost/om vaet.

Als God haer won crencken

Conden sijn gedencken

Dat God haer helpen moest

Diese dickmaels van liden had verlost.

Haer liefd maer in haer lippen lach.

Haer tong heeft geloghen al den dach.

Niet recht voer God was haren moet

En trou in al haer woerden soet.

census est in Ia.

Quia non cred-

diderūt in Deo,

nec sperauerūt.

Et mandauit eis

bibus desuper.

Et pluit illis mā-

na ad manduc.

Panem angelorū

māducauit

homo, cibaria.

Transtulit aus-

trum de cælo.

Et pluit super

eos sicut puluerem

carnes, &c.

Et ceciderūt in

medio castrorū

eorum circa.

Et manducauerūt,

& saturati.

Adhuc escæ eorū

in ore ipso-

rum & ira Dei.

Et occidit pin-

gues eorum.

In omnibus his

peccauerunt ad

huc, & nō cred.

Et defecerunt

in vanitate dies

eorum, & anni.

Cū occideret

eos quærebant;

eum, & reuert.

Et rememorati

sunt quia Deus

adiutor est eor.

Et dilexerunt

eum in ore suo,

& lingua sua.

Cor aut eorum

nō erat rectum.

Psalmus. lxxvij.

Maer God was goet/en scholt haer quijt
En toorch van haer zyn gramschap wijt
Hy hadt in gehoogen

Dat si niet en doogen
Van vleesch gegenerceert/
Een gheest die gaet en die niet en heert.

Hoe dickwils waren si God rebel
En maecten zyn thoorn seer boos en fel
Sy weynden van hem/en quelden Godt
Met hem hielden si haren spodt.

Tenquam haer int gedacht niet voer
Dat hy wel eer verlostte hoer
Van die haer besochten
Veel lydens toe bzochten.

Wilt hooren dit gewach
Soemen zyn teekens in Egypten sach.

Haers vyandts water ende vloet
Verkeerde en maecte hy tot een bloet.
Wliegen en vorssen sonder getal/
Sandt hy haer/ diet bedozuen al.

Die rupsen/en woymen wter lucht
Bedozuen thoorn/end alle haer vrucht.
Haer wijngaerden slozuen.

Doer hagel bedozuen
Haer beesten doer dat vyer.

Den hagel sloech haer goedē ende dyer.

God sandt zyn toorn/zyn ongenaey/
Sijn engelen boos vroech ende spaey.
Hy nam sinen wech sonder verhael
Heeft haer geslagen altemael.

Haer beesten sloech hy groot en cleyn
Haer eerste geboren met geweyn.

Dit groote myrakel

In Chams tabernakel

Sijn schapen leyde hy

*Ipse autem est
misericors, &*

*Et abundauit
ut auerteret,*

*Et recordatus
est quia caro sunt,
spiritus vadens.*

*Quoties exa-
cerbauerunt est
in deserto.*

*Et conuersi sunt
& tentauerunt
Deum, & sanct.
Non sunt recor-
dati manus eius
die qua redem.*

*Sicut posuit in
Ægypto signa
sua, & prodig.*

*Et conuertit in
sanguinem flu-
mina eorum.*

*Misit in eos cys-
nomam, & co-
medit eos.*

*Et dedit erugi-
ni fructus eorū,
& labores eorū.*

*Et occidit in
grandine vin.*

*Et tradidit grā-
dini iumenta.*

*Misit in eos irā
indignationis
sue, indignatio-
nem & iram.*

*Et percussit om-
ne primoge-
nitum in terra
Ægypti, primiti-
as omnis labo-
ris eorum in.*

Et abstulit sicut

Ende bleef haer altijt als een herder by.

Hy leyde haer wel onbevrees

Haer byanden verdroncken alder meest

Hy bracht haer op een heylighe stadt

Die haer zyn hant verwoznen hadt.

Hy dreef die heidens wt haer ghesicht

Syn volck heeft hi aldaer ghesicht.

Haer byanden streken.

Haer huysen ontweken.

God liet daer woonen in

Tegheslacht van Israhel met haer gesin.

En si tempteerden God altijt

Verachten zyn woerden gebenedijt

En si behielden gheen verbondt.

Ghelijck haers vaders valschen grondt

Als eenen boech die niet en dooch/

Waren sy/hooft nae myn prolooch.

Haer Goden die maecten

God toornich: hy laecten

Wanneer hy dat vernam

Het huys van Israhel te gronde quam.

Hy liet den tabernakel reyn

Van Sylo zyn wooning staen alleen.

End al haer cracht hy vangen liet/

Haer schoonheyt brengen in verdriet.

Hy heeft daer zyn volck aen geneerdt

Bedwonghen met haers byants sweerdt

Hy wondse vertragen

Haer iongen die lagen

Int vier geheel verstroyt

Haer maechde sachme daer bescreyē noyt

Haer priesters vielen inden slach

Haer weduwen en maecte geen geclach

God is wt sinen slaep verweert

En heeft zyn armen wt gereect.

oues populum.

Et deduxit eos
in spe, & non ti
muerunt.

Et induxit eos
in montē sancti
ficationis suae.

Et eiecit a facie
eorum gentes,
& sorte diuisit

eis terram in.
Et habitare fec
cit in tabernas
culis eorū tribus.

Et tentauerunt
& exacerbaue
runt Deum ex.

Et auerterunt
se, & non serua
uerunt pactum.

In iram concis
tauerūt eum in
collibus suis.

Audiuit Deus
& spreuit, & ad
ad nihilum red.

Et repulit taber
naculum Sylo,
tabernaculum.

Et tradidit in
captiuitatē vir
tutem eorum.

Et conclusit in
gladio populū
suum, & hared.

Iuuenes eorum
comedit ignis,
& virgines eor.

Sacerdotes eor
rū in gladio ce
siderunt, &

Et excitatus est
tanq̃ dormiens

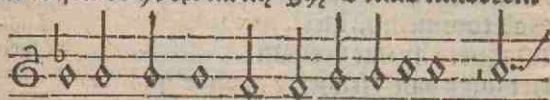
Psalmus.lxxviij.

Sijn vanden heeft hy seer gescheynt
 En haer veel plagen toe geseynt.
 Hy woudse soe vanden
 Met ewiger schanden
 Verwerpen Iosephs huys
 Wou hy en Ephraim met groot cōsups.
 T geslacht van Iuda heeft hy gesint.
 Den berch van Syon seer bemint.
 Sijn heylighdom heeft hy geboudt
 Int lant dat hy altijt behoudt.
 Dauid heeft hy vercozen ras
 Daer hy achter zijn schapen was
 Dat hy sou behoeden
 En Iacob sou voeden.
 Hy heeftse wel geweydt
 En met zijn wijsheyt wel altijt geleydt.
 De.lxxviij.psaln, Deus venerūt gentes in hereditatē.
 Na die wise. Nu hoort na my ghy Venus kinderen.

Dominus, tanq̃
 potens crapul.
 Et percussit in-
 imicos tuos in
 posteriora.

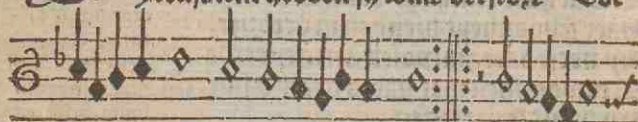
Et repulit ta-
 bernaculum lo.
 Sed elegit tribū
 Iuda, montem
 Syon quē elegit.
 Et ædificauit si-
 cut vnicorniū
 sanctificium,
 Et elegit Dauid
 seruum suum, &
 sustulit eum.

Pascere Iacob
 seruum tuum.
 Et paut eos in
 innocentia.

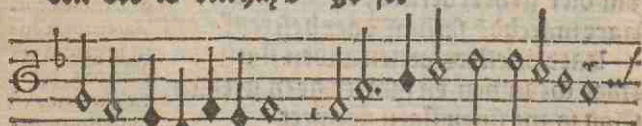

D

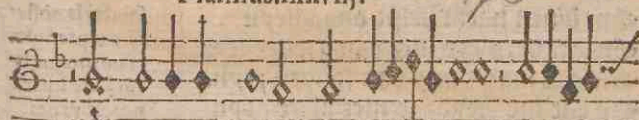
Ie heydens quamen tot v vercozen Die
 Ierusalem hebben sij wille verstorē Tot

u wen tempel hebben besmet D dienaers licha-
 een ver lo ren huys ge set

amen soe verplet Alen die voghelen al gelijck

Haer heylige vleesch heer wilt dit hoorē Vach voer

Deus venerunt
gentes in haer.
Posuerunt mor-
ticinia seruorū
tuorū escas vo.

Den beesten al in dat slyck.

Haer bloet hebben sy daer vergoten
Als eenen grooten water vloet
Te Ierusalem liep dat in die sloten
Daer was niet een alsoe gemoet
Die wou begrauen v heyligen goet.
Ons gebueren werden wy tot een spōt.
Ons sy begechen en seer verstootten/
Wilt dit aensien/o heer/o Godt.

Effuderunt sans
guinem eorum
tanq̃ aqua in cir-
cuitu Hierusalē,
& non erat qui
sepeliret.
Facti sumus op-
probriū vicinis
nostris, sublan-
natio & illusio.

Sal utwen thoozn ons langer deeren?
Sult ghi o heer niet ontficken schier
Tegens den boosen/die v versweeren:
Wilt daer op storten v thooznich vier.
Al die v niet en bekennen hier
Die rijcken die utwen grooten naem
Niet en betrouwen noch oock begeeren
Die zyn o heer van booser faem.

Vsq̃ quo domi-
ne irascaris in fi-
nem accendes-
tur velut ignis.
Effunde iram
tuam in gentes
quæ te nō noue-
rūt, & in regna
quæ nomē tuū.

Jacob hebben sy heel verflonden
Sijn plaets gemaect heel desolaet.
Wilt niet gedencken ons oude sonden/
Maer wilt ons comen o heer te baet.
Wy zyn ellendich in onsen staet.
Daer om wilt onser genadich zyn.
Haestelijck o heer geneest ons wonden
En wilt ons helpen wt onser pijn.
O God/ghi zyt vol salicheyden

Quia comed-
erunt Iacob, &
locū eius deso-
lauerunt.
Ne memineris
iniquitatū no-
strarū antiqua-
rum, cito antici-
pent nos miseri-
cordia tua.
Adiuua nos de-

Psalmus. lxxix.

Om dinen naem helpt ons alleyn
En laet dees eer niet van v scheyden/
Eft ghi maect ons van sonden reyn.
Op dat die heydens niet al gemeyn
En seggen/waer is God haer heer?
Wilt v wrake soe op haer bereyden
Dat wiht aenschouwen : wi biddent seer.

Laet ons dat sien/als ghijt sult wrekien
Wilt sien/en hoorzen haer clachten aen
Die zijn geuangen/en hier verstacken/
Al om v woerden met druck beuaen/
Met uwer crachten wilt haer by staen
Alle die sij hier brengen ter doot
Sch heere wilt straffen haer gebreken
Die hier den goeden brengen in noot.

Wilt dat vergeldē onsen gebueren
In haren schoot wel seuenuout.
No laetse haren spot besueren
Die sū v gauen met woerden stout.
Wi zijn v scaepkens/heer ons behout.
Wi sullen dy met onsen mondt
Doer alle geslachten tot allen vzen
Louen / en v wercken maken kondt.

salutaris noster,
& propter glo-
riam nominis
tui Dñe libera
nos, & propi.
Ne fortè dicant
in gentibus vbi
est Deus eorū?
vt innotescant.
Vltio sanguinis
feruorum suorū
qui effusus est
introeat in con-
spectu tuo.
Secundum ma-
gnitudinē bra-
chij tui posside
filios mortific.

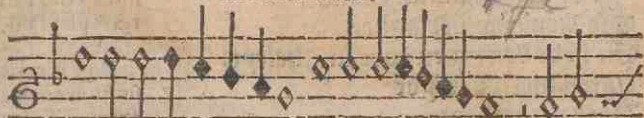
Et redde vicinis
nostris septuplū
in sinu eorū im-
properiū ipsorū
quod exprobra-
runt tibi Dñe.

Nos autē popu-
lus tuus, & oues
pascuæ tuæ, cō-
sistebimur tibi.

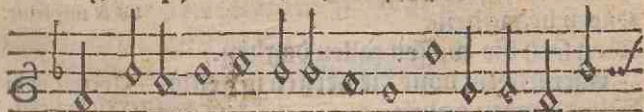
CDe. lxxix. psalm. Qui regis Israel intende. Na de wijze
O lustelijche mey ghi staet in saysoene.

Ghi die condit Israel o heer regie ren

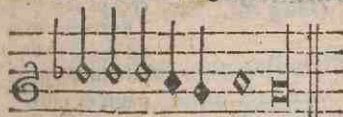
Joseph bestieren Ghi die zijt gese ten op Cherubin

En Se raphin hoorst desen sin Wilt too

nen Benjamin Heer v manieren Wilt Ephraim Ma

nasse reue lie ren.

Verweert v cracht/ comt Heer/ wilt ons
salueeren

In ons verseeeren

Wilt ons bekeeren: thoont v aenschijn/

Wij sullen sijn

Behouwen sijn

Verlost van alle pijn.

O Heer der heeren

Hoe lang sult ghi op ons uwē thoorn ver-
meeren?

Met tranen sult ghi spijzen Heer ons ar
Verhoort ons karmen

(men

Ghi hebt ons gestelt al tot een schandte

Onsen vbandt.

Reyct ons v handt

Bekeert ons/ geest bystandt.

Wilt ontfermen.

V aensicht thoont/ wilt ons beschermen.

V wijngaerd woude ghi wt Egipten
dragen.

Qui regis Israël
intende, qui des
ducis velut o-
uem Ioseph.

Qui sedes su-
per Cherubin.

Excita poten-
tiam tuam & ve-
ni, vt saluos fa-

Deus conuerte
nos, & ostende
faciem tuam, &
salui erimus.

Domine Deus
virtutum quo-
usque irasceris
super orationē
serui tui

Cibabis nos pa-
ne lachrymarū,
& potum dē.
Posuisti nos in
contradictionē
vicinis nostris.
Deus virtutum
conuerte nos,
& ostende faciē
tuam & salui.

Vineam de æ-
gypto transiit

Psalmus. lxxix.

Die heydens verlaghen

En hebt den uwen daer in gheleyt:

Haer wech bereydt

Doer v goetheyt.

Haer wortel seer verspreyt

Rae v behaghen

Men sach die wassen tallen daghen.

Haer scheem bouē die bergen is genlo-

Schoon inden oghen

Haer stam seer hooch ten hemel gaet

Houen die maet

Dit wel verstaet

Haer tacken si wt slaet

Seer wijdt ghetoghen

Ter zee/en tot dat water/ sonder loghen.

Haer ruppen/waer om hebbyt geleden

Dat mensche vertreden:

En beyz die wt den bossche quam

Hem sel beclain

En heeft seer gram

Hem al zyn cracht benam.

Hoozt ons ghebeden.

Coemt siet o heer uwen wijngaerdt hier beneden

W wijngaert die v hant heeft wille sette

Laet niet verpletten

Om smenschen soon dyen restituert

Sy is onteert

Van twier verneert.

En seer gheperturbeert.

Wilt hier op letten

Als ghi op haer uwē toozn wout wetten

Die v ter rechter hant siet heer besidē

Tot allen tijden

Des menschen soon v handt bewaert

listi, eiecisti gen-
tes & plantasti.

Dux itineris
fusti in conspe-
ctu eius, & plan-
tasti radices eo-
ius & impleuit.

Operuit mon-
tes umbra eius,
& arbusta eius
cedros Dei.

Extendit usque
ad mare & usque
ad flumen pro-
pagines eius.

Ut quid destru-
xisti maceriem
eius, & vind.

Exterminavit
eum aper de sylva
& singularis ses-
rus depastus.

Deus virtutum
convertere, respi-
ce de caelo & vi-
de, & visita.

Et perfice eam
quam plantavit
dextera tua, &
super filium homi-
nis quem cōfir-
masti igni &
suffossa, ab in-
crepatione vul-
tus tui peribit.

Eiet manus tua
super virum dexte-
ra tua, & super
filium hominis,

Heer openbaert
Dat hy ons spaert
Ons sinen troost verclaert.

quē confirmasti
tibi, & nō disce
demus a te.

Wilt ons verbliden
Dan en sulle wij o heer niet van v glidē.

Viuificabis nos
& nomen tuum
inuocabimus.

Ghi sult cerceyn ons arm mensche ge-
schencken dat leuen.

(uen Domine Deus
virtutū cōuer-
te nos, & ostende
faciem tuam &
salui erimus.

Wij sullen aenroepen v naem seer soet

God maect ons vroet

Wij zijn behoet.

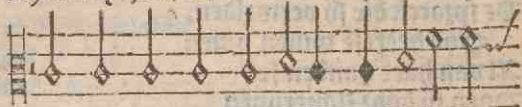
Toont ghi v aenschijn goet.

O heer verheuen

Laet ons altyt hier vast aenleuen.

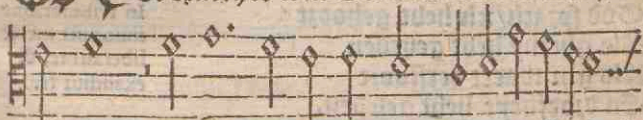
Den. lxxx. psalm. Exultate Deo adiutori Na de wise

Nu wilt doch na my hoozen/die wel wilt zijn beuint.

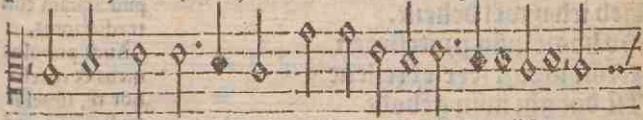

M

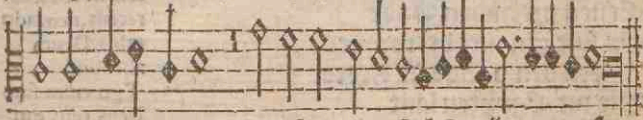
Et vnechde wilt God louē Die is wel hel-

pen mach De heer hier bouē Wilt doch eerē aldē dach

Met psalmē ende sanck Sijn naē wilt bewijfen Doer

snaren geclanch Met herpē wilt hē prū sen.

¶ ij

Psalmus. lxxx.

Wilt blafen v trompetten
Als coemt die nieuwe maen/
Wilt daer op letten
Wat v God al heeft gedaen.
God heeft in Iſrahel
Sijn wercken hooch beuolen
Datmen althijt sel
Die prisen onuerholen.

God heeft tot een gehogen
In Ioseph dit gebzacht
Dat hi nae zijn vermogen
Dit hieldt in zijn gedacht/
Doen hy hem wt dat lant
Al van Egypten stelden
Hem was onbekant
De spraeck die sy vermelden.

God heeftse willen vrien
Al van haer banden sel/
Doen sy dooz slavernijen
Ieden een swaer gequel.
God sprach/ ick hebt gehoozt
Als ghi my hebt gebeden
Als ghi waert verstoozt
En droefheyt hebt geleden.

Doen ghi woudt murmureren
Heb ick v wel bekend.
Nu hoozt mijn protesteren
Mijn woort seer excellent
Ist dat ghi mijn gebodt
Wilt althijt vast behouwen/
Enen vzeemden Godt
En sult ghi niet betrouwen.

Ick ben v God de heere
Die wt Egypten lant
U bzacht met grooter cere

Buccinate in
neomenia tuba
in insigni die so
lemnitatis.
Quia præceptū
in Iſrahel est, &
iudiciū Deo.

Testimonium
Ioseph posuit il
lud, cū exirēt
de terra Ægy-
pti, linguā quā
non nouerat
audiuit.

Diuertit ab one
ribus dorsum
eius manus eius
in cophino,
In tribulatione
inuocasti me &
liberaui te, &
exaudiui te.

Probaui te apud
aquam con
tradictionis.

Audi populus
meus & cōtesta
bor te, Iſrahel si
audieris me, nō
erit in te Deus
recens, neq; ado
rabis Deum
alienum.

Ego enim sum
Deus tuus qui
eduxi te de ter

Dit in v herte plant.
Daer om doet op v mont /
Diet my / ich salt v schencken.
Maer tot geender stont
En wouden sij dat bedencken.

Daer om liet icxse drñuen
Al na haers herten gront
End lietse allen bliñuen
En loopen in haren vout.
Hadden sij my verstaen
En gewandelt in mijn wegen
Soe waren sij vergaen
Die haer te quellen plegen.

Al die den heer seer haten
Hebben gelogen / siet
Die heer sal haer verlaten
Gewich al int verdriet.
God wou met hontich soet
Den sñnen hier versrayen /
En met alle goet
Doer zñn goetheyt versayen.

ra Egypti, dila
ta os tuū & im
plebo illud.
Et non audiuit
populus meus
Vocem meam.

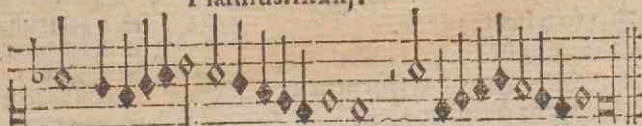
Et dimisit eos
secundum desis
deria cordis.
Si popul⁹ meus
audisset me, Isra
el si in vijs meis
ambulasset.
Pro nihilo for
sitan inimicos
eorum humil.
Inimici Domini
mentiti sunt ei,
& erit tempus
eorū in sacula.

Et cibavit eos
ex adipe frumē
ti: & de petra
melle saturavit
eos.

Den. lxxxj. psalm. Deus stetit in synagoga deorū. Na
die wise. Op eenen morgen stont / so ist dat ic beghinne.
Int walsche Sur le pont Dauingou

God heeft wel eer gestaen Al inder
Synagogen Ende sprak den go den aen En heeft
M ij

Psalmus. lxxxj.

Haer dit verto ghen/verto
Sult ghi naer dat aenschijn
Noch lang v vonnissen wijsen?
Ghy die wilt hier rechtters zyn
Doe en can ick v niet prysen//niet prysen.

Doet recht doch wie ghi zyt
Den armen ende weesen
En den cleyenen weest altijt
Een rechter goet gepresen//gepresen.

Ontrect den armen hier
Al wt die handt der quaden/
En verlost hem van dangier
Wanneer hy is beladen//beladen.

Sij hebbent niet bekent
Sij gaen in duyster wegghen.
Heel dat aertsche fundament
Heeft grooten anxt gecregen//gecregen.

Ich heb ghesproken/siet
Dat ghi sijt Goden op aerden
En sonen(hoort dit bediet)
Van God:hout dit in waerdē//in waerdē

Die doot sal v beuaen
Verflinden als den minschen.
Ghi versmay de mijn vermaen
Ghi valt recht als die prinschē/de prinscē.

O God van hemelrick
Ghi die de heydens moet eruen/
Weest ons rechter al gelyck
Laet ons v troost verweruen//verweruē.

De. lxxxj. psalm. Deus quis similis tibi. Na die wise.
In ooslant wil ic varen/mijn bliuen is hier niet lanc

ghen.

Vsquequo iudi-
catis iniquitatē
& facies peccas-
torū sumitis.

Iudicate ægeno
& pupillo, hu-
miliem & paupe-
rem iustificare.

Eripite paupes-
rem & ægenum
de manu pecca-
toris liberate:

Nescierūt neq;
intellexerunt
in tenebris am-
bulant, moue-
buntur omnia
fundamenta.

Ego dixi dñs
estis & filij ex-
celli omnes.

Vos autē sicut
homines mo-
riemini & sicut
vnus de prin.

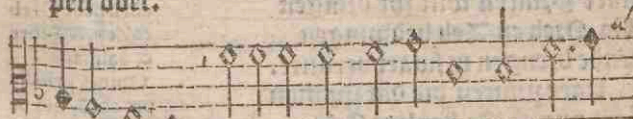
Surge Deus ius-
dica terrā, qm̃
tu hereditabis
in omnib. gen-
tibus.

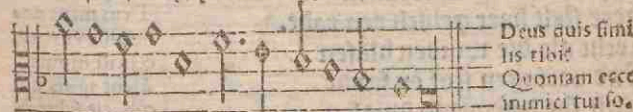
Je is v te gelücken & heere mijn va
 & God vā hemelrūckē v lippen doch o

der goet? En weest doch n3 so stille Siet v vyan
 pen doet.

den rasen seer Sy maken groot geschille Met opge

Deus quis simi
 lis tibi
 Quoniam ecce
 inimici tui so.

blasen wille Sij altijt v haten seer.

Al tegens v vercozen
 Bedachten sij boosen raet
 Comt laet haer verstozen
 Spraken sij met grooten haet
 Haer vander aerden drūuen
 Ende haer bederven suel
 Dat sij niet en beclūuen
 Dat mocht vergeten bliūuen
 Haren naem van Israhel.

Super populi
 tuum malignas
 uerunt consiliū
 & cogitauerūt.

Dixerūt venite
 & disperdamus
 eos de gente, &
 nō memoretur
 nomen Israhel.

Al met grooter accoorde
 Liebhen sij dat bedacht/
 Te wederstaen v woorden
 Hier toonden sij al haer macht.

Qm cogitauē
 runt vnanimi
 ter simul aduer
 sum te, restamē
 tum disposue
 runt tabernac.

Psalmus. lxxxij.

Moab/die Agareenen/
Ismael en Gabel me.

Men sach Assur verleenen
Den kindzen van Loth verleenen
Sijn bystant al opter ste.

O heer wilt haer soe plagen

Als Iabin en Sisera
En Madian ver slagen
Wel eer zijn sonder gena.

In Endor sijn verghingen
Ende quamen heel te niet.
Haer Princen wilt soe dzingen
Als Oreb en Zeb bedwingen
Ende bzingen in swaer verdriet.

Haer princen die dat spraken
Laet ons Gods heylige stadt
Besitten:wilt dat wraken
Heer stelt haer gelijck een radt.
Recht als die winden blasen
End verlagen stof en sandt
Wilt soe dese arme dwasen
Vernielen/die hier soe rasen
Gelijck dat vier die bossen bzant.

Soe sult ghi haer vervolgen
Met uwen strangen moet
Wanneer ghi zijt verbolgen
Doer uwen tempeest verwoet
Beschaemt haer sot affeeren
End sijn sullen uwen naem
Dan soecken en begeeren:

Maer moeten v gonst ontbeeren
Want sijn zijn van quader faem.

Wilt haer o heer beschamen
Altijt inder eewicheyt
Die tegens v versamen

Moab & Agare
ni, Gebal & As
mō & Amalech.
Etem Assur ve
nit cū illis, facti
sunt in adiut.

Fac illis sicut
Madian & Sisa
re, sicut Iabin in
torrēte Cisson.
Disperierunt in
Endor, facti sūt
vt stercus terrę.
Pone principes
eorū sicut Oreb
& Zeb, & Sabee
& Salmana.

Omnes princis
pes eorū, qui di
xerunt hæredis
rate possid.

Deus meus pos
ne illos vt rotā,
& sicut stipulā.

Sicut ignis qui
cōburit syluā &
flamam cōbu
rens montes.

Ita persequeris
illos in tēpestie
tua, & in ira tua
turbabis eos.

Imple facies eo
rum ignominia
& quærent nos
men tuū Dñe.

Erubescant &
cōturbentur in
sæculū sæculi, &
confundantur.

En teghens v maiesteyt/
Op dat si moghen weten
Hoe ghi zijt met grooter waerd
Alleen/seer hooch gheseten
Alleen die heere geheten
Ouer al op deser aerdt.

Et cognoscant
quia nomen ti-
bi Dominus, tu
solus altissimus
in omni terra.

C De. lxxxiiij. psal. Quam dilecta tabernacula tua Dñe.
Ra die wijse/Te munster staet een steynen huys.

Soe schoon/hoe goet/hoe wel gedaē/ So is

v huys voleeren **O** God o heer o heere. Mij siel

is vā haer seluen gegae Als si dat wou begee ren.

Mijn hert tot God(wilt hoozen mijn) Cor meū & ca

Met vzechden wort gedrongen ro mea exultas

Vrijmoedich onbedwongen. uerunt in Deū.

Dat musken/dat duyfsken vercregen sijn Etenim passer

Een nestken voer haer iongen. inuenit sibi do-

Mijn heer/mijn Coninc/en mijn Godt nidum sibi.

Hoe schoon zijn v altaren/ Altaria tua Do

Die in v huys zijn geuaren mine virtutum,

Sijn salich/en hebben dat beste lodt Rex meus &

Dat si dijn lof verclaren. Deus meus.

Die man is salich/(dit wel verstaet) Beati qui habi

Wiens hulper ghi wilt wesen. tant in domo

tua Domine.

Psalmus .lxxxiiiij.

Die in droefheyt geresen
Tot God can stellen zijn toeverlaet/
Te recht wort die gepresen.

En die de wet geboden heeft
Sal zijn genaden genen.
Den goede hier aenclenen
Den duechden: die heere in Syon leeft
Daer wort hy hoogh verheuen.

O God o heere van groeter cracht
Wilt mijn gebet verhooren
Ontfanget met uwen ooren
En slaet v oogen dach en nacht
Tot Christum wven vercooren.
Want eenen dach is in v huys
Beter dan duy sent iaren.
Want ick bi v dienaren
Daer lieuet wou woonen met conchys
Dan bi der boosen scharen.

Want God heeft lief bermherticheyt/
Men siet hem oock beminnen
Die waerheyt met zijn sinnen.
En zijn genaden hi ons bereyt
End laet ons glozy winnen.

Die leeft onnosel end oprecht/
Dyen sal die heer hier bouen
Sijn gracy niet berouen.
O heer wel salich is die knecht
Die in v can gelouen.

De .lxxxiiiij. psalm. Benedixisti dñe terram tuā. Na de
wijse. Och sal ick alle mijn leuen in ongenoechten zijn.

Beatus vir cu-
ius est auxiliū
abs te, ascensio
nes in corde.

Etenim bene-
dictionē dabit
legislator, ibūt
de virtute ī vir
tutem.

Dñe deus virtu-
tum exaudi ora-
tionem meam.

Protector no-
ster aspice deus
& respice in fa.

Quia melior
est dies vna in
atrijs tuis super
milia.

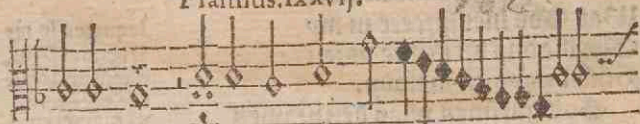
Elegi abiectus
esse ī domo dei
mei, magis q̃.

Quia misericor-
diam & verita-
tē diligit deus,
gratiam & glo-
riā dabit dñs.

Non priuabit
bonis eos qui
ambulant in
innocētia dñe
virtutū beatus
homo qui spe.

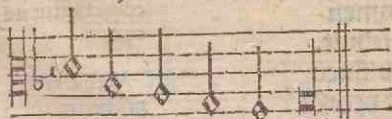

Psalmus. lxxvij.

lieue heer En Jacob woudt ghi vyz

en

Die lach geuangen seer.
En ghi hebt al haer sonden
Vergeuen vroeck en spaey
Bedect tot allen stonden
Die bidden om genaey.

En ghi hebt willen vzecken
V toornicheyt certeyn
Daer ghi me waert ontsteken
Op ons hier al gemeyn.

Wilt ons o heer bekeeren
God onser salicheyt/
Dat wij uwen thoon onberen
Die ghi ons hadt bezeyt.

Sult ghi op v vercozen
Gewich hier toornich zyn?
Sult ghi v eewich verstozen?
Dat is ons sware pijn.

Ghi heere sult ons maken
Leuendich ende vyz/
Dan sal om dese saken
V volck in v wesen bly.

Heer wilt ons openbaren
V goetheyt in dit dal/
V salicheyt verclaren
Dat bidden wij v al.

Seer gaerne sal ick hozen

Benedixisti dñe
terrā tuā, auer-
tisti captiuitatē
Iacob.

Remisisti ini-
quitatē plebis
tuæ operum
omnia peccata
eorum.
Mitigasti omne
iram tuā, auer-
tisti ab ira in-
dignatiōis tuæ.

Conuerte nos
Deus salutaris
noster & auer-
te iram tuam.

Nunquid in æ-
ternum irasce-
ris nobis, aut
extendes iram
tuam a genera-
tione in gen.

Deus tu cōuer-
sus viuificabis
nos, & plebs.

Ostende nobis
Dñe misericor-
diam tuam, &
salutare tuum
da nobis.

Audiam quid

Psalmus. lxxxv.

Wat God hier spreekt in my
God die ons brengt te voren
Sinen pays en melody.

God gaf sinen pays den vromen
End heeft daer me vervult
Die tot haer seluen comen
End kennen al haer schult.

Sijn salicheyt sal bliuen
By die zijn naem hier vzeest/
Op dat mach ter aerden becliuuen
Sijn glorijs ende gheest.

Die goetheyt opter stede
Der waetheyt quam te ghemoet
Gerechtigheyt gaf den vrede
Een minnelijck kusken soet.

Die waetheyt groot van waerden
Die is ghesproken hier.
Gherechtigheyt opter aerden
Sach wt den hemel fier.

God sal zijn goetheyt gheuen
Dat aertrijcke haer vrucht.
Hem wilt althit aenclenuen
En weest doch niet beducht.

Die God hier can behaghen
Justicy voer hem gaet.
Sijn ganghen tot allen daghen
Die heere niet en verlaet.

De. lxxxv. psal. Inclina Dñe. Rade wise. Venus Juno
Pallas. Of na de wise. Op v betrou ic heere/ghi zijt.

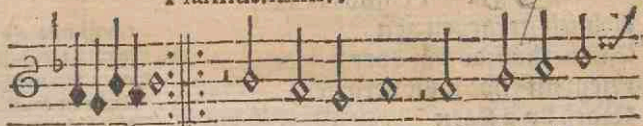
oozen tot mijn beghee re Wilt neygen
Wilt mi verhoorē hee re Ellendich

loquatur in me
Dominus Deus,
quoniam loque-
tur pacem in.
Et super sanctos
suos, & in eos q
cōuertuntur ad
cor.

Veruntamen
prope timentes
eum salutare i-
pius, vt inhabi-
tet gloria in.
Misericordia &
veritas obuia:
uerunt sibi: ius-
titia & pax o-
sculatæ sunt.
Veritas de terra
orta est, & iustia
tia de cælo pro
spexit.

Etenim Dñs da-
bit benignitatē
& terra nostra
dabit fructum.

Iustitia ante eū
ambulabit, &
ponet in via
gressus suos.

vroech en laet Comt my te baet Myn ſiel wilt heer
is minen ſtaet

bewa ren Want myn hoep metter daet heb ick

bouen die maet Allet v willen ver cla

ren.

Wilt myns ghenadich weſen

Ick riep den heelen dach.

Maect vrolyck/wilt ghenefen

Myn ſiel/ ſonder verdzach

Hoozt myn gheclach.

Tot v heb ick geheuen

Myn ſiel/ als ick lach

En droefheyt aensach

V heer woudich aencleuen.

Want heer ghi ſyt van ſinnen

Seer ſaecht en daer toe ſoet.

Bermherticheyt ſy winnen

Die hier met alder ſpoet

V heere goet

Aenbidden met verlangen.

V oozen opdoet

En myn liden boet

Wilt myn ghebet ontfangen.

V in myn tribulacy

Miserere mei
Dñe quoniã ad
te clamaui, to-
ta die lætificat
animã ſerui tui
quoniam ad te
Domine animã
meam leuaui.

Quoniã tu Do-
mine ſuauiſ &
mitis, & multa
miferi cordiẽ
omnibus inuo-
cantibus te.

Auribus perci-
pe Dñe oratio-
nẽ meã, & inten-
de voci oratio-
nis meẽ.

In die tribula-

Heb ick gekroepen aen
 Ghi verhoorde my doer v gracy
 Niemandt (hoort dit vermaen)
 Mach by v staen
 Die Goden noch die tijcken
 Geen wercken gedaen
 Hier brengen ter baen
 By uwe daden te gelijcken.

Die heydens met grootē hoopen
 V bidden groot en cleyn
 En sullen tot v loopen
 V naem eeren certeyn.

Ghi zyt alleyn
 Groot/dye wonder can plegen.
 Al ben ick heer onteyn
 In v waerheyt pleyen
 Iydt my doch in v wegen

Dat ick v naem mach vresen
 Mijn moet wilt maken bly
 Al in mijn hert gepresen
 O heer salt wesen ghy.

V naem glory
 Geef ick tot allen sonden
 Want v goetheyt is vry
 Groot ouer my

Ghi toecht my wten afgronden.

Die boose my oueruilen
 Die daer ongodlijck zijn
 En sochten mijn siel te vernielen
 Te brengen in sware pijn.

Doer haer aenschijn
 V vrees si niet en sielden/
 Want tot allen termijn
 Sijt ghi goet ende sijn
 Wie cant genoegh vermelden,

tionis meae cla
 mavi ad te, quia
 exaudisti me.
 Non est similis
 tui in dijs Dñe,
 & non est secun
 dum opera tua,

Omnes gentes
 quascunq; fecis
 sti veniet & ado
 rabūt coram te
 Dñe & glor.

Quoniam mag
 nus es tu & fas
 ciens mirabilia,
 Deduc me in
 via tua, & ingre
 diar i veritate.

Latetur cor
 meū vt timeat
 nomen tuum.

Cōfitebor tibi
 Dñe Deus meus
 in toto corde
 meo, & glorifi
 cabo nomen.

Quia misericor
 dia tua magna
 est super me, &
 eruisi animam
 meam.

Deus iniqui ins
 surrexerunt su
 per me, & syna
 goga potentū
 quassierunt ani
 mam meā: & nō
 proposuerūt te
 in cōspectu suo

Psalmus lxxxvj.

Barmhertich/ en waerachtich/
 Tijdsamuch tot alder tijt/
 O heer weest mijns gedachtich
 Dat ghi mijnder ghenadich zijt.
 Owen knecht verblut/
 Doer hem v rijck wilt sparen.
 Den sone beghyt
 Ghebenedijt/
 Oyen ghi o macht liet baren.

Toont my een genadich teken
 Op dat si alle gaer
 Die my willen verstellen
 Beschaemt zijn openbaer.
 Want ghi voertwaer
 By my woude hier vereenen
 En my als een vaer
 In mijn liden swaer
 Owen troest alijt verleenen.

Den lxxxvi. psalm. Fundamenta eius in montib. Ra
 die wyse. Een boertman had eenen dommen sin.

An Godes stadt wilt hooren mijn Al in

die bergen goet en sijn Vissen haer fundamen

ten God wil veel liever in Spon zijn Dan wonen in

Et tu Domine
 Deus meus mis
 serator & mise
 ricors patiens &
 multemiseracor
 dia & verax.

Respice in me
 & miserere mei,
 da imperiū pue
 ro tuo, & saluū
 fac filium ancil
 lae tuae.

Fac meū signū
 in bonum vt vi
 deant qui odes
 runt me & com
 fundantur, quo
 niam tu Domine
 adiunxisti me, &
 cōsolatus es me

Psalmus. lxxxvj.

Jacobs ten ten.

Heerlycke dingen o Godes stadt
Spreektmen van u/wilt hoozen dat.

Ick en sal niet vergeten
Raab en Babylon seer radt
My kennen ende weten.

Die vzeemdelingen alle gaer
Tyrus en die Mooren zijn al daer
Met God si haer vereenen.
Want dese gracy wou hy voertwaer
Den heydens oock verleenen.

En sal Syon niet spreken dan
Hier soe is gebozen een man?
Een man van grooter eeren.
Alleen ons heer hier bouen can
Dese stadt te recht fundeeren.

Die heer in zijn scriftueren sal
Vertellen ende scriuen al
Die woonen in v stede.
Want al die zijn in dit getal
Hebben eewigen vrede.

Recht als men plach te wesen bly
Soe singen en springen en louen dy
Die in v stede woonen.
Dees vrucht o heer (begeeren wy)
Wilt ons altyt vertoonen.

Fundamenta
eius in montib.
sanctis, diligit
Dñs portas Syō
super oīa taber
nacula iacob.

Gloriosa dicta
sunt de te ciui
tas Dei.

Memor ero
Raab & Babys
lonis scientium
me.

Ecce alienigenę
& Tyrus & po
pulus Æthiopū
hi fuerunt illic.

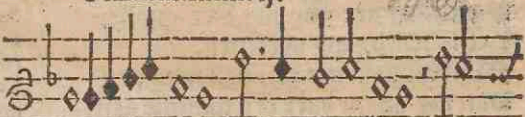
Nunquid Syon
dicet homo &
homo natus est
in ea, & ipse fun
dauit eam.

Dominus narra
bit in scripturis
populorum &
principū horū
q fuerūt in ea.

Sicut latantib
omniū, habita
tio est in te.

Cod. lxxxvj. psalm. Domine Deus saluabis me. Raab de
wijse. Pessen/trueren/duchten/hopen.

R

Oepen/bidden/hermen ende clagen tot al

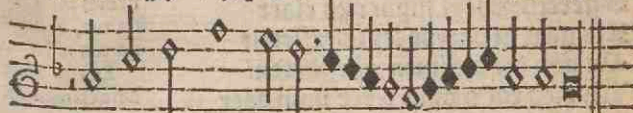
len daghen Wou ick tot v mijn heere

goet. Laet mijn gebet v heere behagē mijn siel moet

lijden draghen Sy is vernult met teghenspoet.

Mijn leuen dunct my ster

uen doet.

Recht als de menschē die ter hellē stre

Æstimatus sum

Ich werde gheleken

(ken

cā descendētib*

Eenen mensch geheel sonder bystant.

in lacum, factus sum sicut ho.

Als die in grauen zijn ghesteken

Sicut vulnerati

Die ghi niet en hebt verkeken.

dormientes in

Die zijn verschouen van v hant

sepulchris, quo-

Geheel wt uwen sin gheplant.

ruō es memor

Seer diep te gronde woudē sij my vellē

amplius.

Seer duyfter stellen.

Posuisti me in

Wen thoozn heeft my so seer beuaen.

lacu inferiori, in

Vloeden liet ghy my hier quellen
Het liden by my versellen.

Mijn vrienden liet ghi van my gaen/
Van my quam haer een walghe aen.

Ich ben tot liden hier geheel gegeuen
Daer in ghebleuen/

Mijn oogen werden sieck en cranch.

Oen heelen dach met suchten en beuen

Mijn handen heb ick op geheuen

Tot v gheroepen dattet clanch

Wanneer my hier mijn liden dwanch.

Sult ghi den doode heer v wond wijsen?

Vaten verrijsen

Berweert van eenen medichijn?

Dat si v louen ende prisen

Met vwechden veriolisen.

Hoe sullen si die ghestoruen zijn

V duechden hier vertellen sijn?

V wonderlijcke wercken en v secreten

Hoe salmen die weten?

V gerechticheyt supuer en clær

Als men in daerde leyt versleten

En van die woemen ghegheten?

Ich riep tot v mijn heer mijn vaer

Vroech smorgens in mijn liden swaer.

Waer om o heere wildy mi vsmaden

Van v ghenaden

Dat ghi mijn stem wilt hoorzen niet?

Ich ben ellendich en beladen/

Van ionex veruult met quaden.

Ich ben vercleyn met groot verdriet

Wanneer mwen thoorn is my geschiet.

Vrees my beuangen heeft sonder spa

Als waterbaren.

Ghy hebt van my gestelt seer vret

Super me con-
firmatus est su-
ror tuus.

Longe fecisti
notos meos.

Traditus sum
& non egredie-
bar, oculi mei
languerunt.

Clamavi ad te
dñe, tota die ex-
pandi ad te ma-
nus meas.

Nunquid mor-
tuis facies mira-
bilia? aut medi-
ci suscitabunt
& confiteb.

Nunquid narra-
bit aliquis in se-
pulchro miam-
tuam, & veritas
tem tuam?

Nunquid cog-
noscetur in te-
nebris mirabi-
lia tua, & iustis-
tia tua in terra.

Et ego ad te
Dñe clamavi, &
mane oratio.

Vt quid dñe re-
pellis orationē
meam?

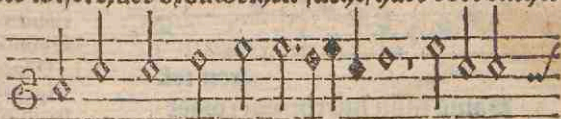
Pauper sum
ego, & in labori-
bus a iuueni-
tute mea, exal-
tatus autem.

In me transie-
runt iræ tuæ.
Circunderunt
me sicut aqua.

Die ghene die mijn vrienden waren
Als ghi woudt openbaren
Op my uwen thooza:beminte heer
Wilt my verlaten niemmermeer.

tota die, circum
dederunt me.
Elongasti à me
amicum & pros
ximum.

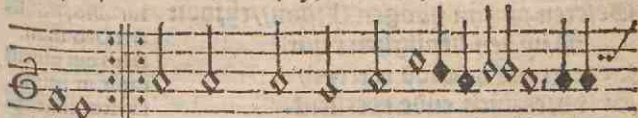
De.lxxxviii.psal. Misericordias Dñi in æternū can.
Rae die wise. haer vrowelijck sucht/haer edel ducht.

Die goetheyt van mijn heer Sal ich hier
Waerheyt end u eer In mynen

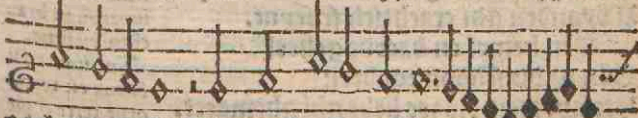
altijt meer Singen al tider ee
mōt sal seer Geloeft zijn/en altijt

wicheyt Ghi spræet/want mijn genade sijn Inden
verheyt.

hemel sal getem mert sijn. Waerthz daer

oock wesen sel. Ick maeck mijn testament

Psalmus. lxxxviiij.

seer wel//wel

Dat ic voer myn verco-

ren tel.

David myn knecht voerwaer
 Swaer ick met woerden claer
 V zaet sal ick bereyden hier.
 V stoel sal sijn aldaer
 Gewich ben ick v vaer.
 Die hemelen pryzen v wercken fier
 V waerheyt wort seer hooch gheacht
 In v gemeynte dach en nacht.
 Wie sal ghelÿck sijn Gods soon?
 Geseten op sijn hoogen throon//throon

Al by den heylighen reyn

Seer groot is God certeyn/
 Seer vreeslyck ende excellent.
 Wie is int aertsche pleyn
 Ghelÿck ghi heer alleyn?
 Die waerheyt heer is v altyt ontrent.
 Ghi zyt seer goet en machtich me.
 Want ghi regeert die macht der ze.
 Haer stormen ghi tot stilte weynt
 Den opgeblasen ghi hier vcleynt//cleynt.
 V vanden ghi crachtich scheynt.
 Den hemel en daerde geheel
 Sijn v/ dit schoon rondeel:
 Het noorden/die zee hebt ghi ghemaect.

In gnatione &
 gnatione, annu-
 ciabo veritate.

Quonia dixisti,

Dispolui test.

Iuravi David

seruo meo, vich
 in eternum.

Et edificabo in
 gnatione & gna-
 tione, sede tua.

Confitebuntur
 celi mirabilia
 tua Dñe, etenim
 veritate tuam.

Quonia quis in
 nubibus aquabi-
 tur dño, similis
 erit Deo in fil.

Deus qui glorifi-
 catur in consilio
 sanctorum, ma-
 gnus & terrib.

Dñe Deus virtu-
 tum quis similis
 tibi? potens es
 Domine.

Tu dominaria
 potestati maris.

Tu humiliasti
 sicut vulneratu

superbu in bra-
 chio virtutis.

Tui sunt celi
 & tua est terra,
 orbē terrę & ple

Thabor en hermon veel
 Beclint zyn sonder scheel
 In uwen naem tot vzecht geraect.
 Groot is v sterckheyt in dit dal
 Verheuen moet zyn ouer al
 V hant/uwen stoel is seer verciert.
 Oprecht ghi alle dingen hantiert//tiert
 Want met iusticie ghi ons regiert.
 Waerheyt sal voer v gaen
 Die waerheyt by v staen
 Salich zyn si dyen dit verhuecht.
 V licht sal haer beuaen
 Uwen naem si cleuen aen/
 In v gerechtheit seer veruruecht
 Want ghi alre haer glozy zyt.
 Doer v zyn wy gebenedijt.
 God neemt van ons ons smaer gequel
 End bewaert ons Coninck vā Isracl//el.
 By is ons trooster en niemant el.
 Ghi spracct uwen heyligen doen
 Heer doet een visioen
 En seyt/ick heb myn cracht gestelt
 In eenen man seer hoen
 Verstaet wel myn sermoen
 Dyen heb ick wt myn schaer getelt.
 Dauid heb ick geuonden/siet
 Myn knecht/dyen ick met olye ghiet.
 Ick schenck hem hulp/troost/en bystant/
 De soen d boosheyt vol vā alle scant//scāt
 Sal hem niet crencken met zyn der hant.
 Ick sal verdriuen suel
 En maken heel rebel
 Ick false dzien al in die vlucht.
 Die hem haten seer fel
 Doen tegens myn beuel

nitudinem eius
 fundasti.

Thabor & Hermon in nomine
 tuo exultabūt,
 tuum brachiū.

Firmetur manū
 tua, & exaltetur
 dextera tua, ius-
 titia & iudiciū.
 Misericordia &
 veritas precedēt
 faciem tuā, beas
 tus populus q.

Dñe in lumine
 vultus tui ambu-
 labunt, & in no-
 mine tuo exult.

Quoniam glos-
 ria virtutis eo-
 rum tui es.

Quia Domini
 est assumptio no-
 stra.

Tunc locutus
 es in visione san-
 ctis tuis, & di-
 xisti, posui ad-
 iutorium in.

Inueni Dauid
 seruum meum,
 oleo sancto.

Manus em̄ mea
 auxiliabitur ei,
 & brachium.

Nihil proficiet
 inimicus in eo,
 & filius iniquit.

Et concidam a
 facie ipsius inimi-
 cos eius, & or-
 dientes eum in
 fugā cōuertam.

Psalmus. lxxxviii.

Mijn waerheyt is zijn beste vroeht.
 En mijn goetheyt maect hem bequaem
 Sinen hoorn/zijn macht in minen naem
 Die is heerlyck geexaltcert.
 Syn rijck heb ick altyt vermeert//meert
 Want ouer al hy triumphheert.

Soe ver als water vloet
 Syn handen stel ick goet.
 Syn rijck sal wesen groot opter eerdt
 Hy badt my/o vader soet
 Ghi zijt die my behoet.
 Ick stel hem bouen die coninzen weerdt
 Ick sal hem in alsulcken schijn
 Als voer den eersten geboren mijn
 Mijn goetheyt ende testament
 Gewich bewaren sonder ent//ent
 Want ick hem in mijn sinnē heb gepzent.

Gewich stel ick zijn saet
 Syn thoon in sulcker maet
 (Als hemelsche dagen)duert ewelijck
 Gese dat zijn kinderen quaet
 Mijn wet (dese waerden vact)
 Mijn woerden en mijn geboden rijck
 Verachten end bewaren niet/
 Ick sal haer straffen met verdriet
 End haer castijen met een gherdt
 Besoeken oock met slagen herdt//herdt
 Soe dattet hun terdegen smerdt.

Mijn goetheyt end genaey
 En sal ick vroeck noch spaey
 Van haer verstroyen/dit wel versint.
 Ick sal sonder delay
 Mijn waerheyt houden fraey.
 Mijn testament sal bliuen ongeschent.
 Mijn woerden die gaen wt minen mont

Et veritas mea
 & misericordia
 mea cū ipso: &
 in nomine meo
 exaltabitur cor
 nu eius.

Et ponā in mari
 manum eius: &
 in fluminibus.

Ipse inuocauit
 me, pater meus
 es tu, Deus me⁹.

Et ego primo
 genitum ponā
 illum, excels.

In aeternum ser
 uabo illi miseri
 cordiam meā.

Et ponam in se
 culum seculi ser
 uen mea eius.

Si autem deres
 iiquerint fili ei
 ius legem meā,

& in iudicijs.
 Si iusticias meas
 pphanauerint,

& mandata mea
 nō custodier.

Visitabo in vir
 ga iniquitates
 eorū, & in ver
 berib. peccata.

Misericordiam
 autē meam non
 dispergā ab eo,

neque nocebo.
 Neq; prophana
 bo testamētum

meum, & quae
 procedunt de
 labijs meis.

En sal ich breken tot geender stont.
 Gens swaer ich by mijn groote trou
 Dat ich David niet liegen en sou//sou.
 Want ich zijn zaedt ewich behou.

Sinen thoon in mijn aensicht
 Schijnt als der sonnen licht.
 En schijnt ewich gelijk die maen
 Hier bouen (hooft dit gedicht)
 Hy is een tycen gesticht
 Die den hemel heeft open gedaen.
 Wacrom heer ghi veracht versmaet
 Dat ghi uwen Christum achter laet.
 Dat ghi overbont van uwen knecht
 Gebroken hebt niet op gerecht//recht.
 Zijn heylige plaets die leyt seer slecht.

Ghi hebt zijn mueren pladt
 Gemaect al van zijn stadt.
 Zijn maesteseyt geheel verplet
 Hem zijn si geworden sadt
 Al die ghingen haren padt
 Si hebben op hem veel spits geset.
 Ghi maecte sterck/en hebt verbljdt
 Die hem altyt hebben benjdt.
 Ghi hebt zijn swerdt van hem gekeert
 End hebt hem niet gedefendeert//deert.
 Als hy was in den strjdt verneert.

Ghi hebt sinen stoel beulect
 Die leyt ter aerde gestrect.
 Zijn dagen hebt ghi seer vercozt.
 Met schand is hy begect
 Hoe lang ghi hier ontrect
 W hulp: uwen thoon ontfleken wort.
 Wat mijn substancy is/gedenct
 Hoe ons die ijdelheyt hier crenct.
 Wie isser die op aerden leeft

Semel iuravi in
 sancto meo si
 David mentiar,
 semē eius in æ-
 ternū manebit.
 Et thronus eius
 sicut Sol in com-
 spectu meo, &
 sicut Luna pers-
 fecta in æternū
 & testis in celo.
 Tu verò repus-
 listi & despexis-
 ti Christum.
 Auertisti testas
 mentū serui tui
 prophanasti in
 terra sanctā.

Destruixisti oēs
 sepes eius, pos-
 uisti firmamen-
 tum eius for.
 Diripuerunt gū
 oēs transeuntes
 viam, factus est
 opprobrium.
 Auertisti adin-
 toriū gladij ei-
 us, & nō es aus-
 xiliatus ei.

Destruixisti est
 ab emundatio-
 ne, & sedem.
 Minorasti dies
 temporis eius.
 Usquequo Dñe
 auertis in sinē
 exardescet.
 Memorare que
 mea substantia:
 nunquid enim.
 Quis est homo

Psalmus. lxxxix.

Die hier een ewich leuen heeft//heeft.

Die inde doot hier niet en sneeft.

Waer is v goetheyt groot

Die ghi David hier boot?

Al doer v waerheyt met uwen eedt.

Ower knechten schand en noot

Die ick draech in minen schoot

Gedenct hoe dat my die is seer leedt.

Om dat ick hoor schandt en verwilt

Van Christo daermen seer op crilt.

Gebenedyt sy nacht en dach

God/die alleen ons helpen mach//mach.

Dit moet geschieden sonder verdrach.

qui uiuet & non
videbit mortē
eruet animam.

Vbi sunt mise-
ricordiæ tuæ an-
tiquæ Domine
sicut iurasti.

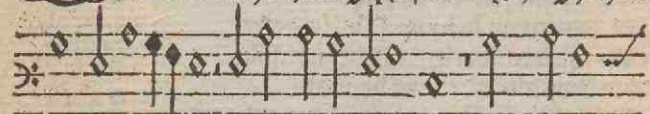
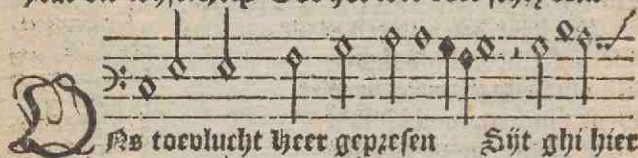
Memor esto Do-
mine opprobri-
seruorum tuor.

Quod exprobra-
uerunt inimici
tui Domine.

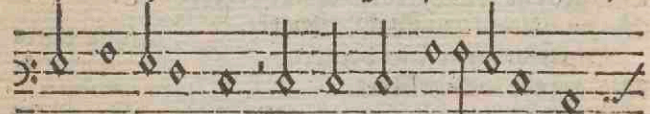
Benedictus Dñs
in æternum, fiat.

[Den. lxxxix. psalm. Dñe refugium factus es nobis.

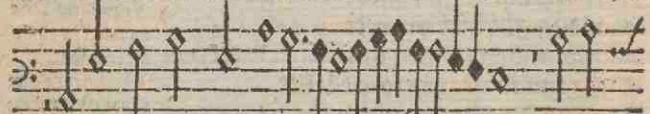
Nae die wijsse. help God hoe wee doet scheyden.

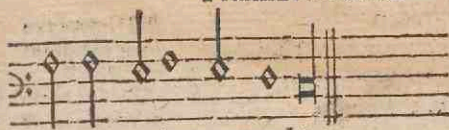
dach en nacht/ Eer dat die bergē resen/ Eer daertrijck

was vā vvolbzacht Een God geacht vā groter cracht.

Een God ewich int wesen Seer won

derloek is o heer v macht.

En laet den mensch niet treden
Van tgoet tot den sondaer.
Ghi spracckt/wilt v bereden
Ter aerden wilt comen alle gaer
Want dupsent iaer/voet v mijn vaer/
Den dach die is geleden
Geleken hier wort/tis openbaer.

haer iaren die sijn leuen
Die worden geacht seer cleyn.
Seluck tcruyt smorgens verheuen
Dat tsaunts wort doz end oock oncreyn.
Wij al gemeyn worden certeyn
Van uren thoozn gedreuen.
Als ghi ons bracht in swaer geweyn.

Ghi stelde voer v oogen
Ons boosheyt/end misdact.
Ons dagen zyn geulogen/
Om tthoozn was groot/en daer toe quaet
Ons leuens staet cozt bouen die maet/
Alst lang hier wort vertogen
Tot tseuentich iaer ist dattet gaet.

Die tachtich iaer hier duren
Die leuen een langen tijt
Arbeyt tot allen uren
Sijn liden hier pijn sonder respit.
God ons dan smijt/maect tis proffit
Wanneer ons sinnen truren.
Wanneer ons sterckheyt van ons glijt.
Wie ist die can gronderen
Wien thoozn niet zyn verstant?

Domine refu-
gium factus es
nobis.

Prusquā mons-
tes hierent aut
formaretur.

Ne auertas hos
minem in humi-
litate, & diximi
cōuertimini filij
hominum.

Quoniam mille
anni ante ocu-
los tuos tanquā
dies hesternā.

Et custodia in
nocte, quæ pro
nihilō habetur.
Mane sicut hers
ba transeat, mas
ne floreat &.

Quia defecimus
in ira eius, & in
furore tuo.

Posuisti iniqui-
tates nostras in
conspectu tuo.

Quoniā omnes
dies nostri des-
fecerunt.

Anni nostri si-
cut aranea mes-
ditabuntur.

Si autem in pos-
tentatib, octo-
ginta anni, &
amplius eorum.

Quoniā super-
uenit mansuetu-
do, & corripies
mur.

Quis nouit pos-
sentiam regis tui?

Psalmus .xc.

Als ghi wilt corrigeren
Die menschen al hier int aertse lant.
In rechter hant maect my bekant/
Ons wijsheyt wilt vermeren
Die ghi o heer in ons herten plant.

O heer wilt u bekeeren.
Wilt ons gebet ontfagen.
U knechten dat begeeren
Laet ons u goetheyt comen aen
Verbljdt ons saen/hoozt ons vermaen/
Op dat wij inbeleren
Ons leuen altijt met vrecht beuaen.

Wij zijn voer sulche dagen
(Doen wij zijn verootmoet)
Verbljdt/nae u behagen
Nae bliiden seyndt ons u vrechde soet.
U oogen goet doch opendoet.
U kindren wilt toe dragen
U gracy/daer ghi ons me behoet.

Gods licht moet op ons dalen
Ons wercken altijt leyt
Dijn goddelijcke stralen
Seyndt doer u goedertierenheyt.
Ons werck bereyt en soe verbyeyt
Dat wij salicheyt halen
Soe ghi ons hier hebt toe gesept.

& p̄ timore tuo
iram tuā dinus
merare?

Dexterā tuam
sic notam fac, &
eruditos corde
in sapientia.
Cōuertere Dñe
vsquequo & de-
præcabilis esio
sup seruos tuos.

Repleti sumus
mane misericor
dia tua & exul
tauimus.

Lati sumus
pro dieb. quib.
nos humiliasti,
annis quibus vi
dimus mala.

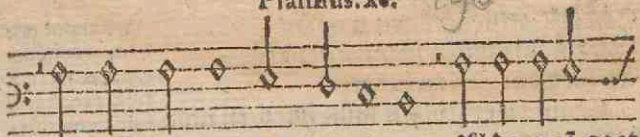
Respice in ser
uos tuos & in
opera tua, & di
rige filios eorū.

Et sit spendor
Dñi Dei nostri
sup nos, & opes
ra manuum no
strarum dirige
super nos, & op
us manū no
strarum dirige.

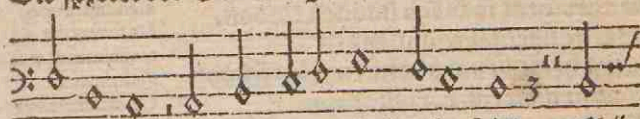
De .xc. psalm Qui habitat in adiutorio altissimi, Ma
die wijsse, hoe luyde sanc̄ die leeraer opter tinnen.

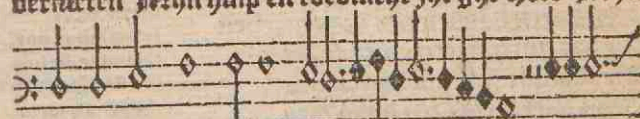
Je onder Gods bescherming is ge se ten

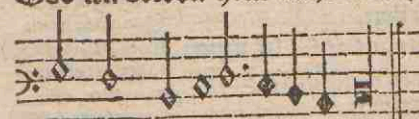
Die spreekt tot God met grooter eer Al doet eē goet

vermecten Mijn hulp en toevlucht zijt ghi hrer Mijn

God ick betrou hem althit meer/

Ick en sal

Qui habitat in
adiutorio altis-
simi, in protect.
Dicit Domino
susceptor meus
es tu, & refugiu.

hem niet verge ten.

Wat vande strichē die mijn siel beiaegē
En van die scherpe woerden quaet
Sal my zyn hant ontdragen
Ist dat ghi onder zyn dechfel scaet
Is hy dijn hoep dijn toeverlaet
Ghi sult hem wel behagen.

Quoniam ipse
liberauit me de
laqueo venant.
Scapulis suis
obumbrabit tis
bi: & sub pen-
nis eius sperab.
Scuto circunda
bit te veritas ex
ius, nō timebis
a timore noct.

Sijn waerheit tot een wapē v sal wesen
Ghi sult by dage end oock bi nacht
Wij zyn van alle vresen/
Den vliegenden pyl en heeft geen macht
Is God althit in v gedacht
Hy sal v wel genesen.

A sagitta voa-
lante in die: a
negocio peram-
bulante in ten.
Cadent à latere
tuo mille, & des-
cem milia à dex-
tris tuis.

Daer salder vallen duy sent v beneuen
Tien duy sent aen dijn rechter hant.
Gheen quaet sal v aenclenen

Psalmus .xcj.

Ghi sult aenschouwen v wyant
Dat hy sal bliuen in die schant/
En hier doet liden sneuen.

Want heer ghi zyt mijn hoep/en mijn
verlangen

U toevlucht is inden hoogen thzoon.

Geen quaet sal v omvangen

God heeft beuolen zijn engelen schoon

Dat si o here o Gods soen

Bewaren alle v gangen.

In haren handen si v dragen sellen

Op dat ghi v voeten niet en let

Die slanghe sult ghi hier vellen

Daen ouer serpentes onbesmet.

Die leeu en draeck sal zijn verplet

Scheel met zijn gesellen.

Want hi in my betrouwt/ic sal hē vryen

Ich wil hem beschermen nacht en dach.

Mijn naem can hy belpen.

Als hy sal roepen en maken gewach

Soe wil ich verhooren zijn geclach/

Hem troosten en verblyen.

Ich ben bi hem in al zijn tribulacy/

Ich wil hem verlossen en maken groot.

En schencken hem mijn gracy.

Ich sal hem bewaren van allen noot.

Vertoonen hem mijn goetheyt bloot

Verlengen zins leuens spacy.

Bonū est. Na de wyse. Ter eeren vā allen iongelingen.

His goet te beliden God/om zijn weldaet u
u goetheyt te preken in den dageraet u

Verantamē ocu
lis tuis confides
rabis, & retribu
tionē peccatorū.

Quoniam tu es
Dñe spes mea;
altissimum po.
Non accedet ad
te malum, & fla
gellum non.

Quoniam ange
lis suis mandas
ut de te, vt.

In manibus por
tabunt te, ne sor
te offendas ad.

Super aspidem
& basiliscū ain
bulabis, & con.

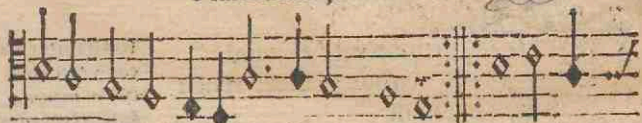
Quoniam in me
sperauit libera
bo eum: protes
gam eum, qm.

Clamauit ad me
& ego exaudia.

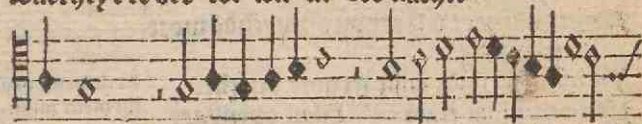
Cum ipso sum
in tribulatione:
eripiam eum.

Longitudine di
erum replebo eū
& ostendam illi.

Den. xcj. psalm.

naem te singhen/ ghi zyt groot gheacht Met herpen
waerheyt te ver tel len in der nacht.

geclanch/ Met lof en sanc vaet ons hier p' sen

u we groote cracht.

Ghi hebt my o heer vmaect en ver-
Al met v creaturen goet en sijn. (blit
Die sullen my genen blischap met iolijt.
Hoe seer verheuen heer v wercken zyn.
Seer diep van gronde
Tot alder stonde

Syn v gedachte. (hoort die woordē mīn)

En sot dese dingen sal bekennen niet
Wāneer die sondaers staē schoon en groē
Wanneer hy haer glorie en voerspoet siet
Die hier veel boose wercken doen

Dat sy vergaen.

Ghi heer blift staen

Die hoochste God wilt hoorē mī sermoē.

U vyandē siet o heer vergaen geheel/
Haer boosheyt doetse sneuen al.

Sij wordē verstroyt/en ooc bedozuen veel
Die boosheyt plegen in dit aertsche dal
Die tquaet bemint

bonū est cōtes
ri Dño, & psala
lere nomini.

Ad annuncian-
dum mane mise-
ricordiam tuā.
Quia delectasti
me Dñe in factu-
ra tua.

Quam magnifi-
cata sunt opera
tua Dñe, nimis
profundē factae
sunt cogitat.

Vir insipiens nō
cognosceret, &
stultus nō intel-
lum exorti fue-
rint peccatores.

Vt intereant in
saeculū saeculi, tu
aut altissimus in
aeternū Dñe.

Quoniam ecce
inimici tui dñe,
quonia ecce ini-
mici tui peribūt
& dispergentur
oēs qui operant-
tur iniquitatē.

Psalmus. xcij.

In boosheyt blint

Gewich so is gheworden sinen val.

Recht als een eenhoorn heeft eenen
hoorn vaeltant

Sal minen hoorn ontfanghen cracht en
vzuecht.

Mijn onduchtheit o Heer met vzuechde wort
playfant

In dijn ghenade ende groote duecht.

Mijn ooghen claer Sien openbaer

Mijn vats val/die mi seer wel genuecht.

Mijn ooren dit sullen dan vhooren wel

Hoe God die Heer can plaghen hier

Den ghenē die mi bewisen groot gequel.

Die goede heeft een ander manier

Hy bloeyt seer schoon

hoozt desen toon

Ghelijck cederboomen wassen fier

Al die daer int hups des Heeren zijn
ghebout

Seer schoon sij sullen bloeyen al gemeyn.

Al zijnse seer oudt/sij wassen menichfout

In duechde: sij prisen onsen Heer alleyn.

Want God is goet

Recht ende soet.

In hem en is gheen boosheyt groot noch
cleyn.

Exaltabitur sic
cut vnicornis
cornu meum,
& senectus mea
in misericordia.

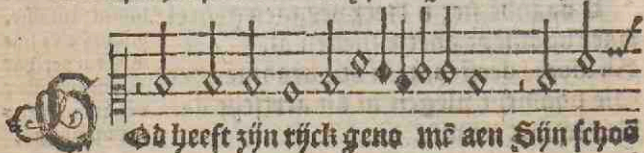
Et despexit oculus meus inimicos meos.

Et ab insurgentibus in me malignantibus, au-
diēt auris mea.
Iustus vt palma
florebit, sicut cedrus libani mul-
tiplicabitur.
Plantati in domo dñi, in atrijs
domus Dei.

Adhuc multipli-
cabuntur in ses-
necta vberi, &
bene patientes.

Quia rectus Do-
minus deus no-
ster, & non est
iniquitas in eo.

Den. xcij. psalm. Dñs regnavit, decorē indutus est. Ra-
die wise. Het soude een meysken gaen om wijn.

heyt heeft hy aen godaen Sijn ſterckheyt hy aen

geta gen heeft Daer hy me begorſt is / en de leeft.

Dat aertrijck heeft die heer voerwaer

Seer vaſt gemaect / this openbaer.

Dat ewich ſal bliuen onuerſtoort /

Want God onſen heere dat toe behoort.

O heere v ſtoel die is bereyt

Van die tyt af in ewicheyt.

Want ewich ghi waert / end blijft altyt

Ons heer ons God gebenedijt.

Die vlooden ſloegen groot geluyt /

Als ſij haer woerden gauen wt.

Sij hebben verheuen haer ſtemmen daer

En hebben geſproke Gods woerdē claer

Die vlooden maecten groot gerucht

En ſpraken vzoem end onbeducht

Die ſtemmen van dwater menichſout

Die maecten die zee ſeer fel en ſtout.

Die zee verheft haer ſeluen ſeer /

Maer wonderlijck is God die heer.

Hoe wonderlijck dat die zee hier tiert

Ons heer hier bouen die regiert.

Heere / v woerden goet en ſijn

Altyt die ſeer gelooflijck zyn.

Want heylicheyt heer dyn huys betaemt

Die ewich uwē naem wort toegeraemt.

C. xcij. pſalm. na de wiſe. Ter eerē vā haer wil ic eē liet.

Etenim firmas
uit orbem ter-
ra, qui non co-
mouebitur.

Parata ſedes
tua Deus ex
tunc.

Elevauerūt flu-
mina domine,
elevauerunt flu-
mina vocem.

Elevauerunt
flumina fluctus
ſuos, à vocibus
aquaſū multa-
rum.

Mirabiles elar-
tiones maris,
mirabilis in al-
tis Domine.

Teſtimonia tua
credibilia facta
ſunt nimis, do-
mum tuā decet
ſanctitudo dñe.

Psalmus. xciiij.

De heer onse Godt Die wzaec te recht can
hy doet sond spodt En wzeect alle dinck ter

ple
de

ghen Ghi die zyt een rechter opter eert
ghen

De boosen aenueert/ Wāt sū zūnt wel weert D; ghi

hier straft haer we gen.

Hoe lange sullen heer

Die sondaren gloriëren?

Sū spreken soe seer

Boosheyt die tquaet hanteren/

Sū hebben den urwen seer verclepnt

Veruen gheschepnt

Vnden toe ghesepnt

Ghequelt int persequeren.

Die weduwen ghedoot

hebben sū met den weesen.

End brochten in noot

Den vreemden oock mids deesen.

En spraken: God dit niet sien en sel/

Deus ultionum

Dñs, Deus ultio

nū liberè egit.

Exaltare qui iu

dicas terrā, reda

de retribut.

Vsquequo pecs

catores dñe, vs-

quequo pctōres

gloriabunt.

Effabuntur &

loquētur iniqui

tatem.

Populum tuum

Dñe humiliaue

runt & haredis

tatē tuam.

Viduam & adue

nā interfecerūt,

& pupillos.

Et dixerūt nō vī

debit Dñs, nec

intelliget Deus.

Noch mercken ons spel
 Verstaet dit wel
 Ghi sotten laet v genesen.
 Opet ooz heeft gesticht
 Salt die niet connen hoorzen?
 Opet ooch geest tgesicht
 Salt open niet comen te voozen?
 Sal God niet die de heydens castijt
 Straffen dees spijt?
 Die den mensche verblijt
 En conste laet ozboozen?
 God kent haer gedachte
 Die ijdelheyt vseeren.
 Salich is hi geacht
 Open ghi o heer wilt leeren
 Dat ghi zijn quade dagen versiet
 Hier metter spoet.
 Die de boosheyt doet
 Te grond hier moecht verneeren.
 Want God is soe goet
 Hy en sal tot geen terminen
 Alsoe zijn gemoet
 Te verlaten hier den sinen.
 Tot dat zijn iusticy is verclaert
 Daer hy ons me spaert
 Die dit wel bewaert
 Men siet zijn duechden schinen.
 Wie sal hier met mijn
 Op staen tegens den quaden?
 Tensy dat God wil zijn
 Mijn hulp/ ick ben beladen.
 Mijn siel moest al inder hellen gloet
 Beroert was mijn voet
 Maer ick werde behoet
 Verlost doet v genaden.

Intelligite insipientes in populo, & stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem non audit: aut qui sinit oculum non considerat.

Qui corripit gentes non arguet, qui docet hominem scien. Dñs scit cogitationes hominum.

Beatus homo quē tu erudieris Dñe, & de lege tua docueris.

Vt mitiges ei a diebus malis, donec fodiat peccatori fouea.

Quia non replet Dominus plebem suam & hereditare suā.

Quoadulcē iusticia conuertatur in iudicium, & qui iuxta illā omnes qui rect.

Quis confurget mihi aduersus malignantes?

Nisi quia Dominus adiuvit me, paulo minus habitasset in. Si dicebā, motus est pes meus, misericordia tua.

Psalmus. xciiij.

Al nae mijn verdriet
 Heb ich uwen troost gevonden.
 Mijnder sielen is gheschiet
 Blijfschap/tot een vordonden.
 Sal v heer die boosheyt cleuen aen?
 Die droefheyt gegaen
 heeft v woorden beuaen.
 Wie can haer quaet doergronden?

Met grooren tozment
 Den goeden sij benouwen
 haer bloet innocent
 Storten sij sonder ophouwen.
 Want God is (dese woerden verstaet)
 Mijn toevlucht en baet
 En mijn toerelaet.
 Hem wil ich vast betrouwen.

God ist die vergelt
 haer boosheyt sonder sparen/
 Want God is gestelt
 Sinen choozn haer te openbaren.
 By salse verstroyen in dit val
 Ende brengen te val
 Met haer boosheyt al.
 Dit sal haer wederuaren
 na de wise. Schy wtet bediet daer ic as singe dit liet.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolacione tua letificauerunt animam meam.

Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis, qui singis laborem in.

Caprabunt in aiam iusti, & sanguine innocentem condemnab.

Et factus est mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adiutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum disperset illos dominus Deus noster.

Den. xciiij. psalm. Venite exultemus Domino

bly Onse heer die ons maect vry laet os zyn aensicht ge

na ken Ons troester dat to hy

Daerom so wille wi Ons liedekes byenge by Ons

met zijn lof verma

Want God die heer
Groot is met allen seer
Een Coninck met grooter eer
Groot bouen alle Goden.
Hy en sal noch nemmermeer
Den sinnen verlaten meer
Die hier met haer begeer
Bewaren zijn geboden.

Want in zijn hant
Dat aertrijck is geplant.
Die bergen seer playsant
Sijn hem (wilt dit versinnen)
Die zee met zijn verstant
Hy maect (dit sy bekant)
Seer drooch dat aertsche lant
Van buyten end van binnen.

Wi alle gaer
Coemt/laet ons loopen daer
Hem bidden als ons vaer
En vallen voer zijn voeten.

ken.

Quoniam Deus
magnus Dominus,
& rex magnus
super oēs
Deos, quoniam
nō repellit Dns
peccatorem suum.

Quia in manu
eius sunt omnes
fines terræ, & al
titudines monz
tū ipsius sunt.

Quoniam ipsius
est mare, & ipse
fecit illud, & sic
eam manus eius
formauerunt.

Venite adore
mus, & procida
mus, & plore

Psalmus. xciiij.

Laet ons met tranen swaer
Roepen: want hy voerwaer
Ons God is openbaer.
Ons liden mach hy versoeten.

Wy zijn certejn

Sijn schacphens al gemeyn
Ist dat ghi groot en cleyn
Sijn stem heden wilt hoozen
En maect v hert gheen stejn
Maer blijft by hem allejn
En by zijn woorden reyn
En stopt doch niet v ooren.

Recht als men sacht

U vaders al den dach
My quellen: als ich plach
Mijn wercken haer te wijsen.
Dij sagen sonder verdach
En proefden wat ich vermach
Wilt hoozen dit ghewach
Wie mach haer daer in prijsen?

Ich was (nu hoozt)

Op dit geslacht verstoozt.
Met haer geheel discooht
Woozwaer wel veertich jaren.
Haer herten seer versmooht
Die brochten sonden voort
En dwaelden van mijn woort.
Ich sprack/ich laetse varen.

Haer onbekent

Mijn wech was excellent/
Dit was my een tozment.
Daer om heb ich geswozen
Dat sy in mijn conuent
Noch in mijn rust present
En sullen zijn ontrent.

mus ante Deum
q fecit nos, quia
ipse est Dominus
Deus noster.

Et nos populus
pascue eius, & os
ues manus eius.
Hodie si vocem
eius audieritis,
nolite obdurare
corda vestra.

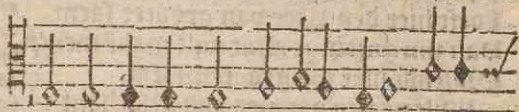
Sicut in irrita-
tione secundum
diem tentatio-
nis in deserto,
ubi tentauerunt
me patres vestri
probauerunt &
viderunt opera
mea.

Quadraginta
annis offensus
fui generationi
huic, & dixi, sem-
per hi errant
corde.

Et isti non co-
gnouerunt vias
meas quibus ius-
taui in ira mea,
si introibunt in
requiem meam.

Ich en hadse niet wtuercozen.

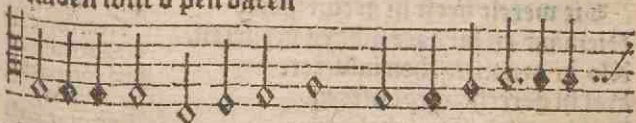
Den. xcv. psalm. Cantate Dño cant. Na de wise. Die
mer staet nu in sine tijt/alle louckhens staen int sarsaene.
Int walsce na de wise. Que mauldit soit ce faulx viell.

Wilt singen den heer een nieuwe liet. Singen
Wilt louen zijn naem met alle bliet. Zijn ge

wilt hē ghi aertsche scare Wilt die vertellē sonder sparē
naden wilt o pen baren

Sonder de mēschē dach en nacht Wilt doch zijn glozy al

Cantate Do-
mino canticum
nouum, cantate
Domino omnia
terra.

tijt verclatē Met sine wō derlijcke cracht

Want God die heer is groot altijt

Bouen die maet is hi gepresen.

Bouen den goden vermaledijt

Machmen voerwaer hem hier wel vresen

Want alle goden in haer wesen

Duyuels dat zijn: wilt dit verstaen.

Mer God die heer dē hemel hooch gere

heeft gemaect end soek gedaen.

Schoonheyt die staet in Gods gesicht

Quoniam ma-
gnus Dominus,
& laudabilis ni-
mis, terribilis
est super omnes
Deos.

Quonia omnes
dñ gentium de-
monia, Dñs aus-
tem celos fecit.
Confessio & pñs

Psalmus. Xcv.

Heyl'icheyt en magnificency.

Juden hemel soe is certeyn gesticht

Alle zyn glozy ende potency.

Pryst doch zyn groote excellency.

Doest hier den heer van grooter saem

Van zyn goetheyt althit wilt makē mency

Prusende hier zyn grooten naem.

Wilt nemen v gauen end offerhant

Comen wilt tot zyn heylige steden.

Den heere wilt met alle v verstant

Menbiddē/die voer v heeft geleiden.

Al en is dat aertrijck niet te vreden

Breesen soe moet al vooz den heer.

Want hi regneert hier bouen end benede

Segt dat den menschen althit meer.

Die werelt heeft hi gecorrigceert

Niemant en sal haer mogen vernieren.

Als hi den menschen iudiceert

Sal hi gerechticheyt vseren.

Die hemelen laet iubeleren

Met dat aertrijck zyn verblit

Ende die zee haer stormen laet vermeren

God onse heer heeft ons geurtit.

Die velden die moeten vrolyck zyn

Alle Gods liene wtuercozen

Die bosschen met eenen bliiden schyn

Alle solijt dan brengen te voren.

Als God die heer (wilt dit aenhozen)

Ten oordeel coemt int aertsche dal

Als hi die mensche op aerden opt geboze

Doer sine waerheyt rechten sal.

chritudo in con

specu eius, san

ctimonia & ma

gnificentia in.

Afferte Dño pa

tria gentiū, af

ferre Dño glo

riam & honorē,

afferte Dño glo

riā nomini eius.

Tollite holias,

& introite in as

tria eius, adoras

te Dominum in

atrio sancto.

Cōmoueatūr ā

facie eius vni

uersa terra, dis

cite in gentib.

quia Dñs reg.

Etem correxīt

orbē terrae qui

non cōmouebis

tur, iudicab.

Latentur cōli

& exultet terra,

cominoueatūr

mare.

Gaudebunt

campi, & oīa.

Tunc exulta

bunt oīa ligna

siluarū ā facie

Dñi, quia venit

qm̄ venit iudic.

Iudicabit orbē

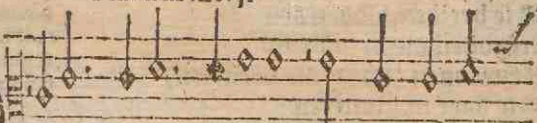
terrae in equi

tate, & populos

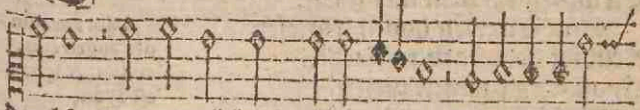
in veritate sua.

Den. xcvi. psalm. Dominus regnavit, exultet, terra.

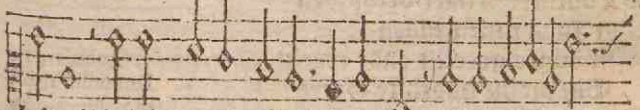
Rae die wisse het vlooch en cleyn wilt vo
gelijck tot mijns liefs verpuster in.

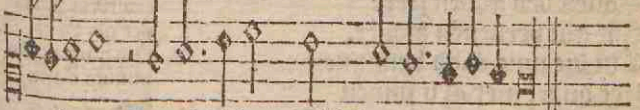
De heer die won regnetē Daer om moet wor

den bly het aertrick vnecht vermerē Die eylandē me

lody/Wolckē en duysterhey dē Dē boose hi berey

den/ Gerechtigheyt blifse hem by.

Een vier sal zyn ontfien
 Voer hem (dit sy bekant)
 Dat sal certeyn noch werken
 Verbernen sijn vyant
 Sijn bliuem vtel ter aerde
 Die daer af veruacde
 En vreesde sijn groote hant.

Men sach als wasch verdwynen
 Die bergen groot en cleyn
 Het aertrick vol van pijn
 Al voer Gods aenschijn reyn.
 Sijn gerechtigheyt vertogen
 Die hemelen sonder logen.
 Sijn glorie sach wolck gemeyn.
 Sij moeten haer wel schamen

Ignis ante ipsū
 præcedet, & in-
 flammat inimi-
 cos eius.
 Alluxerunt ful-
 gura eius orbi
 terræ, vidit &
 cōmota est ter.

Mōtes sicut cæ-
 ra fluxerūt, a fa-
 cie Dñi, a facie
 Dñi orhis terra.
 Annunciaverūt
 cœli iusticiam
 eius, & viderunt
 omnes populi
 gloriam eius.
 Confundantur

Psalmus . xcviij.

Die beelden bidden aen
 Afgoden die by namen
 Menroepen (hoort dit vermaen)
 Die daer in glozieren
 End haer van god hier kieren
 En willen tot hem niet gaen.

Ghy Engelen hoch gepresen
 Menbidt hem dach en nacht.
 Syon wou vrslyck wesen
 Wanneer die was volbracht.
 Die dochteren haer verblijden
 Van Iuda tallen tijden
 Om dijnre gerecht ende cracht.

Ghi zijt die hochste heere
 Int aertsche lant voerwaer.
 Bouen den goden seere
 Sijt ghi verheuen aldaer.
 Ghi die wilt God verninnen
 Het quaet met al v sinnen
 Wilt haten/ghi zijt zyn chaer.

Die heere sal bewaren
 Haer sielen van dat quaet.
 Syn knechten sal hy sparen
 Haer alreut comen te baet.
 Al van die hant der quaden
 Sal hyse wel ontladen/
 En wesen haer tocuerlaet.

En licht is tot den goeden
 Becomen met een vzeucht.
 God sal ons wel behoeden.
 In hem soe weest verhuecht.
 Syn heylicheyt wilt prusen.
 In in alreut lof bewysen
 En danchen zyn groote duecht.

Psalm . xcviij. Cantate Dño canticũ no. Na de wise

omnes qui ado-
 rant sculptilia,
 & gloriantur in
 simulachris suis.

Adorate eum
 oēs angeli eius,
 audite & letata
 est Syon.

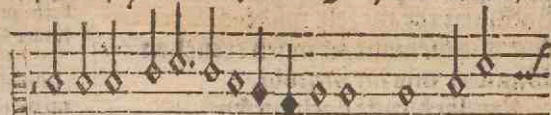
Quoniam tu
 Dominus altissi-
 mus super oēm
 terram, nimis
 exaltatus es su-
 per oēs Deos.
 Qui diligitis do-
 minum odite
 ma.

Custodit Domi-
 nus animas sanc-
 torum suorum
 de manu peccas-
 toris liberauit
 eos.

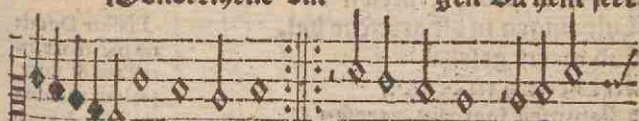
Lux orra est iue-
 sto & rectis cor-
 de letitia.

Letamini iusti
 in Dño, & con-
 fitemini memo-
 rię sanctificatio-
 nis eius.

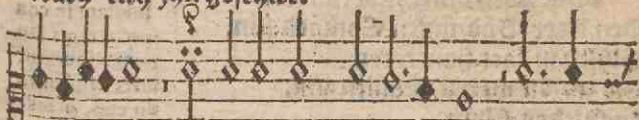
Mijn liefs aenschouwē mynē ionger hertē medechē.

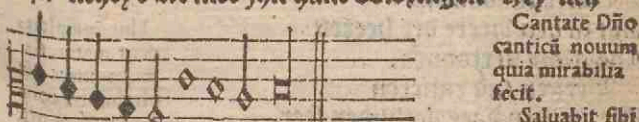
D En heere wilt sin gen Singen een
Wonderlycke din gen Wā hem seer

vro lych nieuwe liet Alsoomen siet Wou hy zyn
crach tich zyn geschiet.

sa licheyt Al met zyn hant volbringen hey lych

is zyn maieslept.

Syn maieslept verclaren
Wou hy den volck groot en cleyn
Daer hy ons sondaren
Seheel doer wilde maken reyn.
hy wou die pleyen
Ons reuelieren
Daer doer hy sal bewaren
End ons bestieren

hy heeft willen gedencken
Syn goedertierenheyt seer wel.
Dae hy heeft willen schencken
Syn waerheyt den huyse van Israhel

Cantate Dñs
canticū nouum
quia mirabilia
fecit.

Saluabit sibi
dextera eius, &
brachiū sanctū
eius.

Notum tecit
Dñs salutare sus
um, in cōspectu
gentium reuela
uit iusticiā suā.

Recordatus est
misericordiæ
sue, & verita
tis sue domus
Israhel.

Psalmus .xcviiij.

Gods goetheyt snel
Sachmen ter werelt wüde
Dat ons niemant en mach crencken
Wanneer ons die bezynde.

Gelijck wilt doch wesen
Ghi landen hier ter werelt al
Den heer hoogh gepresen
Wilt singen in dit aertsehe dal.
End maect geschal
Met herpen en geluyt/
W stemmen laet zyn geresen
Om te prisen zyn virtuyt.

Wilt doch vzeucht vermeerren
Den heer God/onsen Contack syn.
Blijchap laet hanteceren
Die zee/die werelt/ghelijck zyn.
In sulcken schyn
Die daer in woonen
Dat si den heere der heeren
Alle glozy vertoonen.

Bergen end rüieren
Die moeten haer verbliden seer.
Als God coemt iudicieren
Als hy sal comen met grooter eer
Hebt myn heer
Tot God van hemelrijck.

Als hi ons aertsehe dieren
Sal rechten met alle gelijck.

Eē schoō tonge machte heeft mi gedachte te comē.

Viderūt omnes
termini terre sa
lutare Dei nost.

Iubilate Domi
no omnis terra,
cantate & exuls
tate & psallite.

Psallite Domi
no in cithara, in
cithara & voce
psalmi: in tubis
dulcib. & voce
tubæ cornæ.

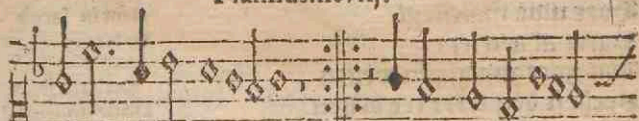
Iubilate in con
spectu regis Do
mini, moueatur
mare & plenitu
do eius, orbis
terrarum &.

Flumina plau
dent manu, si
mul montes ex
ultabunt a cons
pectu Domini.
Iudicabit orbē
terrarum in ius
ticia, & popu
los in æquitate.

De .xcviij. psalm. Dñs
regnavit. Na de wijze

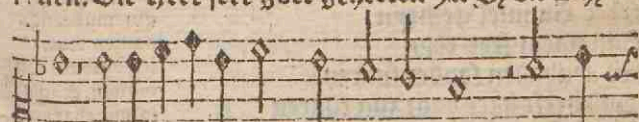
San rijck die heere nam End hy op clam
Die mensche werde gram Wāneer hy quam

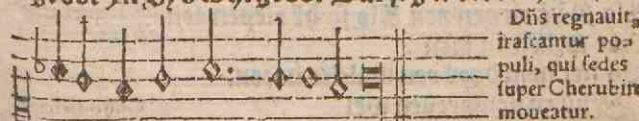
Op Cherubin verheuen Nu hoorz wat staet gescre
het aertrijc sachmen beuen

uen: Die heer seer goet geheeten In Syon is hy

groot In Syō is hi groot Dat seg ic bloot Hooch bo

uen allen menschen ghesen.

Dijn naem met groter eer

Moeten hier seer

Belijden tot allen stonden

Die menschen lieue heer

Hier alstijt meer

Want groot wort hy beuonden.

Wreeslijck tot een oorzonden

Is hy/die tquaet beghinnen.

Maer heylich en goet Maer heylich en goet

Die duechden doet

Die Coninck wilt dat recht beuinnen.

Ghi heere hebt bereypt

Gherechteicheyt

In Jacob condt ghi plegen

Dñs regnauit,
irascantur po-
puli, qui sedes
super Cherubin
moueatur.

Dñs in Syon ma-
gnus & excels.

Consteantur
nomini tuo ma-
gno, qm̃ terris-
bile & sanctum
est: honor regis
iudicium dili-
git.

Tu parasti dis-
rectiones, iudi-
cium & iustia

Psalmus. xcvij.

Doet uwe maiesstept
Daert al aen leyt
Dat goet zyn al zyn wegen
Verheft den heer ter degen
Sijn voetbanck wilt doch prÿsen
Want heyllich en sijn Wāt heyllich en sijn
Tot allen termÿn
Is sy: men hoort haer lof te bewÿsen.

Sijn priesteren certeyn
(Dit woert is pleyn)
Moyſes en Aaron waren
Met Samuel gemeyn
Sijn naem seer reyn
Sij aenbaden sonder sparen.
God heeft haer voor zyn charen
Geacht voer zyn vercozen.
Als sij hē riepen aen Als sij hē riepen aen
Soe sprack hi saen
En liet hem doer een wolcke horen.

End zij bewaerden wel
Sijn woort en beuel
Dat hi haer had gelaten.
Ghi heer verhoorde snel
Al haer gequel.
Ghi quaemt haer rasch te baten.
Dees reden wilt doch vaten.
Haer sonden wout ghi wreken
En straffen haer bedrÿf En straffen haer
Nae u gernÿf (bedrÿf
Omdat sij van u waren verheken.

Den heere (wie ghi zÿt)
Ghebenedijt/
Verheft/en wilt hem louen,
Wilt bidden met iolÿt
Tot alder tyt

ciam in Iacob
tu fecisti.

Exaltate Dñm
Deum nostrum,
& adorate scas
bellum pedum
eius, quoniam
sanctum est.

Moyſes & Aa
ron in sacerdos
tibus eius, & Sa
muel inter eos
qui inuocant
nomen eius.
Inuocabant Do
minum, & ipse
exaudiebat eos,
in columba nuq
bis loquebatur
ad eos.

Custodiebant
testimonia eius,
& præceptum
quod dedit illis.
Domine Deus
noster tu exau
diebas eos, De
tu propicius fus
isti eis, & vleiscēs
in omnes adina
uentiones eorū.

Exaltate Dñm
Deum nostrū, &
adorate in mōs
te sancto eius,
qm̄ sanctus Dñs
Deus noster.

Soe wort ghi niet verschouwen
Van God den heer hier bouen.

Leest hem tot allen uren

In sinen berch bidt In sinen berch bidt

Verstaet wel dit

Sijn heylicheyt sal eewich duren.

De. xcix. psalm. Iubilare Deo omnis terra. Na de wise.

Dat had een meysaen eenen rufter wat lief.

D En heere ghi aertrijc al gemeyn Vreucht

wilt bewisen groot en cleyen In vzeuchde so dient de

Iubilare Deo

omnis terra, ser

uite Domino in

tertia.

heer altijt En weest vā hertē seer vblift. Introite in con

Coemt voer zyn tegenwoordicheyt spectu eius, in

Met blischap voer zyn maiesteyt. exultatione.

Als ghi hem wilt genaken Scitote quoniā

Soe wilt uwen geest vermaken. Dominus ipse

Want ghi moet weten dat onse heer est Deus, ipse se

God is/en weerdich alder eer. cit nos, & non

Want hy geschapen (hoozt dit bediet ipsi nos.

Heeft ons: en wij ons seluen niet. Populus eius, &

Treedt in zyn poortē met lof en sanck oues pascu ex

Voest hē zyn schaephens: geest hem danck ius, introite por

Wilt hem altijt belien ras eius in con

Sijn naem met melodijen fessione atria

eius in hym

Psalmus. C.

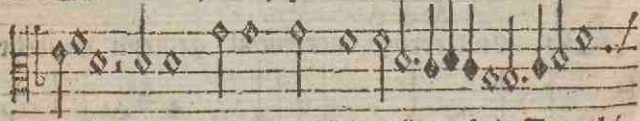
Sijn naem wilt louen/wat God is seet Laudate nomē
eius, quoniam
suavis est Dñs.
Eerich duert zijn genade goet.

Sijn waerheyt die gaet tot alle geslacht in æternum mis
ericordia eius.
End bloest alre van grooter cracht.

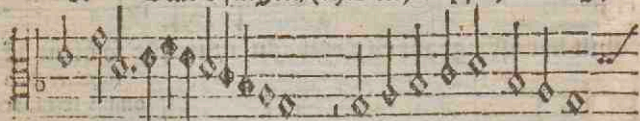
C. C. psalm. Misericordiā & iusticiā cantabo. Na de
wise. Ic voert daer het met hertsen groot leyde.

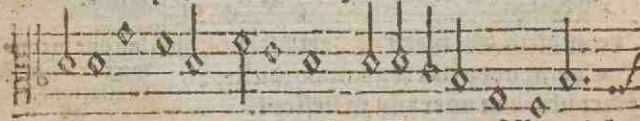
Ermherticheyt en ordeel sal ich sees

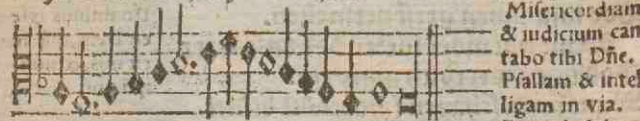
re Van v singen/(this mÿn opset) Tot ghi

coemt tot my hee re Ich sal hier leuē na v weet

In eenē wech reyn onbesmet Tot onnosselheyt ic hee

Misericordiam
& iudicium can
tabo tibi Dñe.
Psallam & intel
ligam in via.

re.

Perambulabam
in innocētia cor
dis mei, in mes
dio domus meę.
Non propones
bā ante oculos

Genuuldich heb te in mÿn huys mÿ leuē

Gelofte: noch ich tot boosheyt quaet

heb my hier willen geuen.

Die ouertreders seer gehaet.

Doer mijnen oogen vzoech en laet

Die de boosheyt hier aenclenen.

En hert seer boos heeft my niet aen
ghangen.

En die verre van my is gegaen

En heb ick niet ontfangen

Noch oock gekent (hoozt dit vermaen)

Die in die boosheit wou bliuen staen

Want seer quaet waren zijn gangen.

Die sinen naasten heeft willen vbreypdē

Met achterclap al int secreteet/

En ooge vol hoouerdicheden

Daer ick mijn spijs niet me en eet

Heb ick verualicht. die heere dit weet.

Hem seer van my geseheiden.

Mijn oogē sien op die zijn trou vā sin

Dat die moghen sitten by my

Mijn vrientschap mogen winnen

Mijn dienaer sal hy wesen vzy.

Ist dat hy my wilt bliuen by

Enen reynen wech beminnen

In mijn huys en sal hy niet mogen bli-

Die opgeblasen is van gront.

Ick sal hem van my dzyuen

Die logenen spreekt met sinen mont

Daer my en sal hy tot geender stont

Mogen eenichsins beclinnen.

Die sondacrs boos en quaet (wilt dit aē

Ghedoot al inden dageraet.

Heb ick/ om haer te schozen

Wt die stadt Gods al metter daet.

Die boosheyt doen heb ick versmaet.

En sū bliuen heel verlozen.

¶ Dē. Gij. psalm. Dñe exaudi oracionē meam, et clamor.

Na die wijse. gequetst ben ick van binnen.

meos rem iniuriam,
facientes prauaricationes
odii.

Non adhaesit mihi
cor prauum,
declinante a me
malignum non
cognoscebam.

Detrahente se-
cretò proximo
suo, hunc per-
sequer.

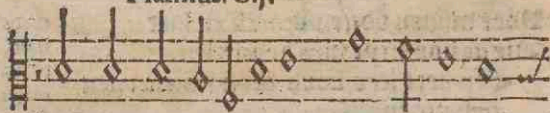
Superbo oculo
& insatiabili cor-
de, cum hoc nō
edebam.

Oculi mei ad fis-
des terrae, vt
sedent meū:
ambulans in via
immaculata hic
mihi ministrat.

Non habitabit
in medio domus
meae qui facit su-
perbiā: qui lo-
quitur iniqua,
non dixerit in
conspetu oculorū
meorū.

In matutino in-
terficebam oēs
peccatores terrae
vt disperderent
de ciuitate Dñi
omnes operātes
iniquitatem.

Psalmus. Cij.

S

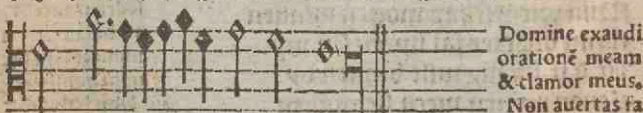
Goet mijn gebet o heer mijn roepen wilt
En wilt toch niet so seere **D** aensich van

ontfaen **O**p sulchē dach op sulcken tijt Als mi de droef
my slaen.

heyt heeft geslagen **D** ooren heer gebenedijt **O**ntfan

gen moe ten mijn clagen

Als ick niet groot verlangen

Sal roepen op sulcken dach

O heer wilt dan ontfangen

Mijn stem sonder verdach.

Mijn dagen hier als eenen roock

Verghingen/ende gans verdweenen.

Recht als en vier soe sachten oock

Geheel verbernen mijn beenen.

Ich ben als hoo gesmeten

Mijn hert verdoorde heel.

End ick vergat het eten

Men sach mi trieren veel

En mijn gebeent om dit verdriet

Domine exaudi
orationē meam
& clamor meus.

Non auertas fa-
ciem tuam à me
in quacūq; die
tribulor: inclin.

In quacūque
die inuocauero
te, velociter.

Quia defecerūt
sicut fumus dies
mei: & ossa mea
sicut cinis
aruerunt.

Percussus sum
ut fenum, & as-
ruit cor meum:
quia oblitus sum
comedere panē.
A voce gemitus

Heeft aen mijn vleesch vast willen cleuen
 Veel lydens is my hier geschiet/
 Seer bang soe was al mijn leuen.

Ich en ben niet sonder sake
 Een pellicaen geacht/
 Een musken op den dake
 Een wld die vliecht by nacht.
 Rechte als die hier verschouen zijn
 End haer in eenicheyt generen
 Mijn vijanden bespotten my
 Sij wouden tegens my sweren.

Mijn broot gemengt met assen
 Mijn dranch met tranen swaer.
 Wren thoozn my wou verrasschen
 Verworpen oock voertwaer.
 Mijn dagen zijn gedeclineert
 Gelick men siet een schaep verdrūen/
 Gelick als hoy ben ich verteert/
 Niet lang en mocht ich hier bliuen.

Ghi heer sult ewich dueren
 End v memoriael.
 En laet Syon niet trueren
 Ontferint haers altemael.
 Die rūt die is gecomen nu
 Dat ghi haer gracy mocht verleenen
 Dijn knechten die hier dienen v
 Seer wel behagen haer steenen.

Wren naem hier sullen vzesen
 Die heydens al gelick.
 V glozy hoock gepzesen
 Die princen van aertrick.
 Men sal zyn glozy dan verstaen
 Wanneer hy Syon sal oprechten
 En hy aensiet den cleyne aen
 Het bidden van sinen knechten.

mei, adhaesit os
 meū carni meae.

Similis factus
 sum pellicano
 solitudinis.

Vigilauit, & fa-
 ctus sum sicut
 passer solitar.
 Tota die expro-
 brabāt mihi ini-
 mici mei, & qui
 laudabant me.

Quia cinerem
 tanquā panem
 māducabā, & po-
 tum meum.

A facie irae indi-
 gnationis tuae,
 quia eleuans al-

Dies mei sicut
 ymbra declina-
 uerunt.

Tu autem Dñe
 in aeternū per-
 manes.

Tu exurgēs Do-
 mine mīlereber-
 is Syon.

Quoniam placue-
 runt seruis tuis
 lapides eius, &
 terrae eius mis.
 Et timebūt gen-
 tes nomen tuū
 dñe, & oēs reges
 terrae gloriam.
 Quia aedificauit
 Dñs Syon, & vi-
 debitur in glor.
 Respexit in ora-
 tionem humiliū
 & non spreuit.

Psalmus. C. j.

Dit moet worden bescreuen
 Al in daender geslacht/
 Dat God mach zijn verheuen
 Ramaels seer groot geacht.
 Hy sach neder int aertsche dal
 Dat hy haer kermen mocht aenhozen
 Die hier gevangen saten al
 Tot steruen waren geboren.
 Dat si in Syon louen
 Sinen naem met haerder stem
 Het lof van God hier bouen
 Al in Iherusalem.
 Wanneer si quamen met accoort/
 Om god te louen hier eendrachtich
 God heeft mijn cracht also geschoort
 Secort mijn leuen seer crachtich.
 O heere wilt my doch sparen
 En roept my niet te dracy.
 Ewigh soe zijn v iaren
 Ewigh duert v genaey.
 Hemel end aerdt hebt ghy ghestelt.
 Ewigh sult ghy v cracht behouwen.
 Want alle dinck geheel versmelt
 Het moet certeyn hier verouwen.
 Ghi moet haer reformeren
 Ghelijck als een habijt.
 V iaren persisteren
 Ghi blijft heer die ghi zyt.
 Die kindren dijnre knechten goet
 Zy v heer ewigh sullen wonen.
 Ewigh ghi hier becliuē doet
 V knechten ende haer sonen.

Scribantur hæc
 in generatione
 altera, & popul⁹
 qui creabitur.
 Quia prospexit
 de excels^o fan-
 cto suo.

Vt audiret ge-
 mitus compedis
 torum.

Vt annunciet
 in Syon nomen
 Domini, & lau-
 dem eius in le-

In cōueniēdo
 populos in vñi,
 & reges vñ.

Respondit ei in
 via virtutis sue,
 paucitatē dierū.

Ne tenores me
 in dimidio dies
 rum meorum,
 in generatione.

Initio tu Domi-
 ne terram funda-
 disti, & opera.

Ipsi peribunt, tu
 autē permanes,
 & omnes sicut.

Et sicut oportet
 riu mutabis eos
 & mutabuntur,

tu autem idem
 ipse es, & anni
 tui nō deficient.

Fili seruatorū tuo-
 rum habitabūt,
 & semen eorū in

seculum diriget.

Psalm. C. ii. Benedic anima mea Dño. Na de wijsel
 Om een die alder liefste mijn daer ich af singen wil.

M

ijn siel ghe be nedijt den heer Al mün
Mijn siel geest God alleen die eer En loest

inwendicheyt Wan dat hy heeft bewesen Weest zyn
zyn matestept.

der gedachtich ghy hy wil v crancheyt al genesen

En van son den v maken ny.
hy heeft v leuen eens verlost
Ten mach no niet vergaen.
Dat heeft zyn dierbaer bloet gecost
Wat liefden heeft hiet gedaen,
Certejn hy wil v croonen
Met zunder genaden soet
Want v begeerten wilt hy loonen
En vernullen met alle goet.

Die heer die alle goetheit doet
Is van genaden rick/
Want hy allen beschermen moet
Die hier liden ongeluck.
Dijn thoorn en sal niet dueren

Benedic anima
mea Dño, &
Bendic anima
mea Domino.
Qui propicia
tur omnibus.
Qui redimit de
interitu vitam
tuam, qui corti
nat te in misse
ricordia.
Qui replet in
horus desideria
tuum, renouabi
tar vt aquile
iuuentus tua.
Faciens miseria
cordias Dñs, &
iudicium omni.
Miserator & mi
sericors dñs, lon
ganimis, &.

Psalmus. C.ij.

Noch ewelich hy dreygen sel
Hier om en wilt niet trueren
Verstaet dees woorden wel.

Hy en doet ons niet nae ons misdaet

Noch hy en vergheft ons niet
Nae onsen sondigen boosen staet
Soe als men dagelijcx siet.

Soe hooge als hy vander aerden
Den hemel verscheyden heeft
Houde hy in grooter waerden
Die in sijnder vreesen leeft.

Soe ver als daer die Son op gaet
Al tot den onder ganch
Doet God van ons ons sonden quaet
Daer af behoort hem danck.

Gelijck recht als een vader
Ontfermt hem ouer zijn kint
Soe doet hyse alle gader
Daer hy zijn vrees in vindt.

Hy weet wat maechsel dat wij zijn
Hy gedenct dat wij zijn stof.
Des menschen leuen (hoort doch mijn)
Valt als een bloemken of/
Daer op die winden blasen
Dat haestelijck neder valt.
Crancher dan eenige glazen
Sijn alle menschen gestalt.

God is berimhertich sonder eyndt
Die hier zijn vrees bewaert
Gerechtigheyt heeft hy geseyndt
Sijn salicheyt hy verclaert.
Al die zijn woerden houwen
En die ter herten seer
Ontfangen ende betrouwen/
Vergeten nemmermeer.

Non in perpetuum irascetur:
neq; in æternū.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, neq; secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Qm̄ secundum altitudinē cœli à terra, corruhorauit misericordiam suam.

Quantū distat ortus ab occidente, longē fecit à nobis ini.

Quomodo miseretur pater filiorum suorum, misertus est Dominus timenti.

Quoniam ipse cognouit signum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus, homo sicut fœnū dies.

Quoniam spiritus pertransibit in illo & nō subsistet, & non.

Misericordia autem Dñi ab æterno, & vsq; in æternum super.

Et iustitia illius in filios filiorum his qui seruant. Et memores sūt mandatorum ipsius ad faciend.

Psalmus. C. iij.

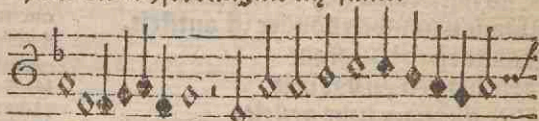
Sijn stoel is in des hemels thron
Sijn rijk street ouer al.
Ghi Engelen die daer zitt soe schoon
hier bouen al sonder getal.
Wilt God gebenedyden
Ghi die daer crachtich zitt.
Sijn dienaers tallen tijden
Loeft hem met alle volke.

Wilt louen God / zijn wercken reyn
Die minste met die meest
Die hy doet in dit aertse pleyen.
Mijn siel zijn hoocheyt vzeest.
Wilt danckbaerheyt hier plegen
Men vindt geen meerder schat
Hem vzeest in urwe wegen
Dat is den rechten pat.

Dominus in coe
lo parauit sedē
suam, & regnā
ip̄sus, omnibus
dominabitur.
Benedicite Do
mino omnes An
geli eius, poten
tes virtute fa.
Benedicite Do
mino omnes vir
tutes eius, mis
nistri eius qui.
Benedicite Do
mino oīa opera
eius in omni lo
co dominatio
nis eius: bene
dic anima mea
Domino.

Ben. C. iij. psalm. Benedic anima mea Domino.

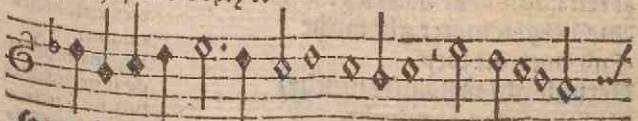
Rae die wijse. Vanguir my fault.

Ghebene dūt mijn siel altijt den heer
O God ghy zitt gecleet met groter eer

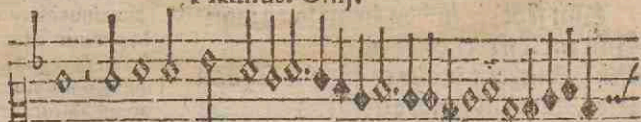

Groot is v maiesteit Ghi zitt al met dz licht Becleet/en
V schooneheyt is vbreijt.

soe gesticht Dat ghi dē hemel sijn wt rect als eē goz
p iij

Pſalmus. C. liij.

Dijn Daer bouen men water vündt Wagens

33 Die wolckē/so dat schijnt Ghi wādelt op dē wint.

W engelen schoon geestē seer excellent Qui facis an-

Maect ghi rechte als een vier/ gelos tuos spi-

Den aertrijck ghi maect een fundament ritus.

Het sal eewich bliuen hier. Qui fundasti

Die diepte hebt ghy bedect bilitatem suam.

Het water is gestreect Abyssus sicut

Dat op die bergen sadt vestimentū am-

End haestelijck liep sinen padt. bus eius.

Want van uwen donder ist ontselt. Ab increpatis

Sū gaen tot die stadt one tua fugiēt.

Die bergen en dat velt a voce tonitr.

Die ghi haer hebt gestelt. Ascendūt mon-

Sū en sullē niet haer mate hier ouergaē tes & descendūt

Die aerdt bedecken al campī.

Als ghi vloet o heer hebt open gedaen/ Terminum pos-

W water loopt in dat dal. suisti, quem non

Den beesten dat versaept. transgredientur.

Den ezel dat versaept. Qui emittis fon-

End alle voghelgescrey tes in cōuallib.

Men hoorz daer alderley. inter medium.

Die bergen maect ghi vuchē Porabūt omnes

End oock die wep bestia agri, ex-

Veruult ghi met uwer vrucht/ pectabunt ona.

Ghi zijt onsen toevlucht. Super ea volus

Den beesten dat hoy/den menschen cres celi habi-

tabunt.

Rigans montes

de superioribus

suis, de fructu.

Producens fons

gheeft ghi cruyt
 Endat tot haer profijt/
 Op dat ghi haer broot ter aerde laet come
 En wā die therte verblift.
 Die oly die verhuucht/
 En broot dat herte veruuecht.
 Die boomen in dat wout
 Die ghi heer hebt gebout/
 Vermilt ghi met v gauen reyn.
 Die vogelen stout/
 Dat hart/die geythens cleyn/
 Daer woonen inden seyn.
 Al om den tyt gesielt heeft hi die Maen
 Die Son wel dalen can.
 Die duyffternis laet ghi den nacht ontsaen
 Die dieren loopen dan.
 Die ionge leeuwen sel
 Haer aes dan soecken suel.
 Tot dat die Son opvaert
 Dan zijn sij thuyt vergaert.
 Die mensch gaet werckē al tot die nacht.
 Hoe groot zijn vermaert
 V werken groot van cracht
 O heer van groter macht.
 Ghi hebt gemaect doer wijsheyt alle
 dinck
 Het aertich ghi behoudt/
 De zee/dat gediert/met hare grootē rinck
 Die beesten ionck end oudt.
 Die schepen cleyn en groot
 hebben daer haren vloot.
 En desen draeck daer rust
 Die sinen moet daer blust/
 Daer toe ghi o heer hem hebt gemaect
 Met groter lust.

nam iumentis,
 & herbam.
 Vt educaas panē
 de terra, & vinū
 laticet cor.
 Vt exultaret fa-
 ciem in oleo, &
 panis cor homi-
 Saturabuntur
 ligna campi, &
 cedri libani.
 Herodā domus
 dux est eorum,
 montes excelsi
 ceruis, petra.
 Fecit Lunam in
 tempore, Sol co-
 gnouit occas.
 Posuisti tenes-
 bras, & facta.
 Catuli leonum
 rugientes vt.
 Ortus est Sol
 & congregati
 sunt, & in.
 Exhibit homo
 ad opus suum,
 & ad.
 Quā magnis
 ficata sunt op.
 Omnia in sapi-
 entia fecisti, im-
 pleta est terra.
 Hoc mare ma-
 gnum & spacio-
 sum manibus.
 Animalia pusilla
 cū magnis, illic
 naues pertrans.
 Draco ille quē
 formasti ad illu-
 dendum ei: oīa
 te expectant, vt

Psalmus. C.iiiij.

Alle dinc daer seer nae haect
Dat hem v spijse genaect.

Dan rapē sū alle dinc/als ghi ontslypt
O heer v milde hant.

Als ghi haer vleent doet v groote virtuyt
Al hier int aertsche lant.

Sū zyn geperturbeert

Als ghy v aensicht keert/

End uwen geest af weyndt

Dan worden sū gescheyndt.

Scheel verkeerē sū tot stof

Uwen geest haer seyndt

Die aerdt vernieut daer of

Gewich moet zyn Gods lof.

God wort vblit al in zū werckē (hooft)

Als hy die aerdt beschout

Si wort vernieut als hi de bergen stooft

Sū roocken menichfout.

Ych sal mīn leuen lanch

Vouen den heer met sanc.

Behagen moet hem mīn voos.

Hy is mīn vzeucht altoos.

Die sondaren moeten gaen te gront

Die hier zyn boos.

Mīn siel tot alder stont

Voest God/houdt zyn verbont

C Den C. iij. psalm. Confitemini Dño, & inuocate.

De wijsē Troosteliker troost/du hebst verloost/eē heyl

serinne soe rijke. **A**lleluja Voest God.

des illis escam
in tempore.

Dante te illis
colligent; apen-
riente te mand-
tuam, oia imple-
būtur bonitate.
Auertente autē
te faciem, turba-
buntur, auferes
spiritum eor.

Emitte spiritū
tuū & creabun-
tur, & renouab-
Sic gloria Dñi
in sēculum.

Latabitur Dñs
in operib. suis.
Qui respicit ter-
ram, & facit eā
fremere, qui.

Cantabo Dño
in vita mea, psal-
lam Deo meo.
Iocundum sit ei
eloquium meū,
ego verò delect-
Deficient pecca-
tores à terra, &
iniqui, ita vt.
Benedic anima.

D

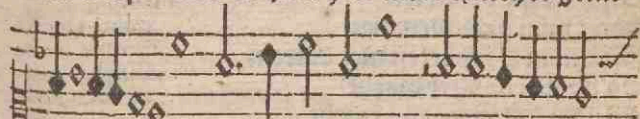
Antet doch dē heer bidt sinen naem Wer-
Onder die heyl dēs prijs zyn saem Wile

Tellen wilt zijn din gen. Sijn wonder opēbaert Sijn
vzolijck van hem sin gen.

nae v lof vclaert haer hert moet vzechde genie

ten Die soeckē hier dē heer/ Dus soect zj aēfiche

seer En laet v dat toch niet verdrie ten.

Houde doch zijn wōder in v gedacht/
Sijn wercken en zijn gerechten.

Shi Abzams zaedt/ Jacobs geslacht/
Shi kindzen van zijn knechten

Ons heer gebenedijdt/
Sijn verdeel gaet seer wijdt

End hy can wel gehuegen

Al zijn beloften heel

Die hy den geslachten veel

Toesey: want this wel zijn vermaegen.

Dat hy heeft Abraham geset

End Isack zijn wruercozen/

Dat gaf hy Jacob tot een wet

Dat hy haer had beswozen.

Memento mira
biliun eius que
fecit, prodigia
eius & iudicia.
Semē Abraham
serui eius, filij Ia
cob electi eius.

Memor fuit in
sæculum testa
menti sui, verbū
quod mandauit
in mille genera.
Quod disposuit
ad Abraham, &
iuramenti sui,
Et statuie illi Ia
cob in præceptū

Psalmus . C. iij.

Al tot een testament
Gewich al sonder ent.
Hy sprack/ich sal v geuen
Een lant/een schoon iurweel/
Tot uwen erfdeel
Het lant van Chanaan verheuen.

Als noch seer cleyn was haer getal
Doerghingen zij die landen/
Sy en vercregen geen misual
God const die Coningen wel vanden
Die haer misdeden tet.
Gaert mijn gefalsden niet
Wilt mijn Propheten niet deeren.
En hy den hunger bracht
En nam dat broot zijn crachte
Doen moesten sij dat al ontbeeren.

God heeft gesonden eenen man
Ioseph/men sachen aldaer vercoopen
En boeyen si hem togen an
In iser sachmen hem knoopen.
Dat heeft doerwont zijn siel
Tot dat zijn woort geuiel.
God heeft hem willen castijen.
Die Coninck tot hem sandt
Hem tooch tot sinen bandt
En Ioseph heeft hy willen vrijen.

Al tot een heer liet hy hem zijn
Een Prinsch ouer al zijn hane/
Dat hy zijn vorsten leerde sin/
Sijn taetsluy wijsheyt gaue.
En Israhel daer quam
Jacob int lant van Cham.
God heeft se willen vernieeren
Al bouen haer vjant
Heeft hy se vast geplant.

& Israhel in tes
tamentum sem
piternum.

Dicēs, tibi dabo
terram Chanaā
funiculum here
ditatis vestrae.

Cū essent nu
mero breui.

Et pertransierūt
de gente in gen
tem, &.

Nō reliquit hos
minem.

Nolite tangere
Christos meos,
& in prophetis.
Et vocauit fas
ciem super ter
ram, &.

Misit ante eos
virum, in seruū
venundatus.

Humiliauerunt
in cōpedibus pe
des eius, ferrum
pertransiit anis
mam eius.

Eloquium Dñi
inflammat eū,
misit Rex & sol
uit eum.

Constituit eum
Dominū domus
sue, &.

Vt erudiret prin
cipes eius sicut
semetipsum.

Et intrauit Isra
el in Aegyptum,
& Iacob accola.
Et auxit popu
lum suum vehem
enter, & ares

En liet den sinen niet verneeren.

Sij zijn verkeert/ende hebben gehaet

Sijn volck sij wonden verlagen.

Moyssen en Aaron haer te baet

Sandt hy haer vñanden te plagen.

Veel teekenen hy haer gaf

Daer groot wonder quam af.

Bracht duyfternis te vozen.

Sij waren onderdaen

God liet in bloet vergaen

Haer water/en haer visschen smozen.

In haerder Dincen hupsen schoon

Wou God die vorsschen seynden/

Wozmen/en muggen tot haren loon

Met hoopen in haer eynden.

Met haghel ende vier

Bracht hy se in dangier.

Haer wíngaerden/haer bomen

hy gans aen stucken brack.

Wanneer die heer sprack

Sprinchlanen liet hy haer toecomen.

En rupsens veel met grooter macht

hebben haer vrucht ghegheten.

Haer eerste geboren inder nacht

Die heeft hy doot gesmeten.

Met gout en siluer goet

Gesont en wel gemoet

heeft hy geleydt haer ganghen.

Egypten was verblót

Wanneer si haer was quít.

Haer vrees hadse geheel benanghen.

hy stelde haer een wolcke voer/

En vier dat haer sou lichten.

Niet dan velthoendzen gaf hy hoer

En niet dan hemelsch gherichten.

mauit eum su.

Conuertit cor

eorum vt odia-

rent populum.

Misit Moysen

seruum suum.

Posuit in eis

verba signorū.

Misit tenebras

& obscurauit,

& nō exacerb.

Cōuertit aquas

eorum in sang.

Et dedit terra

eorum ranas in

penetralib.

Dixit & venit

cinomia.

Posuit pluuias

eorum grand-

nem, ignem.

Et percussit via-

neas eorum.

Dixit, & venit

locusta,

Et brucus, cuius

non erit num.

Et comedit o-

mne fœnum.

Et percussit o-

mne primogen.

Et eduxit eos

cum argento &

auro, &

Lætata est Ægys-

ptus in profes-

stione eorum.

Extēdit nubem

in protectione

eorum, &

Petierunt & ve-

nit coturnix, &

pauē cœli satū.

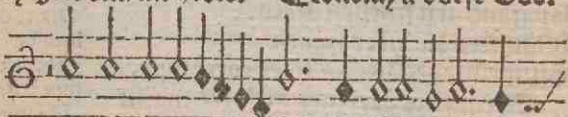
Psalmus. C.v.

Hy sloech op eenen steen
Daer wt liep water reen
Beneden ende bouen.
In zijn gedacht hy nam
Al dat hy Abraham
Te vozen had willen belouen.

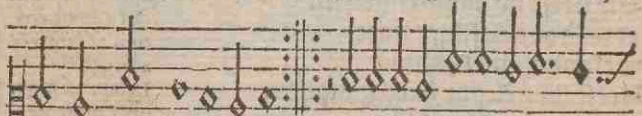
Hy heeft den sinen wt geleydt
Met vzeuchde bouen maten.
Der heydens landen haer bereydt
Die sijn doer hem besaten.
End hy (verstaet den sin)
Gaf haer een vzeemt gewin.
Op dat sijn souden behouwen
En soecken hier zijn woort/
Sijn wet/soe dat behoort:
En zijn gerechtigheyt met trouwē.

Dirupit petram
& fluxerūt aque
abierūt in sicco.
Quoniam memor
fuit verbi sancti
sui quod habuit
ad Abraham.
Et eduxit popu-
lum suum in ex-
ultatione, & ele-
ctos suos in læt.
Et dedit illis re-
giones gētium,
& labores popu-
lorum possed.
Vt custodiant
iustificationes
eius, & legem.

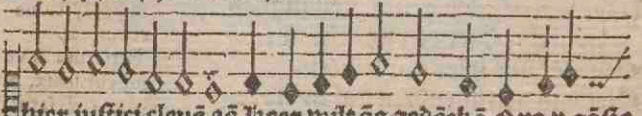
Confitemini Dño qm̃. Ra de wūse. Een aerlich vroukē
heeft my gewont/int herte. **Alleluja** loeft God.

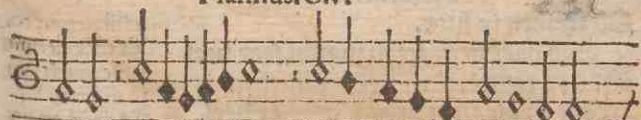
Danet God den heer met alle lofje Want
Wie can Gods macht gebe nedje Ghe-

zijn goethz sal n̄ vgaen Salich sijn zñ tot alre tijt Die
noech zñ lof hier doe vstaen.

hier iustici cleuē aē heer wilt os gedēckē Ons v gōste

schēckē Salich en fray Op dat wij mogē seurewē Dwe

genay En vnechde mogen houwē Dzoech ende spay.

Met onsen vaders so hebben wij

Gesondicht hier ionge ende oudt.

W wonder niet en ver stonden sy

Noch v ghenade menichsouot.

Al by die zee doer een paerty

Sij vielen God rebel en stoude

God wou haer salueeren

Synen naem ter eeren

Hy heeft verclaert

Sijn wonderlycke crachten

Ongespaert

Dat die in haer gedachten

Gleuen bewaert.

Hy woude bestraffen die roode ze

Daer doer hy haer geleyde Dzooch/

Die haer benijden doer oure

Wat haren handen hyse tooch.

Dat water quam al opter ste.

Haer vyant daer zyn leuen spooch.

God den heer hier bouen

Sachmen doen gelouen

Ende prisen huer.

Maer haestelick zyn daden

Sy schreden duer.

Al dat hy haer wou raden

Peccauimus cū

patribus nostris

iniuste egimus,

iniquitatem fec.

Patres nostri in

Ægypto nō in-

tellexerunt mi-

rabilia tua, non

fuerunt mem.

Et irritauerunt

ascendentes in

mare.

Et saluauit eos

propter nomen

suum, vt notam

faceret potent.

Et increpuit ma-

re rubrū & exsic-

catum est, &.

Et saluauit eos

de manu odien-

tium, & redem.

Et operuit aqua

tribulantes eos,

vnus ex eis.

Et crediderunt

verbis eius, &

laudauerunt.

Cito fecerunt,

obliti sunt ope-

rum eius, & non

Sij stelden te luer.

End haer begeerten waren seer veel

God sij temteerden in die woestijn

Al dat sij wenschten gaf hy haer heel.

Haer sielen hy versaepte sijn.

Moyssen al in Harons casteel

Sij quelden met een swaren schijn.

Open ghinck die aerde

Dathan si acnuacerde/

Abyrzons schaer

Met hoopen/hoe sij vielen

Die sondaers swaer

Doer die blamme vernielen

Men sach aldaer.

Sij hebben een half aldaer gemaect

Nienbaden dat ghegoten was/

En God sijn glozy doen versaeft/

Verandert/ soot haer quam te pas/

Een rundt gelick dat eedt en smaect

Niet anders dan hoy oft enckel gras.

God sij heel vergaten.

Die haer quam te baten/

Die doer sijn hant

Die wonderlijke dingen

In Pharons lant

En vreeslick const dwingen

Haer vñant.

God woudse bederven al gemeyn

Had Moysses niet met alle vliet

Gods thoorn gekeert van haer:certeyn

Dat schoone lant sij en achten niet.

Sijn woort (al was haer veel geschiet)

Sij en geloosden groot noch cleyn

En sij murmureerden

Recht als die verhoerden.

fastinuerunt cō.

Et cōcupierunt

concupiscētiam

in deserto.

Et dedit eis per

ditionem ipsorū

& misit saturit.

Et irritauerunt

Moysem in cas

firis, Aaron.

Aperta est terra

& deglutit Da

than, & operuit

super cōgregat.

Et exarsit ignis

in synagoga eos

rum, flamma cō

bullit pecca.

Fecerunt vitus

lum in Oreb, &

adorauerūt scul

ptile.

Et mutauerunt

gloriam suam in

similitudinē vis

tuli comeden.

Obliti sunt Deus

qui saluauit eos,

qui fecit magnā

lia in Ægypto,

mirabilia in ter

ra Cham, terris

bilis in mari.

Et dedit vt dis

perderet eos, si

nō stetisset Moy

ses electus eius,

stetisset in conf.

Vt auerteret irā

eius ne disper

deret eos, pro

nihilo habuerūt

terrā desiderat

ilem, & mura

Des Heeren voos
En wouden si niet hoozen
Dat scheen altoos.
God herfse willen floozen
Dees menschen voos.

Dat hy verstroyen sou al haer zaet
En haer vernielen heel te grondt.
Een afgod was haer tocuertlaet
En si aten tot een dorcondt
Die offerhand der dooden quaet
En quelden God niet haren vondt.
Wile men sacht bederuen
Van die peste steruen.
Dit swaer gequel.
Doet Phinees cesserde
Verstaet dit wel
Om dat hy corrigeerde
Dat enerspel.

Die is hem tot rechtuaerdicheyt
Gerekent cersich nae Gods wil.
So quelden seer Gods mareslept
Al hy dat water van tgeschij.
En stroyes was doer haer verleyt
Wantmen zijn geest contrary vil.
Als hy niet en gloofde
God zijn eer beroofde.
Soe sprach hy doen
Si en sullen niet verlagen
Die heydens hoen
Nu noch tot geenem dagen
Nae Gods sermoen.

Si zijn gemengt den heydens hy/
En si haer wercken leerden al.
Si dienden haren beelden t sy.
Dat is haer geweest tot een val.

murauerunt in
tabernaculis.
Et eleuauit ma-
num suam super
eos, vt proster-
neret eos.

Vt denceret ses-
men eorū in nas-
tionibus, & dis-
pergeret eos.

Et iniciati sunt
Beelphegor, &
comederunt sa-
crificia mort.

Et irritauerunt
eum in adiuuen-
tionibus suis, &
multiplicata est.

Et stetit Phis-
nees & placauit,
& cessauit qualis
satio.

Et reputatū est
ei in iusticiam,
in generatione
& generatione,
vsque in semp.

Et irritauerunt
eum ad aquas co-
tradictionis, &
vexatus est Moy-
ses propter eos,
quia exacerb.

Et diffinxit in
labijs suis, non
disperdiderunt
gentes quas dis-
xit Dñs Deus.

Et cōmixti sunt
inter gentes, &
didicerūt opera
eorum, & seruie-
runt sculptilib.

Psalmus. C. v.

En sij den boosen geesten vrp
Om dat sij waren dul en mal
Offerden haer kinder
Dat tot haren hinder
Sij storten dbloet
Daer mede sij haer Goden
Heer verwoet Een sacrificie boden
Dit quaet gebroet.

Dat aertrijck is met bloet besmet
En hoerdom sij daer stelden voozt
Met haren vonden tegens die wet.
Daer om was God met haer discooxt.
Hier om heeft haer die Heer geset
Al by den heydens/nae zijn woorzt.
Haet aen allen sijn
En met heerschapphen
Sijn sij verneert Van die haer lastich warē
Altijt verheert.
Hy heeftse willen sparen
Nist werde begeert.

Doer eygen raet so heeft dickmael
Den heer gestoozt dit boos geslacht.
Wanneer sij leden groote quael
God haer aensach dach ende nacht/
En hy verhoorde haer tael/
En zijn verbondt heeft hy geacht.
Als sij tot hem cieten
Heeft hy niet vergeten
Sijn goetheyt groot
Hieldt hy daer zonder trouwen
Dat sach men bloot
Wanneer sij hadden berouwen
Van haren noot.

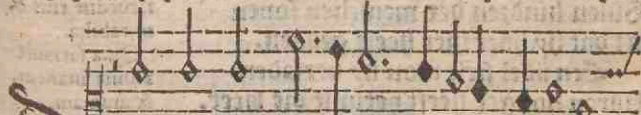
God gaf zijn gracy excellent
Haer/in haers vijants aengesicht.

Et immolauerunt filios suos
& filias suas dæi
Effuderunt sanguinē innocentem, sanguinem filiorū suorū & filiarum suarum quas sacrificauerunt sculphilib.
Et infecta est terra in sanguinib.
& contaminata est in operibus eorum, & fornicati sunt in adinventionibus.
Et iratus est furor Domini in populum, & abominatus est.
Et tradidit eos in manus gentium, & dominati sunt eorū.
Et tribulauerūt eos inimici eorū & humiliati sunt sub manibus eorum, sæpè liber.
Ipsi autem exacerbauerūt eum in cōsilio suo, & humiliati sunt.
Et vidit cum tribularētur, & audiuit orationē.
Et memor fuit testamēti sui, & pœnituit eum secundum mul.
Et dedit eos in misericordias in conspectu oim.

O heer verlost ons van haer torment
 End ons wt haren banden licht/
 Op dat uwen naem mach zyn bekent/
 End wij al in u lof gesticht.
 God moet zyn ghepresen
 Gewich in zyn wesen.
 God van Israel.
 Hem glozy sal betamen
 En niemandt el.
 Dan sullen seggen Amen
 Die menschen suel.

Den .C. vi. psalmi. Cōfitemini Dño qm̃. Naer de wýse
 Gepeys gepeys vol van enuten. Alleluya. Alleluya.

Saluos fac nos
 Dñe Deus noster
 & congrega nos
 de nationibus.
 Ut confiteamur
 nomini sancto
 tuo, & glorie-
 mur in laude.
 Benedictus Dñs
 Deus Israël a sæ-
 culo, & vsque in
 seculum, & dicet
 omnis pop. fiat.

Anct God den heer/ seer goet gepresen
 Spreect doch zyn lof/ wilt danchaer wesen

Wíes goetheyt duert tot alder tijt. Wā hē vloost/wt
 Die sijt wt soñ ants hant gezeit.

west/wt oost heeft hise willē halē Wāneermen haer

sacht seer verdwalē Al in dat doyre mont Al wilden

Hij daer seer na talē Sij en hebbe daer geē stat gebent

honger en dorst de haer versagen

Sij riepen tot God in haer gequel

God heeftse verlost van haren plagen.

En hi heeftse gelept seer wel

In rechten padt van haerder stadt

Al daer sij sonden wonen.

Sijn goetheyt hem moet lof betonen.

Sijn wonder doet verstaen

Sinen kindren der menschen sonen

Al dat hy haer hier heeft gedaen.

En ydel siele wou hy versaden

Haren hunger heeft vermilt die heer.

Die hier mit duyfternis waren beladen

Indet iser ende handen seer.

Sij hebben versmaet Gods woert en raet

Haer herte liet hy sincken

En heeftse seer hier willen crincken.

Sij riepen doer liden groot.

Dan heeft hy op haer willen dincken:

En verlostse wt haer noot.

Om wt die doot en duyfternis te leyden

Heeft hy ghebroken haren bant.

Sij moete belijde Gods barmherticheyde

End maken zyn wonderen bekant.

Die metalen duer/die gredelen van hiet

Heeft hy willen romperen

Om haer broscheyt wou hyse vernieren.

Wet eten hebben sij veracht

Onlustelich was haer begeren:

Daer om zijn sij ter doot gebracht.

Esuriētes & sitientes, anima.

Et clamauerūt ad Dñm cum tribularentur, &

Et eduxit eos in viam rectam, vt

irent in.

Confiteantur Domino misericordiam eius &

mirabilia.

Quia satiauit animā inaniem,

& animam.

Sedentes in tenebris & ymbra mortis.

Quia exacerba-

uerunt eloquia Dei, &

Et humiliatum est in laborib.

Et clamauerunt ad Dominum.

Et eduxit eos de tenebris &

ymbra mortis.

Confiteantur Dño misericor.

Quia contriuit portas aeras.

Suscepit eos de via iniquitatis eorum.

Omnem escam abomina ta est.

Haer kermen was tot hem geresen
 Hy heeftse verlost wt haer verdriet.
 Hy sandt zijn woort/en heeftse genesen/
 Sy en mochten no bederven niet.
 Gods goetheyt repn laet haer gemeyn
 Sijn wonderen hier prisen/
 Hem lof end eer altijt bewisen.
 Verreilen al zijn wercken goet
 Alre vroechede moeten vertolisen
 End louen hem in haren moct.
 Al die met schepē zijn ter zee getogen
 Int water hebben haer besach.
 Gods wercken sagen si met haren ogen
 End oock zijn wonder nacht en dach.
 Wanneer hy sprack: Die zee op stack
 Haer water wert verheuen/
 Haer baren sel seer hooch die dreuen
 En daelden weer te gront.
 Haer siele sachmen daer om beuen
 Van trueren was si ongesont.
 Sy zijn verstoot/recht oft si waren
 Droncken: haer wijsheyt werde cleyen.
 Wanneer hy dlijden wou seer beswaren
 Giepen si tot den heer alleyn.
 God stont haer by: Een stilte bracht hy
 Men sach haer vroechede plegen
 Dat si een hauen doen vercregen
 Van God van hemelriick.
 Dus laet haer God den heer ter degen
 Sijn goetheyt louen al gelick.
 Laet haer God prisen/en zijn lof vcla-
 Doer die gemeynte vroechede laet. (re)
 Al in den stoel der ouder scharen
 Hy maect die bekent metter daet
 Tot een woestijn: Dat water sijn

Et clamauerunt
 ad Dñm cum tri-
 bularentur.

Misit verbum
 suum & sanauit
 eos, & eripuit.

Confiteantur
 Domino misericor-
 diae eius.

Et sacrificent sa-
 crificium laudis,
 & annuncient.

Qui descendit
 mare in nauib⁹,
 facientes ope.

Ipsi viderunt os-
 pera Domini, &
 mirabilia eius.

Dixit & stetit
 spiritus procel-
 lae, & exaltati.

Ascendant vsq;
 ad caelos, & des-
 cendant vsque
 ad abyssos.

Turbati sunt,
 & moti sunt sicut
 ebrius.

Et clamauerunt
 ad Dñm cum tri-
 bularentur.

Et statuit pro-
 cellam eius in
 auram.

Et laetati sunt
 quia filierunt,
 & eduxit eos.

Confiteantur
 Domino misericor-
 diae eius.

Et exaltet cum
 ecclesia plebis,
 & in cathedra.

Psalmus. C.vj.

Can hy seer wel verdooogen
Om dat die menschen niet en doogen
Wou hy bederuen blant
Om dat sij heel van hem verloogen
Haer vuchten hy maecte te schant.

In die woestijn liet hy dat water loopē
En maecte nat dat drooge velt.
Hy heeft die aceme daer geset met hoopē
Sij hebben daer haer stadt gestelt
Sij sayden haer zaet/ God quā hen te baet
Haer wijngaerden sij staken
God heeft se willen vruchtbaer maken:
Sijn benedixy haer geseynt
Vermenichsuldicht al haer saken
Haer beesten heeft hy niet verclepnt.

Als sij seer weynich werdē hier benon
Sijn sij getribuleert/ (den
En seer bedroeft tot allen stonden.
Haer Princen die zijn onteert/
Sij hebben gemist/ doer haren twist
Den rechten padt verlozen.
God heeft geholpen zijn vercozen
Den armen wt ellendt.
Haer elagen heeft hy willen hozen
En heeft die in zijn hert gheprendt.

Haer huysgesin heeft hi recht als de sca
Vermeeerdert en ghebenedit. (pen
Dit sullen sij sien die goede knapen
En wesen alte seer verblijt.
Die boosheyt stil/ maect gheen geschil.
Wie wort daer wijs geheten?
Al die bewaert dese secreten:
Die sal verstaen Gods duecht
En zijn genaden sal hy weten
Daer hy ons allen me verpuecht.

Posuit flumina
in desertum, ad
exitus aquarū.
Terram fructi-
feram in salsus
ginein.

Posuit desertū
in stagna aquarū
rum, &.

Et collocavit ibi
hic eturientes, &
constituerunt.

Et seminaverūt
agros & plantas
uerunt vineas.
Et benedixit eis
& multiplicati
sunt nimis.

Et pauci facti
sunt à tribula-
tione malorum
& dolore.

Effusa est cōten-
tio super Princi-
pes, & errare fe-
cit eos in inuidia.

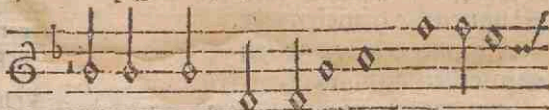
Et adiuuit pau-
perem de inopi-
a:

Et posuit sicut
oues familias.

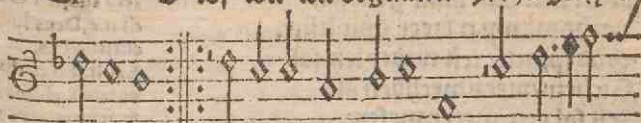
Videbunt recti
& lætabuntur,
& omnis iniqui-
tas oppilabit os
suum.

Quis sapiens &
custodiet hæc, &
intelliget mis-
ericordias Do-
mini.

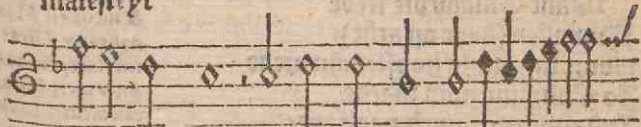
De. C. vij. psal. Paratū cor meum Deus. Na die wise
Wes sal ick my geneeren/ick arme broederlĳn.

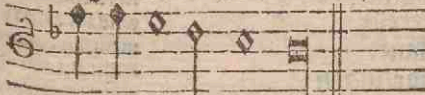
God/ mĳn hert/mĳn sinnen Die zĳn seer
D lof wil ick beginnen Mĳn gloyp v

wel bereypt D sal ic mĳn leuē lanch Met herpē en
maiesteyt

snaren geclanch Dat ick mach vruēchde win nen

Paratū cor meū
Deus, paratum
cor meum, can-
tabo & psallam
in gloria mea.

G heer louen met sanck.

Wel op souters en herpen
Wel op ghi snaren gespel
Mĳn sinnen wil ick scherpen
Bzoēch smorgens rĳsen suel.
D heer wil ick dach en nacht
Blijden voer alle geslacht.
Mĳn lof wilt niet verwerpen
G heer van grooter cracht.

D goetheyt is verheuen
Bouen die hemelen sijn.
D waerheyt is gedreuen

Exsurge gloria
mea, exsurge
psalterium & cy-
thara, exurgā
diluculo.
Confitebor tibi
in populis Dñe,
& psallam tibi
in nationibus.

Quia magna est
super celos mi-
sericordia tua,
& vlcq ad nubes

Psalmus. C. vij.

Soe hooch als die wolcken zijn
Verheffen see wilt u heer
Al bouen die hemelen seer.
Men moet u glozp geuen
Op aerden altit meer.

Op dat sij zijn mids desen
Verlost die ghi bemint.
Wilt met dñn hant genesen
Verhoort my o heer dñn kint.
God sprack/ ick wildeplen sal
Sichem/ met vzechden al.
Ick sal een meter wesen
Van des tabernakels dal.

Want Galaad die stede
Manasses (daer op acht)
Hoozt my: mijn hooft/ mijn vrede
Is Ephraim: mijn macht
Juda/ mijn coninck vaeljant/
Moab mijn pot play sant.
Met voeten ick betrede
Dat Idumeesche lant.

Ouer die vzeemdelingen
Met vzechden word ick sadt.
Wie ist die my sal vzingen
Al tot die stercke stadt?
Wie sal toch daer leyden my
Tot Idumeen/ dan ghy
O heer? die ons woudt dwingen
Verwerpen heel van dy.

Ghi heer met onsen scharen
Wel eer niet gaen en woudt.
Is bystant wilt veclaren/
Ons liden is menichfoudt.
Want menschen salicheyt
Is ydel/ hoozt dit bescheyt.

veritas eius.

Exaltare super
caelos Deus, &
super omnē ter-
ram gloria tua.

Vt liberentur
dilecti tui.
Saluum fac dex-
tera tua, & exau-
di me, Deus lo-
cutus est in.
Exultabo & di-
nidam Sichimā.
& conuallem in
bernaculorum.
Me⁹ est Galaad
& meus est Ma-
nasses, & Effra-
im susceptio ca-
pitis mei, Iuda
tex meus, Moab
lebes spei meae.
In Idumeam ex-
tendam calcias
mentis meum.
Mihi alienigenae
amici facti sunt.

Quis deducet
me in ciuitatem
munitam quis
deducet me vs-
que in Idumēā?
Nonne tu Deus,
q̄ repulisti nost

Et non exhibit
Deus in virtut.
Da nobis auxi-
lium de tribula-
tione, quia vana
salus hoīs.
In Deo faciem⁹
virtutem, & ipse

Psalmus . C.vij.

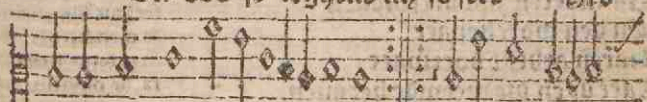
In God wijs sterckheyt bewaren
hy doet ons vanden leyt.

ad nihil deducet
eet inimicos.

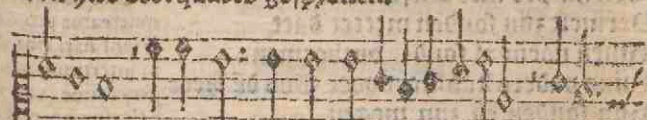
Den. Cviij. psalm. Deus laudem meam ne tacueris.
Rae din wijsse. Op dese vaert lide ich groote noot.

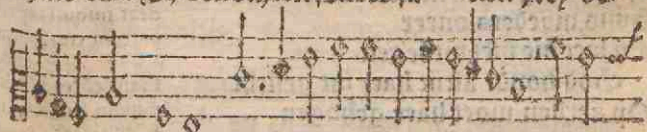
God/ mijn glory/ lof/ end eer Haer
Die boe se teghens my so seer Heb

zijn uwen mont ontla ken Sij vingen my doer
ben hier veel quaets gesproken.

harē raet Sij beuochten sonder sa ken my bo

uen die maet Sonder charitact

Wouden

sij my seer la ken.

Ick heb gesproken mijn gebet/
Doer goet sij my quaet bewesen.
Al had ich liefde op haer geset
haren haet is op my geresen.

Deus laudē me
ne tacueris.

Locuti sunt
aduersum me.

Pro eo v̄t me
diligentē, det.

Ego autē orabā.

Et posuerūt adu

ersum me ma

la pro bonis, &

odium pro dil.

Op hem soe stelt den sondact ghy.

Die vñant si geuonden

Hem altijt by.

Verdoemt so is hy.

Sijn gebet streect hem tot sonden.

Sijn dagen cleyn/zijn dienst verplant

Op een ander: en laet zijn hinder

Sonder vader: zijn wijs ontmant.

Gebreke ende grooten hinder

Vertrigen sij doer hunger swaer.

Sij moeten zijn verschouen

En den woekenaer

haren arbeit voertwaer

Vaet dyen die vzeemde berouen.

Noch hem noch synen kindzen laet

En hulper hier ontfemen.

Verniet zijn sonden metter daet

Sinen naem al sonder ontbermen.

Sijns vaders boosheyt voer God dē heer

Sijn sonden en zijn wegen

hy en vergeet niemmermeer.

Sijns moeders oncer

En laet die niet wtvegen.

God houdt altijt haer int gesicht

Op aerden moet haer gehogen

Vergaen: want sij zijn soe gesticht

Om dat sij gheen goet en vermogen.

hy heeft den armen verdruct/verneert/

Den bedroefden willen dooden/

Sij hebben tquaet gheuseert/

het goet van haer gekeert

Wint ist van haer gheuloden.

Met malediccy is hy bedect.

Als water quam sy hem binnen.

Als oly int gebeent sy treect

Constitui super

eum peccatorē,

& diabolus fiet.

Cum iudicatur

excet condemnatus & oratio.

Fiant dies eius

pauca, & episcopatum eius.

Fiant filij eius

orphani & vxor

eius vidua.

Nutantes trans

feratur filij eius

& mendicent.

Scrutetur forne

rator omnem.

Non sit illi adiu

tor, nec sit qui

miseretur pu.

Fiant nati eius

in interitum, in

generatiōe vna

deleatur nomē.

In memoriā re

deat iniquitas

patrum eius.

Fiant cōtra Do

minum semper,

& dispereat de

terra memoria.

Et persecutus

est hominē inos

pem, & mendic,

Et dilexit ma

ledictionem &

veniet ei, & no.

Et induit male

dictionem, sicut

velumentum.

Psalmus C.viii.

Laet hem tot een cleet die winnen.
Begoedt moet hy daer mede zyn.

Dit laet hem wederuaren
Die beclappen mijn

Voer dat Gods aenschyn

Die quaet van my verclaren.

Doet met my heer nae dinen naem.

Seer soet is v goetheyt verheuen

Ich ben ellendich/onbequaem/

Mijn hert is my droeulich gheblenen.

Recht als een scheem ben ich vergaen/

By sprinckhanen geleken.

End ick was onghedaen

Met vasten beuaen

Mijn vet is van my gestreken.

Ich ben geworden haer tot een spode

Geheel sij my versmaden.

Dus my bewaert mijn heer/mijn Godt/

Alleen om dijn genaden.

W hant si sullen bekennen dan

Die ghi hebt willen bouwen.

Want si hebben al tijt

My vermaledijt.

Maer ghi sult my behouwen.

Geheel tot schand laet comen hoer

Wilt my urwen knecht verblijden.

Niet dan confusie en brenge haer voer.

Ich sal den heere belijden.

Si veel menschen hem geuen danck

Hy staet al by den armen

Om van menschen dwanck

Als mijn siel is danck

Dat hyse mach bescharmen.

Psalm. C. ix. Dixit Dominus Dño meo. Na de wijsse

het waren drie gespelen/sij waren vroech op gestaen.

Plat ei sicut ve-
stimentum quo
operitur, & sic.

Hoc opus eorū
qui detrahunt
mihi apud Do-
minum.

Et tu dñe fac
mecum propter
nomen tuum.

Libera me qđ
egenus & pau-
per ego sum.

Sicut vmbra cū
declinat ablatus
sum & excuss.

Genua tua ins-
firmata sunt.

Et ego factus
sum opprobriū
illis, viderunt.

Adiuua me dñe
Deus meus, sal-
uum me fac.

Et sciant quis
manus tua hæc.

Maledicent illi
& tu benedices.

Qui insurgunt
in me cōfundan-
tur, seruus aſt.

Induantur qui
detrahūt mihi.

Confitebor do-
mino nimis in
ore meo.

Qui astitit &
dextris paupes-
ris, vt saluum.

D

Je heer tot minē heere / Die sprac met claer

verstant

Comt sittē met grooter eere

Dixit Dominus
Dño meo, sede à
dextris meis.

Tot mýnder rechter hant.

Donec ponā inī
cos tuos, scabel
lum pedum tuo
rum.

Tot dat ick hier sal stellen
Tot uwer voeten banck
V vñanden hier mach vellen
Heel onder v bedwanch.

Virgam virtutis
tuę emitter Do
minus ex Syon.
cñ. re in medio
inimicorum.

Wt Syon sal God seyn den
Die roede van uwer cracht.
Domineert in allen eynden
Ouer dñs vñants macht.

Tecum princí
pium in die vir
tutis tuę in splē
dorib⁹ lētorum.

Met v is dat beghinne
In dinen stercken dach.
In claerheyt (hoort den sinne)
Men daer die heyligen sach.

Ex vtero ante
luciferū genui
te.

Ich heb v willen baren
Wt minen buych seer geern
Eer datmen sach op varen
Die schoone morgen steern.

Iuravit Dñs &
nō penitebit cū
tu es sacerdos in
eternū secundū
ordinē Melchis.

God swoor sonder leedewesen
Een ewige priester siet
Sijt ghi seer hooch gepresen
Naē Melchisedeches maniet.

Die heer die is geseten
Al aen v rechter sy.

Die Coningen seer gesineten
Doer sinen choorn heeft hy.

Hy sal die heydens rechten
En brengen eenen grooten val.

Die hoofden sal hy beuechten
In menige landen al.

Hy dzinct al by den wegen
Wet bekien seer claer en sijn.

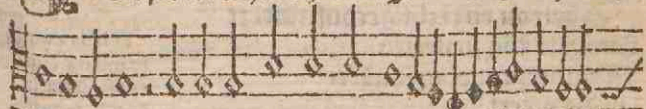
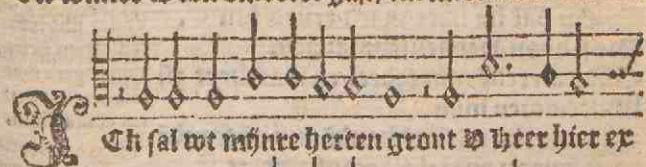
Sijn hoeft sal hy ter degen
Sprechten en vzelijck zyn.

Den. C. x. psalm. Cōfitebor tibi dñe in. *Nae de wise.*
Die winter is een onweert gast / dat merck ic aendē da.

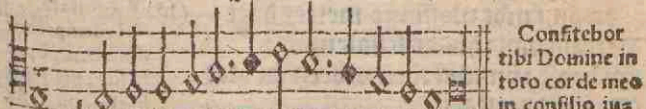
Dominus & der
tris tuis, contre
git in die ire sug
reges.

Iudicabit in na
tionibus imple
uit ruinas, cons
quassabit capita
in terra mult.

De torrente in
via bibet, pro
pterea exaltabit
caput.

alte ren Al bi den goeden tot alder stant Tot een ooz

cont En in hare raet vheren / cōuerferen.

Groot zyn Gods werckē al gemeyn
Versocht en seer gepresen/
Van allen die haer met herten reyn
Soecken alleyn

Confitebor
tibi Domine in
toto corde meo
in consilio ius
torum &.

Magna opera
Domini, exquisi
ta in omnes vo
luntates eius.

Open sullē sij lustich wese hier mids dese.
Danck ende heerlijcheyt voerwaert

Confessio &ms

Psalmus. C. x.

(Wilt hoozen nae mijn schynen)
Dat is Gods werck (this openbaer)
Dit woort is claer
Sijn gerecht sal ewich bliuen/en beelue

hy maecte een gehuegen goet
Al van zijn wonder daden.

God is bermhertich ende soet/
hy spijst ende voet

Die hout zijn vrees/zijn padē/zijn genade

Ewich sal hy zijn testament
houden in zijn gedachten.

Die cracht zinder wercken excellent
Maect hy bekent

Dē volckē/en allē geslachtē:wilt dit achte

Op dat hy haer mach eruen sijn
Die schoon heydensche landen.

Gods werckē/zijn ordel/en waerheyt zj
Wilt hoozen mijn

Sijn werckē vā sijnē handē/vrij vā scandē

Shetrou en recht geconfermeert

Sijn alle zijn beueelen

In equiteyt wel gefondeert

hy die vscert.

En wil die seer trouwelijc deelē/als iuwē

God sandt blossominge metter daet (lē

Die zijn van zinder scholen.

hy heeft zijn woerden vroeck en laet

(Dit wel verstaet)

Sijn testament beuolen/ onuerholen.

Sijn naem is heyligh (hoozt den sin)

End vreeselijck/vol eeren.

Want van alle wijsheyt is beghin

Een groot gewin

Te hebbē die vreesē des heerē:wilt die lee

Een goet verstant sij hebben al (rē

gnificētia opus
eius, & iusticia
eius manet in se-
culum sæculi.

Memoriam fe-
cit mirabilium
suorum miseris
cors & misera-
tor Dñs: escam
dedit timentib⁹
se.

Memor eit in
sæculum testa-
menti sui, virtu-
tem operū suo-
rū annuntiabit.

Vt det illis hæ-
reditatem gens
tium opera ma-
nuum eius veri-
tas & iudicium.

Fidelia omnia
mandata eius
confirmata in
sæculū sæculi,
facta in veritate
& æquitate.

Redemptionē
misit Dñs popu-
lo suo, mādauit
in æternum testa-
mentum suum.

Sanctum & ter-
ribile nomen es
ius: initium sa-
pientiæ timor
Domini.

Intellectus bos

Die dese vrees aenleuen.

Haer lof ende prijs hier bliuen sal

Int aertsche dal

End ewich soe sal si leuen/seer verheuen.

nus omnibus fa-
cientibus eum,
laudatio eius
manet in saecul-
lum saeculi.

Psalm. C.xj. Beatus vir qui timet Dñm. Na de wise
Wat dux so is dat herte mñ/dat clacchiē god en minē.

Gelich is die man die God den heer wt gāf

ser hertē hier cā vzesen Sijn hert/zijn wil/die sal hier

seer In Gods geboden alēit wesen.

Sijn zaet sal machtich zijn op daerd
God sal den goeden tallen tūden
End haer geslacht houden in waerd
End hy salse gebenedijden.

Heerlicheyt ende rīcdom me
Sal in zijn huys seer wel beclīuen.
En zijn gerechticheyt met grooten vze
Al inder ewicheyt sal bliuen.

Haer licht dat rees in duy sternis
Die oprecht zijn in haren wegen:
Seer vermhertich ende goet hy is
Rechtuaerdicheyt die can hy plegen.

Genoechlich is die mensch voermaet
Die met vermherticheyt can leuen.

Beatus vir qui
timet Dominū:
in mādatis eius
volēt nimis.

Potens in terra
erit semen eius,
generatio recto-
rū benedicetur.

Gloria & diu-
tia in domo es-
tus, & iustitia es-
tus manet in.

Exortum est in
tenebris lumens
rectis, miseri-
cors & misera-
tor & iustus.

Iocundus homo
qui miseretur &
cōmodat, dispo-

Psalmus. C.xij.

Die schiet zyn woerdē met eē oordeel claer
En blyft stantvastich op zyn beenen.

Gewich hier zyn memozy leese
Die is rechtueerdich in zyn werken.
Van een quact gerucht hy niet en heeft
Men can geen vzers aen hem gemercken

Sijn hert is willich en bereyt/
Niet can hy den heer betrouwen.
Sijn hert dat heeft hier vasticheyt
En zyn hope can hy behouwen.

Heel onbewegen blift hy staen
Tot dat hi crachtich can versnaden
En sien zyn vijanden geheel vergaen
Die hem verachten en vertragen.

Hy heeft gedeylt/end veel geseyndt
Den armen: daer om persisteren
Sal zyn gerechticheyt hier sonder eyndt
Sijn hoorn verheuen wort ter eerē.

Als dit aensien die sondact sel
Seer grimmich sal hy hem verstozen.
En op zyn tanden sal hy biten sel
Want zyn begheerte blift verlozen.

nō sermones suos
es in iudicio,
quia in.

In memoria æ-
terna erit iust⁹,
ab auditione ma-
la non timebit.

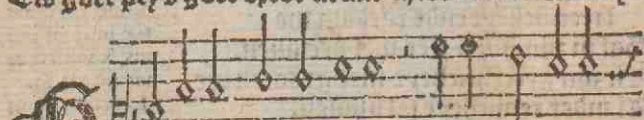
Paratū cor eius
sperare in Dño,
cōfirmatum est
cor eius.

Non commoue-
bitur donec des-
piciat inimicos
suos.

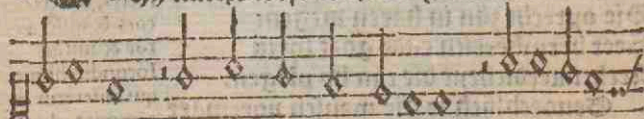
Dispersit, dedit
pauperibus, ius-
ticia eius manet
in sæculum sæs-
culi, cornu.

Peccator vides-
bit & irascetur,
dentib. suis fres-
met & tabesce-
t, desiderium.

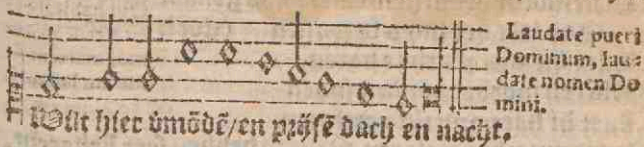
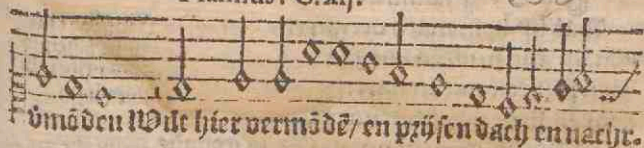
Edē. C.xij. psalm. Laudate pueri Dñm. Na die wijse.
Tis goet peys goet vrede in allē heere landē. Alleluj.

Ghy kindzē loest dē heere Sijnē naem tot al

len stōdē Gheeft dāchaerh end eere. Sijn lof wilt hier

Laudate pueri
Dominum, lau-
date nomen Do-
mini.

Gebenedūt gepresen
Sinen naem vol melodijen
Op aerden hier moet wesen
Nu en tot allen tijen/
Tot allen tijen geloeft moet hy hier zijn.

Sit nomen Do-
mini benedictū
ex hoc nunc &
vsq; in seculum.

Van daer die Son moet rijzen
Tot daer si weder moet dalen
Gode naem is seer te prisen.
Dus wilt zijn lof verhalen/
Sijn lof verhalen op aerde cleyn en groot.

A Solis ortu vsq;
que ad occasum
laudabile nomen
Domini.

Houen der heydens nacy
Die heer is hooch verheuen.
Houen des hemels spacy
Sijn glay is hooch gebleuen/
Is hooch gebleue in groote mogētheyt.

Excelsus super
oēs gentes Do-
minus, & super
caelos gloria ei-
us.

Wie is God te ghelicken
Die woont ter hooger steden?
Want hy wel can bekijken
Den cleynen al hier beneden/
Al hier beneden siet hy den sinen aen.

Quis sicut Dñs
Deus noster qui
in altis habitare
& humilia res-
picit in caelo &
in terra.

Den cleynen en den armen
Wet dat stof can hy verwecken
En van den dreck bescharmen.
Daer wt hy can hem trecken
Hy can hem trecken al die in woort bemint.

Suscitans à ter-
ra inopem, & de
stercore erigens
pauperem.

Psalmus. C. xiiij.

Dat hy hem mach vergaren
En by zyn princen voegen
Den princen zyn dienaren
Dat hi hem mocht benoegen

Vt collocet eum
cum principib⁹
cum principib⁹
populi sui.

Hem mocht benoegen/van Gods genade

God laet het huys bewonen (goet.

Qui habitare fa-
cit sterile in dor-
mo, matrem fi-
liorum lactante.

Haer die niet plach te baren

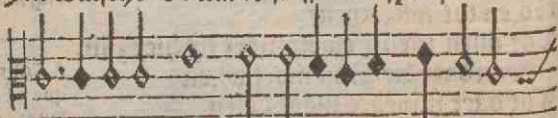
Als een moeder vanden sonen

Laet hi haer vzeucht verclaren

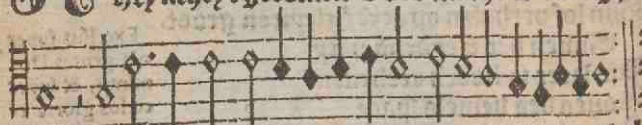
Haer vzeucht verclaren/want si hebben seer behaecht.

¶ Den. C. xiiij. psalm. In exitu Israel de Agypto. Na de
wise. Waer so machse zyn die my dick heeft verhuecht

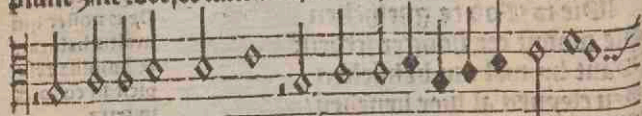
Int walsche De ma tristesse et desplaisir.

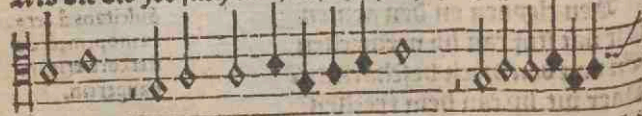
Als si zyn ghetoghen al wt & gyp ten
heylcheyt gecomen Gods macht is daer ghe

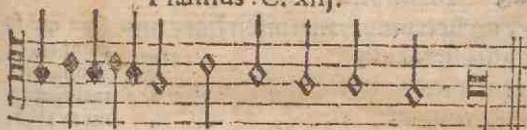
lant Al van die vzeemde na cy/dat volc van Is ra hel
plant Int soetsee lant en israel/vstaet dees woerde wel.

Als dit die zee sach aē haestlyc heeft si gegaeen Al met

ter spoet Te rug ghinc die Jordae Die berge vzeucht

ontfaen Recht als die scaepkens soet.

Willet doch uclaren/en my vertellen ghy

O zee/en ghi iordane/waerō naedy de vlucht:

En ghy hooge bergē waerō waerdy so bly?

En spōgt als ionge lāmerē/en maerte groot

Van des heeren aengesicht (gerucht:

Was daertrē so gesticht/met vrees gemeyn.

God wt den steen seer dicht

heeft water voort gericht

Dat liep als een fonteyn.

Vine naē wilt geue/niet ons nz ons/die eer

O heer van v genaden/end v warachticheyt

Op dat sū nz en seggē/waer is God de heer?

Die heydenē die ōs plagē/bewisen alle leyt.

God onse heer doet waer

Is inden hemel claer/ Gebenedyt.

Al dat hy wil cenpaer

Doet hy so hier soe daer/

Naē sinen appetijt.

Alle heydens beeldē zyn siluer ende gout/

En zyn vā mēschē handē gemaect/alsomē siet.

Al hebben sū oogen/sū zyn heel blind gebout

Sū hebbē eenē mont/maer sū en sprekē niet.

Heel doof haer ooren zyn:

Haer nasen(hoozt toch mi) zyn sonder roech.

Haer handen niet te sijn

En hebben maer eenen schijn

Want sū niet en tasten oech.

Al hebbēse voetē/sū en gaē daerō niet voort

Noch sū niet harē hielē en slaē ooc geē geluyt

Haer moeten gelijcken al diese makē (hoozt)

In exitu Is

raël de & go.

Facta est in

dā sanct.

Mare vidit.

Montes ex.

Quid est tū

bi mare.

Montes ex

ultast. sicut

arietes.

A facie Do

mini mota

est terra.

Qui cōuer

tit petrā in

stagna aqu.

Non nobis

Domine.

Super mise

ricordia.

Nequando

dicant gen.

Deus autē

nostrē ī cō

lo, oīa quē

cūq; voluit

fecit.

Simulachra

gentium ar

gentum &

Os habent,

& non loq.

Aures ha-

bent, & non

audient.

Manus ha-

bent & non

palpabunt.

Pedes ha-

bent & nō.

Similes illis

Al die daer op betrouwē/en prysen haer vrie,
Maer Iſrahel betroude
Op God ionck ende oudt: En Arons huys
God helpt haer menichſout
Hy is haer beſchermer ſtout.
Hy verlostese van confuſy.

stant qui fa-
ciunt ea,
Domus Iſa-
rael ſpera-
uit in Dño,
adiutor eor-
um & pro-
tectior eorū
eſt.

Die den Heere vzeſe wt gāſer hertē reyn
Die zyn gebodē houwen en leuē na zyn wet
Sij hebben betrouwen altijt op God alleyn
Hy ſalſe wel bewaren/ſij en wordē niet vplet
Hy is haer hulper goet.
Hy houdtſe in zyn behoet hier dach en nacht
Syn byſtant hi haer doet
We vaderlūcken moet
Hy houdtſe int gedacht.

Qui timent
Dominum,
ſperauerūt
in Dño, ad-
iutor eorū,
& ptektor
eorum eſt.

God wou ons gedēckē/gebenedijt hi heeft
Ons/en thuyſ vā Iſrahel/en Aron opēbaer.
En gebenedijde die in zyn vzeſe leeft.
Den cleynē mettē grooten God meet v alle
Verleenen zyn weldaet
V kindzen end v ſaet: Ghi al gelijck
Gehelycht vzoech en laet
Weest hier (deſe reden vaet)
Van God van hemelrūck.

Dominus
memor fuit
noſtri.
Benedixit
domui Iſr.
Benedixit
omnibus q
timent Dñ.
Adjiciat dñ
min⁹ ſuper
vos.
Benedicti
vos a Dño.
Cœlū cœli
Dño, terrā
aut dedit ſi.
Nō mortui
laudabūt te
Domine.
Sed nos qui
vivimus, be-
nedicimus
Domino,

God behoort dē hemel/der mēſchē ſonē hy
Gegēuē en geſcōckē dat aertrijc heeft te deel
Al die zyn geſtoruen heer niet en louen dy
Noch al die inder aerden begraue liggē heel.
Maer wij die leuen hier
Den heer onsen princhier Seer excellent
Wij in alle manier
Dancken met woerden fier/
End prysen ſonder ent.

De. C. xiiij. psalm. Dilexi qm̄ exaudiet dominus. **R.**
die wiſe, Ben ich villeyn/oſt dorper wyl puytier.

Ich heb bemint Die heer hoort mñ gebet
 Tot mi als tot zñ hint Heeft hi zñ ooz geset
 Als mi wat let Roep ich als eē trompet
 Als mi wat let Roep ic als eē trōpet

Beuangen seer
 Had my die dootsche pijn.
 Die helsche last wel eer
 Vlet God gevoelen mijn
 In swaren schijn/
 Dat dede mi truerich zijn. In sw. Dat de.
 Vinden en verdriet
 Heb ich gheuonden swaer.
 Als my droefheyt geschiet
 Des heeren naem voerwaer
 Met woerden claer
 Badt ich int openbaer. Met wo. Badt ic.
 O heer maect by
 Mñ siel sonder respit.
 Rechtuerdich en daet by

Circundederit
 me dolores mor
 tis, & pericula
 inferni inuence
 runt me.

Tribulationem
 & dolorem inu
 ueni, & nomen
 Domini inuo
 caui.

O Dñe libera a
 nimā meam, mis
 ericors Dñs.

Psalmus. C. xv.

Goet is die heer altyt.

God ons verblift/

Ontfermt/gebenedijt. God ons. Ontf.

Al die zyn cleyn

Die heer bewaert al hier.

Ich lach niet druck gemeyn

Verlagen in dangier

Maer God my fier

Maecte doet zj bestier. Maer. Maecte.

Mijn siel bekeert

Wilt tot v vrede gaen.

Want God nae v begeert

Veel duechden heeft gedaen.

End v ontsaen

Heeft hy/hoozt dit vmaen. End. heeft.

Want vander doot

Heeft hy mijn siel certeyn

Verlost: mijn oogen root

Van tranen en geweyn.

Mijn voeten pleyen

Hield hy van sonden reyn. Mijn. hielt.

Behagen wel

Den heere God ich sal.

Als ich hou zyn beuel

End zyn geboden al.

Sonder tghetal

Der leuenden in dit dal.

Sonder tgetal Der leuenden in dit dal.

Psalm. C. xv. Credidi ppter quod loc. de wijsse Vrouw

venus ghi zyt so schoone wijs/ ghi staet in mine sin.

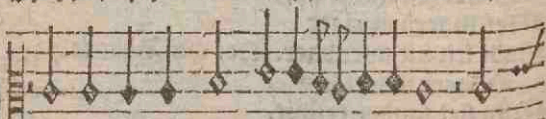
& iustus, & Deus
nostre misere-
tur.

Custodiens par-
vulos Dominus
humiliatus sum
& liberauit me.

Conuertere ani-
ma mea in res-
quem tua, quia
Dominus bene-
fecit tibi.

Quia eripuit a-
nimam mea de
morte, oculos
meos a lachry-
mis, pedes meos
a lapfu.

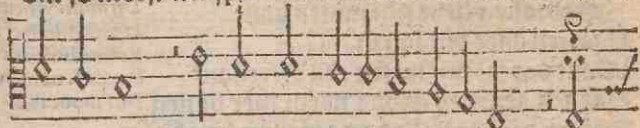
Placebo Domi-
no in regione
viuorum.

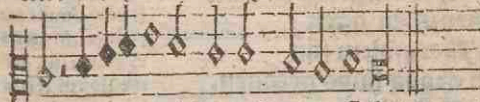
Ma dat ich den heer geloof de/siet Daer

om so moest ick spreken En bē veroetmoedicht al

met verdriet. Vercleyn was ick en versteken. Ver-

cleyn was ick en seer versteken.

Credidi ppter
quod locutus
sum, ego humi-
liatus sum ni-
mis.

Ich heb gesproken/dit wel verstaet
Wanneer ick lig onmachtich
Dat alle die menschen boos en quaet
Altijt hier zijn seer logenachtich.
Altijt hier zijn seer logenachtich.

Ego dixi in ex-
cessu meo, ois
homo mendax.

Wat sal ick den heer die ewich leeft
Schenken voer zijn weldaden?
Die hy overloedich gegeuen heeft
My hier doet zijn genaden.
My hier doet zijn genaden.

Quid retribuā
Domino pro o-
mnibus quæ res-
tribuit mihi?

Den beker van mynder salicheyt
Sal ick soe gaerne ontfangen
En bidden Gods naem en maiesteijt
Certejn al met een groot verlaugen.
Certejn al met een groot verlaugen.

Calicem salutaris
accipiam, &
nomen Domini
inuocabo.

Ich sal God mijn geloften reyn
Voer alle menschen geuen.
Die doot vande heyligen al hier gemejn
Voer God is precioes verheuen.
Voer God is precioes verheuen.

Vota mea Do-
mino reddā cor-
am omni popu-
lo eius, preciosa
in conspectu do-
mini mors san-
ctorum eius.

Psalms. C. xvj.

Want ich o heere mijn vader goet
 O knecht ben wtuercozen/
 O dienaer en knape dyen ghi behoet.
 En ben van v dienstmaecht geboren
 En ben van v dienstmaecht geboren.

Gebroken hebt ghi minen bant
 O sal ich daer om louen.
 Want dat sal my wesen een offerhant
 Dat ich aenroep Gods naem hier bouen
 Dat ich aenroep Gods naem hier bouen.

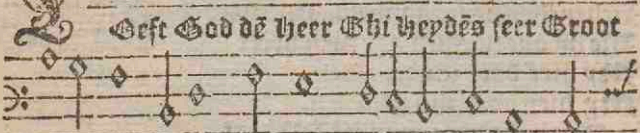
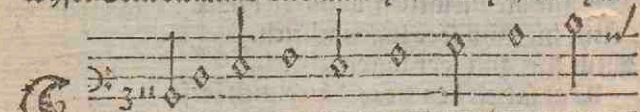
Ich sal den heer die gelosten mijn
 Al voer der menschen ogen
 Betalen in v Iherusalem sijn
 Als ich ben in Gods huys getogen.
 Als ich ben in Gods huys getogen.

O Domine quia
 ego seruus tuus
 & filius ancillae
 tuae.

Dirupisti vincu-
 la mea, tibi sacri-
 ficabo hostiam
 laudis & nomen
 Dñi inuocabo.

Vota mea Dño
 reddam in cons-
 pectu omnis po-
 puli ei⁹, in atrijs
 domus Dñi, in
 medio tui Ierus-
 salem.

Psalm. C. xviij. Laudate Dñm omnes gentes. Nae die
 wyse. Benedicamus dño allehuya/allehuya/allehuya.

ende cleyn int aertſche pleyen Ghi alle gemeyn Met

herten reyn Doest hem alleyn.

Want vast en goet

Sijn gracy soet
 heeft ons beyaen.

Laudate Domi-
 nam omnes gen-
 tes, laudare eum
 omnes populi.

Quoniam cons-
 firmata est super
 nos misericor-
 dia eius, & ves-

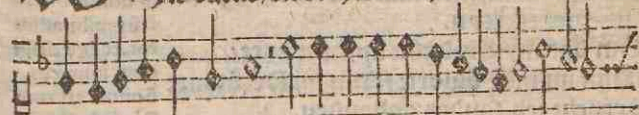
Sijn trou vermaen
Tot ons ghedaen
Sal niet vergaen
Maer ewich bliuen staen.

ritas Domini
manet in æ-
ternum.

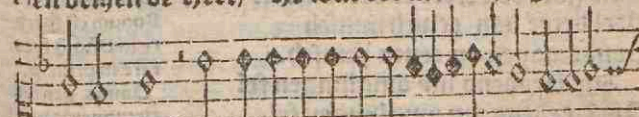
Psalm. C. xvij. Confitemini dño quoniā bonus. Mae
die wijse. Dese niders met haer quaet fenij/dese niders
met haer quaet fenijn. Jut walsche Je my mon cuer.

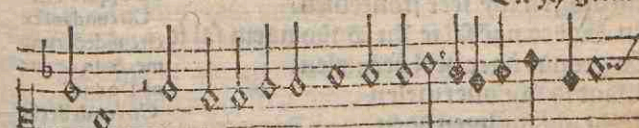
Ic dāckē/en belijen dē heer/Wilt danckē

en belijen dē heer/ Hē wilt tot alder tyt gebenes

dijen seer Om dat hi is met allen goet En zñ gena
En zñ gena

de soet Blijft inder ewicheyde. Laet Israel verbrap
de soet

dē hoe dat zñ goetheyt sijn Inder ewichz sal zijn.
Laet ons seggen nu int openbaer

Dicat nūc dñs

G iij

Psalmus. C.xvij.

Laet seggen nu int openbaer
Des priesters Aarons hups/en alle men-
schen claer

Die vreesen hier den heer altijt.
Dat zijn genade wijt: Dat zijn genad.

Inde ewicheyt sal dueren.

Ich riep in minen trueren

Tot die Gods maesteyt

Die verhoorde al mijn leyt.

Mijn hulper is die heer alleyn

Mijn hulper is die heer alleyn

Dat my die mensch mach doen/en acht ich
niet certeyn.

Om dat my God zijn bystant doet/

Mijn vjandē vwoet: Mijn vjandē vwoet

Veracht ich sonder ophouden.

This goet den heer te betrouwen

Veel beter dan eenich minsch

Soude hopen op eenen prinsch.

Die heydens my omghingen sel

Die heydens my omghingen sel

Mer in des heerē naē ic haer bederue sel

Sij vingen my seer stoutelick.

In Godes naē sa' ic In Godes naem sal ic

Te gronde haer heel vernielen.

Want sij my oueruielen

Recht als die byen doen

En beuochten my seer hoen.

Op my sij bernden als een vier

Op my sij bernden als een vier

In een doorn o'stelē/ic bluste haer getier

En ben van haer gestooten ter neer

Maer God mi rechte weer: Mer God.

Mijn sterckheyt hooch gepresen/

Mijn lof sal God hier wesen.

Dicat nunc do-
mus Aaron, qm̃
in saeculum mis-
ericordia eius.

Dicat nunc qui
timent Dominũ
quoniam in
De tribulatione
inuocavi Dñm,
& exaudiuit me
in latitud.

Dñs mihi adius-
tor, nō timebo
quid faciat mis-
hi homo.

Dñs mihi adius-
tor, & ego despi-
ciam inimicos.
Bonum est cons-
fidere in Dño, q̃
confidere in.

Bonum est spera-
re in Dño, q̃ spes-
rare in princip.

Omnes gentes
circumierũt me,
& in nomine do-
mini, quia vlt.

Circundantes
circundederunt
me, & in nomie-
ne Domini.

Circundederũt
me sicut apes.

Et exarserũt si-
cut ignis in spi-
nis, & in nomie-
ne Domini.

Impulsus, euers-
sus sum vt cade-
rem, & Dñs.

Fortitudo mea

My/soe scriftuer vermelt/
Tot salicheyt gestelt.

En stem van salicheyt/en vzeucht

En stem van salicheyt/en vzeucht

Men byden goedē hoozt/niet anders dan
genuecht.

Gods salicheyt heeft dit gewracht.

En my seer hooch gebzacht: En my .zc.

Gods hant woude cracht verweruen

Ich sal leuen en niet steruen

Vertellen hier seer pleyu

Gods wercken al gemeyn.

Die heer heeft my gecastigeert

Die heer heeft my gecastigeert

Maer God en heeft mi niet al totter doot
geheert.

Die poorten van iusticy ghi

Doet opē heel voer mi. Doet opē heel. zc.

Als ich die sal passeren

Gods lof sal ich vermeren.

Dese poorte is gebout

Den goeden/sonder font.

Ich sal v louen als mijn Got

Ich sal v louen als mijn Got.

O heer om dat ghi mi vhoorde sond spot

Want ghi my zyt gestelt aldaer

Tot salicheyt voerwaer: Tot salicheyt.

Den steen dyen sy versmaden

Die timmerlyuden vertraden

Die is gestelt seer cloeck

En steen van eenen hoeck.

Van God den heer is dit geschiet

Van God den heer is dit geschiet

En this in osen oogē een wondlic bediet.

Dit is den dach die God gemaect

& laus mea Do-
minus, & factus
est mihi in.

Vox exultatio-
nis & salutis, in
tabernaculis.

Dextera Domi-
ni fecit virtutē,
dextera Domini
exaltauit me.

Non moriar sed
vivā, & narrabo
opera Domini.

Castigans castis
gauit me Dñs, &
morti non tras
didit me.

Aperite mihi
portas iusticiæ,
& ingressus in
eas confitebor
Dño: hæc porta
domini, iusti in-
trabunt in eam.

Confitebor tibi
quoniam exau-
disti me, & fa-
ctus es mihi in
salutem.

Lapidem quem
reprobauerunt
ædificantes, hic
factus est in ca-
put anguli.

A Dño factum
est istud, & es
mirabile in ocu-
lis nostris.

Heeft/daer ō vzeucht genaect. heeft/daer.
 Dus laet ons nu verblīen
 Den heer gebenedijen.
 Op desen goeden dach
 Als God hier ueder sacht.

Hec est dies quā
 fecit Dñs, exul-
 temus & læte-
 mur in ea.

O heer wilt my bewaren nu
 O heer wilt my bewaren nu.
 Wilt gelue ommeerē/wilt menschē bliddē v
 Gebenedit so is zūn faem
 Die coemt int Sheerē naem. Die coemt.
 Veel goets wilt v vertoonen
 In des heeren huys die woonen
 Want God heeft ons verlicht
 In zūn genaey gesticht.

O Domine sal-
 uum me fac, ō
 Dñe bene pro-
 sperare: benedi-
 ctus qui uenit
 in nomine Dñi.

Benedixim⁹ vo-
 bis de domo Do-
 mini Deus Dñs
 & illuxit nobis.

Met meyen wilt verciēren die feest
 Met meyen wilt verciēren die feest
 Al tot des outaers hōzē behangē aldmeeft
 Ghi zīt mijn God tot alder stont.
 W lof dat maech ic cont. W lof dat maech.
 Ich sal v exalteeren
 Ghi zīt mijn God vol eeren
 Dūn naem ich lof bewijs
 En gheef v heer den prijs.

Constituēte in
 diem solemnem
 in condensis, vls
 que ad cor.
 Deus meus est tu
 & confitebor ti-
 bi Deus, & ex-
 altabo te.

O heer want ghi my hebt verhoort
 O heer want ghi my hebt verhoort
 Daer ō sal ic altūt v lof hier bzingē voozt
 End oock tot mūnder salicheyt groot
 Waert ghi in minen noot. Waert ghi.
 Gods lof wilt niet vergeten
 Want goet is hy geheten.
 Sūn goetheyt excellendt.
 Is ewich sonder endt.

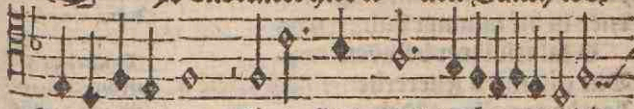
Confitebor tibi
 quoniam exaus-
 disti me, & fa-
 ctus es mihi in
 salutem.

Cōfitemini Do-
 mino quoniam
 bonus, quoniā
 in sēculum mi-
 sericordia eius.

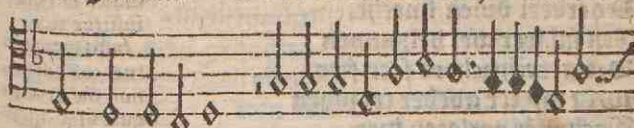
Den. C. xviij. psalm. Beati immaculati in via, Ra die
 wisse. Natuere heeft my bedwongen te singen
 een vrolych. A Den eersten.

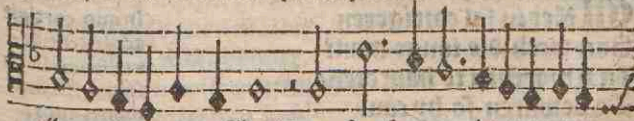
De onbevleet hier le uen Salich wor-

den genaemt. Die in Gods wet verhe uen hier

gaen soe dat betaemt/ Salich tot al len sten den Die

zijn getuy gen sijn Doersoecken en doergron

Beati immacu-
lati in via, qui
ambulant in.

Beati qui scrue-
tantur testimo-
nia eius.

Non enim qui
operantur ini-
quitate in viis
eius ambula-
runt.

Tu mandasti
mandata tua cu-
stodiri nimis.

Vtinam dirigat
eum via mea.

den Rae hem seer geerich zijn.

Want al die boosheyt plegen

Miet eenen valschen moet

Gaen niet int Sheeren wegen.

Heer/v geboden goet

Beuaelt ghi te bewaren

Wat ganser herten seer

Woerden sonder sparen

Te vergeren nemmermeer.

Och ofemen hier mocht leyden

Mijn wegen onpersers

Tot v gerechticheyden
Te bewaren onbeulect
Van waer mijn schandt ontogen
Als ick v geboden al
Mach sien met minen ogen
Hier in dit jammer dal.

V sal ick heer belijden
Dat ghi my v gherecht
Veerde tot allen tijden
Voerdeel dinen knecht.
Ick sal seer wel behouwen
Die gerechticheyt seer fier.
Wilt my ter goeder trouwen
Toch niet verlaten hier.

B De tweerde.

Mer in sal corrigeren
Sijn wech die ionge man?
In v woerden te hanteren/
Te bewaren so hy can.
Tot v was ick geuloden
Socht v met groot begeer.
En wilt my van dijn geboden
Verlagen niet te veer.

V woerden tot een oorzonden
Gezent zijn in mijn sin/
Dat ick met minen sonden
V niet rebellig bin.
Gebenedijt gepresen
Sijt ghi o heere soet
V gerechticheyt mids desen
Die wilt my maken vroet.

Met mijn lippen verclaren
Voerdeelen al gemeyn
Wou ick openbaren
Inden wech uwer woerden reyn.

ad custodiendas
iustificatioes.
Tunc non confundas, cum pers-
spexero in om-
nibus mandatis
tuis.

Confitebor tibi
in directioe cor-
dis in eo quod
didici iudicia
iusticie tue.

Iustificaciones
tuas custodiam,
non me derelin-
quas usquequas-
que.

In quo cortigit
adolefcentior
via suam in cu-
stodiendo ser-
mones tuos.

In toto corde
meo exquisivi
te, ne repellas
me a mandatis
tuis.

In corde meo
abscondi eloquia
tua, vt non pec-
cem tibi.

Benedictus es
Domine, doce
me iustificatio-
nes tuas.

In labijs meis
pronunciaui os
omnia iudicia.
In via testinos

Ich hier genuecht aenuerden
 Meer dan in eenich ding
 Oft rijkdom opter eerden
 Verstaet wel dat ick sing.

Ich sal my exerceren
 Int woort dat ghi geboot.
 Ende oock considereren
 Uwegen cleyu en groot.
 Dijn gerecht nae mijn vermogen
 Houdick in mijn gedacht
 En siel in mijn gehogen
 Dijn woerden dach en nacht.

A Den derden.

D Inē knecht comt doch te va
 End my hier leuen doet (tē
 U woerden bouen maten
 Houdick in mijn behoet.
 Mijn oogen wilt ontslypten
 U wonder wercken veel
 U wet end haer virtuyten
 Sal ick aenmercken heel.

Want ick ben op aer truycke
 Niet dan een mensch seer vzeemt.
 U geboden al gelijcke
 Van my doch niet en neemt.
 Mijn siel met groot verlangen
 Naec dijn gerechticheyt
 Heeft lust die aen te hangen
 Goetwillich en bereyt.

Al die zijn opgeblasen
 Woudt ghi bestraffen sel.
 Vermaledijt en dwasen
 Die gaen van u beuel.
 O heer wilt van my halen
 Versmaetheyt ende schande

264
 niori tuorri des
 lectatus sum, si-
 cut in omnibus
 diuitijs.

In mādatis tuis
 exercebor, & cō
 siderabo vias
 tuas.

In iustificationi
 bus tuis medita
 bor, non obliuis
 car sermones
 tuos.

Retribue seruis
 tuo viuifica me,
 & custodiam ser
 mones tuos.

Reuela oculos
 meos, & confide
 rabo mirabilia
 de lege tua.

Incola ego sum
 in terra, nō ab-
 scundas à me
 mandata tua.
 Concupiuit ani
 ma mea desides
 rare iustificatio
 nes tuas in om
 ni tempore.

Increpasti sus
 perbos, malediz
 eti qui declināt
 à mādatis tuis.
 Aufer à me op
 probrium & cō
 temptum, quia

Psalmus. C. xvij.

Mae dñn geboden talen
Wou ich met mijn verstant.

Die Princen daer geseten
Tegens my spraken si
V knecht heeft hem gequeten
Hy bleef dñn gerechten bij.
V woort zñn meditacy
Is hier vzoech ende laet.
En dñn iustificacy
Is alcht minen raet.

Den vierden.
A En stof heeft willen cleuen
Mijn siel (dees reden hooft)
O heere doet my leuen
Al doer v heyligh woort.
Mijn wegen ich vertelden
En ghi my hoorde aen
V gerechten wilt vermelden
En leeren my verstaen.

Om rechtueerdich te maken
Den wech my openbaert.
V wonderlijcke saken
Vanteer ich ongepaert.
Mijn siel versmelt van rouwe
Seer groot is minen last
Als ich dñn woert aenschouwte
Dan wilt my maken vast.

O heer/ die boose paden
Ich bid v van my set.
Wilt my met v genaden
Ontfermen doer v wet.
Ich heb den wech vercozen
Al van der waerheyt sijn
Voerdel comt my te vozen/
Ich sal dyes gedachtich zyn.

testimonia tua
exquisui.

Etenim sederit
principes, & ad-
uersum me lo-
quebatur: seru⁹
autē tuus exers-
cebatur in.

Nam etsi testi-
monia tua medi-
tatio mea est, &
cōsiliū meum
iustificaciones
tuas.

Adhæsit pauis-
mento aia mea,
uiuifica me se-
cundum verbū.
Vias meas enun-
ciaui & exaudi-
sti me: iustifica-
tiones tuas do-
ce me.

Viam iustifica-
tionum tuarum
instrue me, & ex-
ercebor in mira-
bilibus tuis.
Dormitauit ani-
ma mea præ tæ-
dio, cōfirma me
in verbis tuis.

Viam iniquita-
tis amoue à me,
& de lege tua
miserere mei.

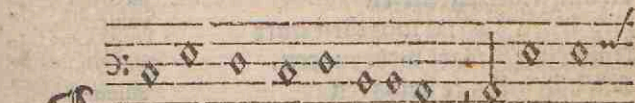
Viam veritatis
elegi, iudicia tus
a non sum obli-
tus.

Dijn woerden heer by namen
 Wou ick aenhangen/siet:
 En wilt my niet beschamen
 Noch brengen in verdriet
 Ick heb den wech gelopen
 Die tot dijn geboden leydt
 Myn hert hebt ghi met hopen
 Met groeter vruecht verbreydt.

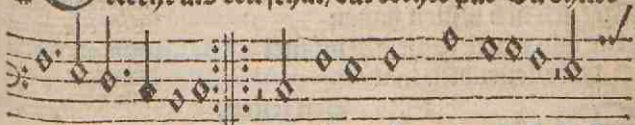
Adhesi testimon
 nius tuus Domi
 ne, noli me con
 fundere.

Viam mandatos
 rum tuorum cus
 curri, cum dila
 tati cor meum

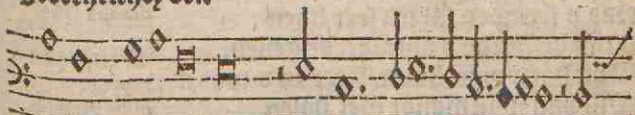
Dese drie voergaende diuisiē/singt op die wise vā Be
 ati immaculati, En op dese nanolgende wise/singt die
 and diuisiē totter naester wise toe. *tc.* *A* Dē vijffte.
 Legem pane. Na de wise. Maria tjaert vā edelre aert.

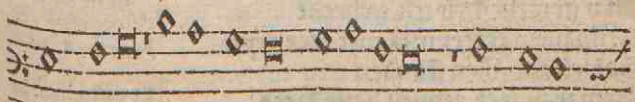
G Telt my eē wet heer onbesmet/ Eē wech wilt
 Recht als een schat/dat rechte pat Vā dijne

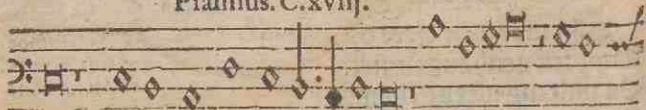
my berey den Op dat ic mach/nacht en dach Al
 gerechticheyden

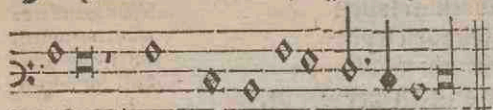
eyt die ondersoecken. Wilt myn verstat vcloecken/ D

wet ick dā doersoeckē can Het ganster hert/in myn re

gart Sal ic die wel ontfangen Icydt mi o God tot v

gebodt Daer na staet myn verlan gen.

Legē pone mihi
Dñe viam iustifi-
cationū tuarū.
Da mihi intellē-
ctum, & scrutā-
bor legē tuam.
Duc me in semī.
Inclina cor meū
in testimonia.

Auerte oculos
meos ne videant
vanitatem.

Statue seruo
tuo secundū elo-
quium tuum.

Amputa oppro-
briū meū quod
suspiciatus sum.

Ecce concupiui
mandata tua, in
æquitate tua vi-
uifica me.

Mijn hert doch buycht/tot dz ghi tuycht
Niet tot een ghierich wesen.

Keert mijn gesicht van ijdelheyt licht.

In dinen wech gepresen

My leuen doet: V woerden goet

Dinen knecht laet wederuaren.

Om dijn vrees te bewaren

Snijdt af/bedect mijn schand suspect.

Want vroljck zijn v gerechten sijn.

Siet/ich heb willen haken

Ae dijn beuel: Wilt ghi mi snel

O heer/leuendich maken.

E Den sesten.

Ae dijn genaep laet vroech en spaey

Op my v salicheyt cleuen.

Ae v sermoen sal ich seer hoen

Mijn bespotters antwoerdte geuen.

Mijn hoep was/hoozt/heer in v woort

Wilt van mijn mondt niet halen

Dins heylige waerhepts talen.

In v gerecht/heb ich gehecht

Mijn hoep certeyn: V wet seer reyn

Sal ich tot allen stonden

Bewaren seer eewich lieue heer.

Eewich/tot een oorzonden.

Et veniat super
me misericors
dia tua Dñe.

Et respondebo
exprobrantib⁹
mihi verbum.

Et ne auferas
de ore meo ver-
bum veritatis.

Et custodiam le-
gem tuam sem-
per in sæculum.

Ende laet my gaen ter ruymen baen
Want ick socht v geboden.
En sprack seer bout van v woerden stout
Voer die Coningen in mijn noden.
In v gebot ick sonder spot
Stelde mijn hert mijn sinnen/
Want ick wou die beminnen.
Mijn handen pleyen hies ick gemeyn
Tot v beuel/verstaet dit wel
Dat ick had wtuercozen
V gerechticheyt daert al aen leyt
Sal ick brengen te voren.

O Den seuensten.
Ghedenct v woort (soe dat behoort)
Dat ghi dijn knecht woudt geuen/
Daer in ghi my deedt hopen vry.
Dit heeft my vertroost/verheuen.
V woert my hier gaf leuen fier.
Men sach hier boosheyt plegen
Den houaerdigen/in haer wegen
Ick niet en ghing/hoozt wat ick sing
Heer van v wet:maer heb geset
V gerechten in mijn gedachten.
V troost volmaect heeft my genaect
Als ick v const verwachtten.

My gruwelt siet voer dit boos gediet
Die uwe wet verwerpen.
V gerechticheyt vroet was eē liederhē soet
My pelgrim opter herpen.
Op dinen naem o heer heylsaem
Des nachts wou ick gedencken.
V wet die ghi woudt schencken
Heb ick bewaert:my toe gepaert
In die:want ick seer neerstelich
Heb v gerechticheyden

Et ambulabam
in latitudine, ga
mandata tua.
Et loquebar de
testimonijs tuis
in conspectu res
guum, & non.
Et meditabar in
mandatis tuis,
quæ dilexi.
Et leuavi manus
meas ad mandas
ta tua quæ di
lexi, & exercea
bor in iustific.

Memor esto ver
bi tui seruo tuo,
in quo mihi.
Hæc me conso
lata est in humi
litate mea.

Superbi iniquè
agebant vsques
quaque, à lege
autem tua non
declinaui.

Memor fui ius
dicioꝝ tuorū
à sæculo Dñe.

Defectio tenuit
me pro peccatoꝝ
ribus derelinq
uentibus.
Cantabiles mi
hi erant iustifi
cationes tuæ, in
loco peregrin.
Memor fui no
ste nominis tui
Domine.

Hæc facta sūt mi

Gefocht/ begeerd/ op deser eerdt.
Wilt my daer toe geleiden.

O Den achtsten.
Hy zijt mijn deel o heer geheel.

Wet ist dat ich houwe.

W aensicht claer ich badt voerwaer
Met gans mijns herten betrouwe.

Nae dijn verbont maect my gesont
Ick dacht heer op mijn paden.

Mijn voeten tot v genaden/

Tot v promis getuygenis

Ick heerde ras: bereypt ich was

Om v geboden vol eeren

Met grooter haest gans onuerbaest

Te mogen obserueren.

Der sondaers bant heeft mi geuant

Wet hielt ich in gehogen.

Ter middernacht wt al mijn cracht

Ick rees/ om nae mijn vermogen

Te louen dy/ v gerechten bly

Van v rechtuaerdicheyden.

Ick sal met haer toe repden/

Met al die geen die v vreesst alleen/

End v mandaet houdt vroeck en laet

Vol van v goede gracy

Ist aertrick heer: geest my dijn leer

Van dijn iustificacy.

O Den negensten.

Inē knecht vmaect veel duechdē ver
Hebt ghi heer tallen termijnen. (claert

Heer nae v woert goetheyt oozboert

Leert my wijsheys disciplijnen.

Want ich heb stoudt op v woert betrouw

Eer ich ben cleyn geworden

Die sonden my omgozden.

hi, quia iustifica
tiones tuas ex
quisui.

Portio mea Do
mine, dixi custo
dire legē tuam.
Deprecatus sum
faciē tuā in toto
corde meo, mise
rere mei secundū
eloquiū tuum.

Cogitavi vias
meas & cōverti
pedes meos in
testimonia tuā.

Paratus sum &
non sum turbā
tus, vt custodiā
mandata tuā.

Funes peccato
rum circumple
xi sunt me.

Media nocte
surgebā ad cōs
tendū tibi, sup
iudicia iustific.

Participes ego
sum oīm timen
tiū te, & custodi
entiū mādata.

Misericordia
tua Dñe plena
est terra, iustifi
cationes tuas
doce me.

Bonitatē fecisti
cum seruo tuo
Domine.

Bonitatē & dis
ciplinā & scien
tiā doce me.
Priusq̃ humiliā

Daer om geuielt / dat ick behielt
 V woort seer puer / goet van natuer
 Sijt ghi heer: wilt my leeren
 Die gerechticheyt van v matesteyt.
 Aenhoort doch mijn begeeren.

Met logens sijn overuiclen my
 Die hoonaerbige tallen stonden.
 Maer ick heb siet / met alle vliet
 V geboden willen doergronden.
 Als melc gerēpt was haer hert gestrēpt
 In v wet was mijn gepeysen
 T was goet tot d'yer reysen
 Dat ghi vercleyn / hebt liden geseynt
 My dynen knecht / dat ick v gerecht
 Mocht leeren en versinnen.
 V wet menichfont bouen siluer en gout
 Wil ick lieuer beminnen.

K Den thienenden.

A handen playfant hebbē mi geplānt
 Wilt my verstant doch gonnē.
 Om v beuel te leeren wel
 Al die v vreesen connen
 Die sullen my aenschouwen bly.
 Op v woert const ick verlaten.
 Ick bekende bouen maten
 Dat goet en sijn v gerechten zijn.
 Becorrigēert / te recht verneert
 Ben ick doer uwer trouwen.
 Dus laet my troost nae v propoost
 Doer v goetheyt behouwen.

V goetheyt schoon / op my uwen loon
 Laet comen: end ick sal leuen.
 Seer groot ick acht in mijn gedacht
 V wet: in schanden laet snēuen
 Die boosheyt doen in my seet hoen

S **j**

270
 rer ego derellus
 qui propterea
 eloquū tuū cu.
 Bonus es tu, &
 in bonitate tua
 doce me iust.
 Multiplicata est
 super me iniqui
 tas superborū,
 ego aut in toto
 corde meo scriu.
 Coagulātū est
 sicut lac cor meū
 ego verò legem
 tuā meditatūs.
 Bonū mihi quia
 humiliasti me,
 vt discā iustific.
 Bonū mihi lex
 oris tui, super
 milia auri & ar
 genti.

Manus tuę Do
 mine fecerunt
 me & plasmaue
 runt me.

Qui timent te
 videbunt me &
 letabātur, quia
 in verba tua su.

Cognoui Dñe
 quia æquitas iu
 dicia tua.

Fiat mīa tua vt
 consoletur me,
 secundum elo
 quium tuum.

Veniāt mihi mi
 serationes tuę &
 viuā, ga lex tua
 meditatio mea.

Confundantur
 superbi quia in

Psalmus. C. xviij.

Ich sal my exerceren
In v geboden verheeren.
Laet keeren nu die vreesen v
Die uwen voos bekennen altoos.
Mijn hert seer reyn wilt maken/
Op dat ich vyz van schanden sy
In v rechtoerdighe saken.

Iuste iniquitatē
fecerunt in me.
Conuertantur
mihi tūctes te
& qui.
Fiat cor meum
immaculatū in
iustificatiōib.

L Den. xj. Defeci in salutare tuum. Na de wūse/
Op een schoon fonteyne daer want ic se spelen gaen.

Mijn siel in dñre salicheyden Was al van
Mijn hoep ic in v woert vbercyde En mijn oo
haer seluen gegae
gen warē beuaen. Al doer v soete talē sū sprakē tot
v heere/ V troost laet op my dalen Ic bids v seere.

Want siet ich ben al hier geschapen
Recht gelijck een flesch certeyn
Die moet van droochten altyt gapen.
V gherechticheyt seer reyn
En heb ich niet vergheten.
Die daghen dñre knechten
Tghetal ich begheer te weten
Als ghy sult rechten.

Quia fact⁹ sum
sicut vter in pru
ina, iustificatio
nes tuas nō sum
oblitus.

Quot sunt dies
serui tui?

Quando facies
de persequentis

Wanneer suldy o heer bestraffen hier

Al die my vervolgen veel
 Noch sijn niet noch oock v woerden fier
 Spraken niet van logenen geheel.
 V geboden vol van eeren
 Sin trou/end oock warachtich.
 Die boose my persecueren
 Heer helpt my crachtich.

Sijn hebbe my bina te grondt gebzacht
 V geboden verliet ic niet.
 Nae v bermherticheyt en nae v macht
 My te leuen hier gebiet.
 Ich sal v woorden houwen
 Van dinen mont gecomen
 Altoos in mijn betrouwen
 Dat sal mi vromen.

M Den twelfsten.

U Woort heer inder eewichedē blifft
 Inden hemel: en van tgheslacht
 Tot den geslachten v waerheyt beclijft
 Het aertrijck is van v gewzacht
 Haer nae dijn ordinancij
 Men siet perseuereren.
 Alle dinck met obseruancij
 Owen dienst vseren.

Ten waer dat ick v niet bedacht altijt
 Ick bi auontuer verginck
 En v gerechticheyt gebenedijt
 Ick altijt seer vast gedinck
 Daer in doet ghi mi leuen
 Wilt mi v hint salueren.
 V gerechticheyt te aenleuen
 Was mijn begeren.

Die zōdaers hebben mi alhier verwacht
 En wilden bederuen mijn
 Ich heb vernint v woorden hoock geacht

S iij

bus me iudicij.
 Narrauerūt mi
 hi iniqui fabu-
 lationes.
 Omnia manda-
 ta tua veritas,
 iniqui persecuti
 sunt me.

Paulominus cō-
 summauerūt me
 in terra, ego aus-
 tem non derelin-
 qui mandata.
 Secundum mi-
 sericordiam tuā
 viuifica me, &
 custodiam testis-
 monia oris tui.

In aeternum Do-
 mine verbū tuū
 permanet.

In generatione
 & generationē
 veritas tua.

Ordinatione
 tua perseuerant
 dies, qm̄ omnia
 seruiunt tibi.

Nisi quod lex
 tua meditatio
 mea est.

In aeternum nō
 obliuiscar iusti-
 ficationes tuas,
 Tuus sum ego,
 saluum me fac.

Me expectaues-
 runt peccatores
 vt perderet me.

Psalmus. C. xviii.

D getuygenissen sijn.
 Ick sach een eyndt der dingen/
 Maer v geboden bleuen
 (Wilt hoozen nae mijn singen)
 Seer wjdt gedzeuen.

Hoe heb ick dijn wet vercozen/
 Want ick die bedencke altoos.
 Ghi brenge mi wijsheyt heer te vozen
 Meer dan op mijn vyanden boos.
 D gebot en dat volbrengen
 Het is my tot een oorzonden
 Het is my nae dijn verhengenen
 Gewich gesonden.

Houē mijn meesters die mi leerden siet
 Heeft geweest hier mijn verstant.
 Want v getuygenis met alle vliet
 Was in minen sin geplant.
 Ick heb bouen den outwen
 Verstandich connen wesen.
 D geboden hier gehouwen/
 Gesocht/geprezen.

Ick heb mijn voeten oock beuolen
 Om te schouwen die wegen quaet/
 Dat ick v woerden onuerholen
 Sou bewaren metter daet.
 Ick heb niet als die rebellen
 Van dijn gerecht geweken.
 Want ghi my een wet woudt stellen.
 Om niet te breken.

Hoe soet zijn v woerden in mijn hele
 Bouen honich in mijn mont.
 Ick had tuerstant van v beuele
 Daer om heb ick talder stont
 Alle wegen vanden quaden

testimonia tua
 intellexi.
 Omnis consum-
 mationis vidi fi-
 nem, latū man-
 datum tuum.

Quomodo di-
 lexi legem tuam
 Domine, tota
 die meditatio.
 Super inimicos
 meos prudentē
 me fecisti man-
 dato tuo, quia
 in æternum.

Super omnes
 docentes me in-
 tellexi, quia tes-
 timonia tua me-
 ditatio mea est.
 Super senes in-
 tellexi, quia mā-
 data tua quæsiui.

Ab omni via
 mala prohibui
 pedes meos, vt
 custodiam.

A iudicijs tuis
 non declinaui,
 quia tu legē pos-
 uisti mihi.

Quā dulcis
 faucibus meis
 eloquia tua, su-
 per mel.
 A mandatis tuis

Mist hier willen haren
Die boose die u versnaden
Die u verlaten.

O Den. xiii.

Woert is mijn voeten een lanterne
En mijn paden toe een licht.
Ick heb geswozen/alsoe gerne
Te bewaren u gericht.
Ick ben te grondt geslagen
Bereypt in al mijn saken.
My (nae d'ons woerts behagen)
Wilt leuendich maken.

Laet u die offerhandt genoeghen
Die ick willich sprekende bin
Wilt my d'yn leering hier toe voegen
U gerechten planten in.
Mijn siel is in mijn handen
U wet ick wou gehogen.
So stelden my groote banden
Naer haer vermogen.

Die sondaers steldē mi veel strickē swaer
U geboden ick niet en liet.
Ick creech te crue u getuygen claer
Daer mijn hert v'uecht wt geschiet.
U gherechtheit te plegen
Ick heel mijn hert toe stelden/
Tot dat ghi u woert ter degen
Ons sult verghelden.

O Den. xv.

Ick heb gehaet die boosheyt deden.
End ick heb beaemt u wet.
Ghi z'et mijn hulper hier beneden
Mijn hope was op u woert geset.
Ghi boose tallen stonden
Weest ver van my gesloden

S. iiii

Intellect, pro-
pterea odium os
in meam viam.

Lucerna pedib⁹
meis verbū tuū,
& lumē semitis,
Iuravi & statui
custodire iudic-
ia iustitię tuę.
Humiliatus sum
vsquequaq; Dom-
enine, viuifica
me.

Voluntaria oris
mei beneplacit⁹
fac Dñe, & iud-
icia tua doce.

Animæ meæ in
manibus meis
semper, & legē
tuam non sum
oblitus.

Posuerunt pecc-
catores laqueū
mihi, & de mani-
bus tuis non.
Hereditate acu-
quisui testimo-
nia tua.

Inclinaui cor
meum ad faciem
dā iustificatio-
nis tuę.

Iniquos odio ha-
bui, & legem.

Adiutor & sus-
ceptor meus es
tu, & in.

Declinate a me

Psalmus. C.xviii.

End ick sal hier doergronden
Mijns Gods geboden.

Ontfangt mi na v woort / so leef ic dan
Geest mi van mijn wacht geen schandte
Helpt my / so ben ick dan een salich man.

End ick met mijn verstande
Althit v gerechticheyden
In mijn gedachten scrijuen.
Die van v gerechten scheyden
Sult ghi verdrinuen.

Wāt haer gedachten zijn vā quādē aert
Ick acht als ouertreders stout
Die sondaers: mer ic heb mij lieste vclaert
V getuygenis seer bout
Mijn vleesch laet v doch vresen
Met vrees was ick beuangen
Van v gerecht / mids desen
In al mijn gangen.

O Den. xvi.
Ick heb iusticy en gerecht gedaen:
My den spotters niet en selt.
Wilt my v knecht o heer int best ontsaē
Laet my hier zijn ongequele
Van die hoouerdich spreken.
V salicheyt te naken
Mijn oogen my gans besweken
V woort te smaken.

Doet met v knecht na v genade soet
V gerechticheyt my leert.
Ick ben v knecht o heere vader goet
Mijn verstant doch my vermeert
Dat ick weet dñn sermoene
End v getuygenissen
This rijt die hier te doene.
Wet sy splissen.

tabor mandata
Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, & visum, &.

Adiuua me, & saluus ero, & meditabor in iusti. Spreuisti omnes discedentes à iudicijs tuis.

Quia iniusta cogitatio eorum.

Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ, ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas à iudicijs enim tuis timui.

Feci iudicium & iusticiam, nō tradas me calūniantibus.

Suscipe seruum tuum in bonū, non calumn.

Oculi mei defecerunt in salutem tuam, & in eloquium iusti.

Fac cum seruo tuo secundū misericordiam.

Seru⁹ tuus sum ego, da mihi intellectum.

Tempus facienti Dñe, dissipauerunt legem.

Wer bouen gout dat alder best bekent
 Had ick u geboden lief
 Daer in heb ic mijn gangen hier gewent
 En geleydt nae mijn gerief.
 Ich wou den wech der bosen
 Hier haten/wilt dit merken
 Op dat ick also mocht losen
 Haer boose wercken.

Ideo dilexi man-
 data tua, super
 aurum &
 Propterea ad
 omnia mandata
 tua dirigebar,
 omne viam ini-
 quam odio ha.

R Den. xvij.

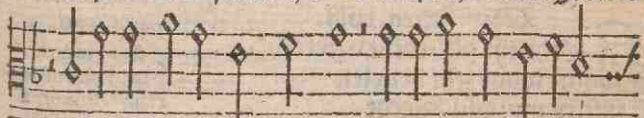
Mirabilia testimonia. Na de wijze van Dies est lœtitia.

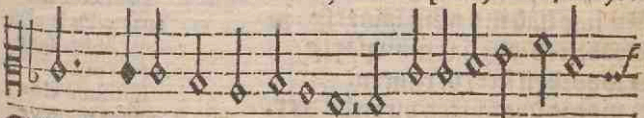
Wondlyc heer u woerdē zj Die ghy ōs hebt gesondē

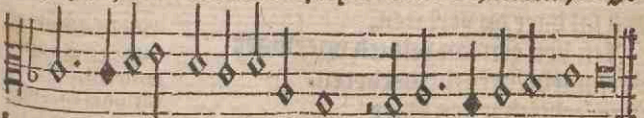
Daerō so wou de siele mijn Die nerstelyck doergrondē

Tverclarē vā u woert verlicht Dē cleyne haer vstāt hee

sticht Mj mōt ic wou ontslyptē En ic mñ adem heb ge

haelt Na u gebodē seer getaelt Van binnē en vā buyten
 Weest genadich/siet op my:

Aspice in me &

Psalmus. C.xviii.

Vaet my v gonst doch winnen
In sulcher voegen recht als sij
Die uwen naem beminnen.
En nae v woert mijn gangen leyde
Dat alle onrechtueerdicheyt
My niet en mach domineren.
Verlost mi van dat boos getal
Op dat ick dijn geboden al
Altijt mach obserueren.

Heer verlicht dijn aensicht soet
Op uwen knecht vercozen.
Dijn gerechticheyden goet
My leert en brenge te vozen.
Die wateruloeden menichfont
Hebben mijn oogen seer bedout.
Met tranen die verclaerden
Hoe dat sij niet al nae Gods woort
En leefden soe dat toe behoort/
D wet niet en bewaerden.

R **S** Den. xviii.
Echt zot ghi/recht v gerecht.
D woort wout ghi beuelen
D iusticy my: dijn knecht
D waerheyt niet te helen.
By nae had my mijn taloersy
Bedoruen/om dat mijn party
D woorden heel vergaten.
D woort dat is seer vierich heer.
Dat dine knecht beminde seer
Ick sal daer op verlaten.

Ich ben een iongelinck voerwaert
Versmaedt/veracht/verbeten.
D gerechticheyden claer
En heb ick niet vergeten.
D iusticy ongescheyndt

miserere mei, se-
cundū iudiciū
diligentium.

Gressus meos
dirige secundū
eloquium tuū,
& non domines-
tur mei omnis.
Redime me à ca-
lumnijshominū
vt custodiam,
Faciem tuam il-
lumina super ser-
uum tuū, & doc-
ce me iustifica-
tiones tuas,

Exitus aquarū
deduxerūt oculi
mei, quia nō cus-
todierūt legem
tuam,

Iustus es Dñe, &
rectum iudiciū.
Mandasti iustis-
tiam testimonia
tua & veritatē.

Tabescere me
fecit zelus me⁹,
quia obliti sunt
verba tua.

Ignitum elo-
quium tuum ve-
hementer,

Adolescens-
tulus
sum ego & cons-
temptus, iustifi-
cationes tuas nō
sum oblitus.

Iustitia tua ius-

Die is/en blifft al sonder eynde/
 V wet is sonder logen/
 Niet anders dan die waerheyt reyn/
 Die ons geset is al gemeyn/
 Gestelt voer onsen ogen.

Druk en tribulacy groot
 Die hebben my geuonden.
 Ich heb o heer dat ghi geboot
 Bedacht tot allen stonden.
 Oprecht/ gelijk al van natuer
 Syn ewich v genaden puer.
 Wilt ghi doer v genaden
 My geuen sinnen/ dat ich mocht
 Int leuen doer v zyn gebrocht/
 V gonst wilt my beraden.

I Den. xix.
 Ich heb geroepen hertelick
 O heer wilt my verhozen
 Rae v gerechticheden ick
 Sal altijt neerstich spozen.
 Ich riep tot v/ maect my gesont/
 Dat ick bewaer heer v verbont.
 Seer rüpelick geropen
 Ich heb/ en in v woerden sijn
 Gestelt mijn hert in sulcken schijn
 Dat ick daer in const hopen.

Ich vzoech mijn oogen open de
 V woerden te gedencken.
 Ra dijn goetheyt verhoort met vze
 Mijn stem/ en wilt my schencken
 Rae dijn gerecht te leuen hier.
 Seer boos/ en sel was haer manier/
 Die my hier persequeerden.
 Al van v wet gebenedijt
 Sy liepen hier met allen wijt.

Sticia in æternū,
 & lex tua veris-
 tas.

Tribulatio &
 angustia inuene-
 rūt me, mādata
 tua meditatio
 mea est.
 Equitas testimo-
 nia tua in æter-
 num intellectu
 da mihi & vi-
 tam.

Clamaui in to-
 to corde exaudi
 me Dñe, iustifi-
 cationes tuas re-
 quiram.

Clamaui ad te
 saluum me fac,
 vt custodiam
 mandata tua.

Præueni in ma-
 turitate & cla-
 maui, quia in
 verba tua.

Præuenerunt os-
 culi mei ad te
 diluculo.

Vocē meam aus-
 di secundum mī-
 sericordiā tuam
 Domine.

Appropinquas-
 uerūt persequen-
 tes me iniqui-
 tati, a lege.

Psalmus. C. xvij.

En ver van u sij keerden.

Heer ghi seer nae by ons zijt
Wilt genade plegen/
Verachtich zyn tot alder tijt
U wercken/al u wegen
Ick heb bekent al int beghin
Al van u woorden (hoort den sin)
Hoe datse eewich waren
Gestelt recht als een fundament
Die ghi getuychde excellent
End woudt ons openbaren.

U Den. xx.

Siet mijn cleynheyt/maect my vry.
U wet heb ick onthouwen.
Wilt mijn recht hanteren ghy
Om dijn woorts aenschouwen
Verlost my/en my leuen doet.
U salicheyt die ons behoet
Die is seer wijt verscheyden
Al vanden boosen opter eerdt
Om dat seer cout is haer begeerdt
Tot u gerechticheyden.

Dijn genaden zyn seer veel
Dus wilt my laten leuen.
Dat bid ick u nae dijn oerdeel
Veel druct coemt my beneuen.
Veel zündet die my doen gequel.
Ick en weech niet van dijn beuel.
Ick sach (dwelech my seer deelden)
Haer ouertreden dijn gebode
Want sij dijn woerden heere Godt
En hielden noch en eerden.

Siet/want ick heb u mandaet
Bemint in allen saken.
In u goetheyt en charitaet

Prope tu es Do-
mine, & omnes
Viae tuae veritas.

Initio cognoui
de testimonijs
tuis, quia in æ-
ternum fundas-
tu ea.

Vide humilitas-
tem meam, & e-
ripe me, quia le-
gem tuam non
sum oblitus.

Iudica iudiciũ
meũ, & redime
me, propter elo-
quium tuum.
Longè à peccas-
torib salus, quia
iustificaciones
tuas non.

Misericordiæ
tuæ multæ, secun-
dum iudicium
tuum viuifica.

Multi qui perz-
sequuntur me &
tribulant me: à
testimonijs tuis
non declinaui.
Vidi preuarican-
tes & tabescebã,
quia eloquia tua
nō custodierũt.

Vide quoniam
mandata tua di-
lexi Dñe, in mis-

Wilt my leuendich maken.
 T'beghynfel van u woerden is
 Niet dan warachticheyt ghewis/
 End u gherechten bliuen
 Van dñn gerechticheyt certeyn
 Gewich o heer met u ghemeyn/
 Ghy sult die niet verdrynen.

X Den. xxi.

Die Princen hebben my om niet
 Veruolcht aen allen syden/
 En van u woort vrees is geschiet
 Myn hert: Ich sal verbliden
 Met uwen woorden int geloof
 Recht als die vindt een grooten roof.
 Die boosheyt woud ich haten/
 Versmaden: maer u wet heylsaem
 Bemint (dies ich my niet en schaem)
 Heb ich hier bouen maten.

Ich heb u lof wel seuen mael
 Op eenen dach gesproken/
 Van dñn gherechten met verhael
 Myn mont hier dick ontloken.
 Den vrede sy hun toe ghepaert
 Al die beminnen onghespaert
 U wet: tot gheender spacy
 En vallen sij al doer abuys
 In gheen oneer noch oock confuys
 Noch in scandalisacy.

Ich heb u salicheyt verwacht
 End u gheboden alle
 Bemint/ u woerden hooch gheacht
 Ich hieldt u te ghenalle/
 Seer lief heb ich die hier gehat/
 U woorden heer recht op en plat/
 End u gheboden mede.

sericordia tua
 viuifica me.
 Principium ver
 borum tuorum
 veritas, in ater
 num omnia ius
 dicia iustitiae
 tuae.

Principes per
 cuti sunt me gra
 tis, & à verbis
 tuis formid.
 Latabor ego su
 per eloquia tua,
 sicut qui inue.
 Iniquitatē odio
 habui, & abomi
 natus sum: legē
 aut tuam dilexi.

Septies in die
 laudem dixi ti
 bi, super iudicia
 iustitiae tuae.
 Pax multa di
 ligētibus legem
 tuam, & non est
 illis scandalum.

Expectabam sas
 lutare tuum Do
 mine, & mandata
 tua dilexi.
 Custodiuit anima
 mea testimo
 nia tua, & dile
 xit ea vehemen
 ter.

Psalmus. C. xviij.

Want al mijn wegen zijn voer v
Scheel v tegenwoerdich nu
O Heere verleen my vrede.

Den. xxij.

Heer laet mijns gebets geclach
Voer dijn aensicht genaken.
End wilt my geuen alden dach
Verstant nae dijn der spraken.
En my so nae v woorden sticht
Dat mijn begheer voer dijn aensicht
Mach comen/wilt my vrien.
Als ghi my God van Israhel
Leert v gerechticheyden wel
V lof sal ick belien.

Mijn tong v lof hier spraken sal.
V woorden zijn rechtwaerdich
Die ghi beuaelt te houden al.
V hant o God eerwaerdich
Moet my behouwen v roech en spaep/
Want ick vercoos sonder delaepe
Dijn woerden my beuolen.
En dijn salicheyt seer niet
Ich begeerde/en dijn wet
Blift by my onuerholen.

Leuen sal mijn siel daer om
End altit v prisen.
Dijn gerechten (hoort die som)
Hijstade my bewisen.
Als een schaep dat is vergaen
Was ick verduwacht/wilt my verstaen.
Wilt myn knecht doch soeken
Want ick o Heer al in mijn siel
V geboden vast onthiel.

Wilt my daer in vercloecken.

Ep salm. C. xix. Ad Dñm cū tribularer cla. Ma de wise/

Seruaui manda
ta tua & testimo
nia tua, quia om
nes viae meae
in cōspectu tuo.

Appropinquet
deprecatio mea
in cōspectu tuo
Domine.

Intret postula
tio mea in cōspe
ctu tuo secundū
eloquiū tuum.
Eructabunt las
bia mea hymnū,
cū docueris me
iustificaciones.

Pronunciabit
eloquiū tuū, quia
omnia mandata
tua aequitas.

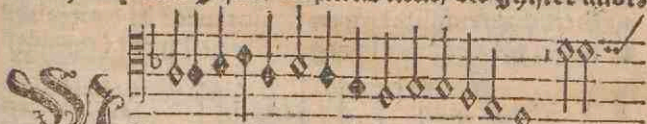
Fiat manus tua
vt saluet me,
quoniā mādata
tua elegi.

Concupiui salu
tare tuū Dñe, &
lex tua medita
tio mea est.

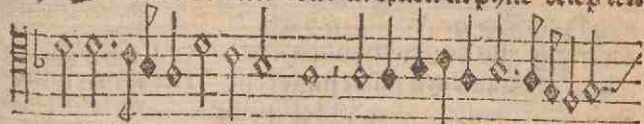
Viuet aīa mea &
laudabit te, &
iudicia tua adiu
uabunt me.

Erraui sicut os
uls quæ perit,
quere seruū tuū
Dñe, quia mān
data tua non
sum oblitus.

En hebby niet gesien Coznelis neue/ die ghisfet auot.

Anneer ick was in druck in pijnē Riep ick

tot God/ en viel aen voort/ hy heeft certeyn niet

blyden schijne Myn droenich clagen wel verhoort.

O heer mijn siel wilt doch bezien

Dñe libera animam meam à labijs iniquis, & à lingua dolosa.

Al van den boosen lippen quaet.

En van een tong tot allen tijen

Die niet dan boosheyt wt en slaet.

Wat mach o heer v wedermaren

Al van een tong seer boos en skout?

Wat cause tegens v verclaren

Al spzeectse sel en daer toe bout?

Recht als des stercken scutters pilen

En vierige colen seer onghier

Sij schieten en vliegen bi willen.

Seer sel en boos is haer getier.

Eylaes/ ick mach wel clagen

Recht als een ballinck doert tozment

Dat hier verlengt worden mijn dagen.

Ich heb gewoont in Cedars tent.

Mijn siel heeft lang gewont gebleuen

By die den vrede haten sel.

Ich was vreedtsamich in mijn leuen.

Quid detur tibi aut quid apponatur tibi, ad linguam dolosam.

Sagittę potentis acutę, cum carbombus desolatoris.

Heu mihi quia incolarum meum prolongat' est, habitavi cum habitantibus.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus.

Psalmus. C.xx.

Ich sprack/sij my bestreden suel.

Den. C.xx. psalm. Leuau i oculos meos in mōtes. Pa
de wīse. Ma damme la regente ce nest pas la fathon.

Mijn oogen wou ich sūe ren Al tot
Van daen sal in mijn true ren Mij n hūlp

die ber gen sijn God is die hulpe mijn Die maecte
en bij stant sijn.

hemel end aerde Ich hou tallen termijn Sijn hūlp in

grooter waer

Die heere sonder sneuen
Sal stieren dinen voet
hy die is seer verheuen
Is v bewaerder goet.
Dit moechdy wesen vroet.
hy slaept tot geenē tyden
Die Israhel behoet:
Siet/hy sal tslapen mjden.

Die heer wil v bewaren
Die heer ons God vaelpant

Leuau i oculos
meos in mōtes,
vnde veni.

Auxilium meū
ā Domino.

Non det in cō
mōtionem pes
dem tuum, neq
dormitet qui cu
stodit te.

Ecce non dor
mitabit neque
dormiet qui
custodit Israhel.

Dñs custodit te
Dñs protectio

Psalmus . C. xxj.

W bedecksel sonder sparen
 ouer dñn rechter hant.
 Die Son v niet en verbrant
 Noch oock die Maen bi nachte
 Als God met zñn bystant
 W helpt doer zñn crachte.

Die heer wilt v beschermen
 Bewaren van alle quæet.
 Over siel moet hy ontfermen
 Behoeden vroech en laet.
 Die heer waer dat ghi gaet
 Die moet v wel geleyden/
 Bewaren uwen staet
 Van nu tot ewicheyde.

Psalm. C. xxj. Letatus
 sum in his. Die wyse. Ic bē so sieck vā minnē also crāt.

284
 tua super manū
 dexterā tuam.

Per diem Sol
 nō vret te, neq;
 Luna per noctē.

Dñs custodit te
 ab omni malo,
 custodiat animā
 tuam Dominus.
 Dominus custo
 diat introitum
 tuum & exitum
 tuū ex hoc nunc
 & vsque in.

M

Et groot iolijt Bē ic so seer verblijt In

de woerde die ic heb gesaē Int dheerē huys daer sullē

wij in treden Totte heer wij sullen gaē: Tot god/tot

god/die wi altyt aenbedē Met betrouwē cleuen aen.

Psalmus. C. xxj.

Deen stonden pleyen
 Ons voeten al gemeyn
 In v poorten o hierusalem/
 Hierusalem diemen alsoe sach bouwen
 Als een stadt/hoozt dese siem
 Een stadt/eē stadt/daer mănē en vrouwē
 Seer eendzachtich houden hem.

Daer toe voerwaer
 Die geslachten alle gaer
 Climmen als getuygen suel
 Om God den heer te danchen en louen
 Al tgheslacht van Israhel
 Om God/om God dē grote heer hier bo
 En sinen naem te danchen wel. (uen

Die stoelen soet
 Daer int gerechte goet
 Sijn geseten/dat sy v bekint
 Op Davids huys/te rechte allē menschen
 Wilt tot vrede zyn gesint.
 Wilt vze/wilt vze hierusalem toe wēschē
 Hem si wel die v bemint.

Die vrede sijn
 Moet in v crachte zyn.
 Queruloedicheyt in utwe stadt
 In v toornen moet wesen tallen tijden
 Om mijn broeders sprack ich plat
 Ich sprac/ich sprack/en wou van v belijde
 Niet dan vze/verstaet wel dat.

Om thuyt van Godt
 Wilt hoozen nae dit stadt
 Wou ich soecken hier nae vprosit.
 Om dat ich sou mijn heer mijn God beha
 Ich daer om sonder respit (gen
 Daer om/daer om/heb ich v toe gedragē
 Veel geluck tot ald tyt. Den. C. xxj. psalm. Ad te le-

Stantes erant
 pedes nostri in
 atrijs tuis.

Hierusalem que
 edificatur vt ci-
 uitas, cuius par-
 ticipatio eius in
 idipsum.

Illuc enim ascen-
 derūt tribus, tri-
 bus Domini tes-
 timoniū Israhel,
 ad confitendum
 nomini Dñi.

Quia illic fede-
 runt sedes in ius-
 dicio, sedes sup
 domum David.
 Rogate quā ad
 pacem sunt Ieru-
 salem, & abun-
 dantia diligen-
 tibus te.

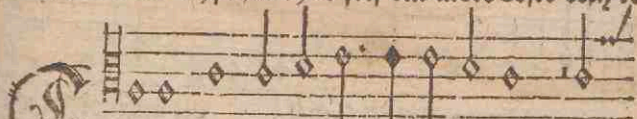
Fiat pax in vir-
 tute tua, & abun-
 dantia in turri-
 bus tuis.

Propter fratres
 meos & proxi-
 mos meos, lo-
 quebar pacem.

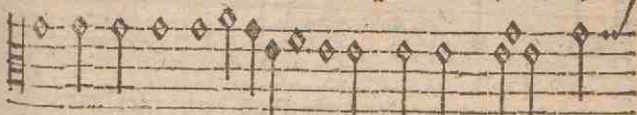
Propter domū
 Dñi Dei nostri
 quæsum bona
 tibi.

Psalmus. C. xxiij.

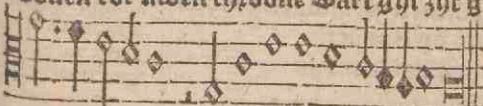
uani ocul. De wijsse. Noch is self dat alder beste cruyt.

Et v hief ich mijn oogen lieue heer/ hier

bouen tot uwen throone Daer ghi zyt geseten met

Ad te leuau
oculos meos,
qui habitas in
caelis.

grooter eer In dinen hemel schoo ne.

Siet/als d knechtē en maechdē oogē staē
Al op haer heeren en vrouwen/
Alsoe wi onse oogen hier sullen slaen
Tot God/zijn genacy te behouwen.

Ecce sicut oculi
seruorum in ma
nibus.

Sicut oculi an
cillae in ma.

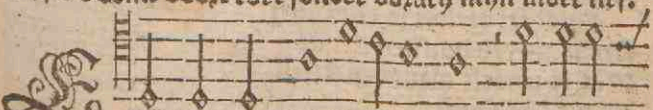
Miserere nostri
Domine, mise
rere nostri, quia
multum repleti
sumus.

Weest barmhertich heer/tocht ons v by/
End wilt ons gonslich wesen/ (stant
Wat wi seer duult zyn met grooter schant
Daer om wilt ons genesen.

Quia multum
repleta est ani
ma nostra, op
probrium abun
dantibus.

Want onse siel/die is met allen vol
Van schand der hoouerdiger dwasen.
Die ons soe verachten al warē sy heel dol
Die seer zyn opgeblasen.

Den. C. xxiij. psam. Nisi quia dñs erat in nobis. Na de
wijsse. Gaemt voort coct sonder vdrach mijn alder lief.

A had ons God niet by gestaē En waer by

E n

Psalmus. C. xxiiij.

dit doen vermaen **Maer God** ons niet bi neuen
 Als die menschen met swaer gedons
 Al tegens ons op slonden/
 By auontuer sy hadden ons
 Sy hadden ons
 Leuendich hier verslonden.

*Cum exurgeret
 homines in nos,
 forte viuos des
 glutissent nos.*

Als haren thoorn ontfteken was
 Op ons/bi auontuer
 Het water had verslonden ras
 Verslonden ras
 Ons allen met getruet.

*Cum irasceres
 tur furor eorum
 in nos, forsitan
 aqua absorbuisset nos.*

Ons siel is doer dwater gegaen
 Messchien veel wateruloeden
 hadden mijn siel hier seer beuaen
 hier seer beuaen
 Maer God wou die behoeden.

*Torrentem per
 transiuit anima
 nostra, forsitan
 pertransisset ani
 ma nostra aqua
 intolerabilem.*

Gebenedijt si God die heer
 Dpen ich hier altyt loue.
 Haer tanden by ons nemmermeer
 Ons nemmermeer
 En gaf tot eenen roue.

*Benedictus Do
 minus, qui non
 dedit nos in car
 ptionem dentiu
 bus eorum.*

Ons siel verlost is crachtich
 Recht als een muslien cleyne
 Dat is verlost al wt den strick
 Al wt den strick
 Der lagers al gemeeyne.

*Anima nostra
 sicut passer erep
 ta est de laqueo
 venantium.*

Psalmus. C. xxiiiij.

Den strick die is gebroken/siet
Die banden die ons gorzen.

Wij zijn verlost wt ons verdriet
Wt ons verdriet

En zijn oock vry geworden.

Ons bystandt is al in Gods naem

Een naem van grooter weerde

Die heeft gemaect (hoort dese saem)

(hoort dese saem)

Den hemel ende eerde.

Psalm. C. xxiiiij. Qui cōfidunt in dño sicut mōs syon.

Rae die wijse. Die slachstraet is my verboden.

8
Laqueus con-
tritus est, & nos
liberati sumus.

Adjutorium nō
strum in nomī-
ne Domini, qui
fecit cælum &
terram.

De hier op den heer betrou wen Als Sy

on den berch doet Die staet al sonder flou

wen Eewich/ eewich/ seer vast in sinen moet.

Sy Ierusalem zijn die berghen

God is den sinen by

Die hy onder zijn vlerghen

Van nu/van nu eewich sal houden vry.

Want God die en laet de roede

Der sondaers niet begaen

Dat sy regeert de goede

Dat sy/dat sy haer deel sou nemen aen.

Montes in cir-
cuitu eius, & Do-
minus in circui-
tu populi sui, ex
hoc hunc &.

Quia non relin-
quet Dñs virgā
peccatorū super
sortem iustorū.

Psalmus. C. xxv.

Op dat hier met grooter schanden
Die goeden tot greender tijt
Niet en steken hare handen
Alhier/alhier/tot tquaet vermaledijt.

O goetheyt die wilt verclaren
Doet wel den goeden o heer/
O oprechte dienaren
Wilt die/ wilt die beschermen althijt seer.

Die wicken en haer begeuen
Totter sonden verbandt/
God false stellen beneuen
By die/bi die in boosheyt zyn geplant.

God false voerwaer dan leyden
Al by die menschen boos.
Maer dan sal hy verbreyden
Sinen vre/sinen vre/op Israhel altoos.

Dē C. xxv. psalm. In cōuertendo dñs captiuitatē, een
lied inden hoogen. Na de wise vā een dansliedekē. **Dē**
lācstē dach vā desē iaer/die brenge ons vruuchtde cleyt.

Vt non exten/
dant iusti ad in/
quitatē manus
suas,

Benefac Domi
ne bonis & res
cis corde.

Declinantes au
tem in obliga/
tiones,

adducet Dñs
cum operantib.
iniquitatē: pax
super Israël.

A

Is die heer verheeren wou Die banden der

gevangen Daer Spō me m3 grootē rou Geuange

was/man en vron/Hebbē wñ vruucht ontfangen

Doen soe is veruult geweest

In conuertende

Met bliffchap bouen maten
 Ons mondt/ons tong/end onsen geest
 Die vrolijk waren onbevreesd/
 Want God ons quam te baten.

Dan soe sullen doen vermaen
 Die heydens opter eerden
 Die heer heeft grootelick gedaen
 Met haer/en heeftse by gestaen
 Soe veel als si begeerden.

Groote dingen heeft die heer
 Met ons hier willen plegen.
 Wij zijn verbljdt met allen seer/
 Daucken en louen altoos meer
 Sijn naem in al ons wegen.

O heer lieue vader goet
 Wilt onsen kercker bzenen/
 Wilt soe veruerffchen onsen moet
 Soe dwater het drooge aertrijck doet
 Dat vloeyt al wt den bekken.

Al die hier op aerden zijn
 End in haer tranen saeyen/
 Die sullen met een bljden schijn
 Alleen doer Gods genaden sijn
 Haer vruchten conuen maeyen.

Als si namen haren gauch
 Men sach hoe dat si scryden
 Seer droevich en van hetten baneg
 Haer zaedt si werpen (hoort den sancg)
 Met grooter swaricheyden.

Comende soe sullen si
 Met vruchden weder keeren
 En sullen bzenen (hoort na my)
 Haer schoouen ende germen bly/
 Soe veel als si begeeren.

Den. C. xxvj. Psalm. Nisi Dñs edificauerit do. Gen
 T. iij

290
 Dñs captiuitatē
 syon, facti.
 Tunc repletum
 est gaudio osno
 strum & lingua.
 Tunc dicēt in
 ter gentes, ma
 gnificauit Dñs
 facere cum eis.

Magnificauit
 Dominus facere
 nobiscum, facti
 sumus latantes.

Conuertere Do
 mine captiuitas
 tem nostram, sicut
 torrens in
 Ausiro.

Qui seminant
 in lachrimis, in
 exultatione me
 tent.

Euntes ibant &
 siebant, mittens
 tes semina sua.

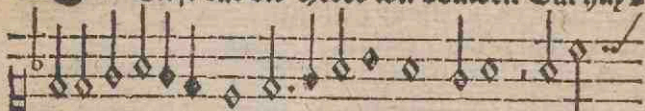
Venientes autē
 venient cū exul
 tatione portans
 tes manipulos
 suos.

Psalmus. C.xxvj.

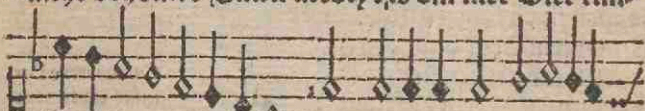
stedt inden hoogen Na de wise. Sij en sullens my niet
verdziuen quade tongen diet benijden.

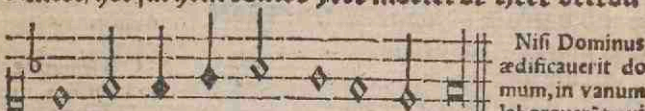
En si dat die heere wil bouwen Dat huys

Haltijt behouwe Sinen aerbeijt is om niet Diet tim-

meret/het sal hem rouwe Me moetet de heer betrou

wen Dat het geluck van hem geschiet

Ten sy dat die heer wil bewaren
Die stede/beschermen en sparen/
Te vergeefs ist dat hy waect
Die neersticheyt wil verclaren/
Te maken ouer die scharen/
Sinen aerbeijt wort gelaect.

Dat ghi voer dat licht wilt rissen/
This udelheyt/wie salt prisen?
Aust als ghi geseten zijt
Dus laet v doch onderwisen
Die dat broot der droentiger spysen
Hier moet eten in deser tijt.

Wanner hy zijn wtuercozen

Nisi Dominus
ædificauerit do-
mum, in vanum
laborauerit qui
ædificant eam.

Nisi Dñs custos
dierit ciuitatē,
frustra vigilat
qui custodit eā.

Vanum est vos
bis ante lucem
surgere: surgite
postq̃ sederitis,
qui manducatis
panē doloris.

Cum dederit dñs

Psalmus. C. xxvij.

Enen slaep sal brengen te vozen
Siet/die heer tot eruen sijn
Geest kindzen die worden geboren
Te loone/ghi moget hozen/
Die zyn woort gehoorzaem zyn.

Gelick als die pylen getogen
Vliegen van stercke bogen
Van eens stercken schutters hant:
So zyn gedreuen/geulogen/
Die kindzen/al sonder logen
Soe den heer dat is bekant.

Wel salich tot allen sonden
Soe wort die man bevonden
Die daer in zyn lust voldoet.
Wanneer hy sal spreken/vermonden/
Syn vijanden (wilt dit gronden)
Is hy vander schandte behoet.

Den. C. xxvij. psalm. Beati omnes qui timent. Een
liedt inden hoogen/ Na die wisse van een danslieden/
Die nachtegael die sanc een liedt dat leerde ich.

lectis suis somni
ecce hereditas
Dñi, filij merces
fructus ventris.

Sicut sagittæ in
manu potentis,
ita filij excussos
rum.

Beatus vir qui
impleuit desides
rium suum ex is
pñs, non confun
det cum loque
tur inimicis suis
in porta.

Wel salich zynse hier opter erde leuende Al

die de vreesse Gods hier zyn aēcleuēde Die gaē in al

zyn wegen/ter degen/ Al na zyn woort/so dat behoort

Psalmus. C. xxvij.

Dat sijn hebben vercregen.

Den arbeyt uwer handē ghy hier eten sult
Als sulcke gauen daer die heer v me veranult
En ghi zijt dan mids desen gepresen
Salich altijt/ v dies verblijt/
Seer wel sal v dan wesen.

(uen soet/

Wijf gelijc eē wijngaer tranch vol vā dzyup
Die ouerbloedich brenge haer vruchtē metter
Is sy/ ghi moget weten/ geseten
Aen uwen wandt seer vast geplaudt
Die heeft die heer geheten.

(spoet

Beati oēs
qui timent
Dñm, qui
ambulant ī
vjs eius.
Labores ma-
nuum tua-
rum, quia
māducabis
beatus es &
bene tibi.

Vxor tua sicut
vititabis
dans, in la-
teribus dom-
us tuae.

V kinderen die God v is toe voegende
Daer in ghi moecht v wesen wel benoegende
Als planten van oliuen beclijuen
Aen uwen disch sijn staen gewisch/
Dus wil v God gerijuen.

(nedijt/

Dus siet hoe dat die mēsch hier wort gebo-
Hoe dat die heer hier bouen hem altijt vblijt
Die can den heer der heeren soe eeren
Dat hy altoos hoort sinen vods/
Sijn vrees wil hanteeren.

Fili tui sicut
nouellae
oliuarum in
circuitu me-
ae tuae.

Ecce sic be-
nedicet ho-
mo q timet
Dominum.

V moet gebenedijē God met zijnder stem
Dat ghi moecht sij die goedē van Iherusalem
Wt Syon wtuercozen/wilt hozen/
Die heer geeft so lange ghi leeft
Dees gracj v te vozen.

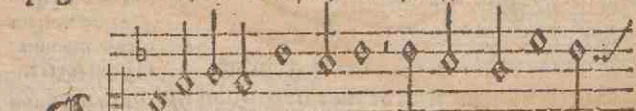
Benedicat
tibi Dñs ex
Syon, & vi-
deas bona
Ierusalē om-
nibus dieb.

En ghi met uwē oogen meest bescontwēde
Die kinder dñtre kinderen menichsouwende
Dat sijn alhier bi namen/versamen
In Israhel/verstaget wel/
Altijt met vreden. Amen.

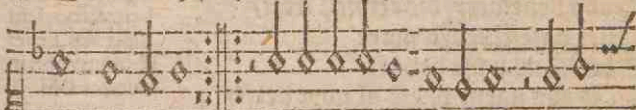
Et videas fi-
lios filiorū
tuorū, pacē
super Israhē.

¶ De. C. xxvij. psalm. Sapē

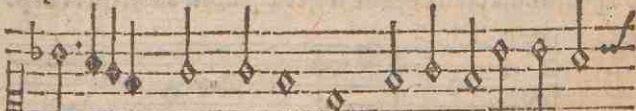
expugnauerunt. Ma de wise. Al me souffit de tont mes.

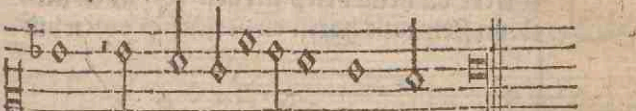
Sij bestredē my diemael Al van mijn ionchz
Daet Israhel doe dit vhael. Vā ioncx sij dedē

die mensche quact Maer mi sij en twōnē n3 Al had
my ouer daet

ich swaer verdziet Als God die heer mi quam te

baet Wan haer en is mi niet quaets geschiet.

Sij hebben op minen rug ghebout/
Die sondaers hebben met haren ploech
Op minen rug gheploecht seer stout/
Soe lang/tot dat sij dies hadden genoegh
Haer vozen waren groot en lang
Die my vielen te bang.

Supra dorsum
meum fabrica-
uerunt peccato
res, prolongaue
runt iniquitatē.

Der sondaers banden God af sloech/
Daer me sij hielden my in bedwang.

Dñs iustus con
cidet ceruices
peccatorum.

Al die Spon seer hatich zijn
Die moet God brengen tot alle schant
Te rug getaecht tallen termijn
Moxten sij werden int aertsche lant.

Confundantur
& conuertantur
retrosum oīs
qui oderunt.
Fiant sicut fœs.

Psalmus. C. xxix.

Alst hoy der daken/dat verschijnt
Ferment pluict verdwijnt.

Daer af hy niet en vult zyn hant
Die dat te maeyen hier heeft gepijnt.

Sijn schoot en mocht niet vervullen hy
Die dat tot bondels vergadert heeft.

Sij en spraken noyt gaende voerbij
Gods benedictie/die eewich leeft/

Ouer v geschieden moet

Daer God v me behoet

In Gods naem/daert al voer beeft/

Wij seggenen v met alle spoet.

Den. C. xxix. psalm.

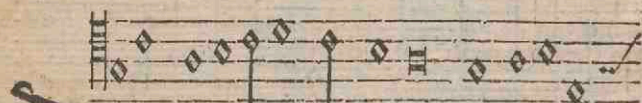
De profundis clam. Na de wise. Op vzen vā hemel roep.

num testorum,
quod prius ē.

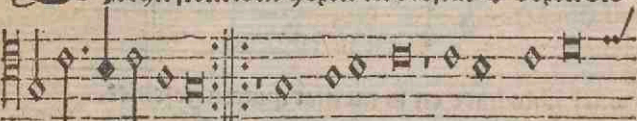
De quo non im-
pleuit manum
suā qui metet.

Et sinum suum
qui manipulos.

Et nō dixerunt
qui praeferibāt,
benedictio Dñi
super vos, bene-
dicimus vobis in
nomine Dñi.

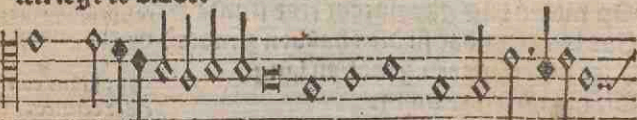

De heer vā hemel riep ick aen **W**et allen mi-
n. Jn stem wilt horen en verstaē **D**oozen bid

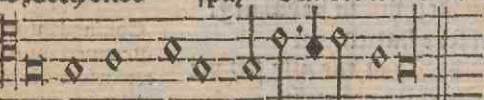

nen diepen noot
ick legt te vloot.

Rae mijn ghebet/en daer op let

Broech ende spay **D**at bid ick heer om dijn ghe-

De pfundis cla-
maui ad te Do-
mine, Domine
exaudi vocem.

nay Verhoozt mi stem sonder delay.

Fiant aures tuae
intendentes,

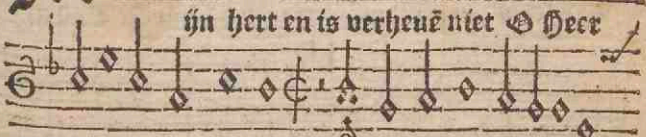
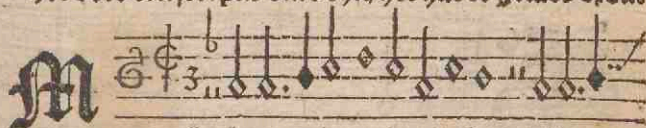
Psalmus. C. xxx.

Ist dat ghi heer wilt nemen waer
Op onse boosheyt menichfoudt/
Dat sal o heer ons vallen te swaer
Wie cant verdragen/sonck ofc oudt?
Barmherticheyt by u bereypt
Is heer altijt.
Om dijne wet gebenedijt
Ick u verbeye met loijt.

Mijn siel heeft in zijn woort verwacht
End in den heer mijn God cerceyn
Betroudt/gehoept dach ende nacht/
Mijn toeuclaet was hy alleyn.
Van den dageraet tot tsaumonts laet
Moet Iſrahel
Op God den heer betrouwen wel
Want dat voerwaer is zijn beuel.

Want hy den heer tot alder stont
Barmherticheyt is sonder ent.
En zijn verlossing maect gesont
Die altijt by hem is ontrent.
End oock maect hy Iſrahel vry
Van al zijn quaet
Vā al zijn boosheyt en misdaet
Verlost hy hē en comt te baet.

Het voer een sceephē ouer rijn/het hadde geladē vrou.

wilt hoorē na mijn liet Mijn oogen niet en rasen//

Si iniquitates
obseruaueris do
mine, Domine
quis sustinebit?

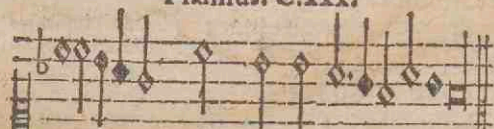
Quia apud te
propiciatio est,
& propter legē
tuam sustinui te
Dñe.

Sustinuit anima
mea in verbo es
ius, sperauit ani
ma mea in Dño.
A custodia mas
tutina vsque ad
noctem speret
Iſrahel in Dño.

Quia apud Do
minū misericors
dia, & copiosa
apud eum red.
Et ipse redimet
Iſrahel ex omnis
bus iniquitatib.

Psalm. C. xxx. Dñe
nō est exal. Na de wīse

Psalmus. C. xxx.

Domine non est
exaltatum cor
meum, neque.

Era sen srecht waer ick op geblasen.

Neg; ambulau
in magnis, neg;
in mirabilibus
super me.

Ich niet en ginck in dingen swaer
In wonderlÿcheyden/dat is claer/
Meer dan ick conde gronden//gronden
En heb ick onderwonden.

Si non humili-
ter sentiebā, sed
exaltaui animā
meam.

Yst dat ick niet en geuolde cleyn
Al van my seluen(dat is pleyn)
Maer heb myn siel verheuen//heuen
Ben ick gelÿck gebleuen.

Sicut ablactat⁹
est super matre
sua, ita retribu-
tio in anima.

Ghelÿck een kint dat is gespeent
En nochtans op zÿn moeder leent/
Soe is myn siel geuaren//uaren
O heer wilt my bewaren.

Speret Israël in
Domino ex hoc
nunc & vsque in
saeculum.

Getrouwen/hopen sonder ent
Moet Israhel seer diligent
Van nu tot allen tÿden/tÿden
Moet hy in God verblÿden.

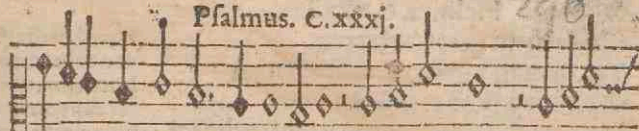
Den. C. xxxj. psalm. Memento Domine Dauid. Een
liedt inden hoogen. Rae die wÿse/ Comt doot
tot my/rascht inden ganck.

Edect o heer Dauid dÿ knecht End al zÿ

lydsacheydē. Vt heeft geswozē dē heer oprecht Dÿn

loestē willen verbreydē Tot Jacobs Got/dz is het

slot En heeft willē beschey

den.

Ist dat ich gae in myne tent
En climme op mijn slaepstede
Ist dat ick slaep mijn oogen toe sent/
En mijn wijnbrouwen mede
Tot dat ick pladt vinde Jacobs stadt
Geds Jacobs huys met vrede.

Si introiero in
tabernaculū do
mus meae.
Si dederō som
nū oculis meis.
Et requiem tem
poribus meis do
nec inueniam.
Ecce audiuimus
eam in Efrata,
inuenimus eam
in campis silue.
Introibimus in
tabernaculum.

Wij hoorde/siet/dees stadt voerwaer
In Ephrata gepresen/
En vonden die in velden aldaer
Daer boomen waren geresen.
Wij sullē in zyn huys gaē sonder confusys
Daert goet is in te wesen.

Adorabimus in
loco vbi stetes
runt pedes eius.
Exsurge Dñe in
requiem tuam,
tu & arca sancti
ficationis tue.

Wij sullen daer aenbidden dan
Den heere God aen cleuen.
Al opter stede (nu hoorst dit an)
Al daer zyn voeten bleuen.
O heere op staet/v huys in gaet
Shy end v arch verheuen.

Sacerdotes tui
induantur iustis
tiam, & sancti
tui exultent.

Iusticij laet v priesters sijn
Nentrecken niet gebozen.
V heyligen vrolich en bly laet zyn
Om David v vercozen.
Ens niet ontrect noch Christum bedect
Sijn aensicht brengt te voren.

Propter David
seruū tuum, non
auertās faciem
Christi tui.
Iurauit Dñs Da

God David swor die waerheyt reyn.

Psalmus. C. xxxij.

En sal hem niet frustreeren.
 Ick sal dan laten v vrucht certeyn
 Op uwen stoel regneren
 Houden sij mijn woort v kindzen/hoozt
 Dat ick haer nu sal leren.

Op uwen stoel v kinder altijt
 Hier sitten en beclijuen.
 Want God heeft Syon gebenedijt
 Vercozen in te bliuen.
 Dit is mijn rust/eewich mijn lust
 Dees plaets woudich my toe scrijuen.

Sijn wedurwe sal ick seer wel
 Helpen gebenedijen/
 End ick versaden haer armen sel/
 Haer priesters by my vlijen.
 Men trecken haer salicheyt claer/
 Sijn hepligen seer verbljen.

Ick dauids hoozn sal brengen by/
 Minen Christo een lantearne:
 En sal beschamen al zijn party
 Dat sal ick doen soe geerne.
 Mijn heylicheyt op hem geleyt
 Sal blincken als een steerne.

David veritatē
 & non frustra
 bitur eum.
 Si custodierint
 filij tui testamen
 tum meum.
 Et filij eorū vsq
 in sēculū sedes
 bunt super sedē.
 Quoniā elegit
 Dñs Syon.
 Hęc requies mea
 in sēculum sēculi
 hic habitabo.
 Viduam eius be
 nedicens bene
 dicam, pauperes
 eius saturabo.
 Sacerdotes eius
 induam salutarī
 & sancti eius.
 Illuc producam
 cornu David, p
 rauri lucernam.
 Inimicos eius
 induam confu
 sione, sup ipsum
 aut efflorescit.

Den. C. xxxij. psalm. Ecce q̄ bonū. Ra een danslike
 Ic quā aldaer ic weet wel waer met heymelijc gestalle.

Miet hoe gget/met vruechden soet Samue
 gelijk be namen Iss/daer die broeders met accoozt/soe

dat behoort Endachtich hier versamē.

Gelijck voerwaer als oly claer
Al op dat hooft geschoncken
Die Aaron viel in sinen baert
End ongespaert

Is op zyn cleer gesoncken.

Den oly seer viel op zyn cleer
Beneden tot in zyn zomen
Gelijck den dau van hermon sijn

In sulcken schijn

In Syon plach te comen.

Want God aldaer beual eenpaer

Sijn gracy ons te geuen

Daer toe zyn benedixi reyn

Ons al gemeyn

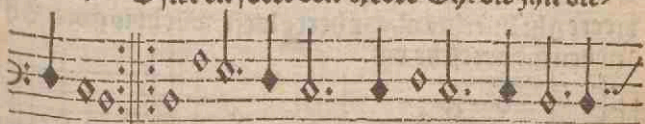
En ooc eē ewich leuē. **Psalm. C. xxxij. Na eē dansste**

hē/hoe soudic vnecht bedrij.

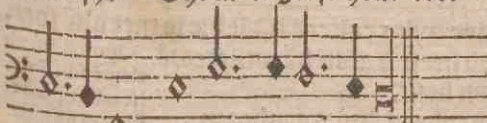

V

siet en soect den heere Ghi die zyn die

naers sijt Ghi al le geest hem eere En hem ge

bene dñt En hem ge be nedñt.

Ecce quā bos
num & iocun
dum habitare
fratres in vñ.

Sicut vnguentū
in capite, quod
descēdit in bar-
bam, barbā
Aaron.

Quod descēdit
in oram vesti-
menti eius, sicut
ros Hermon qui
descēdit in mō-
tem Syon.

Quā illic man-
dauit Dñs bene-
dictionē, & vitā
vñq; in saculū.

Ecce nunc bene-
dicite dominū,
omnes serui do-
mini,

Psalmus. C. xxxiiij.

Ghi alle die met payse
Int huys des heeren staet
En woont in zyn pallayse
En metten heer om gaet. En metten.

U handen laet doch rijsen
Al in die heylige ste
Hi nacht so wilt hem prijsen
Gebenedyen me. Gebenedyen me.

God geef in al u saken
Geluck/soe ghi begeerd
Wt Syon:hy wou maken
Den hemel en eerdt. Den hemel en eerdt.

Qui habit in do-
mo Domini, in
atrijs domus
Dei nostri.

In noctibus ex-
tollite manus ve-
stras in sancta,
& benedicite
Dominum.

Benedicat te
Dñs ex Syon, &
fecit cælum &
terram.

De. C. xxxiiij. psalm. Laudate nomē Dñi. Na de wise
Het quā eē ruerkē wt bosshayē. Alleluya. Loest God.

Sit dāckē/louē gods naē vol eerē Prijs dē
Ghi die daer staet i dz huys des heere hier be-

heere ghi knechtē al/De heere loest/wāt hi is goet. Sij
neden int aertsche dal.

naem met sange wilt exalterē Wāt die is met allē soet.

Wāt God heeft Jacob hē wtuercozē
Israhel tot zyn besit.

Want ich bekende al doort aenhozen

Ick heb altijt geweten dit

Hoe dat die heer is groot alleen/

Quoniam Jacob
elegit sibi Dñs,
Israel in posses-
sionem sibi.

Quia ego cog-
nouit quod ma-

En allen goden gaet ver te rozen.
Bouen hem en is anders geen.

Al dat hi wilde men sach hem maken
Inden hemel end inder eerde
En inder zee schiep hi vzeemde saken
In die diepten/nac zijn begeerde.
Die wolcken vander aerden hy siept.
Den blizem laet hi tot regen naken/
Alst belieft zijn malestept.

Die winden leyde hi al wt haer steden
Hy laetse waeyen inder lucht.
Hy heeft geslagen end oock bestreden
In Egypten die eerste vrucht.
Soe van den mensch al tot dat beest
In v Egypten veel wonder zeden
Heeft hy gesonden doer zijn tempeest.

En ouer Phara met zijn genooten
Hi veel heydens geslagen heeft.
Veel stercke Princen const hi verstootten
Og en Seon/dat daer aen cleeft:
Met die rijken van Chanaan.
Endie van Israhel liet hy lootten
Al haer landen/vrou ende man.

Wien naem o heer sal ewich bliuen.
V gehuegen van deen geslachte
Al tot dat ander sal wel beclinen.
Want die heer met groter cracht
Sijn volck hi hier rechten sel.
End oock zijn knechten met pays geruē
En hem laten versoenen wel.

Ver heydēs beeldē met groter schaden
Niet dan gout ende siluer zijn
Niet dan een maetsel van mensche handē
Ogen hebben sij sonder schijn.
End eenen mont maer stom altoos.

V ij

gnus est Dominus.

Omnia quaecumque
voluit Dominus
fecit, in caelo &
in terra, in mari
& in omnib.

Educens nubes
ab extremo terra,
fulgura in
pluuiam fecit.

Qui producit
ventos de thesauris
suis, qui percussit
primogenita Aegypti,
ab homine.
Et immisit signa
& prodigia,
in medio tui.

In Pharaonem
& in omnes.

Qui percussit
gentes multas.
Seon regem Amorrhoeorum.
Et dedit terram
eorum hereditatem
Israël.

Dominus nomen
tuum in eternū,
Domine memoriale
tuum in gener.

Quia iudicabit
Dominus populum
suum, & in
seruis suis.

Simulachra gentium
argentum & aurum.

Os habent & non
loquuntur.

Aures habet &

Psalmus. C. xxxv.

Sij hebben dooren als doone wanden.
In haer mont en is geest noch voos.

Al diese maken en haer betrouwen
Moeten zijn gelijck als sij.

Ghi huys van Israel wilt onthouwen
God te louen met herten blij.

Gebenedijt ghi Aarons huys
Den heere: dat en sal v niet rouwen
Noch hier brengen in confus.

Ghi huys van Leui gebenedijen
Wilt den heere groot ende cleyn.

Die God condt vreesen tot allen tijen
Wilt hem louen met herten reyn.

Wt Sion (hoozt nae dese stem)
Sy God ghepresen aen allen sijen

Die daer woont in hierusalem.

nō audient neq;
enim est spiritus
in ore ipsorum.

Similes illis fiāt
qui faciūt ea, &
omnes qui consi-
dunt in eis.

Domus Israel
benedicite Dño,
domus Aarō be-
nedicite Dño.

Domus Leui be-
nedicite Dño,
qui timetis Dos
minū bened.

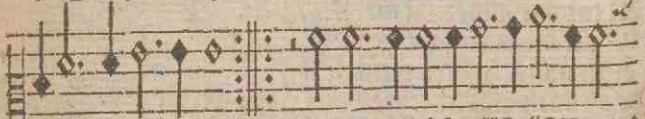
Benedictus Dñs
ex Syon, qui ha-
bitat in Hieru.

De. C. xxxv. psalm

Confitemini Dño. Na de wijsse van eē danstieck. Vynke
sou backē/mijn heer sou kneen. Int walsch. Ve bergier
g la bergiere/sont a lumbze Dñg buysson. Loest God.

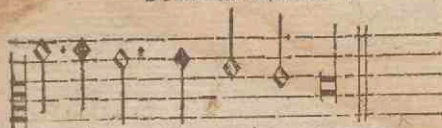
Wilt doch belijde met melodijen Den heer/

wāt hy is alsoe goet. En God der godē tallē tijē Danct

en loest in uwen moet. Gewich zijn genade sal dueren
Gewich en tot allen vren

En zijn goetheyt niet vergaen.
 Gewich sal sy bliuen staen.
 Wilt doch eeren den heer der heeren
 End hem belijden dach en nacht.
 Hy die alleen hier can hanteeren
 Wonder dingen doer zijn cracht.
 Gewich zijn genade sal dueren
 En zijn goetheyt niet vergaen
 Gewich en tot allen vzen
 Gewich false bliuen staen
 Wilt hem louen die hemelsche houen
 Die const hi maken met verstant.
 Daertrijck op dat water bouen
 Heeft hy hier vast geplant.
 Gewich zijn genade sal dueren. *tc.*
 Groot lichten wilde hy stichten
 Voer den dach die Sonne claer.
 Die Maen en sterren tot gesichten
 Voer den nacht: dits pimmers waer.
 Gewich zijn genade sal dueren. *tc.*
 Die eerste geboren won hy verstozen
 Als hy Egypten heeft geplaeht.
 Van daer hy bracht zijn wtuercozen
 Israhel seer onuersaeht.
 Gewich zijn genade sal dueren. *tc.*
 Zijn mogende hant maecte hi bekant
 Aldaer hy deylde die roode ze
 En bracht so Israhel wt dat lant.
 Daer me hy Pharo tonder de.
 Gewich zijn genade sal dueren. *tc.*
 Die den sinen doer die woestinen
 Wij

Confitemini
 Dño quoniā bo-
 nus, quoniam in
 saeculum mise.
 Confitemini
 Deo Deorū, qm̄
 in saeculum.
 Confitemini
 Dño Dominorū,
 quoniam.
 Quia fecit mi-
 bilia magna so-
 lus, quoniam.

Qui fecit coelos
 in intellectu.
 Qui firmavit
 terram super a-
 quas, qm̄.
 Qui fecit lumis
 naria magna.
 Solem in pote-
 statem diei, qm̄.
 Lunā & stellas
 in potestate no-
 ctis, quoniam.
 Qui percussit A-
 gyptū cū primo
 genitis eorū.
 Qui eduxit Isra-
 el de medio eorū,
 qm̄.
 In manu potētī
 & brachio ex-
 cello, qm̄.
 Qui dimisit ma-
 re rubrum in di-
 uisiones.
 Et eduxit Isr.
 Et percussit Ph.
 Qui transduxit

Psalmus. C. xxxvj.

Heyde/en die coningen groot/
Die stercke princen dede groot/
Die hi versloech al totter doot.

Gewich zijn genade sal dueren. *te.*

Seon verslagen naer zijn behagen
End Og den coninc van Basan.
Haer lant dat heeft hi op gedragen
Israhel : die dat gewan.

Gewich zijn genade sal dueren. *te.*

Daer wij saten geheel verlaten
Heeft hy van bouen aen ons gedacht.
Ende ons van alle die ons haten
Vrij gemaect en thuyts gebzacht.

Gewich zijn genade sal dueren. *te.*

Wilt hem prysen die volcscel can spysen
Den God des hemels dancken seer.
Den heer der heeren wilt bewysen
Glorij/lof/end alle eer.

Gewich zijn genade sal dueren. *te.*

Psalm. C. xxxvj. Na de wyse Die wachter blies aē.

populum suum
per desertum.
Qui percussit.
Et occidit reges
fortes, qm̄.

Seon regem A-
morreorū, qm̄.
Et Og regē Ba-
san, qm̄.

Et dedit terram
eorū hereditatē.
Hereditatem Is-
rahel seruo suo.

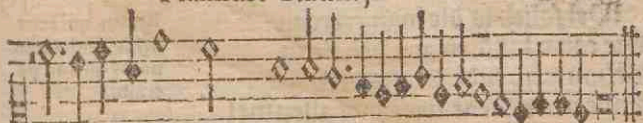
Qui in humilis-
tate nostra.
Et redemit nos
ab inimicis.

Qui dat escam
omni carni.

Constitemini
Deo celi

Constitemini
Domino Dñō:
rum, qm̄ in.

Die rivieren van Babel Wij saten
met so groot gequel Als wij op Syon dachtē siet.
Wij weeden met so swaer vdziet. Ons orgelē stont

Wij hingen aen dat willigen

hout.

Die ons geuangen hadden daer

Die vracchden ons int openbaer

Gen liede si hebben daer begeerd

Van Spon alder eeren weerdt.

Wij bidden u al

Dat wilt singen ons te geual.

Hoe sullen wij Gods liede play sant

Singen hier in dit vzeemde lant:

Hierusalem ist dat ich u

Sal eenichsins vergeten nu:

Mijn rechter hant schoon

Blift dan vergeten sonder toon.

Mijn tonge die moet cleuen an

Mijn wangen/pst dat ich niet en can

Op u gedencken vroeck en laet:

Pst dat ghi niet bouen die maet

Hierusalem sijn

Het beghinsel miinder vzeucht sult zijn

O heer aen Edoms kindren gedenct

Hierusalem wanneer ghi crenet.

Sij spreken/siet dat ghi haer schent

En verniet haer tot dat fundament

Dit bidden si heer

Hoe datmen ons sal plagen seer.

Ghi Babiloonsche dochter boos/

Ellendich/ende quaet altoos/

Wel salich is hy tot alder tijt

Die can vergelden uwen spijt:

En toonen u leedt/

Soe ghi ons arm geuangen deedt.

Quia illic inter
rogauerunt nos
qui captiuos.

Et qui abduxer
unt nos, hym-
num cantate no
bis de canticis.

Quomodo can
tabimus canticū
Domini.

Si oblitus fuero
tui Hierusalem,
obliuioni detur
dextera tua.

Adhaereat ling
gua mea faucib.
meis si non me
minero tui.

Si non propos
fuero tui Hieru
salem, i principio
lætitiæ meæ.

Memor esto do
mine filiorū Es
dom, in die.

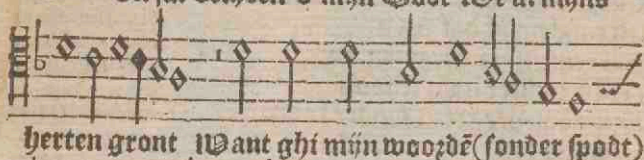
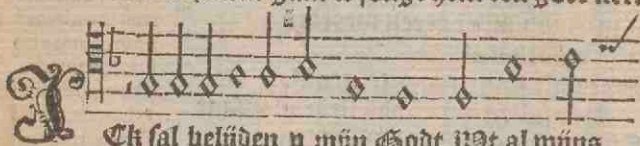
Qui dicunt, ex
inanite exinanī
te, vsque ad fun
damentū in ea.

Filia babilonis
misera, beatus
qui retribuet tibi
retributionē
tuam, quam res
tribuisti nobis.

Wel salich is die man certeyn
Die can v kindren aen den steyn
Behouwen/ende straffen sel/
Ende vergeldent haer met allen wel
Doer v dangier
Dat ghi ons hebt bewesen hier.

Psalm. C. xxxvij. Confitebor tibi Dñe. Rae die wijsse
Die mi eens te drinckē gaue ic songe hem een goet lier.

Beatus qui tene
bit & allidet par
uulos suos ad pe
tram.

Hebt verhoort tot alder stont.
End ick sal louen v met sanc
In der engelen claer aenschijn
Uwen naem prisen mijn leuen sanc.
Bidden in uwen tempel sijn.
Van v bermherticheyt seer goet
V waerheyt seer bequaem
Ghi hebt verheuen metter spoet
Uwen heyligen grooten naem.
Wanneer ick v sal roepen aen
Op sulcken dach my hoort.
Ghi sult mijn siel met cracht beuaen/
Ende maken seer confoozt.

Confitebor tibi
Dñe in toto cor
de meo, quoniā
audisti oīa ver
ba oris mei.

In conspectu an
gelorū psallam
tibi, adorabo ad
templum sanctū
tuum.

Super misericor
dia tua & veri
tate tua, quoniā
magnificasti su
per omne no.

In quacung; die
inuocauero te,
exaudi me, mul
tiplicabis in aīa
mea virtutem.

W moeten hier belijden heer
Die coningen opter eerde
W woorden vol alder eer
hebben sijn gehoozt begeerd.
Laet haer in Gods wegen fier
Singen ende maken vzeucht.
Groot is zyn heerlycheyt al hier
Ende vol van alder duecht.

Want God verheuen is seer hooch.
Dat cleyn is / hi bespiedt.
Van verre / dat hooch is / met zyn ooch
hy bekendt en claer aensiedt.

Ist dat ick hier in lijden swaer
In druck sal moeten gaen /
Sult ghi my dan myn lieue vaer
Troost en leuen doen ontsaen.

Al op den thoon van myn vñant
Hebt ghi v hant gestrect
End hebt met dijnre rechter hant
My gesalicht heel perfect.

Doeer mi sal God vergelden siet:
Gewich duert dijn goetheyt.
Het maecksel wilt versmaden niet
Van uwen handen hier bereyt.

Cōfiteantur tibi
bi Domine oēs
reges terrę, quia
audierūt omnia
verba oris tui.
Et cantēt in vñs
Dñi, quoniā ma
gna est gloria
Domini.

Quoniam excel
sus Dominus &
humiliare spicit,
& alta à longē
cognoscit.
Si ambulauero
in medio tribu
lationis, viuifi
cabis me,

Et super iram
inimicorū meo
rum extendisti
manum tuam.

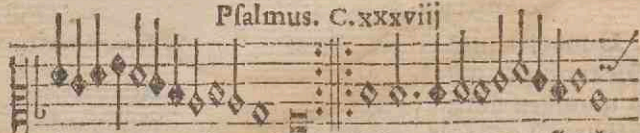
Dñs retribuet
pro me, Domi
ne misericordia
tua in sæculum,
opera manū.

Den. C. xxxviii. psal. Domine probasti me. Die wijse
Och scheyden du brenghes mi smerte du makes
mijn herte gans truerentlyck.

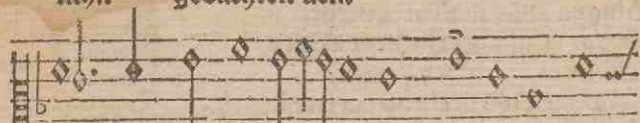

Dersocht en bekent hebt ghi my heer / my
Te voren verstonc ghy vry En saecht al

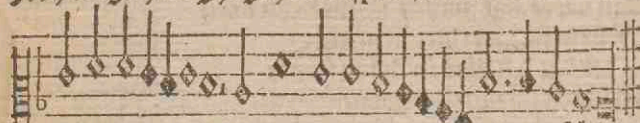
Psalmus. C. xxxviii

sieten mijn opstaen. Mijn paden/ en erfdeele
gedachten aen.

Mijn wege hebt ghi geheel bespiet Niet eē woert dat

ich que le Ghi wetet te va ren eert geschiet.

Siet heere ghi hebt bekant
Al dat van oudts voerleden is/
En dat nu is voer die hant/
Is v altijt bekent gewis.
Ghi hebt my oock willen maken
En stellen op my dñn hant o heer.
W roust is vreemt te smaken.
Ich en canse begripen nemmermeer.

Waer sal ich voer dinen geest
Gaen: oft vlyen voer dñn aensicht:
Elin ich int hemels forreest
Ghi sijt o heer aldaer gesticht.
Wil ich ter hellen dalen
Oock vındich v heer aldaer present.
Wil ich mit veyren halen
En woonen ter zee al op dat ent/
W hant my daer leyden sal.
W rechter hant my daer vast behout.
Ich sprack/ my sal bi geual

Ecce dñe tu cog
nouisti oia no
uissima & antis
qua, tu formasti
me, & posuisti
super me manũ
tuam.

Mirabilis facta
est scientia tua
ex me.

Quo ibo à spiri
tu tuo? & quo à
facie tua fugiã?
Si ascendero in
coeli tu illic es,
si descendero in
infernũ, ades.

Si sumptero pẽ
nas meas dilu
culo, & habita
uero in extrem.
Etenim illic ma
nus tua deducet
me, & tenebit.

Die duyfsteris verreden stout.
En my die nacht sal wesen
Een licht tot minen lust voerwaer
Geen duyfsteris midts desen
Verdonckert v schijnsel claer.

Die nacht licht recht als den dach/
Haer duyfsteris is dlicht gelijck.
Mijn nieren sonder verdach
Besaedt ghi heer van hemelrijck.
End hebt my oock ontfangen
Al van mijns moeders buyck certeyn
Ick sal v met mijn sangen
Beliden in dit aerdsche pleyen.

Ozeeslich heer verhooght ghi zijt.
O werken vol van wonder zijn.
Mijn siel dat altijt belijt
End dat bekent met blijden schijn.
End v is onuerholen
Al mijn gebeent van v gestelt
Al mijn wesen gescholen
Was in end metter eerd verselt.

Dijn oogen my sagen siet
Als ick noch was gans onperfect.
Gescreuen met groeter vliet
Sullen zijn in dijn boeck correct
Die dagen eer sij quamen.
Dijn vrienden die zijn van my gecert
Haer heerlicheyt bi namen
Is seer van my gecanforteert.

End als ick sal tellen dees
Sijn sij vermenicht als dat zant.
En daer om als ick verrees
Ben ick noch heer bi v geplant.
Ist dat ghi God met hoopen
Slaet doot die boose sondars al

Et dixi, forsitan
tenebrae concul-
cabunt me, &
nox.

Quia tenebrae
obscurabuntur.
Et nox sicut die-
es illuminabit,
sicut tenebrae e-
ius ita & lume.

Quia tu posse-
disti renes meos
suscepisti me de
utero matris
meae, confitebor
tibi.

Quia terribili-
ter magnificat^{us}
es, mirabilia o-
pera tua, & anima
mea cognoscer.

Non est occul-
tatum os meum
a te quod fecisti
in occulto, &
substantia.

Imperfecti me
viderant oculi
tui, & in libro
tuo omnes scri-
bentur, dies for-
mabuntur.

Mihi aut nimis
honorificati sunt
amici tui Deus,
nimis confort.

Dinumerabo
eos, & super are-
nam multiplica-
bunt: exsurrexi,
& adhuc sum.

Si occideris De^{us}
peccatores, viri

Psalmus. C. xxix.

Wilt ver van my doch loopen
Ghy bloedige mannen in dit dal.

Ghy spreect met gedachten quaet
Met ijdelheyt laetse nemen in
Haer steden/die hadden haet
Op v/ick haer oock hatich bin.
Het heeft my seer verdzoten
Al van v vyanden boos en fel
Volmaecten haet sij genoten
Van my als vyanden rebel.

Proeft my heer/en weet mijn gront
Vraecht my/bekendt mijn paden hier.
Siet oft ich een boosen vont
Oft ich een quaden wech passier.
Wilt ghi my heere leyden
In eenen wech die ewich duert
En wilt niet van my scheyden
My in een ewich leuen vuert.

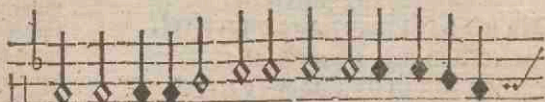
sanguinum des-
cline à me.

Quia dicitis in
cogitatione, ac-
cipiant in vani-
tate ciuitates.

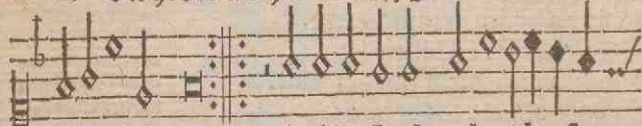
Nonne qui ode-
runt te Domine
oderam, & super
inimicos tuos
tabescebam.

Perfecto odio
oderam illos, ini-
mici facti sunt.
Proba me Deus
& scito cor meū,
interroga me, &
cognosce semi-
tas meas.
Et vide si via ini-
quitatis in me
est, & deduc me
in via æterna.

Psalm. C. xxxix. Eripe me domine ab homine malo,
Rae de wise Princesselick lief wij moeten scheyden
ich en weet niet waer ich henen sal.

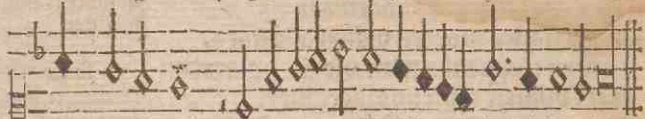
Attrekt mi o heere vā den quadē Verlost my
Die hebbē int hert boosheyt geladen En die niet

Vādē mā seer boos. Niet dā vā ozloeg luyt hatē voos
anders denckē altoos.

Haer tōgē als serpētē gewet hier zñ En haer lippē

(wilt hoꝛē mñ) Daer ond n3 en schuyt dā claer fenñ.

Heer mijn God wilt my bewaren
Al van des sondaers felle hant
Onttrekt my der booser menschen ſcharē
O lieue heere doer v biſtant.
Sij dachten dat ick mocht zñ verplant.
Alle mine gangen te brengen te gront
Sij begheerden tot alder ſkont.
Sij boꝛgdē voer mi eē ſtrick een loſe vont.

Custodi me Do
mine de manu
peccatoris, & ab
hominibus ini-
quis eripe me.
Qui cogitau-
runt ſupplanta-
re gressus meos,
abſconderūt ſu-
perbi laqueum
mihi.

En zeelen die boose voer my ſpreyden
In mynen wech ſect heymelick/
Dat sij my daer inne mochten leyden
En vangen my in haren ſtrick.
Met vaſt betrouwen geſproken heb ick
Tot minen heer/ Ghi zyt certeyn
Mijn God in dit aertſche pleyen.
Verhoort mñ ſtem/mñ kermē al gemeyn.

Et funes exten-
derūt in laqueū
iuxta iter ſcan-
dalum poſuerūt
mihi.
Dixi Dño Deus
meus es tu, ex-
audi Dñe vocē.

O heere mijn God ghi zyt gepreſen
Die cracht van mñnder ſalicheyt.
Ghi hebt mñn hooft bedect/ geneſen/
Wanneer my was een ſtrjdt bereyt.
En leuert mi niet (oft twaer my leyt)
Nae der ſondaers wil/ haer gedachten zñ
Ick bid v/ my niet en verlaet (quaet.
Dat sij haer niet en oheffē bouē de maet.
Het hooft van haren ommegangen

Dñe Dñe virtus
ſalutis meę, ob-
umbrasti ſuper
caput meum in
die belli.
Non tradas me
Dñe à deſiderio
meo peccatori
cogitauerūt cō.
Caput circuit

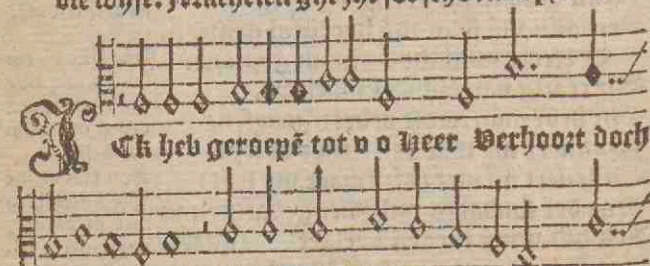
Psalms. C.xl.

Die my beuangen en comen voer
Den aerbeyt in haer lippen ghangen
Sal haer bedecken met laboer.
Die hoken sullen vallen op hoer
Ende sulstse werpen int vier aldaer.
In allendicheyt sij voertwaer
Sullen hier moeten vallen alle gaer.

En clappende man die sal op aerden
Heel bliuen ongeuoordert hier.
Den ongerechtigen sullen acmeerden
Veel quaden/totter doot toe schier.
Ich weet en bekenne Gods manier
Dat hy met recht sal den armē voerslaen:
En die wreake voer haer ontsaen.
Haer saeck sal hi ter herten laten gaen.

Nochtans die goede sullen belijden
V naem o heer seer excellent.
V pryssen en dancken tot allen tijden.
En die oprechtige sonder ent
Sullen bliuen heer bi v ontrent
Woonen:ende zyn alsoe gesticht/
Om te schouwen v godlyck licht.
End sullen wonen bi v claer aensicht.

Den. C.xl. psalm. Dñe clamaui ad te, exaudi me. Naer
die wyse. Rachelen ghi zyt soe schoonen prieel.

Ik heb geroepē tot v o heer Verhoort doch
mijn vlangen End op mijn stem wilt lettē seer Mij

eorum, labor sa-
bionum ipsoru
operiet eos.

Cadent super
eos carbones, in
ignem densies,
in miserijs non
subsistet.

Vir linguosus
nō dirigetur in
terra, vitum in-
iustum mala ca-
piet in interitu.

Cognoui quia
faciet Dominus
vindictam paus-
perum,

Veruntamē iusti
confitebūtur no-
mini tuo, & ha-
bitabunt recti
cum vultu tuo,

Dñe clamaui ad
te, exaudi me,
intende vocē
meā cum cla-
mauero ad te.
Dirigatur ora-
tio mea sicut in-
censum in con-
spectu tuo, ele-
uatio manuum.

Mijn gebet laet zyn als eenen roock
Voer u aensichte gepresen/
Mijn handen als een offer oock
Dat esauonts wort bewesen.

Pone Domine
custodiam ori-
meo, & ostium
circūstantiæ la-

En slot minen mont wilt stellen voer
O heere hooch verheuen
End sluyt mijn lippen niet een doer
Konts om minen mont beneuen.

Nō declines cor-
meum in verba
maliciæ, ad ex-
cusandas excus-
sationes in pec-

En wilt mijn herte neygen niet
Tot woorden ongebonden
Dat ich sou excuseren iet
My seluen in mijn sonden.

Cum hominib;
operantibus ini-
quitatem, & nō
cōmunicabo cū
electis eorum.

Met sulcken menschen omme gaen
Die boosheyt doen en prisen:
Nien sal geen deel niet haer ontsaen.
Geen roof van haerder spijzen.

Corripiet me
iustus in miseri-
cordia, & incre-
pabit me, oleum
aūt peccatoris.

Die goede doer barmherticheyt
Die sal my corrigeren.
Der sondaers oly vet bereyt
En sal mijn hoofte niet smeren.

Quoniā adhuc
& oratio mea in
beneplacitis eo-
rū, absorpti sūt.

Want mijn gebet en woorden sijn
Staen noch in haer behagen.
By eenen steen verslonden sijn
Haer rechters heel verslagen.

Audient verba
mea quoniā por-
tuerūt, sicut cras-
situs terræ eru-
pta est.

Mijn woorden sullen hoozen sijn
Seer lieffelijck gesproken
Die dichte vander aerden vry
Als die op is gebroken.

Dissipata sunt
ossa nostra secus
infernum, quia

Ons beenen sachmen byder hel
Vernielen en verstoozen.

Psalmus. C. xli.

Mijn hoep/mijn oogen/op u suel
 Ich stelde heer vercozen.

Mijn siel o heer niet en vernielt.
 Bewaert my van die stricken
 Der scharen die boosheyt behielt
 Dat sy my niet en verclicken.

Die sondaers in haer eygen val
 Laet selue comen tonder:
 Tot dat ick voerby passeren sal
 Ter werelt hier bysonder.

Psalm. C. xli. Voce mea ad. De wise Met lusten wil-
 len wy singen/ende louen dat Roomsche rijk.

Ich riep tot minē heere Met mynder stemmē
 claer End ic met allen seer heb gebedē mijn heer voer
 waer. Ic miñ gebet voer hē wt giet Mijn druc en mi-

nen seere Hē vertel ic soot is Geschiet.
 Als mynen geest beladen
 Met druck was seer beuaen/
 Ghi kende al mijn paden

ad te Dñe, Dñe
 oculi mei, in te
 speravi.

Nō auferas ani-
 mam meā, custo-
 di me à laqueo
 quem statuerūt
 mihi, & à scan-
 dalis operantiā
 iniquitatem.

Cadent in retia
 culo eius pecca-
 tores, singular.

Voce mea ad
 dñm clamaui.

Effundo in cō
 spectu eius ora-
 tionem meam.

In deficiendo
 ex me spiritum
 meum, & tu cog-
 nouisti semitas.

In den wech die ick moest gaen
Die opgeblasen my eenen strich
Om my daer me te verraden
Stelden si seer heymelich.

Als ick begonst te mercken
End sach ter rechter sy
Oft my mocht yemant stercken
Niemand en was die kende my.
Mijn vlucht was my benomen heel
Mijn siel wt desen percken
Niemand sach ick soecken veel.

Ich riep sonder ophouwen
En sprack tot o mijn Godt/
Mijn hoep en mijn betrouwen
Sijt ghy ende mijn beste lode.
Int lant des leuens den hemel soet
Mijn kermen wilt aenschouwen/
Seer verflagen is minen moet.

O heer wilt my beurhden
Van mijn veruolgers sel
Gewaert my tallen tijden
Want si op my vallen snel
En willen met cracht comen aen
O heer aen allen syden/
Daer om wilt my hier bystaen.

Mijn siele wilt wt leyden
Wt desen kerckier quaet/
Om dinen naem te verbeypden
En te louen v maestaet.
Die goeden alhier met groeter vzeucht
Verwachten en verbeypden
Dat ghyt my vergelden muecht.

C. Dē. C. xli. psalm Davids. Domine exaudi orationē
meam. dyen hy maecte als hem Absolon veruolchde.
Na die wyse/ Ich mach wel clagen mynen noot.

In via hac quae
ambulabā, ab-
sconderunt sus-
perbi laqueum
mihi.

Considerabam
ad dexteram, &
videbam, & non
erat qui.
Perijt fuga a me
& non est qui re-
quirat animam
meam.

Clamaui ad te
Domine, dixi tu
es spes mea, por-
tio mea in terra
viuentium.

Intende ad des-
precationē meā,
quia humiliatus
sum nimis.
Libera me a per-
sequentibus me
quia confortati
sunt super me.

Educ de carcere
animam meam
ad confitendum
nomini tuo, me
expectant iusti
donec retribuas
mihi.

Pſalmus. C. xliij.

Ch heere dhoozt doch mijn geclach mijn

bidden en hermen alde dach. Dooze laet ontfan-

gen. End in uwe waerhz wilt hoozen my. Met

dijn gerechticheyt daer by. Daer na staet alle mijn

verlan

gen.

En treedt nz int ordeel met dine knecht

Want al die daer leeft/lyft ongerecht

Doer v aensicht o heere,

Die vyant heeft vernolcht die siele mijn/

Mijn leuen met een soe swaren schyn

heeft hy vertreden alsoe seere.

hy stelde mi duyster in een prisoen

Gelickmen die dooden plach te doen

Mijn geest moest liden dragen

Gestoot was mijn hert en seer betreeft.

Domine exaudi
orationē meam,
auribus percipe
obsecrationem
meam.

Et nō intres in
iudicium cū ser-
uo tuo, quia nō
iustificabitur.

Quia persecu-
tus est inimicus ani-
mā meam, hu-
miliauit.

Collocauit me
in obscuris sicut
mortuos seculi,
& anxius est
super me.

End ick gedachtich ben geweest
Op die lange oude dagen.

In alle v werken was mijn gedacht
In dingen van v handen gewacht.
Tot v hief ick mijn handen.

Mijn siel is tot v / (hoort dit prolooch)
Geworden gelick een lant seer drooch
Daer om o heere wilt my vanden. (et

verhoort mi doch haestelic metter spo
Mijn geest is vergaen in minen moet.
V aensicht laet niet verdwalen
Van my: dat ic niet gelick en worde
Den menschen hier metter doot begorde
Die ter aerden neder dalen.

Laet my v barmherticheyt hooren nu
Prooch smorgens: mijn hoep die staet op v
Een wech my in dit leuen
Wilt wissel/en maken my bekent
Open ick mach gaen/heer excellent.
Mijn siel heb ic tot v geheuen.

Trect mi vā mijn vyanden sel en voos
Tot v ick genoden heb altoos.
Leert my uwen wil hier plegen.
Ghi ziet mijn God: end v goede geest
Die sal my geleyden onbeureest
In dat rechte lant ter degen.

Ghi sult dā o heere mijn God heylsae
My leuendich maken om dinen naem.
Doer v rechtuaerdicheyden.
Mijn siel sult ghi wt haer verdziet
Als tribulacy mi hier geschiet/
Seer trouwelick wt leyden.

En ghi in genade sult brengen te val
Mijn vyanden vernielen/verdzucken al.
Al die mijn siel verstozen.

Memor fui dies
rum antiquorū.

Meditatus sum
in omnibus ope
ribus tuis.

Expandi manus
meas ad te, anis
ma mea sicut ter
ra sine aqua.

Velociter exau
di me Domine,
defecit spiritus.

Non auertas fa
ciem tuam a me
& similis ero des
cendentibus.

Audita fac mi
hi mane miseri
cordiam tuam,
quia in te sper.

Notam fac mihi
viam in qua am
bulem, quia ad
te leuavi animā.

Eripe me de ini
micis meis.
Dñe ad te con
fugi, doce me.

Spiritus tuus
bonus deducet
me in terram.

Propter nomen
uum Domine
uiuificabis me
iniquitate tua.
Educes de tribu
latione animam
meam, & in mis
ericordia tua.

Et perdes ome
nes qui tribulāt
animam meam,

Psalmus. C. xliij.

Sult ghi verpletten groot ende cleyn.
En haer bederven al gemeyn.

ego servus tuus
sum.

Ich ben v dienaar wtuercozen. **Den. C. xliij. psalm.**
Doē David tegē Goliath streedt. Benedictus Dñs Deus.
Na de wyse. Doer liefde ben ick ter doot gewont.

M

ijn heere/ mijn God gebenedijt Moet

zijn altyt Met groot lofyt **M**ijn handē die leert hy

correcte strykt **M**ijn vingerē seer crachtich **E**n ozloech

leert hy sonde respijt **M**ijn barmherticheyt wijt

Die my verblijt **M**ijn toevlucht is hy wijdt en sijdt

Mijn ontfanger god almachtich **E**n mijn verlosser

waer ach tich.

End hy is mijn beschermmer soet

Mijn hoep ende moet

Die my behoert.

Mijn volck maect hy gehoorzaem/vroet.

Wat is een mensch o heere?

Dat ghi v seluen metter spoet

hem open doet

End houdt soe goet

Dat ghi dat menschelijck bloet

Wilt achten aldus seere

Gewissen sodanigen eere?

Der ijdelheyt is die mensch voerwaet

Geworden aldaer

Gelijck. tis claer.

Sijn dagen vergaen hier alle gaet

End als een scheem verdwinen.

Buycht weer v hemelen openbaet

Clint neder vaer

Die bergen swaer

Wilt raken: een roock sal gaen van haer.

V blixem laet doch schijnen

Ghi sultse daer mede seer pinen.

V hant van bouen neder slaet.

My metter daet

Verlost/ bystaet/

Van dwater dat hier ront om my gaet:

End van der vreemden handen.

Yaren mont sprack bouen die maet

Vroech ende laet

Ijdelheyt quaet.

Benedictus Do
min⁹ Deus meus
qui docet man⁹
meas ad preliu.

Miserizordia
mea & refugiu.

Protector me⁹
est, & in ipso spe
raui, qui subdis
populum meum
sub me.

Domine quid
est homo, quia
innotuit ei, aut
filius hominis
quia reputas
eum.

Homo vanitatt
sua illis factus est,
dies eius sicut
vmbra praetera
eunt.

Domine inclina
caelos tuos,
& descende, tan
ge montes &

Fulgura choruf
cationein & dis
sipabis eos.

Emitte manum
tuam de alto, &
eripe me, & libe
ra me de aquis
multis, & de ma
nu filiorum.

Quorum os lo
cutum est vanis
tate, & dexterae

Psalmus. C. xliij.

Haer rechter hant (dees woorden vaet)
Is boos en vol van schanden.

En wilt ons daer mede niet vanden.

Ich sal u singen een nieuwe liet
Met alle vliet

End swigen niet

O God/op herpen/siet

Een herpe van rhien snaren.

Salicheyt ghi den coningen blet

hooft dit bediet.

En dat geschiet

Dat ghi David tot zijn verdriet

Verlost en wilt bewaren/

En vanden sweerde wilt sparen.

Verlost my van den kindzen hier

Wreemt van manier

Wiens mondt puytiet

Van ijdeln saken sonder bestiet

heeft alst willen spreken.

Haer rechter hant boos en onghiet

Dooch niet een sier/

Haer kindzen schier

Als ionge plantkens op wassen sier.

Haer dochteren die puycken

Schoon/bi een tempel te gelieken.

End haer tresoozen groot en cleyn

Sijn vol en pleyen.

Wreuchtbaer certeyn

Sijn hier haer schapen al gemeyn.

Haer offen vet gepresen.

Haer mueren staen in haren steyn

Seer vast alleyn:

Men geen geweyn

En hooft in haren straten reyn.

Salich die zijn midts desen

eorum, dextera
iniquitatis.

Deus canticum
nouum cantabo
tibi, in psalterio
decacordo psal-
lam tibi.

Qui das salutē
regibus, qui re-
demisti David
seruum tuū, de
gladio maligno
eripe me.

Et erue me de
manu filiorum
alienorū, quorū
os locutum est
vanitatē, & dex-
tera eorum dex-
tera iniquitatis.

Quorū filij si-
cut nouellę plan-
tationes in iu-
uentute sua.

Filiae eorum cō-
positę, circum-
ornatę.

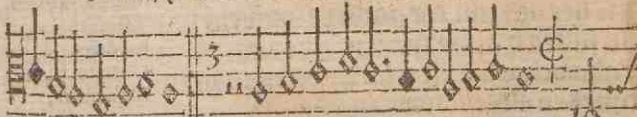
Promptuaria
eorum plena,
eructantia.
Oues eorum for-
tissę, bonę.

Non est ruina
macerię, neque
transitus, neque
clamor.

Beati dixerunt
populū cui hæc
sunt, beatus po-
pulus cuius.

Wetens God onse heer wil wesen.

CDZ. C.xliiij. psalm. Exaltabo te Deus meus rex. Na de
wijse. De eersten vrient die ich gewan. Eē lof Davids.

Gebenedyen
wie cheyt belyen Ich sal v o heer op elckē dach Ghe-

benedy en wat ich mach Louē v naem tot allen tyen

Die heere is groot/te louen seer.
Sijn grootheyt sonder eynd te achen.
V werken sullen louen heer
V macht vertellen die geslachten/
Sij sullen al van v glozy reyn/
Van v heylicheyt spreken pleyn
En van v wonderlycke crachten.

En sij die cracht dan sullen claer
Spreken al van v wonder daden.
End v grootheyt vertellen daer
Tgehuogen van uwer geuaden.
En van v gerechticheyt certeyn
Sullen sij spreken al gemeyn
En vroluck wesen onbeladen.

God is barmhertich sonder ene

¶ iiiij

Magnus Dñs &
laudabilis nis-
mis, & magnus
dñs eius non.
Generatio & ge-
neratio lauda-
bit opera tua.

Magnificentiā
glorie sanctita-
tis tuę loquen-
Er virtutem tes-
tamentum tuorū
dicent.

Memoriā abun-
dantię suauita-
tis tuę crusta-
bunt, & iust.

Miserator

End een ontbermer die can stercken/
 Vanchmoedich/ende patient/
 En seer barmhertich/ (wilt dit mercken)
 Seer soet is die heere van hemelrijck
 Den menschen op aerden alghelick
 Sijn genaden bouen al zijn wercken.

Laet doch v heer beliden na
 V wercken/die ghi hier wout bouwen.
 En laet gebenedhen v
 Die heyligh zijn ter goeder trouwen.
 Sy sullen v glozy spreken schoon
 End oock v macht/ (hoort desen toon)
 Spreken altijt sonder ophouwen.

Dat sij v macht doen blijcken fier
 Die eer van v magnificency
 Den kindzen vanden menschen hier
 V rijck duert ewich/ (hoort dees mency)
 V macht end oock v heerscappy
 Tallen geslachte sal dueren vry.
 Groot is o heer v excellency.

Die heer is in zijn woorden trou
 Ende heyligh in al zijn saken/
 Hy can opheffen man ende vrou/
 Den geuallen can hy wel vermaken.
 Die oogen der menschen op v staen
 En niet betrouwen cleuen aen
 Ghi geeft haer spys daer sy nae haken.

Ghi heer v hant hier open doet/
 En veruult dat leuen heeft ontfangen
 Met v genaed (daert al wt vloet)
 God is rehtuaerdich in zijn gangen.
 In allen zijn wercken hy heyligh is.
 Naec hy die heer is haer gewis
 Die hem aenroepen met verlangen.

Haeren wil die heer volbrengen sel

sericors Dñs pa
 tiens & multum
 misericors.

Suauis Domi
 nus yniuersis, &
 miseratiões eius
 sup oĩa opera.

Confiteantur ti
 bi Dñe oĩa ope
 ra tua, & sancti
 tui bñdicāt tibi.

Gloriam regni
 tui dicent, & po
 tentiam tuam
 loquentur.

Vt notā faciant
 filijs hominū po
 tentiam tuā, glo
 riam magnific.

Regnum tuum
 regnū omnium
 seculorum, & do
 minatio tua.

Fidelis Dñs in
 omnibus verbis
 suis.

Alluat Domi
 nus omnes.

Oculi omnium
 in te sperāt Dñe
 & tu das escam
 illorum.

Aperis tu manū
 tuam, & imple
 omne animal.

Iustus Dñs in
 omnib. vijs suis,
 & sanctus in.

Prope est Dñs
 omnibus inuo
 cantib. eum.

Voluntatem tis

Al die zyn vrees hier bewaren
Hy haer gebet sal hoozen snel.
Hy salse behoutwen ende sparen
De heere die hem beminnen siet
Wil hy bewaren van verdriet:
Maer sal bederuen die sondaren.

Bes weeren lof en prijs mijn mont
Sal spreken sonder my te schamen.
End alle vleesch tot alder stont
Moet sinen naem hier lof toe ramen.
Dat moet doch geschieden met alle tolst/
Van allen menschen wyde ende zyde
Al inder ewicheyden Amen.

mentium se fac
ciet, & deprecas
tionem eorum
exaudiet.

Custodit Dñs
omnes diligētes
se, & oēs peccas
tores disperdet.

Laudationem
Domini loques
tur os meum, &
benedicat om
nis caro homini
sancto eius in se
culum, & in.

Den. C. xlv. psalm. Lauda anima mea Dñm. Rae die
wijse loouerkens dat zyn loouerkens. Voest God.

Louen so wilt mijn siel den heer/ Louen wilt
Ick sal hē van goeder herten seer Singen/en

hē/en dāchaer zj Tallē termij/hē danckē sijn Dē hee
louē met blidē schijn.

re der heerē/vol al der eerē Mijns sielen medecijn.

Hopen/betrouwen en wilt doch niet
Op princen/en menschen kindzen quaet
Daermen geen salicheyt in en siet

Nolite cōfidere
in principibus,
in filiis hominū
in quibus non.

Want sinen geest ter aerden gaet
Dan metter daet/haer gedachten en raet
Sal moeten versmoren en bliuen vlozen
Want vergaenlijck is haren staet.

Salich is hy open Jacobs God
Wesen een hulper wil alrijt/
Sijn hoep in den heer (dat is het slot)
Is in sinen God gebenedijt.
Den hemel wijdt/daertrijck subijt/
Die zee/en riuieren/met al haer dieren/
Hy gemaect heeft sonder respijt.

Gewich zijn waerheyt hi bewaert.
Open men hier ongelijck aen doet/
Recht ende bystant hy verclaert
Ende can geuen spijse soet.
Open den honger gemoet/die heere goet
Die bedructe cā vandē/en bzekē haer bādē
Die oogen der blinden hy open doet.

Rechten soe can die heere suet
Al die geuallen liggen daer
Ende vernemen den goeden wel:
Den vrenden bewaren als een vaer/
Den weduwe voerwaer/dē weezē te gaer
Sal hi ontfangen/met groot verlangen:
En bzekien der sondaers wegen swaer.

Gewich soe sal regneren hooft
God onse heere van groter cracht.
Gewich (al nae zijn heyligh woort)
Dueren zijn rijck sal ende macht
Tot allen geslacht (Syon dit acht)
God sal triumpheren/altijt regneren.
houden wilt dit in v gedacht.

Den. C. xlvj. psalm. Laudate Dñm quoniā bonus est
Ra die wisse. Het voer een maechdelin ouer rijn sp
hoede haers vaders lammer lijn. Voest God.

Exibit spiritus
eius & reuertetur
in terrā suā,
in illa die peribunt
oēs cogi.

Beatus cuius
Deus Jacob adiutor
eius, spes eius in Dño Deo
ipsius, qui fecit
cælum & terrā,
mare & omnia
quæ in eis sunt.

Qui custodit
veritatem in sæculum,
facit iudicium iniuriæ
patientibus.
Dominus soluit
cōpeditos, Dominus
illuminat cæcos.

Dominus erigit
elisos, Dominus
diligit iustos.

Dominus custodit
aduenas, pusillum
& viduā suscipiet,
& vias peccatorum.

Regnabit Dñs
in sæcula, Deus tuus
Syon, in generatione
& generationem.

G

Heest God de heer o heerē soet Sijn lof

te singē dat is seer goet Het lof van zynē duech-

den Het lof van zynē duechde Is suuerlyc vol van

vzechden van vzechden.

God onse heer const maken wel
Hierusalem/hy vergaderen sel
Die ballingen by namen
Die ballingen by namen
Van Israel sal hi versamen/versamen.

God die daer can genesen sijn
Al die daer bedruet van herten zyn
Die hier veel lidens vinden
Die hier veel lidens vinden
Haer wonden can hy verbinden/verbindē

Die can tellen die sterren al
Al zynse seer menich int getal
Hier bouen hooch verheuen
Hier bouen hooch verheuen
Hy can hē haer namē wel genē/wel genē.

Laudate Dñm
quoniam bonus
est psalmus, Deo
nostro sit iocun-
da decorat⁹ laus
datio.

Ædificans Hie-
rusalem Domus
aus dispersiones
Israëlis congre-
gabit.

Qui sanat cons-
tritos corde, &
alligat contri-
tiones eorum.

Qui numerat
multitudinem
stellarum, & om-
nibus eis no-
mina vocat.

Ons heer ons God is groot geacht
Seer groot en gepresen is zijn cracht.

zijn wijsheyt ongemeten

zijn wijsheyt ongemeten

En canmē noch tellē/noch wetē/noch wetē.

Al die saechtmoedich zijn voertwaer

Die Heer ontfangt die alle gaer.

Die sondaers hier beneden

Die sondaers hier beneden

Der aerden can hy vertreden/vertreden.

Singt God en weest niet vruucht vervuult

Wanneer ghi hem hier belijden sult

Singt God al opter herpen

Singt God al opter herpen

zijn lof en wilt niet verwerpen/verwerpen.

hy die den hemel geheel perfect

Wanneert hem beliest met wolcken dect

En die doer zijn goetheyden

En die doer zijn goetheyden

Der aerden can regen bereyden/bereyden.

hy die daer voortbrengt alle gewas

Op hooge bergen hoy en gras/

En cruyt nae zijn belieuen

En cruyt nae zijn belieuen.

Den menschē daer me te gerieuen/gerieuen

hy die can geuen (hoort dit bewijs)

Den beesten haer eten ende spys

Den rauens ionck van dagen

Den rauens ionck van dagen.

Als sū tot hem roepen en clagen/en clagen

zijn wil en behagen hi niet en heert

Al tot die sterckheyt van een peert

Noch in des menschen beenen

Noch in des menschen beenen

Sal hy zijn behagen verleenen/verleenen.

Magnus do-
min⁹ noster
& magna
virtus eius,
& sapient.

Suscipiens
mansuetos
Dñs, humi-
lians autem
peccatores.

Præcinite
Domino in
cōfessione,
psallite Deo
nostro in.

Qui operit
cælum nu-
bibus, & pa-
rat terræ
pluviam.

Qui pro-
ducit in mō-
tibus fœnū,
& herbā ser-
uituti hom.

Qui dat ius-
mentis escā
ipsorum, &
pullis cor-
uorum.

Non in for-
titudine es-
qui volun-
tatem habe-
bit, neq; in
tibijs viri.

Psalmus. C. xlvij.

God heeft een welbehagen/siet
Op die hem vreesen/en anders niet.

En hy sal niet versmaden

En hy sal niet versmaden

Die hopen op zijnder genaden/genaden.

Psalm. C. xlvij. Lauda Hierusalē. Na de wise. Wel op
laet ons gaē riden/en sadelt mi mi peert. Voest God.

Beneplacitū est
Domino super
timentes eum,
& in eis qui spe-
rant super mis-
ericordia eius.

G

uen see wilt den heere hierusalem talder

tst.

Wilt louen/en geuen hem ee re

Lauda Hierusa-
lem Dominum,
lauda Deum
tuum Syon.

Syon seer gebene dñt.

Want hy uwer dozen sloten
heeft seer geconforteert.

Owen kindzen onuerdzoten

heeft hi veel geluck vermeer.

Die stelt doer zyn genaden

Days ende vrede soet.

Endie v can versaden

Met hoozn seer vet en goet.

hy seyndt zyn woort met hoopen

Ter aerden hier onet al.

Syn woort can haesteluck loopen

Hier beneden int aertsche dal.

Die geest/en can verbeyden

Quoniam confor-
tauit seras por-
tarum tuarum,
benedixit filiis
tuis in te.

Qui posuit fines
tuos pacem, &
adipe frumenti
satiat te.

Qui emittit elo-
quium suū ter-
re, velociter cur-
rit sermo eius.

Qui dat nuem

Psalmus. C. xlvij.

Als wol/die sneeu seer claer
Den nenel can hy verspreyden
Als puluer ende asch voerwaer.

Sijn hs na zyn behagen
Als stucken van crystal hy geeft.
Wie mach zyn vorst verdragen?
Sijn con: die hier op aerden leeft.
Sijn woort sal hy wt scynden:
Dat hs dan smelten moet.
Sijn winde sal aen allen eynden
Blasen: dan het water vloet.

Die Jacob can verbeeyden
Vertellen zyn woort seer goet.
Sijn oerdeel en gerechticheyden
Hy Israel dan open doet.

Hy en heeft tot geen en sonden
Een naep aldus gedaen.
Sijn gerechten aldus onwonden
Als Israel (wile dit verstaen.)

sicut lanam, nec
bulam sicut cin-
nerem spargit.

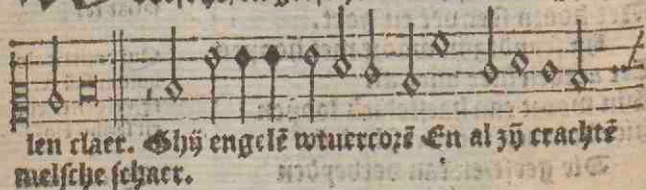
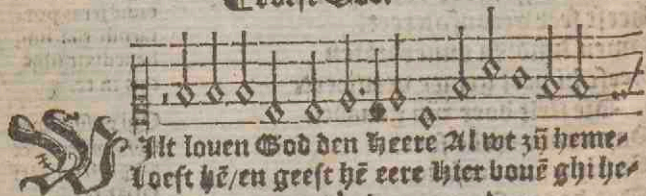
Mittit cristallū
suum sicut buccel-
las ante faciē
frigoris ei⁹ quis
sustinebit.

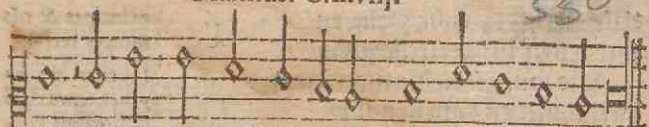
Emitte verbum
suum & liquefac-
iet ea, stabit spi-
ritus eius, & sur-
ent aquae.

Qui annunciat
verbum suum Ia-
cob, iustitias &
iudicia tua Iſr.

Nō fecit taliter
omni nationi, &
iudicia sua non
manifestauit eis.

Den. C. xlvij. psalm. Laudate Dñm de coelis. *Maec de
wijse sijn God hoe mach dit wesen/dat ic so truerich.
Loeft God.*

Wilt Sij lof brengen toech te vorē loeft hē met groot iolyt

Ghi Son/end ghi Mane/

Ghi Sterren/en hemels licht

Brengt doch zyn lof ter bane.

Ghi hemelen schoon geficht.

Ghi wateren daer bouen

Laet prūfen al gelijk/

Laet dancken ende louen

Gods naem van hemelrūck.

Hy ſprack en dat geſchieden/

Die dingen geſchapen zyn

Soe hy dat wou gebieden

End hy die ſelde ſijn

Al inder eewicheden

Hy gaf haer een beuel

Dat ſij niet ouertreden

En ſullen. (verſtaet dit wel.)

Ghi draken vander aerden/

Ghi diepten ſeer vermaert/

Den heer van grooter waerden

Wilt louen ongeſpaert.

Vier/hagel/ende ſnoemen/

Voſt/en die coude ſne/

Son woort in zinder formen

Die honden/volbrengen me.

Die bergen hoch verheuen/

Die vruchtbaer boomen al:

Alle beeſten die daer leuen/

Serpenten/het vogel geſchal.

Die coningen/die minſchen

Op aerden groot en cleyn:

Laudate eum
Sol & Luna, lau
date eū omnes
ſtellæ & lumen.

Laudate eum
cœli cœlorum,
& aquæ quæ ſu
per cœlos ſunt,
laudent nomen
Dñi.

Quia ipſe dixit
& facta ſunt, ip
ſe mandauit &
creata ſunt,
Statuit ea in æ
ternum, & in ſæ
culum ſæculi,
præceptum po
ſuit & nō præ
teribit.

Laudate Dñm
de terra, dracos
nes, & omnes
abyſſi,

Ignis, grandis
nix, glacies, ſpi
ritus procellarū
quæ faciunt ver
bum eius.

Montes & oēs
colles, ligna fru
ctifera, &.

Beſtiæ & vnīs
uerſa pecora, ſer
pentes &.

Reges terræ &
omnes populi,

Psalmus. C. xlix.

Alle Rechters ende Princen
Die leuen int aertsche pleyen.

Die iongen ende die maechden
Laet louen en dancken hier/
Die kinderen/ die gedaechden/
Den naem des heeren fier.
Want sinen naem gepresen
Verheuen is alleyn
Die moet althit hier wesen
Gheloeft met herten reyn.

Sijn lof seer hooch geulogen
Bouen hemel ende aerde gaet
Den hoorn wou by verhogen
Van zijn vercozen saet.
Een liedt sinen wtuercozen
Den kindzen van Israhel
Moet comen hier te vozen
Die hem genaken suel.

principes & oēs
iudices terræ,

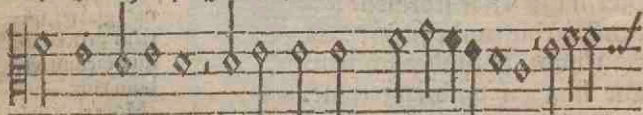
Iuuenes & vir-
gines, senes cum
iunioribus lau-
dent nomen Do-
mini, quia exal-
tatum est uomé
eius solius.

Confessio eius
super cælum &
terram, & exal-
tauit cornu.

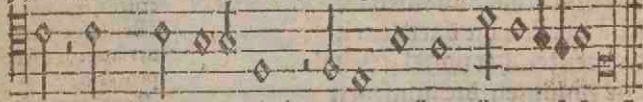
Hymnus omni-
bus sanctis eius
filijs Israhel, po-
pulo appropin-

Den. C. xlix. psalm.

Cantate Dño canticū nouū. Na de wise vā Potterē. Wie
wilt hoorē een nieuwe liet/wat tanwerpē is geschiet.

zijn met alle vliet In die gemeynt vercozen Al by den

heylgē (hoort dit bediet) Datmē zijn prijs mach hoorē.

Laet Israael vrolyck en blide zyn
In God zyn heer en schepper syn.
Die dochteren vol duechden
Van Syon laet haer met blijden schyn
In haren coninck verueruechden.

Laet haer den naem van God den heer
Louen en dancken altyt meer
In danssen/ int tamboren/
Met herpen hem prisen/en singen seer
Sijn lof brengen te voren.

Want God een wel behagen heeft
Al op zyn volck dat hem aenleest.
En hy wou exalteren
Den goeden/die hi salicheyt geeft
Haer brengen tot grooter eeren.

Die heyligen sullen ter eeren hier
Met vuerchden in glozy wesen fier
En sullen dan midts desen
Seer blij en genoechlyck van manier
In haer slaepcamer wesen.

Het lof van den heer sal worden veel
Verhaelt en gepresen met haerder keel.
Sweerden die scherp syden
In haren handen sy hebben geheel
Seer scherp aen beyden syden.

Op dat sy aen die heydenen quaet
Dat mogen wreken metter daet
Dat sy moghen casten.
En straffen haer vpanden vroeck en laet
Die tegens haer partijen.

Dat sy haer coningen mogen slaen
In boeyen/met ketenen haer beuaen.
Haer edelen soe vanden
Dat sijse gebonden hier laten
En dat met yseren banden.

Laetetur Israhel
in eo qui fecit
eum, & filij Syō
exultent in re-
ge suo,

Laudent nomē
eius in choro,
in tympano &
psalterio psal-
lant ei.

Quia beneplaci-
tum est domino
in populo suo,
& exaltauit mā-
fuetos in salutē.

Exultabunt san-
cti in gloria, læ-
tabuntur in cus-
bilibus suis.

Exultatiōes dei
in gutture eorū
& gladij ancipi-
tes in manibus
eorum.

Ad faciendam
vindictā in na-
tionibus, incre-
pationes in pos-
pulis.

Ad alligandos
reges eorum in
compedibus, &
nobiles eorum
in matricis fer-
reis.

Psalmus. C. I.

Op dat sy die wzake hem toonen dan
Die God almachtich hem allen gan
Die haer was toe gescreuen.
Dees glory sal hebben vrou ende man
Sijn heyligen seer verheuen.

Vt faciant in eis
iudicium cōscrip-
ptū, gloria hæc
est omnibus san-
ctis eius.

Den. C. I. psalm. Laudate Dñm in sanctis eius. Ma de
wijse/ Die bruyt en wou niet te bedd. **L**oeft God.

En heere wilt altijt louē Al in zyn

heyligen goet. Int firmament hier bouen vā zjnder

crachtē soet. Hem danct en prjst. Hem eer bewijst. Hē

danct en prjst in uwen moet.

Loeft hem in zyn virtuyten

End in zyn groote cracht.

Van binnen end van buyten

Hem loeft in v gedachten.

Sijn lof verbrjst

Ma zyn grootheyt:

Sijn lof verbrjst dach ende nacht.

Wilt hem met trompetten prjssen

Laudate Dñm
in sanctis eius,
laudate eum in
firmamento vir-
tutis eius.

Laudate eum in
virtutibus eius,
laudate eum se-
cundum multi-
tudinem ma-
gnitudinis eius.

Laudate eum

Den lofsanck Esaie.

End met basyn geclanck
En wilt hem lof bewyfen
Al metten souter sanck.
Loest hem seer wel
Met herpen spel
Loest hem seer wel v leuen lanck.

Hem louen tot allen tijen
Wilt met tamboeren syn.
Met danffen/met melodijen/
Met snaren vrolyck syn.
Laet louen hem
Die orgel stem
Laet louen hem met blijden schijn.

In cymbalen die wel luyden
Hem loest toch altijt meer
In cymbalen die beduyden
Ghemuecht en blischap seer.
Laet alle gecest
Hier alder meest
Laet alle geest louen den heer.

En allen den heere Sy lof end eere.

Den lofsanck Esaye. Esa. xij. Cōfitebor tibi Dñe qm̃.
Da de wise. het was een clercken dat ghinck ter
scholē. Soect vore opten eersten psalm.

Sal ick hier beluden heere
Want ghi op mi vbolgē waert
Maer v grāscap nā e enē heere/
Ghi hebt my uwen troost verclaert.

God yst die salich can maken
Daerom sal ick betrouwen vast!
End soe volbrengen al mīn saken
Met geender vreesen zyn belast.

Want minē prijs/mīn stercheyt mede
Is hier altijt Gods maesteseyt/
Dies ick my stellen wil in vrede

234
in sono tube.
laudate eum in
psalterio & cy-
thara.

Laudate eum in
tympano & cho-
ro, laudate eum
in chordis & or-
gano.

Laudate eum in
cymbalis bene
sonantibus, lau-
date eū in cym-
balis iubilatio-
nis, omnis spiri-
tus laudet Do-
minum.

Confitebor tibi
Dñe quoniā ira-
tus es mihi, con-
uersus est furor
tuus & cōsol.
Ecce Deus salua-
tor meus, fidu-
cialiter agam &
non timebo.

Quia fortitudo
mea & laus mea
Dñs, & factus est
mihi in salutē.

Den loffanck Ezechia.

By is geworden mijn salicheyt.

Ghi sult dan vrolyck water halen
Van Gods fonteynen claer ende sijn
Sult seggen/prust doch altemalen
Gods naem / dyen wilt aenroepende sijn.
Maect kennelijck al des heeren vonden.

Woer allen volcken openbaer.

End wilt gedencken tallen sonden

Want sinen naem is hooch voerwaer.

Wilt doch den heere vrolyck singen/

Om dat hi grootelijck heeft gedaen.

End wilt vertellen dese dingen

In al die werelt doen verstaen.

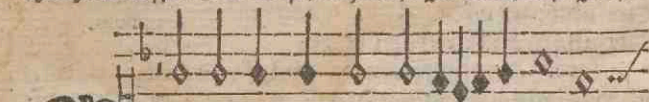
Wooning van Syon hooch gepresen

Wilt u verbliden / God louen wel.

Want groot int midden is geresen

By u die heylige van Israhel.

Ezechias loffanc. de wise / Ghi lustige amozense geest.

I

et middel sprach ick van mi ne dagen
Ick heb gesocht nae mijn be ha gen

Ick wil ter hellen dalende sijn Ick heb gespro
Het ouerblijuen d iaren mij.

ken met droeuē schijn Dat ick dē heere n z sien en

Haurietis aquas
in gaudio de fō
tibus saluatoris
& dicetis in illa
die cōsitemini.

Notas facite in
populis adinūe
tiones eius, me
mento qm̄ excel
sum est nomen.

Cantate Dño
qm̄ magnifice
cit, annunciate
hæc in vniuersa
terra.

Exulta, lauda
habratio Syon
quia magnus in
medio tui Deus
Israel.

Sal Jut lant des leuens/dit doet mi clagen/En swaere

Flück trueren/met groot geschal.

Gheen mēsch en sal ic aēschouwē mogē:

Noch niemant sien die in rusten blijft.

Mijn generacy is my ontogen

Tsamen geuorwen/by een gerūft

Recht als men herders hutten dūft.

Recht als een weuer zūn laken snūt

Soe is besneden/en my ontulogen

Mijn leuen hier in desen tūt.

Als ich dat noch hier wou beginnen

Heeft hi mi af gesneden heel.

Van smorgens totten auont binnen

Sult ghi my hier voleyndē veel.

Ich my verhoepde een beter deel

Al totten morgen heeft hy verdruet

Al mijn gebeenten met strengen sinnen

Recht als een leeu ont twee geruēt.

Van smorgens tot des auonts stonde

Sult ghi voleyndē my hier certeyn.

Van sal ich roepen met minen monde

Als een ionge swaluwē cleyt

End als een duyfken maken geweyt

Mijn oogen zūn (hoort dit gewach)

Verdonckert seere tot een oorsonde

Als ich den hoogen hemel aensach.

Verantwoert my/gewelt ich dāge

Ego dixi in die
medio dierum
meorum, va.

Quasiui res-
duum annorū
meorum, dixi.

Non aspiciam
hominem vltā,
& habitatorem.

Generatio mea
ablata est & cō-
ueluta est ā me.

Pracisa est ve-
lut ā texente vi-
ta mea.

Dū adhuc ordi-
rer succidit me,
de mane vsq; ad
vesperam finies
me.

Sperāham vsq;
ad mane quasi
leo, sic contriuit
oīa ossa mea.

De mane vsque
ad vesperā finies
me, sicut pullus
hīrādinis sic cla-
mabo, medita-
bor vt columba.
Attenuati sunt
oculi mei, suspi-
cantes in excels-
so.

Dñe vim patior

Den loffanek Ezechia.

Wat sal ick seggen en doen verstaen?
Wat sal hy antwoorden op mijn vrage?
Nae dyen hi selue dat heeft gedaen.
Ick sal herdencken en doen vermaen
In bitterheyden mijn iaren siet.
En seer bedroeven tot elcken dage
Sal haer mijn siele/om dit verdriet.

O heer/ ist datmen soe moet leuen
Is dit het leuen van minen geest/
Ghi sult my straffen/het leuen geuen.
Siet/inden vrede so leyt hier meest
Mijn bitterheyt ende swaer tempeest.
Mijn siele woudt ghi verlossen seer.
Want haer bederven hebt ghi verdreuen
End hebt mijn sonden verworpen veer.

Want v die helle niet en sal beliden
Noch v en sal louen die bitter doot.
Die neder inden kuple glyden
Niet en verwachten v waerheyt bloot.
Maer die int soete leuen vlsot
Die sal beliden v heere goet/
Als ick doe heden sonder vermijden.
Die vad maect zj kindz v waerhz vzoet.

O heer mijn God/wilt mi behouwen
Wilt mi bewaren weerde Princier.
Dan sullen wij mannen ende vrouwen
Ons psalmen singen met allen siet
Alle die dagen ons leuens hier
V louen/dancken nae v gebodt/
Int Sheeren huys met vast betrouwen
V glorie geuen o heere Godt.

De loffanek vā Anna. j. Re. ij. Exultauit cor meum.

De wijze/Alle mijn gepeys doet my so wee.

Soectse vore opten. xvj. psalm.

Mijn herte heeft hem so seer verblijt. Exultauit cor

respōde pro me
quid dicam aut
quid respōdebit
mihi cū ipse se.

Recogitabo tibi
omnes annos
meos in amaritū
tudine aīe meae.

Dñe si sic uiuī
tur & in talibus
vita spirīt⁹ mei,
corripies me &
uiuīficabis me,
& in pace amar.

Tu autē eruiisti
animam meam
vt non periret,
proiecisti post.
Quia non infer
nus cōfitebitur
tibi neque mors
laudabit te, non
expectabūt qui.

Viuens uiuens
iple cōfitebitur
tibi sicut & ego
hodie, pater nō
tam filijs faciet
veritatem tuā,
Domine saluum
me fac, & psal
mos nostros can
tabimus cunctis
diebus vitae nō
strae in domo
Domini.

Den Iofflanck Anne.

End dat in God den heere mijn
Mijn hopen die is verheuen mit
Al inden heer met blijden schon.
Mijn mont heeft open willen zijn
Om mijn vanden te verbruyden
Dies ick my hier verblide zijn
Heer in v salicheyden.

Niemant en is soe heyligh na
Als God die heer gepresen.
Daer en is gheen ander behaluen v
Noch daer en mach geen ander wesen.
En God soe sterck geresen
Als onse God. daer om wilt leren
Niet vele/oft hooge/mids desen
Te spreken/noch te glozieren.

Het onde laet gaen wt urwen mont
Want God die weet veel consten schon.
Hem die gedachten tot alder stont
Worden bereyt voor sinen thoon.
Die stercke (hoozt nae desen thoon)
Is haren boeck geheel verwonnen.
Den cranchen wert tot haren loon
Sterckheyt van God gesonnen.

Al die heel waren eerst versaept
Die zijn om broot gehuert certeyn.
Die hungerige zijn met broot gepaept/
Tot dat hier baerde kinderen cleyn
Die was gehouden onvruchtbaer pleyn
Maer die veel kinderen begorden
Vermindert is en bleef alleyn
End is seer cranch geworden.

Die heere slaet doot/en leuen doet
Soe dat beliest zijn maesteyt.
Wanneer dat hem dunct wesen goet
Hy wt end in doe vellen leydt.

B iij

328
meū in Dño, &
exaltatum est
cornu meum in
Deo meo.
Dilatātū est cor
meum super ini-
micos meos, q̃a
latata sum in sa-
lutari suo.
Non est sanctus
vt est Dñs, neq̃
em̃ est alius ex-
tra te, & non est
fortis sicut De⁹.
Nolite multipli-
care loqui, subli-
mis gloriantes.

Recedāt vetera
de ore vestro,
quia Deus scien-
tiarū Dñs est, &
ip̃i preparātur
cogitationes.

Arcus fortium
superatus est, &
infirmi accincti
sunt robore.

Repleti prius
pro panibus se-
locauerūt, & fa-
melici saturati.

Doric sterilis
peperit pluri-
mos, & quē mul-
tos habuit filios
infirmata est.

Dominus mor-
tificat & viuifi-
cat, deducit ad
inferos, & redu-
cit.

Moyſes loſſanck.

Hi can verarmen (hoozt dit beſchept)
En hi can wel maken rijke/
Berleyen/en verheffen vzept/
Den armen wecken wt den ſlücke.

Hy heft den armen wt dat ſtof
Dat hi mach ſitten by den hogen
Dat hi der eeren ſtoel met lof
Mach houden onbedrogen.
Die heere ſonder logen
Des werelts hoecken can behouwen
Daer hi doer zijn vermogen
Die heele werelt op conſt bouwten.

Die voeten zynre heyligen ſier
Die ſal hi wel bewaren.
In duſterniſſen ſullen hier
Swigen die booſe ſcharen.
Want (hoozt na myn verclaren)
Gheen man en ſal doer zynnder crachten
Stercheyt comen vergaren.
Wilt op deſe woorden achten.

Gods vñanden ſel ende ſtont
Hem ſullen vzeſen (hoozt dit liet)
Den donder ſal hi menichfout
Op haer doen clincken met verdriet
Die werelt ſal hi met alle vliet.
Rechten/het rijk zijn coninck geuen
Den hoorn van zijn geſalfden ſiet
Sal hi doen zijn verheuen.

Moyſes/en der kinderē vā Iſrahel ſanck. Cantemus
Dño, glorioſe magnificatus eſt. Ade wiſe. Die mey ſtaet
vpolijc in ſinē tijt met loouerkens ombehangen.

Soect deſen voys vore optē. lxxij. pſal.

Vlaet ons ſingē dē heere met vze
Want heerlijck is hy verheuen

Dominus pau-
perem facit & di-
tat, humiliat &
ſubluat.

Suſcitāt de pul-
uere egenuū, &
de ſtercore eri-
gens pauperem.
Vt ſedeant cum
principib. & ſo-
lium glorię te.

Dñi enim ſunt
cardines terrę,
& poſuit ſuper
eos orbem.

Pedes ſanctorū
ſuorū ſeruabit,
impij in tenebris
cōticeſcent, quia
non in fortitu-
dine ſua robo-
rabitur vir.

Dominum for-
midabūt aduer-
ſarij eius, & ſu-
per ipſos.

Dominus iudis-
cabit fines terre
& dabit impe-
rium regi ſuo,
& ſublimabit.

Cantemus Dño,
glorioſe em ma-
gnificatus eſt,

Moyſes loſſanck.

Hi heeft geworpen al inder zee
 Man ende peere verdreuen
 God is (hooft dit bewijs)
 Mijn ſtercheit ende prijs.
 Geworpen is hi ſonder ſcheyden
 Tot minder ſalicheyden.

Dit is mijn God dyen ick eeren can
 Mijns vaders God ſal ick louen
 Hi is recht als een ſtrijdtbaer man
 Sijn naem is die heer hier bouen.
 Die wagens van Pharao
 Met al zijn legheer ſno
 Heeft hi al in die zee geworpen
 En liet haer dwater ſlozen.

Sijn wtuercozen princen zijn
 In die roode zee verdroncken/
 Haer die afgronden bedecten ſijn
 Als eenen ſteen ſij ſoncken.
 O rechter hant voerwaer
 Was groot ende ſterck daer.
 O hant den vyant heeft verſlagen
 Heerlyck verneert met plagen.

Hi hebt geſonden v gräſchap groot
 Die heeft haer gans verſwolgen
 Die wateren verſaemden aen eenen cloot
 Doer uwen geest verbolgen/
 Doen bleef die watervloet
 Staende tot ons behoet/
 En midden in die zee ontbonden
 Vergaerden die afgronden.

Doen ſprack de vyant met ſellen ſin
 Ich ſalſe veruolgen en vangen
 En deyle den roof voer mijn gewin
 En vermullen mijns ſiels verlangen.
 Ich ſal mijn blanche ſweet

equum & aſcen
 ſorem deiegit in
 mare.

Fortitudo mea
 & laus mea dñs,
 & factus eſt mi
 hi in ſalutem.

Iſte Deus meus
 & glorificabo
 eum, deus patris
 mei & exaltabo
 eum.

Dñs quaſi vir
 pugnator omni
 potens nomē ei
 us, curruſ Phae
 raonis & exer
 citum profecit.
 Electi principes
 ei⁹ ſubmerſi ſunt
 in mari rubro,
 abyſſi operue
 runt eos.

Dextera tua Do
 mine magnifica
 ta eſt in forti
 tudine, dextera
 tua Domine.

Miſiſti iram tuā
 quæ deuorauit
 eos ſicut ſtipu
 lam, & in ſpiritu
 furoris tui.

Stetit vnda flu
 ens, congregat⁹
 ſunt abyſſi in
 medio mari.

Dixit inimicus
 perſequar & cō
 prehendam, di
 uidam ſpolia,
 implebitur.
 Euaginabo gla

Moyſes loſſanck.

Wtſtrecken onuerueert.

Op dat ick haer ſal mogen bedernen
Mijn hant ſal haer doen ſteruen.

Wien geest blies van die zee/gedemt
Sijn ſij doen alte malen.

Recht als een loot in dat water ſwemt
Sachmen haer te gronde dalen.

O God van hemeliſch

Wie mach v zijn gelijck?

Van allen die haer crachtich beroemen
Hoe can menſe by v genoemen?

Groot in heylicheyt/ende excellent/
Dreeſtuck/ſeer weerdt om priſen

Sijt ghi:ende hebt gedaen preſent
Veel wonders willen bewyſen.

Als ghi v hant wt ſtaect

Daertrick heeft haer geraect/

End heeftſe willen gans verſlijnen

Soe dat ſij alle verdwijnen.

W volck wout ghi leyden doer v genay
Dat ghi hebt willen bezijden?

Ghi droechtſe doer uwe ſtercheyt ſray

End hebt ſe willen vlijden

Al in v wooning reyn

Die heylich is certeyn.

Als dit die Philiſtijnen hoorde/

Sij bedroefden haer ende ſcoorden.

Die princen vā Edon zijn doen vbaeſt

End die ſtercke Moabiten

Van vreeſe verdwenen/ ſij zijn bynaeſt

Oock verſmolten die Chananiten

Laet op haer vallen ſnel

Ancxt ende vreeſe fel.

Doer uwen grooten arme crachtich

Wilt dit volbrengen machtich.

dium meum, in-
terſciēt eos ma-
nus mea.

Flauit ſpiritus
tuns & operuit
eos mare, ſub-
merſi ſunt quaſi
plumbā in aquis
vehementibus.

Quis ſimilis tui
in tortibus Dos
minei quis ſimis
lis tui?

Magnificus in
ſanctitate, terri-
bilis, atq; lauda-
bilis, & faciens
mirabilia.

Extendiſti ma-
num tuā & de-
uorauit eos ter-
ra, dux ſuiſti in
miſericordia
tua populo.

Et poſtaſti eū in
fortitudine tua
ad habitaculum
ſanctum tuum.
Aſcenderunt po-
puli & irari ſunt
dolores obtinue-
runt habitato-
res Philiſtij.

Tunc conturba-
ti ſunt princi-
pes Edon robu-
ſtos Moab ob-
tinuit tremor,
obriguerūt ha-
bitatores Cha.
Irruat ſuper eos
formido, & pau-
per in magnitu-
dine brachij tui.

Des Prophete Abacuex gebee.

Dat sy onberoerlyck zyn als een steen
Tot dat uwen thoozn is geweken
Tot dat v volck doergaet gemeen
Dat ghi hier hebt verkeken
Ghi sult doer urve trou
Daer leyden man en vrou.
End planten inden berch geheele
Van uwen eersdeele.

In v stercke woninge vā v gebout
Sult ghise heere leyden.
In uwen tempel heyligh menichfout
Oyen v handen bereyden.
Eewich sal God die heer
Eewich end ymmermeer
Met grooter heerlycheyt regneren
End eewich domineren.

Pharao met wagens en al zyn heyz
Met al zyn garnisoene
Die is gegaen in dat roode meyz
Met al zyn ruyteren koene.
God heeftse al gecrenct
End metter zee gedrenct.
Maet die van Israhel zyn getogen
Int midden doer den drogen.

Des Prophetē Abacux gebet/voet die onmetelheyt
Na die wyse. het quā een ruyterken wt bosschayē.

I Soectse voze opten. C. xxiii. psalm.

I heb v geruchte gehoozt o heere
Ben daer om seer bedroeft geweest
V werck doet leuen/dat bid ich v seere
Int middel der iaren alder meest
Dan sult ghi dat wel doen blycken sijn
Als ghi tot toornicheyt neemt een keere
Sult v goetheyt gedachtich zyn.

Van sal ons God wten zuyden comen

342
sūt immobiles
quasi lapides donec
pertranseat po-
pulus tuus dñe,
donec transeat
populus tuus iste
quē possedisti.

Introduces eos
& plantabis in
mōte hereditas
tis tuæ.

Firmissimo habi-
taculo tuo qđ
operatus es dñe.

Sanctuariū tuū
dñe quod firma-
uerunt manus
tuæ: dñs regna-
bit in æternum
& ultra.

Ingressus est enī
Pharao cum cur-
ribus & equitib.
eius in mare, &
reduxit sup oēs
dñs aquas ma-

filii autē israel
ambulauerunt
per siccū in medio.

dñe auditui au-
ditionem tuam
& timui.

dñe opus tuum
in medio anno-
rū uiuifica illud.

In medio anno-
rum notū facies
cū iratus fueris.

Deus ab Austro

Des Propheet's Abacux gebet

Die heplich wtten berge Pharan
Sijn heerlicheyt die hi heeft genomen
Al die hemelen decken can.
Daertrick is vol van zijn lof certeyn
Licht is zijn schijnfel/hi sal vromen/
Hoozen zijn in zijn handen reyn.

Daer in is zijn stercheyt heel verholen
Voer zijn aensicht sal gaen die doot
Al voer zijn voeten sal moeten dolen
En wt treden die vyant groot.
Hy stont en mat dat aertrick heel
Hy heeft ontbonden der heydens scholen
En die bergen verschricten veel.

Die houelen cromden en seer beswekē
Van zijn wegen ewich geplant
Al om der sonden boose gebreken
Sach ick tenten in Moosen lant.
Die vellen van blant van Madian
Sullen in groote beroerte steken.
Dit sal vast soe geschieden dan.

Sule ghi verstoozen op die vloeden?
Oft zijt ghi op rivieren sel?
Oft sal uwē thoozn op die zee verwoedē?
Ghi die rijdt op v peerden snel.
W magens zijn een behoudinge goet
Ghi sult verwecken om ons behoeden
Wen boge o heere soet.

Na uwen eedt die ghi hebt geswozen
Den geslachten met groater trou
Ghi split den vloeden daertrick te voren
W siende cregen die bergen rou
Die waterstroom is voer by gegaen
Die afgront heeft zijn stemme doen hozen
En die hoochte haer handen ontdaen.
Son en mane in haer woning bleuen

venit, & sanctus
pe monte.

Operuit celos
gloria eius.

Splendor eius
vt lux erit, cor-
nua in manib.

Ibi abscondita
est fortitudo es-
ius, ante fac.

Egredietur dia-
bolus ante pe-
des eius, sterit.

Aspexit & dis-
soluit gentes, &
contriti sunt.

Incuruati sunt
colles mundi ab
itineribus æter-
nitatis eius.

Pro iniquitate
vidi tentoria Æ-
thiopix, turba-
buntur pelles.

Nunquid in flu-
minib. iratus es
Dñe? aut in.

Qui ascendis su-
per equos tuos,
& quadrigæ.

Suscitans susci-
tabis arcū tuum
iuramenta.

Fluuios scindes
terræ, viderunt
te & doluerunt
montes.

Dedit abyssus
vocem suam, al-
titudo manus
suas leuauit.

Sol & Luna stes

voor die onwetentheyt.

Sullen gaen in uwer pilen lichte
Int schijnsel van v speere verheuen
Met gegrim suldy vertreden dicht
Het aertrijck in uwer gramschap swaer
Ghi sult die volcken met vrees doen beuē
En vernieren die alle gaer.

Ghi zijt tot salicheyt wt gesproten
Tot voerdeel van v vercozen sier/
En hebt veel salicheyts wt gegoten
Met v gesalfde onsen priuchier
Ghi sloeghet hooft vā des sondaers huys
Syn fundament hebt ghi willen bloten
Totten halse met groot confusys.

Syn sceptren woude ghi vmaledijden
Die hoofden van synen strijders al.
My te verstroyen en te bestrijden
Quamen sij met tempeest/ geschal.
Haer blischap men hier gelijcken moet
Recht als des genen die can verbijten
Int verborzen een armen bloet.

Ghi maecte eē wech inde zee met paerde
In der wateren slijck voerwaer
Ick hoorde/ en dit minen buyc veruaerde
En mijn lippen die beefden daer.
In mijn gebeenten laet comen vyz
Etter en vuylicheyt hier opter aerden
Queruloedich laet zijn bi my.

Dat ic mach rusten in mijn droefheden
Tot ons vyanden clim ick/ siet
Certejn die vūchboom tot geenē steden
Sal dan bloeyen noch groeyen iet.
Geen vrucht sal zijn aendē wijngaertranc
Dwerch van oliuen sal logens cleden/
Achters geuen noch spys noch dranch.
As sullen gesneden zijn clepne beesten

344
terunt in habita-
tulo suo, in lu-
ce sagittarū tua-
rum ibunt in.
In frenu con-
cubabis terram
& in furore.

Egressus es in
salutem populi
tui, in salutem
cum Christo.

Percussisti ca-
put de domo im-
pij, denudasti fū-
damentū eius.
Maledixisti scep-
tris eius, capiti
bellatorū eius,
venientibus vt
turbo ad disp.

Exultatio eorū
sicut eius q̄ de-
uorat pauperē
in abscondito.

Viam fecisti in
mari equis tuis:
in luto aquarū.
Audiui & cōtur-
batus est vēter.
Ingrediarur pu-
tredo in ossibus
meis & subter.

Et requiescam
in die tribulatio-
nis, vt ascendam
ad populum.
Ficus enim non
florebit, & non
erit germen.
Mentietur opus
oliaz, &.

Abscindatur de

Moyſes loſſanck.

Vander hopen der ſcharphens ſoet
Noch groote cudden dan ſullen meeſten
Hider cribben (weeff dies wel vzoet)
Maer ick ſal blij zijn/nac Gods gebodt
End my vermaken met blijder freſten
In Jeſu mitaen lieuen Gode.

God mĳn heere ſeer hooch gepreſen
Is die cracht ende ſterckheyt mĳn.
Hy can mĳn voeten ſtellen mids deſen
Als der hinden in die woefſten.
En mĳn verwinder die leydt my ſchoon
Dat mine ſuaren zijn hooch gereſen
Als ick ſinge der pſalmen thoon.

Moyſes loſſanck. Deut. xxxij. Audite cœli quæ loq.
Ma de wiſe. O bloeyende iuecht/notabel/wijs van
ſinnen. Soectſe voze opten. I. pſalm.

Ghi hemelen nu hoorz
Dat ick v wil verclaren.
Het aertrijck moet mĳn woozt
Hoozen/ende oock bewaren.
Mĳn leeringe moet waſſen als regen nat
Mĳn ſpracc als eenē dau moet vloyē glat
Als regen can vergaren
Opt cruyt/en gras hier neder vallen plat
Want ick ſal aenroepen (wilt hoozen dat)
Gods naem hier ſonder ſparen.

Magnificence geeft
Onſen heer ons God almachtich.
Gods wercken (die daer leeft)
Volmaect zijn en warachtich.
Want alle zijn wegen verdeelen zijn.
Getrou is God en vzi van boofen ſchijn.
Recht op/goet/ende crachtich.
Sij hebben geſondicht tot allen termĳn
Die niet en zijn gerekent zijn kindzen ſijn

Quili pecus, & nō
erit armentū in
preſepibus.
Ego aut in Dñō
gaudebo, & ex
ultabo in Deo
Ieſu meo.

Deus Dñs forti
tudo mea, & po
net pedes meos
tanq̃ ceruorū.

Et ſuper excelsa
mea deducet me
viſtor in pſal
mis canentem.

Audite cœli quæ
loquor, audiat
terra verba or.

Concreſcat vt
pluuia doctrina
mea, ſuat vt ros
eloquium meū.

Quaſi imber ſu
per herbam, &
quaſi ſtille ſuper
gramina, q̃a no
men Dñi inuoc.

Date magnifica
centiā Deo nos
ſiro, Dei perfe
cta ſunt opera,
& oēs viæ eius
iudicia.

Deus fidelis abſ
que vlla iniqui
tate, iuſtus, & re
ctus, peccauerūt
ei non illi eius

Wyltheyt zyn ſij deelachtich.

Ghi verheerde geſlacht

Wilt ghi dus God betalen?

Ghi volck ſeer ſot geacht

Waer om wildy verdwalen?

En is God die hcer v vader niet/

Die v beſeten heeft/en geſcapen/ſiet?

Gedenct/ende wilt verhalen

Die oude lange dagen te voren geſchiet

Wilt toch gehuegen met alle vliet

Der geſlachten altemalen.

Vraget v vader wy

End hy ſalt v vertellen.

V ouders ſullen dy

Dat ſeggen ende ſpellen.

Als God verdeylde die volcken al

En Adams kindren ſcheyde in dit dal

Haer palen hy woude ſtellen

Den hinderen van Iſrahel te geual

ſiecht na die menicht van haer getal

Den goeden/en rebellen.

Sijn volck dat is zyn deel

Jacob iſt ſnoer by namen

Sijns erſdeels geheel.

Int woefte lant ſij quamen.

Hy vant hē in eē places vol druck en pijn

In eenicheyt/en in die wilde woefſijn/

Hem leydende conſt hy ramen

Dat hy hem heeft gegeuē eē ſchoō doctē

Als dē appel zijns oochs (wilt hoorē mē)

Bewaerde hy haer tſamen.

Soe als een aernt verwect

Tot vliegen ſine tongen.

Sijn vlogelen ontveect

Oppeyde God onbedwongen.

in ſordibus.

Generatio pra
ua atq; peruers
ſa, hæcine red
dis Dño, popule
ſtulte & inſipir
ens?

Nūquid nō ipſe
eſt pater tuus
qui poſſedit ter
Memento dicrū
antiquorū, cogi
ta generatiōes.

Interroga pa
trem tuū & an
nunciabit tibi.
Quando diuide
bat altiffimus
gentes, quando
ſeparabat filios
Adam.

Conſtituit ter
minos populo
rū iuxta nume
rū filiorū Iſrael.

Pars autem dñi
populus eius,
Iacob funicul.
Inuenit eum in
terra deſerta, in
loco horroris.

Circumdūxit
eum & docuit,
& cuſtodiuit eū
quaſi pupillam
oculi.

Sicut aquila
prouocās ad vo
landum pullos
ſuos.
Expandit alas

Moyſes loſſanck.

Sijn vlogelen op hem/ en nam hem aen
En op ſun ſchouderē heeft hi hem gelaē
Twas ſoe bi God bedongen
Dat hi alleē zū leytſman ſou met hem gaē
En geen vzeemt God en mocht bi hē ſtaē
Maer ver van daer geſprongen.

Hem op dat hooge lant
By ſtelde/ om te ſmaken
Die vruchten ſeer playſant/
Den honich te genaken/
Dat hi mocht oly wt den herden ſteen
Suygen/ ende crigen boter reen
Van beeſten/ en mocht maken
Vā ſchaephē's melc/ vet vā lāmerkē's cleen
ſammen/ en bocken/ met tarwe gemeen/
Wyn diemen niet mach laken.

Die lieſte die werdt vet/
Heeft achter wt geſlagen.
Sū God heeft hi verſet
En weech ſonder verſagen
Van God ſinen heer ende ſalicheyt.
Sū hebben beroepen Gods maieſteyt
Bequelt na haer behagen
En dz in vremde godē (hoozt toch dit ſeyt)
Doer geoutwelike dingē ſū hebbē bereyt
Gods thoozn om haer te plagen.

Den duyuelen niet Godt
Haer offer ſū toewenden
Den goden (ſonder ſpode)
Die ſū toch niet en kenden.
Veel godē ſijn by haer vā nieus vermeeret
Die haer vaders niet en hebben geeert
God die v hier wou ſenden
Die v heeft gewonnen/ gegeneereert/
Hebdy verlaten/ wt uwen ſin gekeert.

ſuas & aſſumpſit
eum, atq; por-
tans i humeris.
Dñs ſolus dux
eius fuit & non
erat cum eo.

Conſtituit eum
ſuper excellam
terrā, vt come.
Vt ſugeret mel
de petra, oleū
de ſaxo.
Butirū de armē
to, & lac de oui
bus cū adipe.
Et hircos cum
medulla tritici.

Incrasſatus eſt
dilectus & recal-
citrauit, incrassatus imping.
Dereliquit Deū
factorem ſuū &
recessit a deo ſa-
lutari ſuo.
Prouocauerunt
eum in dijs alie-
nis, & in abho-
minationib.

Immolauerunt
demonijs & nō
Deo, dijs quos
ignorabant.
Noui recentefq;
venerunt, quos
non coluerunt
patres eorum.
Deum qui te ge-
nuit dereliqui-
ſſi, & oblitus eſt
Dñi creatoris.

Moyſes loſſanck.

Vergeten/als den blinden.

God ſacht en was geſtoort
Daer hem zijn kindzen toe dzeuen.

Hy heeft geſproken/hoozt/
In zijn aenſicht ſal ich geuen
Van haer/en ſal haer eynd bemerckē wel/
Want het is een generacy boos en ſel
Kindzen onttron van leuen.

Sij my beriepen/en waren rebel/
In een die geen God en is/noch weſe ſel.
Idelheyt ſij aenleuen.

Inre volck dat niet en is
Sal ich haer prouoceren.

Ich ſalſe quellen wiſ
Met ſat volck verheren.

Twier ontfteect in minen toornigen moet
Endt ſal branden totter helſcher gloet

ſal daertrūck consumeren.
Verſlindē al met zijn groeyſel ſoet.

Der bergen fundamentē met groter ſpoet
Der bernien en vernieren.

Bergadzen ſal ich tquaet
En haer daer me bedwingen.

Mijn pilen vroeck en laet
Sal ich op haer doen ſpringen.

Den hunger ſal haer doen ſo grooten leet
Die vogelen met een ſo bitteren beet

Sullen dan tot haer dzingen.

Der beefften tanden ſeynd ich gereet

Die cruppen ter aerden ſel ende wzeet

Die ſullen haer omringen.

Van buyten ſal haer tſweerdt

Vernielen/vrees van binnen.

Jonck end oudt verueert

Sal zijn/en droefheyt winnen.

Vidit Dñs & ad
iracundiam cō
citatus eſt.

Et ait abſcondā
faciē meā ab eis
& conſiderabo.

Generatio enī
peruerſa eſt, &
infideles filij.

Ipli me inuoca
uerūt in eo qui
non erat Deus.

Et ego prouoca
bo eos in eo qui
nō eſt populus,

& in gente ſtul.
Ignis ſuccenſus
eſt i furore meo

& ardebit vſq;
ad inferni nō.
Deuorabitq; ter
ram cō germine

fuo & mōtium
fundamenta cō
buret.

Congregabo ſu
per eos mala, &
ſagittas meas cō
plebo in eis.

Conſumētur fa
me & deuorabūt
eos aues mortu

amariffimo.
Dentes beſtiarū
imittā in eos

cum furore tra
hentū ſup ter.

Foris vaſtabit
eos gladius, &
intus pauor, iu

uenem ſimul ac
virginem.

Moyſes loſſanck.

Waer datſe zijn heb ick geuraecht.

Ick ſal haer memorie ſoot my behaecht

Brengen tot ſmenſchen ſinnen.

Maer o dē rooſen der viandē ick vdraecht

Wat haer die niet en poogen onuerſaecht

Stouten hooft te beghinnen.

En dat ſij niet en ſeggen pleyen

Ons hant is op getogen.

God niet en heeft ceiteyn

Dees dingen al geplogen.

Sij zijn ſonder wiſheyt ende raet.

Och oft ſij verſtenden haer werckē quart

End ſagen deynde vooz oogen.

Die een conſt duyſent tagen metter daet

En twee wel tien duyſent vroeck en laet.

God monde alſo gedooogen.

Iſt daerom niet geſchiet

Want God vercocht haer nacy

God ſlootſe int verdriet.

Ons God tot geender ſpaey

Is te achten als haer goden broos.

Ons vyanden hier af zijn rechters altoos.

Haer wijn oock bi taracy

Is als een wijnſtock van Zodoma broos/

Als den acker van Gomorra voos

Onvruchtbaer ſonder gracy.

Haer druyue is niet dan gal/

Seer bitter haer roſinen.

Haren wijn men achten ſal

Als draken gal vol pinen.

Als ſlangen ongenefelyck ſentyn

Sijn dees dingen niet geſchapen ſijn

Bi my? (als dwerck doet ſchijnen)

Oft die niet in mijn ſcatten bezegelt zijn?

Beteehent in die trezoozen mijn/

Et dixi, vbinam
sunt & cessare fa-
ciam ex homi-
nibus memo.

Sed propter irā
inimicorū distu-
li, ne forte super-
birent hosti.

Et dicerent, ma-
nus nostra excel-
sa & nō Dñs fe-
cens abiq; con-
silio & sine pru-
dentia, vtinā ſa-
perent & inteli-
garent, ac nō.

Quoniā perse-
quebatur vnus
mille, & duo ſu-
garūt decē mil.
Nonne ideo qd
Deus ſuus ven-
didit eos, & dñs
conclufit eos.

Non enim eſt
Deus noſter vt
Dñ eorū, & mi-
nici noſt, ſunt.
De vinea Zodo-
morū vinea eorū
& de ſuburba-
nis Gomorrae.

Vua eorum vua
fellis, & botrus
amariffimus.

Fel draconū vi-
num eorū, & ve-
nenū aspidum
inſanabile.

Nonne hæc cō-
dita ſunt apud
me, & ſignata in
theſauris meiſ?

Moyſes loſſanck.

Geſloten in mijn ſchynen?

Mijn is die wraeck voertwaer/

Ick ſalt inder tijt vergelden:

Op dat haren voet mach ſwaer

Vallen al inden velden.

Den dach des verderuens nae hy is hier

Die tijden die haeften om comen ſchier

Die heer ſalt oerdeel ſpelden.

Ontfermen ſal hy zijnder knechten fier

Met zijnder genadiget manier

Sijn woerden dat vermelden.

Dan ſal hy ſien haer hant

Die cranck is: die geſloten

Sijn heel vergaen/verplant.

End die daer ouer ſchoten

Die zijn geheel verteert/vrou ende man/

Sij ſullen ſeggen ende vragen dan

Waer liggen nu verſtoten

Haer Goden/daer ſij vaſt betrouden an?

Dan welcher offer ſij twet tot die pan

Aten/en wijn genoten.

Vaet haer opzuſen nu

End comen v te vaten.

Vaet haer beſchermen v

Die zijt inder noot verlaten.

Dat ict alleen ben/wilt mercken ghi/

En dat daer geē God en is behaiven mi.

Ick ſal dooden (wilt dit vaten)

Doen leuen/ſlaen end oock geneſen bly.

Niemant wt mynē hant mach treckē vzy

Geen van mijn onderſaten.

Mijn hant ſal ick dan ſlaen

End totten hemel ſpreyden.

Dan ſal ick ſpreken ſaen

Ick leue in eewicheyden.

340
Mea eſt ultio &
ego retribuā eis
in tempore, vt
labatur pes eorū.

Iuxta eſt dies pē
ditionis, & ad
eſſe feſtinant.

Iudicabit Dñs
populum ſuum,
& in ſeruis ſuis
miſerebitur.

Videbit quod
infirmata ſit ma
nus, clauſi quoq;
defecerunt, reli
qui cōſumpti.

Et dicent, vbi
ſunt Dñi eorū,
in quibus hab.
De quorū victis
mis comedebāt
adipes, & bibe
bant vinum.

Surgant & opor
tulentur vobis,
& de neceſſitate
vos protegant.

Videte q̄ ego
ſum ſolus, & nō
ſit alienus Dñs
præter me.

Ego occidam &
ego viuere faci
am, percutiā &
ego ſanabo, &
non eſt qui.

Leuabo ad cœ
lum manū meā,
& dicam, viu
o ego in æternū.

Den loffanck der drij kinderen

Ist dat ic mijn sweerdt als eē blixem met
Ist dat mijn hant aengenpt het ordeel niet
Mijn wraeck sal ich verheeyden.
Mijn vyanden die my hebben verplet/
Die my hebben benijdt/end oock velet/
Sal ich dan loon hereyden.

Mijn pūlen dan met bloet
Sal ich heel droncken maken.
Mijn sweerdt sal colersch met sport
Verstinden (hoort dese saken)
Van die daer liggen verslagen doot,
Van die geuanchenis haer hooft is bloet.
En dat om mynder wrahen.
Die zijn mijn vyanden cleyn ende groot
Die liggen ontdeet in grooter noot
Moeten mijn oerdeel smaken.

Ghi heydens loeft en prūst
Mijn volck wtuercozen.
God ist die wraeck bewūst
Om dbloet gestoft te voren
Van sinen knechten seer excellent
Die sinen naem hier hebben bekent.
Sijn wraeck dan sal verstozen
Haer vyanden die haer deden toyment.
Den lande zijns volcx hy zijn gracy sent
End laet zijn ionst oorbozen.

De loffanc d drij kindre inden vierigē ouen/ Anania/
Azaria/en Mizaël. Dan. iij. ca. Na een dansliche/ Const
ie die maneschijn bedeckē/ hoe gaern soudic bi nachte.

Gds werckē al vā grooter samen Gebene/
Gods engelen danc hem te samen Ghy heme

Si acuero vt fulgur gladiū meū,
& arripuerit iudicium manus.
Reddā ultionē hostib⁹ meis, & his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisorū & de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius, quia sanguinem ferocis suorum vlciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorū, & propicius erit terræ populi sui.

dijt de heer altyt. Gebenedijt de heer: Verheft hem al
len met groot loyt.

tyt meer. Al inder ewichheyde so geeft hem lof end eer.

Ghi wateren seer hoogh gedreuen/
Gods crachten/loeft den heere goet.
Ghi Son en Maen die zyt verheuen
Ghi Sterren inden hemel soet/
Ghebenedijt den heer/
Verheft hem altyt meer/
Al ind ewichheyde so geeft hē lof end eer.
Loeft God ghi regen/ende dourwe/
Ghi geesten Gods van hemelrīch.
Ghi vier/en hitte/somer/en couwe/
Ghi vorst/en hysel/ al gelīch
Gebenedijt den heer. &c.
Gebenedijt hem ijs en suede/
Ghi nachten/dagen/alle gaer.
Ghi liecht/end oock ghi duysterhede/
Ghi blixem/ende wolcken claer.
Gebenedijt den heer. &c.
Het aertrīch moet gebenedijden
God/dancken/louen zyn virtuyt.
Ghi bergen wilt den heer belijden/
End al dat wter aerden spruyt
Ghebenedijt den heer. &c.
Gebenedijt den heer fonteynen/
Ghi zee/en ghi rivieren syn.

Benedicite aquae
oēs quae sup̄ cos
los sunt Dño,
benedicite oēs
virtutes Dñi.
Benedicite Sol
& Luna Dño, be
nedicite stellae
caeli Dño.
Benedicite im
ber & ros dñs.
Bñdicite ignis
& aestus Dño.
Bñdicite rores
& pruina Dño.
Benedicite gla
cies & nives do
mino.
Benedicite lux
& tenebrae Dño,
bñdicite fulg.
Benedicat terra
Dñm, laudet &
superexaltet eā.
Benedicite mō
tes & colles Do
mino.
Benedicite fon
tes Domino.

Den lossanck der drij kinderen

Ghi groote visschen metten cleyneu/
Vogels die in den hemel zijn

Gebenedijt den heer Verheft. .xc.

Gebenedyt God alle dieren/

Ghi menschen kindren danct hem wel.

God die daer is seer goedertieren

Moet dancken louen Israhel/

Gebenedyen seer Verheft. .xc.

Ghi priesters wilt den heere prisen/

Voest hem zijn knechten/vzuecht vermeerert

Wilt glory God den heer bewyisen

Ghi goede geesten jubileert

Gebenedijt den heer. .xc.

Gebenedijt hem sonder sparen

Ghi heyligen tot alder stont.

Al die ootmoedicheyt bewaren

Pryst doch zijn lof met uwen mont.

Gebenedijt den heer Verheft. .xc.

Gebenedijt den heer almachtich

O Anania vroeck en spaey.

O Mizaël weest dies gedachtich/

En ghi Azaria fraey.

Gebenedijt den heer Verheft. .xc.

Vaet ons gebenedyen/vieren/

Den vader/soon/en heyligen geest.

Sijn lof en glory hier hantieren

Soe wel die minste als die meest.

Gebenedijt den heer. .xc.

Gebenedijt o heer gepresen

Sijt ghi int hemels firmament

Doefluch en glorioes van wesen/

Verheuen sijt ghi sonder ent.

Gebenedijt den heer

Verheft hem altit meer

Al ind eewicheyde so geest hē lof end eer.

Benedicite cete
& oia quæ mo-
uentur in aquis
Domino.

Benedicite oēs
bestie & pecora
Domino.

Benedicat ter-
ra Dñm, laudet
& superexaltet
eum.

Benedicite sacer-
dotes dñi Dño,
benedicite serui
dñi Domino.

Benedicite spiri-
tus & anime iu-
storum Dño.

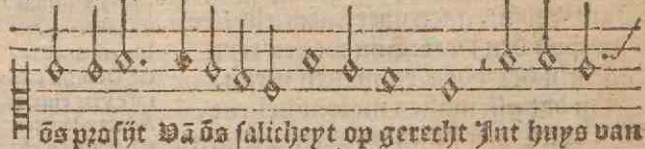
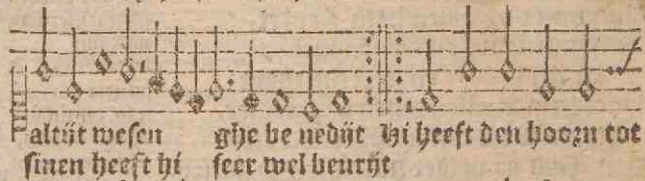
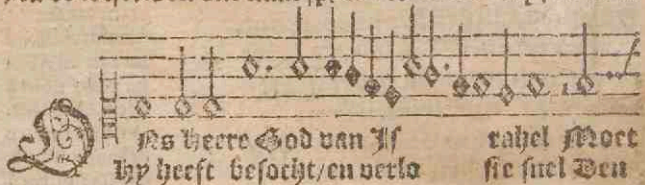
Benedicite san-
cti & humiles
corde Dño.

Benedicite Ana-
nia, Azaria, Mi-
zael Dño, lauda-
te & superexal-
tate eum in sæ-
cula.

Benedicamus
patrem & filiū
cum sancto spi-
ritu, laudemus
& superexalte-
mus eum in sæ-
cula.

Benedictus es
Dñe in firma-
mēto celi, & lau-
dabilis, & glo-
riosus & supex,
altatus in sæ-
cula.

De lofsanc Zacharie. Bndictus Dñs Deus Israel. *Vii. j.*
 Na de wiſe. Een out man ſprach eē ionck meyske aen.

Soe als hy heeft geſproken ſijn
 Doer zjner heyligen mont voerwaer
 Die van dbegin propheten zjn
 Dat wi behouden zjn alle gaer.
 Van haerder hant ſel ende boos
 Die ons hebben gehaet altoos.

Dat hy zjn goetheyt excellent
 Aen onſe vaderen vroech en ſpaey
 Moecht toanen doer zjn ionſt preſent
 End zjn bermherticheyt iannaen ſraey.

nen knecht.

Sicut locutus
 est per os sancto-
 rum qui a sa-
 culo sunt pro-
 phetarum eius.
 Salutem ex ini-
 micis nostris, &
 de manu oium
 qui oderunt nos.

Ad faciendam
 misericordiam
 cum patribus

Den lofsanck Zachariæ.

En dat hy mocht zyn der genaep
Gedachtich zyn tot alder stont
Syns testaments heyligh verbont.

Den eedt die hi geswozen heeft
Tot Abraham onsen vader goet:
Ous/ die hy wtuercozen heeft
Dat hy sal geuen dees gracy soet/
Dat wi verlost en wel behoet
Van onser vyanden hant seer sel
Hem sullen mogen dienen wel.

In heylicheyt en gerechticheyt
Doer hem in allen onsen dagen hier.
Ghi kint wort een propheet verbruyt
Van God den alder hoochsten Princier
Want ghi sult gaen voer daensicht fier
Van God den heer: Sijn wegen reyn
Sult ghi bereyden/ en maken pleyen.

Op dat ghi maken moecht bekend
Sijn volck haer salicheyt doen verstaen
Dat haer verghiffenis is gesent
End al haer sonden zyn wt gedaen.
Doer Gods leden (hoozt dit vermaen)
Van zyn goetheyt/aen ons gewoent
Den opganck ons vā bouē heeft versocht.

Dat hy mach met zyn claer aenschyn
Verlichten die daer met grooten noot
Sitten in duysternis en pijn/
End in die schaduwē vander doot.
Al om te stueren cleyn en groot
Ous voeten in een wech vreedsaem
Van rusten/die daer is bequaem.

¶ De se dñi nāvolgē lofsangē machmē oock singē op
de wjse/ O lux beata tri. A solis ortus car. Ad cōnā agni.
¶ De lofsanc v glozioser maget en moeder ons Heerē/
Magnificat aīa mea. Pa de wjse/ Conditōr alme siderū.

nostris, & me-
morari testamē-
ti sui sancti.

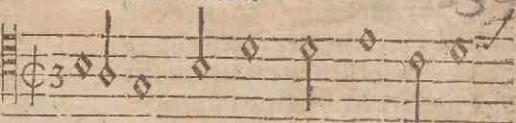
Iurandū qđ
iuravit ad Abra-
hā patrē nostrū
daturū se nobis.

Vt sine timore
de manu inimi-
corum nostrorū
liberati, seruia-
mus illi.

In sanctitate &
iusticia coram
ipso, omnibus
diebus nostris.
Et tu puer pro-
pheta altissimi
vocaberis, pręis
bis em ante fa-
ciē Domini pas-
rare vias eius.

Ad dandā scien-
tiā salutis plebi
ei⁹ in remissionē
peccatorū eorū.
Per viscera mise-
ricordię Dei no-
strī, in quibus vi-
sitauit nos oriēs
ex alto.

Illuminare his
qui in tenebris
& in vmbra mor-
tis sedent, ad di-
rigendos pedes
nostros in viam
pacis.

M

ijn siel maect groot en prijst dē heer:

Mij geest heeft hē vbljt soe seer. Verhuecht was ich in

minē moet In God mij salicheit seer goet.

Want hi die cleynheyt sach voerwaer
 Van sijn dienstmaecht / this openbaer.
 Siet nu alle geslachten sijn
 Sullen my seggen salich te zijn.

Want groote dingen hi gewis
 Heeft my gedaen die machtich is/
 En sinen naem gebenedijt
 Seer heyllich is tot alder tijt.

En van tgeslacht totten geslacht
 Sijn goetheyt duert seer hooch geacht
 By allen die hem cleuen aen/
 End in zijn vreesse bliuen staen.

Hi heeft met sinen arme fier
 Een groote macht geplogen hier.
 Die opgeblasen talder stont
 Heeft hy verstropt in haren gront.

Hy heeft van haren stoel gestelt
 Die machtich waren / neer gevelt.
 En die ootmoedich waren al
 Heeft hy verheuen in dit dal.

Magnificat ani
 ma mea Dñm.
 Et exultavit spi
 ritus meus in
 Deo salutari
 meo.

Quia respexit
 humilitatē ancil
 læ suæ, ecce em̃
 ex hoc beatam
 me dicent oēs
 generationes.

Quia fecit mihi
 magna q potēs
 est, & sanctū no
 men eius.

Et misericordia
 eius à progenie
 in progenies, ti
 mentibus eum.

Fecit potentia
 in brachio suo,
 dispersit super
 bos mente cora
 dis sui.

Deposuit poten
 tes de sede, &
 exaltauit hum
 iles.

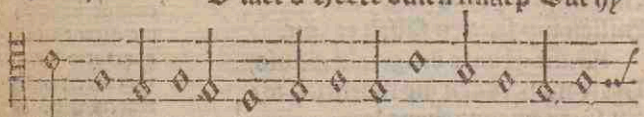
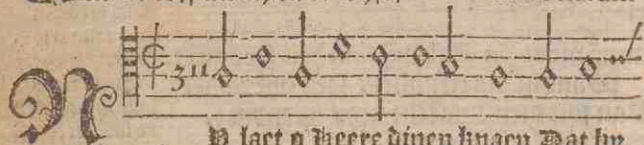
Symeons loffanck.

Met goeden hy vervulde veel
Die hier verhongert waren heel.
End die met rijkdom zijn beuaen
Viet hy hier idel bliuen staen.

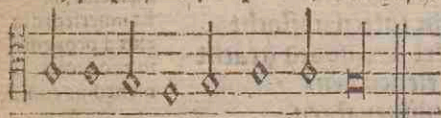
End hy zijn dienaar Iſrahel
Ontfangen heeft / gedacht seer wel
Op zijn groote barmherticheyt
Soe hy hem die had toegeseyt.

Soe hy gesproken heeft doerwacr
Tot ons vaders alle gaer.
Tot Abraham (seer wel bekendt)
En tot zijn zaet al sonder endt.

Symeōs loffanck. Na de wijſe / Iesu ſaluator ſæculi.

mach ſlapē ſijnē ſlaep En ſteruen / ſoe daer toe behoort

In vrede / nae dūn heyligh woorz.

Want mijn oogen met claer beſcheyt
Hebben geſien v ſalicheyt
Die ghi bereydt hebt ende geſicht
Doer alder menſchen aengeſicht.

Een licht tot een verlichting goet
Dat voer die heydens ſchijnen moet:
End dat tot glory weſen ſel

Esurientes impleuit bonis, & diuites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrahel puerum ſuum, recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros Abraham, & ſemini eius in ſæcula.

Nunc dimittis ſeruum tuū Domine ſecundum verbū tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum, quod paraſti ante faciē omniū populorum. Lumen ad reuelationē gentiū, & gloriā plebis tuæ Iſrahel.

Dat Pater noster en Aue maria.

Al voer v volck van Iſrahel.

En De Pater noster. Math. vj. De wiſe/het ghingen
dij gespeelkens goet ſpa. ſaectſe voze. C. ix. psalm.

Alder ons die biſt in hemelrijk
Maect ons gebet bequaem/
Wij roeyen tot v alle gelijck

Gheplicht ſij dynen naem.

Dijn rijk laet ons geweerden/

Dijn glorie laet ons ſien.

In hemel ſoe oock op eerden

Moet dynen wille geſchien.

Geef ons heden ons dachlôcx bzoet/

Schelde onſe ſonden quijt

Gelijc wij doen ons mede genoot

Al hier op deſer tijt.

Leyd ons in geen temptacien:

Van quade maect ons vry:

In onſer tribulacien

Soe ſtaet ons allen by.

Want v alleen behoort dat rijk/

Die cracht/ende heerlijcheyt:

Dijn wtuercozen ſekerlijck

Hebt ghi dat toe bereypt.

En Den Aue Maria/op die ſelue wiſſe.

Maria vol van gracen:

Mdijn heylicheyt groeten wij.

Met groeter iubilacien

Soe is die heet met dy.

Bouen alle die wijuen

Sijt ghi gebenedijt.

Gods geest wou by v bliuen

Dies wij met v zyn verblijt.

Gebenedijt ſoe moet oock zyn

Ieſus v lieſſte ſoon.

Ghi baerde hem al ſonder pijn/

58
Pater noster
qui es in coelis,
Sanctificetur
nomen tuum.

Adueniat rea-
gnum tuum.

Fiat voluntas
tua ſicut in coe-
lo & in terra.

Panem noſtrū
quotidianū da
nobis hodie.

Et dimitte no-
bis debita noſ-
tra ſicut & nos
dimittimus de-
bitorib. noſtris.

Et ne nos indu-
cas in tentatio-
nem. Sed libes-
ra nos à malo.

Quia tuū eſt re-
gnum, virtus, &
potētia in ſaecu-
lorum ſaecula.

Aue Maria gra-
cia plena, Domi-
nus tecum.

Benedicta tu in
mulieribus.

Et benedictus
fructus ventris
tui Ieſus Chris-
tus. Amen.

Die articulen des kersten geloofs.
Ende bleef een maghet schoon.

¶ Credo in Deum. op die selue wijsē.

In Geloof in God vād almachtich
Diet al geschapen heeft.

In Iesum synen sone warachtich
Onsen heere/ daert al by leeft.

Van Gods gheest is hy ontfangen/
Maria heeft hem gebaert.

Om te verlossen ons gheuangen
Heeft hem God oock niet ghespaert.

Ender Poncius Pylatus tijt
Leedt hy zyn passie groot.

Nent cruys sterf hy/en wan den strijt
Tegens sond/ hel/ ende doot.

Nae dat hy was ghestoruen
Wert hy int graf gelept.

Genade heeft hy ons verwozen
By zyn vader in eewicheyt.

Hy daelde neder ter hellen
Als hiit al hadde volbracht/

Sathan met synen gesellen
Genam hy alle haer macht.

Vander doot is hy verresen
Al op den derden dach/

In een gloriosehēk wesen
Datmen hem hier dickmael sach.

Ten hemel voer hy openbaer
Al wt dit aertsche lant.

Daer sidt hy/end is ons middelaer/
Wen zins vaders rechter hant.

Ten oerdeel sal hy comen.
Al op dit aertsche dal.

Die boeken sal hy verdomen:
Sijn schaepkens hy behoeden sal.

¶ Credo in spiritum. op de selue wijsē.

Credo in Deū
patrē omnipotē-
tentem, creatō-
rem cēli & ter-
ræ, & in Iesum
Christum filiū
eius vnīcū, Do-
minum nostrū.
Qui conceptus
est de spiritu san-
cto, natus ex
Maria virgine.
Passus sub Pon-
cio Pylato, cruci-
fixus, mortu-
uus

& sepultus.

Descendit ad
infernā.

Tertia die
resurrexit a
mortuis.

Ascendit ad cō-
los, sedet ad des-
xteram Dei pa-
tris omnipotē-
tentis.

Inde venturus
est iudicare vi-
uos & mortuos

Den lossanck Augustini ende Ambrosij.

Ich geloof in God den heyligē geest
Den trooster tot deser stonde.
By den bedrueten is hy meest
Ende maect haer siel gesondt.

Ich geloof een Christelücke kerck
Een gemeynschap der heyligē versaemt.
Gods woert te volgen is haer werck/
hy en laetse oock niet beschaemt.

Vergiffenisse der sonden:
Suleeschs vertisenis verwachten wij.
Dit geloof ich wt thertsen gronden
Een ewich leuen oock daer by.

Die op dit gelooue bouwen
Sullen ewigelijck salich zyn.
Widt God om een vast betrouwen
Ende segt Amen met mijn.

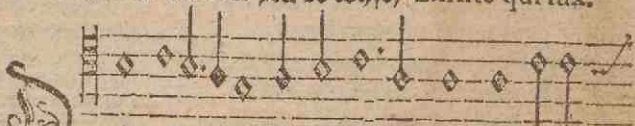
Deum laudamus. Na de wijse/ Christe qui lux.

Credo in spiritum
sanctum.

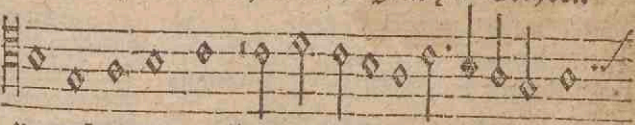
Sanctam ecclesiam
catholicā,
Sanctorum cō-
munionem.

Remissionem
peccatorum.
Carnis resurrex-
tionem.
Et vitam aeter-
nam. Amen.

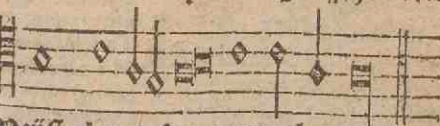
Den lossanck
Augustini en
Ambrosij/ Te

D God wij louen al gemeyn Belyden

v een heere reyn. het gausche aertrijck v voerwaer

Präst als ou sen ewighen vaer.

Die Engelen v al gelijck/
Die hemelen seer autentijck/
End alle potestaten schoon
Hier bouen in des hemels thron.

Te Deum lau-
damus, te Domi-
num cōstomur.
Te aeternum pa-
trem omnis ter-
ra veneratur.
Tibi omnes an-
geli, tibi cœli &
vniuersæ potes-
tates.

Den lofsanck Augustini
V prűft die Engel Cherubin
End oock die waerde Seraphin
V lof si onuersadelűch
Wtroepen seer gestadelűch
Heplich/heplich/heplich die heer
God Sabaoth/vol alder eer.

Die hemelen en daerſche pleyn
Sijn vol van v glozy certeyn.

W loeft dat glorioſe choor
Wanden Apostolen (als vooz)
End oock dat princelűch getal
Van den Propheten ouer al.

Die reyne onbeulecte schaer
Der martelaren alle gaer/
Die heplige kerck tot alder ſtant
Belűdt v doer die werelt ront

Een vaer van grooſter maieſteyt
Wren eenigen ſoon verbrűyt
Gerwaerdich/en waerachtich meeſt
Den trooſter dűn hepligen geest.

O Chriſte ghy een Coninck sijt
Der glorien gebenedűt/
Ghi sijt des vaders excellent
Gewich voer ſinen ſoon bekent.

Als ghi den menſch verloſſen wout
Hebt ghi het lichaem niet geſchout
Al van der reynder maget fier
Die v heer heeft gedragen hier.

Midts dat der doot haer angel wűet
Wervonnen was/ghi open deet
Het hemelrűch ſeer wel gedaen
Die vaſt in dat gelooue ſtaen.

Ghi ſidt tot Gods rechter hant
In dűns vaders glozy geplant.
Ghi wozt gelooft in deſen dal

Tibi Cherubin
& Seraphin in-
ceſſabili voce
proclamant,

Sanctus, ſanct⁹,
ſanctus Domin⁹
Deus Sabaoth.

Pleni ſunt coeli
& terra maiesta-
tis gloriae tuae.
Te glorioſus A-
poſtolorum cho-
rus. Te prophe-
tarű laudabilis
numer⁹. Te mar-
tyrum candida.
Te per orbē ter-
rarű ſancta con-
ſtitetur eccleſia.

Patrē immenſae
maieſtatis, vene-
randum tuű ve-
rű & vnicű filiű,
ſanctű quoq; pa-
racletű ſpiritű.

Tu rex gloriae
Chriſte.

Tu patris ſema-
pitern⁹ es filius.

Tu ad liberan-
dum ſuſceptur⁹
hominem, non
horruiſti virgi-
nis vterum.

Tu deuictor mor-
tis aculeo, aper-
uiſti credentib.
regna cęlorű.

Tu ad dexterā
Dei ſedes in glo-
ria patris.

Iudex crederis
eſſe venturus.

En rechter die toecomen sal.

Daerom bidden wij v heere goet
Dat ghi v knechten bystant doet
Die ghi met uwen bloede roet
Verlost hebt doer v liefde groot.

Doet heere dat sij zijn gestelt
Al by v hepligen getelt.
End v eeuwige glozy sijn
Laet haer mede deelachtich zijn.

O volck heer wilt behouden heel.
Gebenedijt v erfdeel.

Gegeret/verheft/en maectse fraey
In ewicheyt doer v genaey.

Wij heer gebenedijen dy
Tot allen dagen/ende wij
Lonen v naem presentelijck
Eewich ende onentelijck.

Vermecrdicht v o heere soet
Ons heden van sonde behoet.
Watfermt v onser vzech en laet.
Weest ons genadich metter daet.

Laet ons v goetheyt comen by
Gelijck wij dat betrouwen dy.
Ick heb mijn hoep op v geraemt
Dus laet my eewich onbeschaemt.

Alleen den heere
Sy lof end eere.

Te ergo que-
sumus famulis
tuis subueni,
quos precioso
sanguine rede.
Æterna fac cū
sanctis tuis, in
gloria mune-
rari.

Saluū fac popu-
lum tuū Dñe, &
bñdic heredita-
ti tuæ, & rege
eos & extolle il-
los vsq; in æt.

Per singulos
dies bñdici.

Et laudamus
nomen tuum.

Dignare Dñe
die isto, sine pec-
cato nos custi.
Miserere nostrā
Dñe, miserere.

Fiat mīa tua
Dñe super nos,
quemadmodū.
In te Dñe spera-
ui, nō cōfund.

